

**ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ОЛИЙ ВА ЎРТА ТАЪЛИМ
МАРКАЗИ ВАЗИРЛИГИ**

АНДИЖОН ДАВЛАТ ТИББИЁТ ИНСТИТУТИ

ТИББИЙ БИОЛОГИЯ ВА ГИСТОЛОГИЯ КАФЕДРАСИ

**ТИББИЁТ
ПАРАЗИТОЛОГИЯСИДАН
АМАЛИЙ МАШГУЛОТЛАР УЧУН
ҚҰЛЛАНМА**

(ўқув құлланма)

**60910200- Даволаш иши, 60910300- Педиатрия иши,
60910100 - Стоматология иши, 60910400 - Тиббий профилактика иши,
60911100- Халқ табобати.**

Тузувчи:

- 1. К. Аманов** – Биология фанлари номзоди. АДТИ Тиббий биология ва гистология кафедраси доценти.

Тақризчилар:

- 1. Ш.К. Қодиров** – Тиббиёт фанлари доктори. А.Д.Т.И нормал физиология биоанорганик ва биокимё кафедраси профессори.
- 2. Х.Сулейманов** – АДУ зоология кафедраси доценти

КИРИШ

Молекуляр биологиянинг жадал ривожланиши, организмларнинг тузилиши ва хусусиятларини, тирикликтининг турли хил даражаларини ўрганишнинг услублари такомиллашишига олиб келди. Айниқса, организмларнинг ташқи мухит билан алоқасини муаммолари ўрганилди. Асосан бу паразит формаларга таалуқли. Шунинг учун паразитология тиббиёт ва ветеринария олий ўқув юртлари дастурига киритилди. Бунга қўшимча, Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Махкамаси “2015-2018 йилларда Ўзбекистон Республикасида болалардаги гельминтозларни даволаш ва олдини олиш чора-тадбирлари тўғрисида” Қарор қабул қилди.

Қарорга кўра, гельминтозларни профилактика қилиш ва даволаш бўйича тадбирлар режаси доирасида қарийб 9,4 миллиард сўмлик бюджет маблағлари ва 30 минг долларлик ЮНИСЕФ маблағлари йўналтирилди.

Гижжа касалликлари бутун жаҳон бўйлаб кенг тарқалган касалликлардан бири бўлиб, умумий касалликларнинг салмоқли қисмини эгаллайди ва жамиятнинг иқтисодий-ижтимоий кўрсаткичларга салбий таъсир кўрсатади. Касалликнинг 80 фоизи болалар ўртасида қайд этилганлиги сабабли хам, шу ёшдаги ахоли қатлами ўртасида доимий равишда долзарб муаммолардан бири бўлиб қолмоқда. Шунга кўра паразитларнинг морфологияси, биологияси ва келтинриб чиқарилиган патологиясини акс эттирувчи атлас (қўлланма) тайёрлашга зарурат туғилди.

Юқоридагиларни эътиборга олиб хозирги замон илми даражасида одам ва хайвонлар паразитларининг схема, таблица ва расмларидан иборат тўплам, ўқув-қўлланма (атлас) тайерланди. Тайёрланган тўплам қуйидаги бўлимлардан иборат:

1. Содда хайвонлар (эркин яшовчи хамда одам ва хайвон паразитлари).
2. Гельминтлар (яssi ва юмалоқ чувалчанглар, одам ва хайвон паразитлари).
3. Халқали чувалчанглар (Зулуклар). Тиббиёт зулуги.
4. Арахноэнтомология (одам ва хайвонларда паразитлик қилувчи бўғим-оёқлилар).

Биринчи бўлим 18 та таблицадан иборат бўлиб, унда саркодалиларнинг эркин яшовчи турлари, паразит турлари, хивчинлилар, инфузориялар, споралилар ва шунга ўхшаш қўп учрайдиган касаллик қўзғатадиган содда хайвонлардан ташкил топган.

Иккинчи бўлимда 29та атрофида таблицадан иборат бўлиб. Бунда киприклиларнинг эркин яшовчи тури, оқ плонария, шунингдек одам ва хайвонларда гельминтоз касалликларини қўзғатувчи (яssi чувалчанглар-трематодалар, цестодалар ва юмалоқ чувалчанглар-нематодалар) гельминтларнинг таблицаларидан иборат.

Учинчи бўлимда халқали чувалчангларга умумий характеристика берилди. Классификация қилинди ва зулукларга тўлароқ тўхталиб улар яrim йиртқич, яrim паразит бўлганлиги учун 2 та тиббий зулукни тузилиши (анатомияси)ни ифодаловчи (расми) таблицаси берилди.

Тўртинчи бўлим 13та таблицадан иборат бўлиб, унда одам ва хайвонларда касаллик қўзғатувчи ва ташувчи ўргимчаксимонлар ва хашаротлар акс эттирилган. Тўпламга эркин яшовчи хайвонларни киритилиши, хайвонот олами эволюциясининг турли этапларида ривожланиши ва келиб чиқишини ўрганишдан иборат.

Одамларда паразитлик қилувчи формаларини эса тиббиёт институти, хамда бошқа биологик йўналишдаги олий ўқув юртлари дастури доирасида киритилди. Асосий эътибор МДХ хамда Ўрта ва Марказий Осиё давлатларида кўп учрайдиган касаллик қўзғатувчи ва ташувчи паразитларга қаратилди.

Ушбу тўпламда келтирилган таблицалар талабаларнинг ўқув материалларини ўзлаштиришда, мустақил ишларни бажаришида, амалий машғулотлар чоғида мавзуни тахлил қилишда, ўрганилган материални мустахкамлаш ва якуний назоратларга тайёргарлик қўришларига ёрдам беради.

Бундан ташқари ўқитувчилар келтирилган таблицалардан амалий машғулот дарсларида мавзуни ёритишда ва талабалар билимини назорат қилишда фойдаланишлари мумкин.

Паразитизмнинг биологик асослари, трансмиссив ва табиий манбали касалликлар.

Мақсад: Биологик боғлиқликнинг бир шакли бўлган паразитлик ҳақида маълумот бериш. Паразитликнинг классификациясида турли хил паразитликнинг келиб чиқиши йўллари. Хўжайин ҳақида маълумот бериш, “паразит- хўжайин ” тизимидағи ўзаро муносабатлар. Касаллик қўзғатувчиларининг айланиш ва табиий манбали;, трансмиссив касалликлари билан таништириш.

Кутилган натижалар:

1. Табиатда паразитизм биологик феномен эканлиги ва улар орасидаги биотик боғлиқлик ҳақидаги тушунчага эга бўлиш.
2. Паразитликнинг классификациясини билиш.
3. Паразитликнинг келиб чиқиши ҳақида тушунчага эга бўлиш.
4. Паразитлик ва хўжайин ҳақида тушунчага эга бўлиш.
5. Паразитларнинг айланиш йўлларини билиш.
6. Паразитнинг хўжайнинг ва хўжайнинг паразитга таъсир принципларини билиш.
7. Трансмиссив касалликларнинг табиий манбаларини структурасини билиш.
8. Трансмиссив ва табиий манбали касалликларга қарши қураш чоралари ва профилактикасини билиш.

Таркиби:

- *Биотик боғлиқлик ва паразитизм биотик боғлиқликнинг шакли эканлиги.
- *Паразитликнинг классификациясининг асослари
- * Хўжайин ҳақида тушунча.
- * “ Паразит - хўжайин” тизимидағи ўзаро боғлиқлик.
- * Касаллик қўзғатувчиларининг табиатда айланиши.
- * Трансмиссив ва табиий манбали касалликлар.
- * Умумий ва тиббиёт паразитологиясини ривожланишида Ўзбекистон олимларининг роли.

Паразитизм ва биотик боғлиқлик, биотик боғлиқлик шакли эканлиги.

Тирик организмларнинг асосий хусусиятларидан бири унинг ўраб турган тирик ва унинг табиат билан боғлиқлигидадир. Тирик организмларнинг ўзаро боғлиқлиги биотик боғлиқлик дейилади. Биотик боғлиқликнинг бир шакли симбиоз дейилади. Симбиоз – грекчадан олинган бўлиб symbiosis-бирга яшамоқ демакдир. Буни кенг маънода ифодаланадиган бўлса , улар ҳар-хил турлар орасида ҳар- хил бўлади. Улар ноантогоник (протокооперация, синийкия, мутализм , комменсализм) ва онтогоник(йиртқичлик, антибиоз, паразитизм) шакллардаги симбиозлар фарқланади.

Паразит ҳайвонларнингхилма-хиллиги ва табиатда тарқалиши.

Паразитизм табиатда кенг тарқалган ҳодиса бўлиб, ҳайвонот дунёсининг ҳамма гуруҳларида учрайди.

Содда ҳайвонларнинг 5та типида паразитларни учратиш мумкин.

Споралилар ва кидиспородия типининг ҳамма турлари паразитлардан иборат. Содда хайвонлар синфларига оид паразитлар қуидагида тақсимланган: саркодалиларнинг 100дан ортиқ, хивчинлиларнинг 750-800, инфузорияларнинг 900 дан ортиқ тури паразит хисобланади. Шундай қилиб, содда хайвонларнинг фанга маълум бўлган 30 минг туридан 6000-7000 таси паразитлик қилиб ҳаёт кечиради.

Булутлар типида паразитлик қилиб ҳаёт кечирадиган формалар ҳали кузатилмаган. Ковакичлилар типининг фақат 25 тури паразит ҳисобланади.

Чувалчанглар (ясси, юмалоқ ва ҳалқали) нинг 24 синфидан 13 тасида паразитлар мавжуд бўлиб, бта синфининг (трематодалар, моногениялар, цестодалар, акантоцефаллар, нематодалар ва мизостомидлар) ҳамма турлари паразитлардир. Ҳозирги вақтда трематодалар синфининг 4000 дан ортиқ тури, моногенияларнинг 2500 тури, цестодаларнинг 3500 тури, акантоцефалларнинг 500 тури ва нематодаларнинг 7000 дан ортиқ тури фанга маълум. Ҳалқаличувалчанглар типининг кўптуклилар синфидан 20 тур, камтуклилар синфидан 300-500 тур паразит ҳисобланади.

Молюскалар типи паразитлар энг кам учрайдиган тип ҳисобланади. Табиатда молюскаларнинг 130000 дан оритқ тури учрайди. Шундан атига 120 тури доимий ёки вақтинча паразитлик қилиб яшайди.

Бўғимоёқлилар типининг 1500000 дан ортиқ тури фанга маълум. Бу типда ҳам паразит формалар кўп учрайди. Айниқса, қисқичбақасимонлар, ўргимчаксимонлар ва ҳашаротлар синфида паразитлар кенг тарқалган. Жумладан, қисқичбақасимонларнинг 2000 тури, ўргимчаксимонлар(асосан каналар) нинг 10000 дан ортиқ ва ҳашаротларнинг 84000 тури паразит ҳисобланади. Демак, бўғимоёқлиларнинг 100 минга яқин тури паразитлик қилиб яшайди.

Хордалилар типидаги ҳайвонлар ичида паразитлари учрамайди. Лекин миногалар ва баъзи учувчи кўршапалаклар бошқа ҳайвонлар қонини сўриб ҳаёт кечиради. Бу ҳодиса паразитизм бўлмай, балки йиртқичлик ҳисобланади. Шундай қилиб, ҳайвонларнинг фанга маълум 2 миллиондан ортиқ турининг тахминан 123 минга яқини паразит организмлардир.

Паразитлар келтириб чиқарадиган касалликлар

Паразитлар ўз хўжайини организмига у ёки бу даражада заарли таъсир кўрсатиб, турли-туман касалликларни келтириб чиқаради. Бу касалликлар паразитология нуқтаи назаридан ҳар хил номлар билан юритилади.

Ҳайвонот дунёсининг вакиллари (бир ҳужайралилар, гельминтлар, қисқичбақасимонлар, каналар ва ҳашоратлар) қўзғатадиган касалликлар инвазион ёки паразитар касалликлар ва ўсимликлар дунёсининг вакиллари (вируслар, бактериялар, замбуруғлар) қўзғатадиган касалликлар эса инфекцион касалликлар дейилади.

Инвазия, потинча-*invazion* сўзидан олинган бўлиб, ҳужум қилиш, бирор тирик организмга кириш демакдир. Паразит Хўжайини организмига қулай шароитдагина тушиб, инвазион жараён бошланади. Ноқулай шароитда эса улар нобуд бўлади. Бундан ташқари, инвазион касалликларнинг келиб чиқиши паразитларнинг хусусиятига, ташқи муҳит шароитига ҳамда

хўжайин организмидаги микроорганизмларнинг ҳолатига боғлиқ.

Эволюцион тараққиёт процессида паразитлар ҳар хил хўжайнларда яшашга мувофиқлашади. Шунга кўра улар келтириб чиқарадиган касалликлар турлича номланади.

Маълумки, бир группа паразитлар фақат ҳайвонларда паразитлик қиласди. Улар келтириб чиқарадиган касалликлар зоонозлар дейилади.

Табиатда факат одамда паразитлик қилувчилар ҳам учрайди. Улар қўзғатадиган касалликни эса антропоноз дейилади.

Шундай группа паразитлар ҳам борки, улар ҳам одамда ҳам ҳайвонда паразитлик қилиб ҳаёт кечиради.(гельминтлар, каналар, ҳашаротлар). Бу хил паразитлар туфайли вужудга келадиган касалликлар антропозоонозлар дейилади.

Инвазион касалликлар номини аташ учун паразит авлодининг номига “оз”, “аз”, “ёз” “яз” қўшимчаси қўшиб айтилади. Масалан, Ascaris авлоди вакиллари қўзғатадиган касалликка аскаридоз ёки fasciola авлоди қўзғатадиган касалликлар фациолёз дейилади.

Паразитология фанида касаллик қўзғатувчисининг қайси синфга, туркумга, оиласга киришига қараб инвазион касалликларга умумий ном берилади ва у қўплиқда берилади. Масалан. Nematoda синфи вакиллари қўзғатадиган қасалликларнинг умумий номи нематодозлар дейилади.

Трансмиссив ва табиий манбали

касалликлар

Қўзғатувчилари одам ва ҳайвонларга бўғимоёқлилар орқали ўтадиган касалликлар трансмиссив касалликлар дейилади. Безгак, тиф, вирусли энцефалистлар, лейшиманиоз, трипанасомоз каби касалликлар шундай касалликлардан ҳисобланади. Трансмиссив лотинча сўз бўлиб, олиб ўтиш, ташиб ўтиш, ўтказиш каби маъноларни билдиради.

Табиий манба (макон) ли касалликлар таълимоти биринчи марта совет олими, академик Е.Н. Павловский томонидан яратилган.

Табиатда, хатто одам яшамайдиган тайга, тундра, дашт ва чўлларда маълум бир касаллик манбай учрайди ва у бу жойда узоқ вақт сақланиб қолади. Агар бундай табиий манбага одам ёки ҳайвон бориб қолгудек бўлса, бу касаллик юқиши мумкин. Бу касалликларни табиатда манба сифатида учрашлиги қўйидаги уч группа организмларга: касаллик қўзғатувчилар (вируслар, бактериялар, инвазион паразитлар) нинг, касаллик қўзғатувчиларини ўз танасида узоқ вақт сақлаб юрадиган ёввойи ҳайвонлар (табиий резурвуарлар) нинг мавжудлиги ва касаллик қўзғатувчиарни юқтирувчи бўғимоёқлиларнинг бўлишига боғлиқ.

Лейшиманиоз касали мисолида бу таълимотни қўйидагича талқин қиласми: 1) касаллик қўзғатувчиси-лейшимания; 2) касаллик қўзғатувчисини ўз танасида узоқ вақт сақлаб юрадиган ёввойи ҳайвон- юмронқозиқ; 3) касаллик қўзғатувчини юқтирувчи бўғимоёқли исқабтопарлар.

Табиий манбали касалликларга описторхоз, альвеококкоз, трхинеллёз каби гельминтоз касалликлари ҳам киради. Лекин бу ерда касаллик қўзғатувчилари озиқ-овқат, сув ва тупроқ орқали юқади.

Паразитнинг хўжайин билан боғланиш формалари, Факультатив ва сохта паразитизм.

Табиатда эркин яшовчи организмлар тасодифан муҳит шароитига кўра бирор қулай организмга тушиб қолса, паразит бемалол яшай олиши мумкин. Бундай ҳодиса факультатив паразитизм дейилади. Академик К.И.Скрябин Донбасс кўмири конида ишловчи одамларни текширганда, уларда Rhabditis авлодига мансуб нематоданинг тухуми, личинкаси ва жинсий вояга етган стадиялари мавжудлигини аниқлади.ваҳолангки Rhabditis тупроқда эркин яшовчи чувалчангдир.

Факультатив паразитизм, умуман паразитларнинг келиб чиқишини ўрганишда умуман паразитларнинг келиб чиқишини ўрганишда қизиқарли маълумотлар беради.

Эркин яшовчи организмлар паразитликка ўтиши учун уларнинг тузилиши ва физиологиясида ўзига хос хусусиятлар ҳамда маълум шароитлар мавжуд бўлиши шарт. Жумладан хўжайининг ҳазм шираси таъсир қилмайдиган мустаҳкам тери қоплами бўлиши ва анаэроб шароитда яшай олиши лозим. Rhabditisда ана шундай хусусиятлар мавжуд.Ер остида ишловчи одамларнинг зичлиги, у ердаги температура ва намлик каби факторлар Rhabditis ни одам паразитига айланиш имкониятини беради. Паразитлар факультатив йўл билан ҳам пайдо бўлади.

Табиатда сохта паразитизм ҳодисаси учраб туради.Бунда тасодифан бошқа организмга тушиб қолган ҳайвон (масалан, чивинлар личинкаси) у ерда узоқ вақт яшай олмайди.

Улар ўз хўжайини торганизмида яшаш муддатларига қараб вақтинчалик ва стационар (доимий) паразитларга бўлинади.

Вақтинчалик ва стационар паразитизм.

Вақтинчалик паразитизмда паразит хўжайин организмида вақтинча яшайди, нормал озиқланади, лекин ривожлана ва қўпая олмайди. Паразит билан хўжайин ўртасида гормоник боғланиш бўлмайди. Паразит фақат озиқланиш вақтида ўз хўжайинига ташланади. Кўпгина қон сўрувчи чивинлар , каналар, бурга ва битлар, баъзи бир зулуклар ҳамда қисқибақасимонлар шулар жумласидандир. Вақтинчалик паразитлар хўжайин организмида 1-2 минутдан 2-3 соатгача, баъзан 14-20 кунгача яшashi мумкин.

Стационар паразитизм ўз навбатида даврий ва доимий паразитизмга бўлинади.

Даврий паразитизм табиатда доимий паразитизмга нисбатан кўп учрайди ва кенг тарқалган бўлади. Бу группа ҳайвонларда паразит авлодлар билан эркин яшовчи авлодлар алмашиниб туради, яъни ривожланиш циклининг маълум бир стадиясида паразитлик қилиб ҳаёт кечирса, баъзи стадиясида эркин яшайди. Шунга кўра бир группа паразитлар фақат личинкалик стадиясида паразитлик қиласди ва бу ҳодиса лавраль паразитизм дейилади. Иккинчи группа паразитлар эса фақат жинсий вояга етган

стадияси, яъни имаго даврида паразитлик қилади.

Табиатда ҳам личинкалик, ҳам имаголик даврида паразитлик қилувчи организмлар учраб туради.

Личинкалик даврида паразитлик қилиш нематодалар синфининг мермитидлар оиласида кенг тарқалган. Эркин ҳолда яшовчи вояга етган мермитидлар тухумларини сувга қўяди. Тухумдан чиқсан личинкалар ҳашаротлар ва малюскалар ичига кириб олиб, риожланиш стадияларини ўша ерда ўтказади. Лавраль паразитизм ҳодисаси қисқибақасимонлар, айниқса ҳашаротларда кенг тарқалган. Корамоллар, от, эшак ва хачирларда паразитлик қилувчи сўна личинкалари уй ҳайвонларига катта зарар келтиради. Табиатда турли хил яйдоқчилар тухумларини бошқа ҳашаротларнинг тухумларига, личинка ва ғумбакларига қўяди. Кейинчалик яйдоқчилар имаго давригача ўша ерда яшаб, ўз хўжайинини ахтаришга киришади. Личинкалик паразитизм молюскаларда (тишсиз ва глохидий, личинкаси ҳам учраб туради).

Имаго даврида паразитлик қилиш нематодаларда (*Strongylata* кенжатуркумига кирувчиларда), қисқибақасимонларда ва ҳашаротларда кўп учрайди. Кўпчилик нематодалар личинкалик стадиясида эркин ҳаёт кечиради, вояга етганлари эса бутунлай паразитликда яшайди.

Айрим паразитлар личинкалик стадиясида баъзан эркин ҳолда ва баъзан паразитлик қилиб яшайди. Жумладан, жигар қурти личинкалари мирадиий, церкария ва адoleоскария стадияларида эркин ҳолда яшайди, спорациста ва редия стадияларида эса паразитлик қилади.

Доимий паразитизмда паразит хўжайини организмидан ташқи муҳитга умуман чиқмайди. Ривожланишнинг ҳамма даврларини ўз хўжайини танасида ўтказади. Хўжайн организмида доимий паразитлик қилиш ҳодисаси битларда, жунхўр ва патхўр ҳашаротларда кўп учрайди. Улар ривожланишнинг ҳамма стадиялари, яъни бутун ҳаётини фақат битта хўжайн организмида ўтказади. Қичима каналар одам ва турли ҳайвонларда паразитлик қилиб яшайди. Лекин уларнинг кўпайиши, ривожланиши ва яшashi бир организмда ўтади.

Доимий паразитизм ҳодисаси, кўпинча хўжайн алмаштириш йўли билан боради. Бу ҳодиса содда ҳайвонларнинг қон споралилар туркуми, жумладан безгак плазмодиясида кўп учрайди. Безгак плазмодиясининг ривожланиши одам ва анофелес чивинида ўтади. Яъни унинг жинссиз кўпайиши одамда, жинсий кўпайиши эса чивин организмида рўй беради.

Бу ҳодиса паразитчувалчанглардан трихинеллада ҳам учрайди.

Гиперпаразитизм ҳодисаси

Маълумки, табиатда бир организм иккинчи организмда яшайди, озиқланади, у ёки бу даражада зарар етказади. Органик оламдаги ҳамма паразитлар бунга яққол мисол бўла олади. Шу билан бир қаторда баъзи паразитлар ўзидан кичик паразитлар учун озиқ манбаи ва яшаш макони бўлиб хизмат қилади. Табиатдаги бу ҳодиса гиперпаразитизм ёки ўта паразитизм деб аталадаи.

Гиперпаразитизм ҳодисаси айниқса содда ҳайвонларда кўп учрайди.

Чунки уларнинг организми битта хужайрадан ташкил топган. Кўпчилик паразит амёбалар амфибиялар ичагида паразитлик қилувчи опалиналарда ёки паразит амёбалар, хивчиниллар ва инфузорияларнинг кўпчилиги ҳар хил гельминтларда яшайди. Гиперпаразитизм ҳодисаси паразит чувалчанглар ва ҳашаротларда ҳам кенг тарқалган. Баъзи нематодалар цестодаларга ёпишиб кун кечиради. Яйдоқчилар ўз тухумини заракунанда ҳашаротларга қўяди. Натижада зааракунандалар қирилиб кетади. Одам, ҳайвон ва ўсимлик зааракунандалари ҳамда паразитларга қарши курашда биологик метод сифатида гиперпаразитизм ҳодисасидан фойдаланиш табиатни муҳофаза қилишда катта истиқболларга олиб келади.

Паразитларнинг келиб чиқиши

Ер юзидаги барча паразитлар эволюцион тараққиёт процессида эркин яшовчи организмлардан келиб чиқсан. Паразитизм ҳодисаси турли- туман ҳайвонлар группасида ҳар хил йўллар билан пайдо бўлиб борган. Шунингдек геологик даврлар ҳам бир хил эмас.

Маълумки, паразитлар яшаш муҳитига қараб эктопаразитлар ва эндопаразитларга бўлинади. Эволюция процесси давомида уларнинг келиб чиқишида умумий белгилар билан бирга индивидуал фарқлар ҳам кузатилади. Ҳар иккала группанинг асосида озиқланиш ва яшаш макони сифатида фойдаланиш манфаатдорлиги туради.

Кўпчилик эктопаразитлар йиртқичлик қилиб ҳаёт кечиравчи организмлардан вужудга келган. Жумладан, йиртқич турбелляриялардан ҳар хил моногенетик сўргичилар келиб чиқсан. Эктопаразитлар, айниқса бўғимоёқлилар орасида кўп учрайди. Уларнинг ҳақиқий паразитга айланиши бирданига содир бўлган эмас. Эволюция давомида бўғимоёқлилар умуртқали ҳайвонлар билан узоқ вақт kontaktда бўлиши орқали эктопаразитлар пайдо бўлган. Каналар, пар ва патхўрлар, жунхўр, бит ва бургалар бунга яққол мисол бўла олади.

Эктопаразитларнинг пайдо бўлиш йўлидан яна бири, кўпчилик умутқасизлар умуртқали ҳайвонларнинг териси, жабра ёриқлари ва бошқа органларига ёпишиб ҳаёт кечирган. Улар терига борган сари ботиб кириб озиқланишлари ҳам тўқималар ҳисобида амалга ошган. Ана шу группа ҳайвонлардан инфузориялар ва қисқичбақасимонларга ўхшаш эктопаразитлар келиб чиқсан.

Айрим ҳашаротлар (икки қанотлилар) нинг личинкалари куруқлиқдаги умуртқали ҳайвонларнинг паразитлари ҳисобланади.

Дастлаб бу личинкалар яралардаги нобуд бўлган тўқималар ҳамда ўлган ҳайвонларнинг маҳсулотлари билан озиқланган (некрофаглар). Кейинчалик эса тирик тўқималар билан озиқланишга мослашиб, ҳақиқий паразитга айланган. Эндопаразитларнинг келиб чиқиши кўп жиҳатдан эктопаразитларнинг эволюцияси билан бевосита боғлиқ бўлган. Жумладан, терида ёпишиб паразитлик қилувчи инфузорияларнинг бир группаси, шунингдек ҳашаротларнинг бир группаси эндопаразитларга айланган.

Эндопаразитларнинг келиб чиқишидаги яна ўзига хос хусусиятлардан бири табиатда эркин яшовчи умуртқасиз ҳайвонларнинг цисталари, тухум

ёки личинкалари бехосдан овқат ҳазм қилиш органларига тушиб қолиб, у ерда риожланишни давом эттирган. Бу ҳолат кейинги авлодларида бир неча марта тақрорланғандан кейин ичак паразитлари вужудга келгән. Күпчилик бир хужайралылар ва нематодалар ҳам шу йўл билан келиб чиққан.

Қон паразитлари эндопаразитларнинг ихтисослашган группаларидан бири бўлиб, улар дастлаб ичакларда яшаган. Кейинчалик турли йўллар билан қонга ўтиб, бу ерда яшашга мувофиқлашган. Чунки қонда ичакдагига нисбатан паразитнинг яшаси, ривожланиши ва қўпайиши учун оптималь шароит мавжуд бўлган.

Паразитларнинг пайдо бўлиш даврлари

Ерда органик ҳаётнинг пайдо бўлиши билан бирга паразитлар қачондан пайдо бўла бошлаганлиги тўғрисида ҳали аниқ бир фикр йўқ. Лекин ҳар хил мулоҳазалар юритиш учун асос бўла оладиган маълум даражадаги далилларга эгамиз.

Академик Е.Н.Павловскийнинг фикрича, паразитлар ерда ҳаётнинг пайдо бўлишидан “ ёшроқдир”. Эволюция процессида паразитлар дастлаб содда ҳайвонлар орасида пайдо бўлган. Баъзи содда ҳайвонларнинг паразитлаикка ўтиши ҳалқаличувалчангларнинг келиб чиқишидан кейин рўй берган. Кўпчилик инфузориялар, грегариналар, кокцидиялар, микроспородиялар асосан ҳалқаличувалчангларда паразитлаик қиласди. Демак, содда ҳайвонларнинг паразитликка ўтиши бевоситачувалчангларнинг эволюциясига боғлиқ.

Чувалчангларда паразитизм ҳодисасининг пайдо бўлиши тўғрисидаги турли фикрлар мавжуд. Бир группа олимларнинг фикрича, чувалчанглардаги паразитизм ҳодисаси умуртқали ҳайвонларнинг келиб чиқиши билан боғлиқ. Чунки жинсий жиҳатдан вояга етган деярли ҳамма гельминтлар умуртқали ҳайвонларда паразитлик қиласди. Оралиқ хўжайини умуртқасиз ҳайвонлар (молюскалар, бўғимоёқлилар) гельминтларнинг ривожланиш циклига кейинчалик иштирок этиб, паразит чувалчангларнинг дастлабки ривожланиши оралиқ хўжайинсиз ўтган.

К.И.Скрябин ва В.М. Ивашкинлар бир қатор тарихий далиллар ва экспериментал ишлар асосида бу масалани бошқача талқин этдилар. Гельминтлар дастлаб умуртқасиз ҳайвонларда ривожланган. Чунки эволюцион тараққиёт процессида умуртқали ҳайвонлар кейинчалик пайдо бўлган. Шунинг учун умуртқалилар гельминтлар учун бирламчи хўжайнин бўла олмайди, деб ўз фикрларини қўйидаги мисоллар асосида исботлайдилар. Цестодалар дастлаб полихетлар ва қисқичбақасимонларда яшаган, ҳатто улар жинсий вояга етиб авлод берган. Кейинчалик суюкли балиқлар пайдо бўлиши билан полихетлар ва қисқичбақасимонлар уларнинг емишига, улардаги цестодалар эса балиқларнинг паразитига айланган. Чунки умуртқали ҳайвонлар организмида цестодаларнинг озиқланиши, ривожланиши ва жинсий кўплаб авлод бериши учун қулай шароит мавжуд. Эволюцион тараққиётнинг кейинги босқичларида цестодалар кушлар ва сут эмизувчиларга ўтади. Шундай қилиб, бирламчи хўжайнилари бўлган полихетлар ва қисқичбақасимонлар оралиқ хўжайнинг айланиб қолган.

Аконтцефаллар дастлаб молюскалар ва қисқибашасимонларнинг паразити бўлган. Қуруқликдаги умуртқали ҳайвонлар эса, кейинчалик уларнинг ривожланиш циклида иштирок этиб, дефинитив хўжайинларига айланган.

Трематодаларнинг бирламчи хўжайинлари молюскалар бўлган. Улар турли умуртқали ҳайвонларга ўтиши натижасида, айни вақтда, молюскалар trematodalarning оралиқ хўжайини функциясини бажарган.

Умуман, паразит чувалчанглар полеозой эрасининг силур ва девон даврларида пайдо бўлган, деб тахмин қилинади.

Ҳашаротлардан икки қанотлилар ва парда қанотлиларни паразитликка ўтиши юра давридан бошланади.

Паразитларнинг жойланиши

Паразитлар ўз хўжайинининг ҳар бир органи, ҳатто ҳужайраларида паразитлик қилиши мумкин. Улар хўжайнин организмида яшаш (локализация) жойига кўра эктопаразитлар ва эндопаразитларга бўлинади.

Эктопаразитлар (ташқи паразитлар) хўжайнин организмининг териси, жуни, пар ва патлари ҳамда жабраларига ёпишиб ҳаёт кечиради. Моногенетик сўрғичлар, зулуклар, айрим қисқибашасимонлар, каналар, кўпгина ҳашаротлар (битлар ва бургалар, пашшалар, чивинлар) шундай паразитлар қаторига киради.

Эндопаразитлар (ички паразитлар) организм ичидаги турли органлар, тўқима ва ҳужайраларда яшайди. Табиатдаги кўпчилик паразитлар эндопаразитлардир. Улар орасида содда ҳайвонлардан тортиб, бўғимоёқлиларгача учрайди.

Экто- ва эндопаразитлар ҳар хил муҳит шароитларида яшайди. Шунга кўра улар морфоанатомик тузилишлари ва ҳаёт фаолиятларига кўра бир-бирларидан кескин фарқ қиласи.

Эктопаразитлар, ўз хўжайнин каби, бевосита ташки муҳит факторларида дуч келади ва унга жавоб қайтаради. Шунинг учун улардаги сўрғичлар, илмоқлар, тиронқлар, хартумлар кучли ривожланган, ранглари эса кўпинча ўз хўжайнин рангига мувофиқлашган бўлади.

Эндопаразитлар учун хўжайнин организми бирламчи муҳит- шароит бўлса, ташқи муҳит эса иккиламчи муҳит- шароит ҳисобланади. Уларнинг морфологияси ва физиологияси муҳит – шароитга мослашган бўлади.

Паразитларнинг хўжайнин организмига ўтиш йўллари

Паразитлар хўжайнлари организмига асоасн оғиз бўшлиғи ва тери қоплами орқали ўтади. Паразитологияда паразитларни тери орқали ўтиши экзогенли йўл, оғиз орқали ўтиши эса эндогенли йўл деб аталади. Табиатда паразитларнинг эндогенли йўл билан ўтиши кенг тарқалган.

Экзогенли йўл билан юкувчи паразитларга оид нематодалардан *Ancylostoma* личинкалари тупроқдан одам териси орқали қон айланниш системасига, доимий яшаш- жойи ингичка ичакка ўтади. Кўпчилик trematodalar (шистосомидлар)нинг личинкалари ҳам тери орқали юқади. Содда ҳайвонлардан қон споралилар, лейшиманиялар, трипанасомалар; ҳашаротлардан сўналар экзоген йўл билан юкувчи паразитлар группасини

ташкил

этади.

Эндогенли йўл билан овқат ҳазм қилиш ва нафас олиш органларида, шунингдек жигар, мия ва мускуллар ичида яшовчи паразитларга аскаридалар, лентасимонлар, трематодалар ва акнтоцефаллар киради.

Шунингдек, паразитлар хўжайинни организмига жинсий тешиклар, бурун бўшлиғи, кўз ва қулоқ орқали ҳам ўтиши мумкин. Баъзи паразитлар эса бачадон девори орқали ривожланаётган эмбрионга ўтади. (эхинококк, анкилостома, протостронгилид ва бошқалар) .

Паразитларнинг хўжайинлари

Паразитлар ҳақида тасаввуримиз бевосита хўжайин тушунчasi билан боғлиқ. Чунки паразит хўжайнисиз бўлмайди. Асосан одам ва бошқа умуртқали ҳайвонлар паразитларнинг хўжайини ҳисобланади. Паразит ўз хўжайини организмида яшаб озиқланади, қўпайиб авлод беради ва ривожланади. Турли – туман паразитлар ўзининг ривожланиш циклини охирига етказиш учун бир, икки ва ундан кўп хўжайниларда яшайди. Шунга кўра паразитларда охирги (дефинитив), оралиқ, қўшимча ва резурвар хўжайинлари бўлади. Паразитларнинг ривожланиш циклида хилма – хил хўжайнилар иштирок этиши , улар ўз авлодларини табиатда сақлаб қолиши ва тезроқ тарқалиши учун максимал имкониятлар яратади.

Паразитнинг жинсий вояга этиши ва қўпайиб авлод бериши қайси организмда ўтса, ўша организм паразит учун охирги ёки дефинитив хўжайин ҳисобланади.

Оралиқ хўжайнада паразитнинг личинкалик стадиялари ёки жинссиз қўпайиши амалга ошади. Қўшимча хўжайин, аслида иккинчи оралиқ хўжайин бўлиб, унда паразит ривожланишининг маълум стадияси ўтади.Резурвар хўжайин паразитнинг ривожланиш циклида иштирок этиши шарт эмас. Лекин резурвар хўжайин паразитнинг тарқалишини тезлаштиради. Кенг лентец (*Diphyllobothrium latum*) мисолида паразит хўжайнилари қуидагича ифодаланади (расм) 24 бет.

Паразитларнинг хўжайини организмига таъсири.

Паразит ва хўжайнин бир-бири билан ўзаро яқин ҳамкорликда яшайди. Лекин паразитлар хўжайнини организмига ҳар томонлама таъсир қиласди. У паразитнинг турига, организмдаги яшаш жойига, празитнинг микдорига, организмнинг ёши ва умумий ҳолатига, ҳимоя мосламаларининг характеристи ҳамда ташки мухит шароитига боғлиқ. Булар асосан механик таъсир, хўжайниннинг нормал ривожланиши учун зарур бўлган озиқ моддаларини исътемол қилиш, ҳар хил заҳарли моддалар (токсинлар) ишлаб чиқариш, хилма – хил патогенли микроблар ва вирусларнинг хўжайин организимига кириши учун йўл очиб бериш, хўжайнин организмининг дармонсизланишига олиб келадиган таъсирлардан иборат. Шулардан айримларини кўриб чиқамиз.

Механик таъсирда турли- туман паразитлар хўжайниннинг тўқима ва органларида яшаб, уларни механик жиҳатдан қаттиқ шикастлайди.

Йирик ва кўп сондаги ичак паразитлари (аскаридалар, цестодалар) ичак бўшлиғига тиқилиб қолиб, ичакдан моддаларни ўтказмай қўяди.

Эхинококкнинг личинкалик пуфаклари ўпка ва жигар ҳажмининг катталашишига олиб келади, тўқималарни қисиб қўяди. Ценурнинг личинкалик стадияси бош ва орқа мияларда ўрнашиб, шишлар ҳосил қиласди. Бу шишлар мияни морфологик жиҳатдан бузади ва фаолиятини издан чиқаради. Кўргина трематодалар, цестодалар, нематодалар, акантоцефаллар, қисқичбақасимонлар, каналар ва ҳашаротлар ҳосил қилган шикастлар орқали хўжайин организмига турли заарли микроблар ва вируслар киради, бошқа турдаги касалликларнинг келиб чиқишига сабаб бўлади.

Хўжайин озиғига шерик бўлиш ҳодисаси ҳамма паразитларда учрайди. Бир группа паразитлар, айниқса ичак паразитлари, хўжайини организмини нормал ривожланиши учун зарур бўлган озиқ моддаларни ичидаги яшаб, унинг маълум миқдорини исътемол қиласди. Бундан ташқари, баъзи трематодалар, нематодалар, каналар ва ҳашаротлар хўжайини қони ҳисобига озиқланади. Масалан итларда паразитлик қилувчи анкилиноманинг ҳар бир сутка давомида $0,7\text{-}0,8 \text{ mm}^3$, одам анкилиномаси эса $0,37\text{mm}^3$ кон исътемол қиласди. Бундан ташқари қон сўриш вақтида тўқима ва органлар шикастланиб, қон кетиш ҳодисаси содир бўлади. Бу ҳодисалар бир бутун ҳолда хўжайин организмини дармонсизликка ва қувватлизланишга олиб келади.

Токсинли таъсирида хўжайин организмига тушган паразитлар ўзларидан ҳар-хил заҳарли моддалар(токсинлар)ни ажратади. Бу моддалар қон ва лимфа орқали организмга тарқалиб, салбий таъсири кўрсатади. Натижада айрим органларнинг функцияси бузилади.

Токсинлар хўжайин организмига турлича таъсири кўрсатади. Жумладан, бир хил токсинлар қон хужайраларининг таркибини ўзгаришига олиб келади. Цестодалар билан заарланган организмларда эозинофиллар миқдори 16,5% га ортади. Анкилилома, аскарида ва бошқа нематодалар билан касалланганда эса эритроцитлар 2-3 баравар камайиб кетади. Кўпчилик паразитлар озиқ моддасини ҳазм қилишга қатнашувчи ферментларни нейтралловчи ингибиторлар ишлаб чиқаради. Натижада фарментлар озиқ моддасининг ҳазм бўлишида иштироқ эта олмайди. Эктопаразитлар ҳам сўлаклари билан организмни заҳарловчи токсинлар ажратади.

Хўжайин организмининг паразитга таъсири

Хўжайин ва унинг организмига кирган паразит ўртасида доимо антогонистик кураш боради. Хўжайин организми паразит таъсирига хилма-хил қўринишида жавоб қайтариб, паразитни ривожланишдан тўхтатиши, ўлдириши, ниҳоят, танасидан чиқариб ташлаши мумкин. Хўжайин билан паразит ўртасидаги курашда хўжайин организми кучсиз чиқса, касалликнинг клиник белгилари пайдо бўлади. Бу курашда кўпинча хўжайин организми устун келади. Чунки хўжайин организми паразитга нисбатан бир бутун ҳолда кураш олиб боради. Бу кураш ҳар хил ҳимоя реакциялари қўринишида намоён бўлади. Масалан, хужайра доирасидаги ҳимояланиш, тўқималар ва гуморал таъсиrotлар. Паразитлар яшайдиган жойларда хўжайин организми хужайралар доирасида ҳажмини камайтириб, паразитнинг ҳаракати ва ривожланишини чеклайди. Кўпинча бириктирувчи тўқимадан паразитнинг устида қобиқ- капсула шаклланади ва бу қобиқ паразитни атрофидаги

тўқималардан ажратиб (изоляция) қўяди. Баъзи цестодалар, нематодалар ва акантоцефалларнинг личинкалари кўпинча капсула ичидаги узок вақт қолиб кетиб, ҳалок бўлади. Конда ҳам паразитларга қаши маҳсус антигена пайдо бўлади. Шунингдек, табиий равишда ҳосил бўлган туғма иммунитетлар ҳам паразитларга қаршилик кўрсатишнинг бир формаси ҳисобланади.

Паразитларнинг тузилиши, қўпайиши ва ривожланишига ҳаёт шароитининг таъсири

Паразитлик қилиш даврида паразитлик ҳаёт шароити уларнинг морфо-анатомик тузилиши, қўпайиши ва ривожланишини катта ўзгаришларга олиб келган. Бу ўзгаришлар асосан икки хил кўринишда намоён бўлади. Биринчиси регресс метаморфоз, иккинчиси прогресс метаморфоз.

Регресс метаморфозда кўпчилик паразитларнинг ҳаракат органлари (туклар, хивчинлар, оёқлар, қанотлар) редукцияланган ёки бутунлай йўқолиб кетган; нерв системаси тузилиши ва функциясига кўра анча соддалашган; сезги органлариrudiment ҳолида сакланиб қолган ёки бутунлай атрофияланган; овқат ҳазм қилиш органлари соддалашган ёки тўлиқ редукцияланган (споралилар, trematodalар, цестодалар ва акантоцефалларда). Танасининг ранги йўқолиб кетган.

Прогресс метаморфозда паразитизм ҳодисаси туфайли, кўпчилик паразитларда эркин яшовчиавлодларида учрамайдиган янги органлар пайдо бўлган саналади (сўргичлар ва илмоқлар, хитинли тишлар, хартумлар ва санчувчи органлар, тирноқлар ва ҳар хил безлар). Бир группа паразитларда (зулуклар, каналар ва ҳашаротларда) ичаклар шохланиб овқат моддасини кўп қабул қилишга мувофиқлашган. Паразитлар гавдасининг йирик бўлиши, гермафрордитизм, бир организмда бир нечта жинсий органлар системасининг бўлиши(цестодалар), ҳаддан ташқари серпуштлилик, личинкалик даврида қўпайиши, стробиляция ҳодисаси, ривожланиши давомида хўжайнинларини алмаштириш, миграция ва хилма-хил токсинлар ишлаб чиқаришлар ҳам прогресс метаморфознинг таркибий қисми ҳисобланади.

Паразитлар гавда ҳажмининг ўзгариши

Паразитизм ҳодисаси кўпчилик паразитларда гавда ҳажмининг катталашувига асбаб бўлган. Бу ҳолат айниқса нематодалар синфида яхши кузатилади. Одатда эркин яшовчи нематодалар 1-35мм гача, ўртacha 30-35 мм бўлади. Паразитлик қилиш даврида эса уларнинг гавдаси йириклишиб боради. Масалан, от аскаридаси (*Parascaris equorum*) 30 см, итлар буйрагида паразитлик қилувчи нематода (*Dioctophyme renale*) 1 м, ришта(*Dracunculus medinensis*) 1,10-1,30 м, гигант нематода (*Placentonema gigantissima*) 8-8,4 м узунликда бўлади. Гавданинг катталашуви акантоцефалларда (70 см гача), цестодаларда (кенг тасмасимон 15-20 м) ва кўпгина қисқичбақасимонларда ҳам учрайди.

Бу ҳодисанинг рўй беришига сабаб, паразитлар ўз хўжайини организмида чегараланмаган озиқ муҳитида яшайди ва уни чегараланмаган миқдорда исътемол қиласди. Бу паразитларнинг гавда ҳажмини катталашувига олиб келади.

Паразитларнинг ёпишувчи органлари

Паразитларда ёпишувчи органларнинг бўлиши уларнинг энг муҳим хусусиятларидан ҳисобланади. Паразитлар ана шу ёпишув органлари ёрдамида хўжайнин билан мустаҳкам боғланган ҳолатда яшайди. Ёпишувчи органлар ҳам паразитизм ҳодисаси туфайли вужудга келган . Улар бир неча хил кўринишда бўлиб, ҳам эктопаразитлар, ҳам эндопаразитларда учрайди.

Илмоқлар паразитларнинг энг асосий ёпишувчи органи бўлиб, содда ҳайвонлардан тортиб ҳашаротларгача учрайди. Содда ҳайвонлардан инфузориялар ва грегариналарда бўлади. Моногенетик сўргичларда илмоқлар жуда кўп учраб, улар гавданинг орқа учидаги дискларда 16 тадан жойлашган бўлади.

Цестодалардаги илмоқлар яхши ривожланган бўлиб, сколекснинг ўрта қисмида- маҳсус “ дўнг”ликда қатор – қатор бўлиб жойлашган. Илмоқларнинг жойлашиши, катта-кичиклиги, шакли ва сонига кўра Цестодаларнинг турлари кескин фарқланиб, цестодалар классификациясида муҳим систематик белги сифатида фойдаланилади. Шунингдек, цестодаларнинг личинкаларида ҳам 6-10 тадан илмоқчалар бўлади.

Акантоцефаллардаги илмоқлар кучли тарақкий этган ва ягона ёпишувчи орган бўлиб, маҳсус хартумларда жойлашган.

Нематодалардаги илмоқчалар бошқа гельминтлардагига нисбатан жуда оз микдорда учрайди. Илмоқчалар асосан хитинли тишчалар кўринишида оғиз бўшлиғи ва уни атрофида бўлади.

Бўғимоёқлиларнинг панжалари учida жойлашган тирноклар ёпишувчи илмоқлар ҳисобланади. Сўргичлар чуқурчалар кўринишида бўлиб, маҳсус дифференциаллашган мусқул толаларидан тузилган. Уларнинг сони, катта-кичиклиги ва шакли турлича.

Сўргичлар асосий ёпишувчи орган функциясини бажаради. Улар айниқса эктопаразитларда кучли ривожланган бўлиб, генъминтларда кўп учрайди. Моногенетик сўргичлиларда учрайдиган сўргичлар гавдасининг олдинги ва орқа учida жойлашган бўлади. Трематодаларда, одатда 2 та сўргич бўлиб, улар оғиз ва қорин сўргичлари деб аталади.

Цестодаларда асосан тўрттадан сўргич бўлади. Улар сколексининг четларида жойлашган. Типик сўргичлар бўғимоёқлиларда ҳам учрайди. Паразит қисқибакасимонларда максиллалар ҳисобига вужудга келган сўргичларни кўриш мумкин.

Паразитларнинг ҳазм органлари

Паразитлик ҳаёт шароит қўпгина паразитларнинг овқат ҳазм қилиш органларини туб ўзгаришларга олиб келган. Шунга кўра паразитларнинг озиқланиш хусусиятлари эркин яшовчи формаларидан фарқ қиласди.

Ҳар хил паразитлар овқат ҳазм қилиш системасидаги ўзгаришлар турли йўналишлар бўйича боради.

Чунончи, қон билан озиқланувчи паразитларнинг ичаги жуда кўп микдорда озиқни қабул қилиб олишга мувофиқлашган бўлиб (масалан, чивинлар, пашшалар ва каналарда), ичаги морфологиясига кўра ўзгармасдан унинг девори эластик чўзилувчан бўлганлигидан озиқни қабул қиласди

ҳажми кенгаяверади. Шунга мувофиқ равишда паразитнинг гавдаси (қорин қисми) ҳам катталашади. Бир группа паразитларда (зулуклар, каналар ва баъзи бўғимоёқлиларда) ичаклари шохланиб, юзаси кенгайган бўлади ва бир вақтнинг ўзида кўп миқдордаги озуқани сифдира олади. Бундай паразитлар бир марта озиқ моддасини ғамлаб олган ҳолда узоқ вақт (2-3 йилгача) озиқланмай яшай олади. Бундан ташқари қон билан озиқланувчи баъзи паразитлар (зулуклар) қонни ивиб қолмаслиги учун унга маҳсус безлардан гемофилин ёки гирудин сўлагини юборади.

Бошқа группа паразитларда юқорида қайт этилган ўзгаришларнинг тескариси кузатилади, уларда овқат ҳазм қилиш органлари қисқариб кетган. Улар озиқ моддасини осмотик йўл билан қабул қиласиди. Трематодаларда ҳам ичак анча қисқарган бўлади.

Бир группа эндопаразитларда ҳазм органларининг редукцияланиб кетишига сабаб бу паразитлар тайёр суюқ ҳолдаги озиқ (қон, лимфа суюклиги, ширалар) ичида яшашидадир. Улар тайёр озуқани осмотик усулда қабул қиласиди.

Паразитларнинг ранги

Эндопаразитларда ранг берувчи маҳсус пигментлар бўлмайди. Улар доимо қоронғи мухитда яшаганлиги туфайли пигментли ҳужайралар йўқолиб кетган. Лекин баъзи эндопаразитлар рангли тусда учрайди. Бу, албатта, уларда рангли қоплам борлигини билдирамайди, бундай ҳолат ичакдаги озиқ моддалар, жинсий ва сариғлик безлари маҳсулотлари рангига боғлиқ. Баъзи нематода ва троматодаларда ичакларнинг қизил ёки қора- қўнғир рангда бўлиши, уларнинг қон ва қон маҳсулотлари билан озиқланишини билдиради. Кўпгина гельминтларнинг уруғланган тухум ҳужайралари сариқ, қизғиш, қўнғир, ва қора тусда бўлади. Шунга кўра уларнинг жинсий йўллари рангли бўлади.

Эктопаразитларнинг ранги эркин яшовчи формалари ва хўжайинлари рангидан деярли фарқ қилмайди.

Паразитларнинг жинсий органлар ва серпуштилиги

Паразитларнинг ҳаёт фаолиятидаги доминант функциялардан бири кўпайиш, яъни авлод қолдиришдир. Шунга кўра, паразитларда гермафродитизм ва жинсий органлари фаолияти ниҳоятда кучайган бўлиб, серпуштилик ҳодисаси юқори даражада туради.

Маълумки, паразитлар ҳужайинининг турли тўқима ва органларида яшайди. Шунга кўра айрим жинсли паразитлар ҳамма вақт ҳам бир-бири билан жинсий қўшилиш имкониятига эга эмас. Бу ҳолат уларнинг насл қолдириш имкониятини қийинлаштиради ва тур сифатида яшашини чеклайди. Бундай ноқулайликни эволюцион тараққиётнинг ўзи бартараф этган, яъни паразитлар айрим жинслиликдан гермафродитликка ўтган. Гермафродит организмларда эса авлод қолдириш анча гарантияланган бўлади.

Паразитлар ниҳоятда серпушт бўлиб, улар жуда кўп миқдорда тухум қўяди. Лекин бу хусусият қуйидаги икки ҳолат билан боғлиқ. Биринчидан, паразитлар чекланмаган миқдорда озиқ моддаси мухити бўлганлиги туфайли,

уни чекланмаган микдорда истеъмол қилади. Бу эса уларнинг жинсий органлари системасини янада ривожланиши ва фаолиятини кучайишига олиб келади. Иккинчидан, қўп насл қолдирган паразитларгина табиий танланиш давомида тур сифатида сақланиб қолган.

Кўп насл қолдириш айниқса паразит чувалчангларда қўп учрайди. Нематодаларнинг эркин яшовчи вакиллари одатда ўн ва юзлаб тухум қўяди. Лекин паразит формалари нихоятда серпушт бўлади. Кичкинагина трихинелла 10 мингтагача личинка туғса, анкилостома 4-5 йиллик ҳаёти давомида 25-30 млн та тухум қўяди. Бир дона одам аскаридаси бир кечакундузда 250 минг5-6 ойлик ҳаёти процесси давомида эса 50-60 млн дона тухум қўяди. Серпуштлилик цестодаларда ҳам кучайган бўлади. Масалан, чўчқа солитёри (*Tenia solium*) ўз ҳаёти давомида 200-300 млн дона тухум қўйса, шу авлоднинг (*Tenia saginata*) бир суткада 600 млн, 10-15 йиллик ҳаёти давомида 10 млрд 700 млн дона тухум қўяди.

Паразитлар жуда кўп микдорда тухум қўйсаларда, лекин бу тухумларнинг минг, миллиондан бир улушидан янги авлод етишади.

Паразитларнинг жинсий маҳсулотларини ортиб бориши билан боғлиқ ҳолда жинсий органлар системаси ҳам тобора катталашиб, сони кўпайиб борган. Жумладан, трematodalарда гавда ҳажмининг асосий қисмини жинсий органлар системаси эгаллаб туради. Цестодаларда у бутун проглоттид юзасини эгаллашидан ташқари, ҳар бир проглоттидда битта эркак ва битта урғочи жинсий орган системаси жойлашган бўлади. Баъзи лентасимонларда, масалан, мониезияларнинг ҳар бир бўғинида бир жуфт урғочи ва бир жуфт эркак жинсий органлар системаси бўлади.

Паразитларнинг сезги органлари

Паразитларнинг деярли ҳаммасида, айниқса эндопаразитларда, нерв системаси тузилиши ва функциясига кўра у ёки бу даражада анча соддалашган. Бундай ўзгаришлар айниқса сезги органларида яхши кузатилади. Масалан, жигар қуртининг ташқи муҳитда яшовчи мирадий ва церкария личинкаларида кўзлари бўлади, оралиқ хўжайин –молюска ичида учрайдиган спорациста ва редия личинкаларида эса кўриш органлари мутлақо бўлмайди. Цестодалар ва акантоцефалларнинг сезги органлари бутунлай редукцияланган бўлиб, факат терининг айрим жойларидағина сақланиб қолган.

I-Бўлим
ТИББИЙ ПРОТОЗООЛОГИЯ.
СОДДА ХАЙВОНЛАР ТИПИ (Protozoa).

Содда ҳайвонларнинг тузилишидаги ҳарактерли белгилари.

Содда ҳайвонлар нихоятда майда, микроскоп ёрдамида аранг кўринадиган бир ҳужайрали бўлиб, ҳозирги вақтда 30000 дан ортиқ тури маълум. Уларнинг кўпчилиги денгиз ва чучук сувларда ҳамда тупроқда эркин яшайди. Содда ҳайвонларнинг танаси протоплазма ва ядродан ташкил топган битта ҳужайрадан иборат. Шунинг учун улари кўпинча бир ҳужайрали ҳайвонлар деб аташади Ана шу битта ҳужайра куп ҳужайрали ҳайвонлар организмига хос бўлган барча функцияларни бажаради. Содда ҳайвонларнинг кўпчилигини танаси ташки томондан юпқа эластик қобиқ-пелликула билан қопланган. Протоплазма тиниқ ва бир хил тузилишли эктоплазма ҳамда ярим қуюқ донали эндоплазмадан иборат. Ҳаёт фаолиятининг асосий қисми эндоплазмада кечади. Чунки эндоплазмада Гольжи аппарати, эндоплазматик тур, митохондрия, рибосома, лизосома ва шунга ўхшаш муҳим органоидлар жойлашган. Бундан ташқари эндоплазмада овқат ҳазм қилувчи ва қисқарувчи вакуолалар ҳамда шунга ўхшаш органеллалар бўлади.

Содда ҳайвонлар бир, икки ва кўп ядроли. Ядро ҳаёт фаолияти жараёнларини бошқаради ва кўпайишда ҳамда ирсий хоссаларни наслдан наслга ўтказишда муҳим роль ўйнайди.

Содда ҳайвонлар псевдоподиялари (сохта оёқлар), хивчинлари ва киприкчалари ёрдамида ҳаракат қиласади. Кўпайиши жинссиз ва жинсий йўл билан боради.

Содда ҳайвонлар типи тўртта мустақил синфга ажратилган.

Содда ҳайвонлар орасида паразит турлари ҳам кенг тарқалган. Паразит турларининг сони бир неча мингдан иборат бўлиб, улар одам ва ҳайвонларда оғир касалликларни келтириб чиқаради. Шунинг учун содда ҳайвонларни ҳар томонлама ўрганиш зоологлардан ташқари, медицина ва ветеринария мутахассисларининг ҳам асосий обьекти бўлиб қолган.

Паразит содда ҳайвонлар морфоанатомик тузилишлари, ривожланиш цикли, шунингдек хилма-хил организмларда яшашга мослашганлиги билан ҳам бир-биридан тубдан фарқланади. Демак бу паразит содда ҳайвонларнинг эволюцион тараққиёт жараёнида турли геологик даврларда пайдо бўлганлигини билдиради.

СОДДА ХАЙВОНЛАР (Protozoa).ни 4 та синфга бўлиб ўрганамиз:

- | | |
|-----------------|--------------------|
| 1. Хивчинлилар | -Flagellata |
| 2. Саркодалилар | -Sarcodina |
| 3. Споралилар | -Sporozoa |
| 4. Инфузориялар | -Infusoria |

ХИВЧИНЛИЛАР СИНФИ -FLAGELLATA

Хивчинлиларнинг ҳозирги вақтда 6-8 минг тури фанга маълум. Улар ўзларининг ҳарактанирувчи органелласи хивчинлари борлиги билан ҳарактерланади. Хивчинлар базал таначага бириккан бўлади. Хивчинлар сони 1 та ёки бир нечта бўлиши мумкин. Баъзи вакилларида хилпилловчи мембранаси ривожланган бўлади. Хивчинлиларнинг эркин яшайдиган ва паразитформалари бор. Хивчинлиларнинг кўпайиши асосан жинсиз, лекин баъзи турлари (копуляция) жинсий йўли билан ҳам кўпаяди.

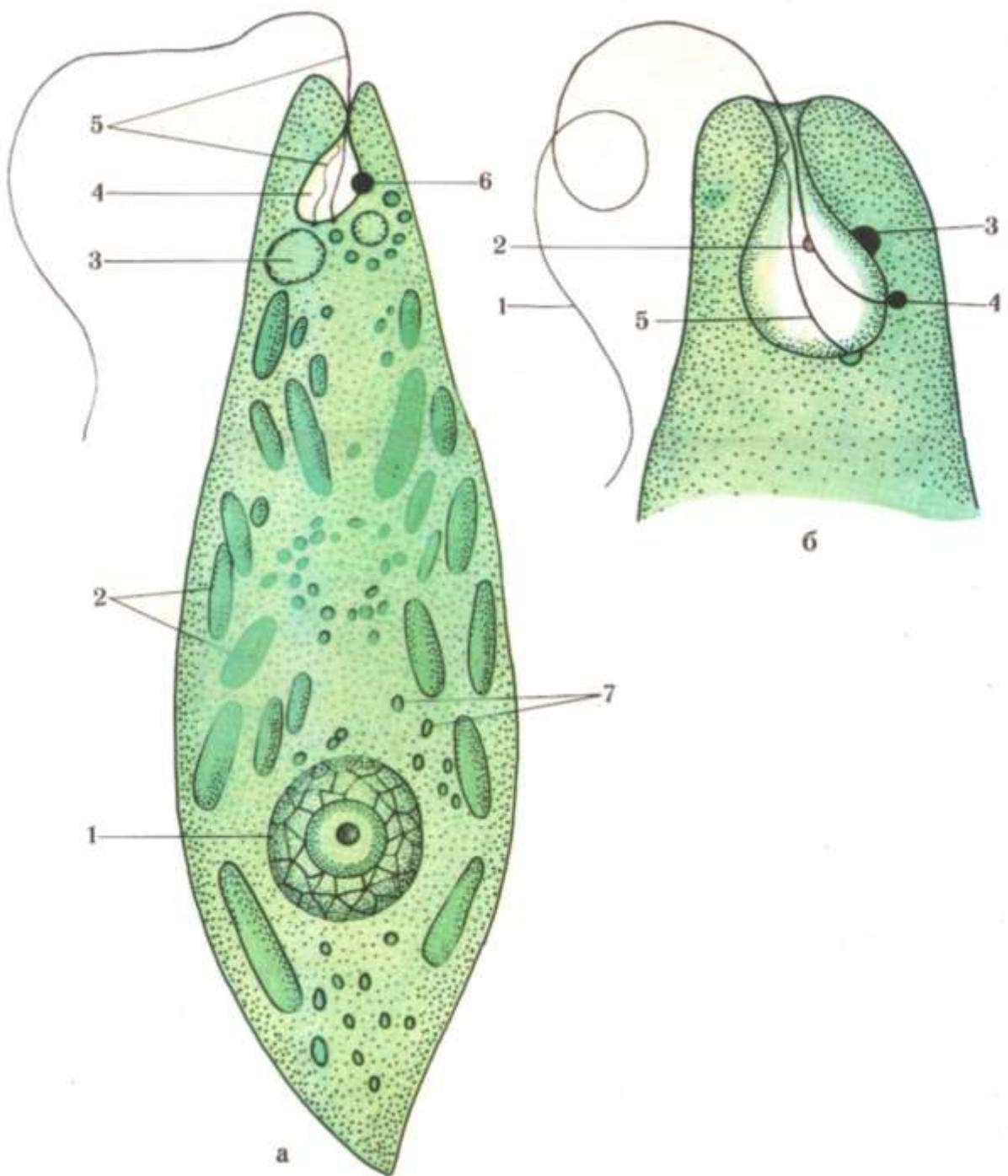
ЯШИЛ ЭВГЛЕНА (EUGLENA VIRIDIS)

**Синфнинг эркин яшайдиган
вакили-яшил эвглене (*Euglena viridis*)дир.**

Эвгленанинг танаси дуксимон шаклли бўлиб, эластик пелликула билан қопланган. Танасининг кетинги қисмида йирик шарсимон ядрои бор (1-расм). Танасининг олдинги чеккасидан хивчин чиқади. Ўша хивчин асосининг яқинида рецептор органоиди-кўзчаси ёки стигмаси жойлашган. Кўзчаси туфайли эвгленалар мусбат фототаксига эга бўлиб, сув ҳавзасининг қоронғироқ жойларидан ёруғроқ жойларига қараб ҳаракат қиласади. Танасининг олдинги чеккасида уриб турадиган вакуоласи ва унинг резервуари жойлашган. Протоплазмасида хлорофилл тутадиган бир талай йирик хроматофорлар тарқоқ ҳолда жойлашган. Шуларда карбонат ангидрит ва сувдан ёруғлик таъсири билан углеводлар синтезланади (фотосинтез). Фотосинтез маҳсулотлари крахмалсимон модда-парамил кўринишида тўпланиб боради. Эвглена шаклланган озиқ заарларини ютиб, голозой йўл билан озиқланиши ҳам мумкин. Яшаш муҳити эриган органик моддаларга бой бўлса, бу моддалар эвглене танасига осмотик йўл билан киради. Шундай қилиб, эвгленанинг тузилиши ва озиқланиши усулида хайвон ва ўсимлик организмига хос хусусиятларининг ажойиб тарзда қўшилганини кўрамиз.

Ядро аппарати. Эвгленанинг танасини кейинги қисмида йирик ядрои жойлашган. Жинсиз йўл билан кўпаяди. Узунасига бўлинади, аввал ядро бўлинади, базаль танача, хроматофорлар иккиланади (икки ҳисса ортади) ва кейин цитоплазма бўлинади. Хивчинни ташаб юборади ёки битта индивидда қолиб иккинчисида янгидан хосил бўлади. Узунасига бўлиниб купайиш хивчинлилар учун хос хусусият. Ноқулай шароит юзага келса цистага ўралади. Циста ҳосил қилган эвгленалар бир ёки қобиғида қолган ҳолатда бир неча марта бўлинади.

**Содда хайвонлар типи (Protozoa)
Хивчинлилар синфи (Flagellata)**



1-расм:

Яшил эвгелена(*Euglena viridis*)

а - ташқи кўриниши: 1 - ядро, 2 - хроматофорлар, 3 - қисқарувчи вакуол, 4 - қисқарувчи вакуол резервуари, 5- хивчинлар, 6 - стигма, 7 – парамилдоналари

б - парамила; - эвгеленанинг олдинги учи: 1 - хивчин, 2 - фоторецептор, 3 - стигма, 4 - блефаропласт, 5 - иккинчи хивчин

ТРИПАНОСОМАЛАР ОИЛАСИ. (TRYPANOSOMATIDAE)

Трипаносомалар *Trypanosoma*. Трипаносомаларнинг 9 та тури одамларда паразитлик қиласи. Улардан 2 тури яхши ўрганилган Африка уйку касаллигини қўзғатувчиси – *Trypanosoma brucei gambiense* ва америка трипаносомизи, яъни Чагас касаллигини қўзғатувчиси – *Trypanosomacrusi*. (3-расм)

Яшаш жойи. Одамнинг ва сут эмизувчи ҳайвонларнинг қон плазмасида лимфа тутунларида, орқа мия суюқлигига, бош ва орқа мия тўқималарида паразитлик қиласи. Келтириб чиқарадиган касаллиги – тропоносомоз.

Географик тарқалиши - Ғарбий Африка ва Африканинг экватор районларида кенг тарқалган.

Морфологияси. Шакли дуксимон, икки учи ўткирлашган хивчинли ва хилпилловчи мембронаси бор. Хипчини танасининг кейинги қисмида жойлашган блефаробантдан бошланиб, олдинга қараб йўналади ва пелликула билан хивчин орасида мембрана ҳосил бўлади. Хивчин олдинги томонда эркин тугайди. Ўлчамлари 13-39 мкм келади. Осматик йўл билан озиқланади. *Trypanosoma brucei qambinse* ва *Trypanosoma brucei rhodesiense*.(2-расм)

Ривожланиш цикли. Ривожланишининг бир қисми це-це пашшасининг ҳазм системасида. Бир қисми одам, уй ва ёввойи ҳайвонлар организмида ўтади. Америка трипаносомози (Чагас касали)ни қўзғатувчиси *Trypanosomacrusi* нинг специфик ташувчиси суювчи қандала ҳисобланади. (1, 2 расмлар).

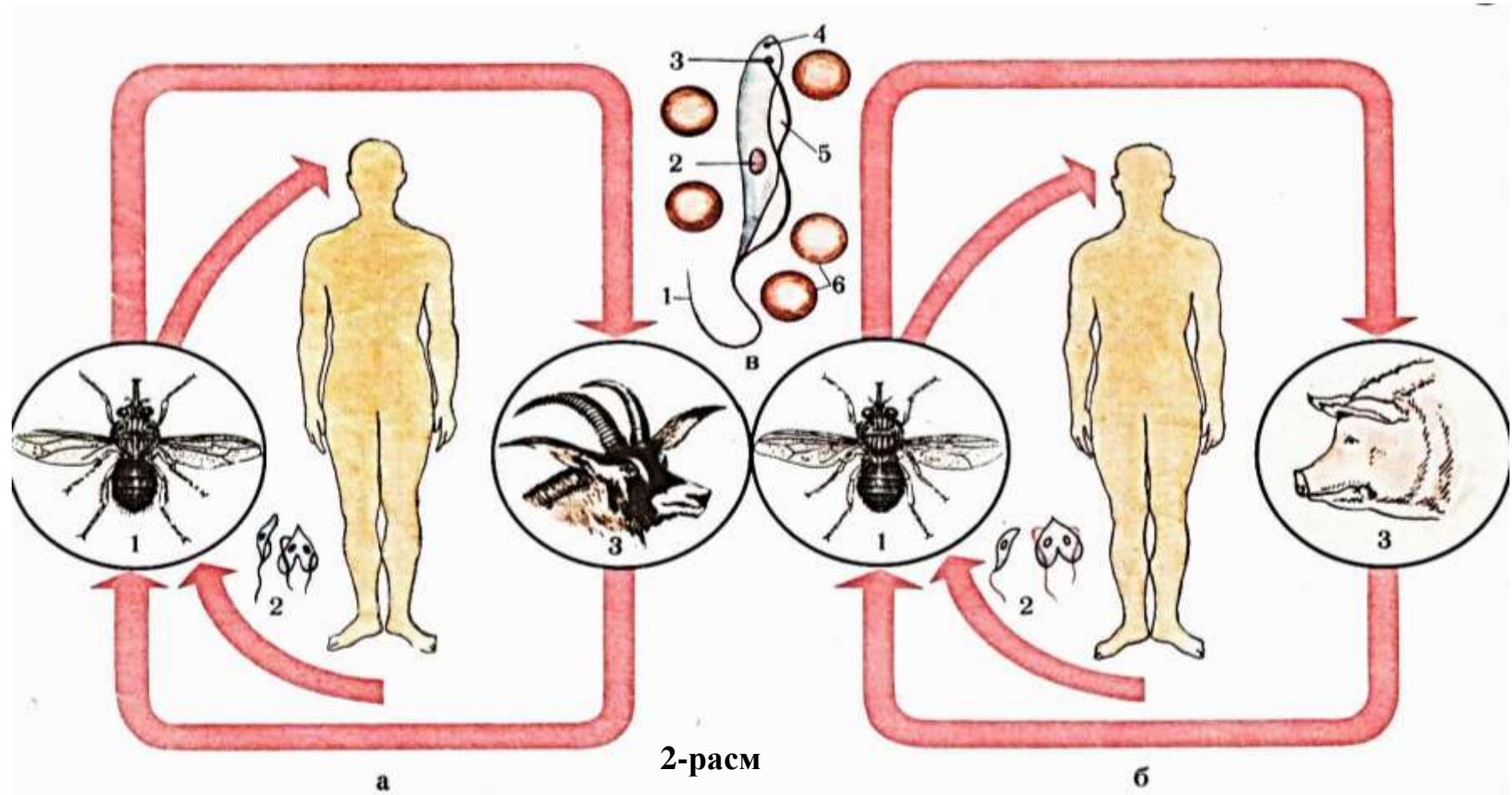
Клиникаси. Африка трипаносомози учун лимфа томирларининг кенгайиши, жигар ва талоқнинг катталashiши, камқонлик, дармонсизланиш ҳарактерли бўлиб, касаллик бир неча йил чўзилиши мумкин. Ўзига хос уйқуга мойиллик (менингоэнцефалит) ва ўлим билан тугайди. Родозисизе турида касаликнинг юқоридаги белгилари тез амалга ошади. Касаллик юққандан сўнг 3-9 ой ичida уйқуга мойиллик бошланади. Америка трипаносомозида эса касаллик хроник ёки жадал кечиши мумкин.

Ташхиси. Африка трипаносомозида касалликни эрта аниқласа бўлади. Бунинг учун пашша чаққан жойидан ё периферик қон ёки бўйин лимфа тутунларидан пунктат олиб микроскопик текшириш ўтказилади. Америка трипаносомозида касаллик фақат ўткир босқичида периферик қон Ромоновский бўёғи билан бўяб микроскопда кузатилади.

Профилатикаси. Шахсий – шу касалликка қарши эмланади. Ташувчисини чақишдан химояланиш. Жамоат – ташувчиларни йўқотилади. (це-це пашшаси, қандалалар), касал кишилар даволанади.

СОДДА ХАЙВОНЛАРЛАР ТИПИ (PROTOZOA)

Хивчинлилар синфи(flagellata)



Трипаносома *rhodesiense* ҳаётий цикли

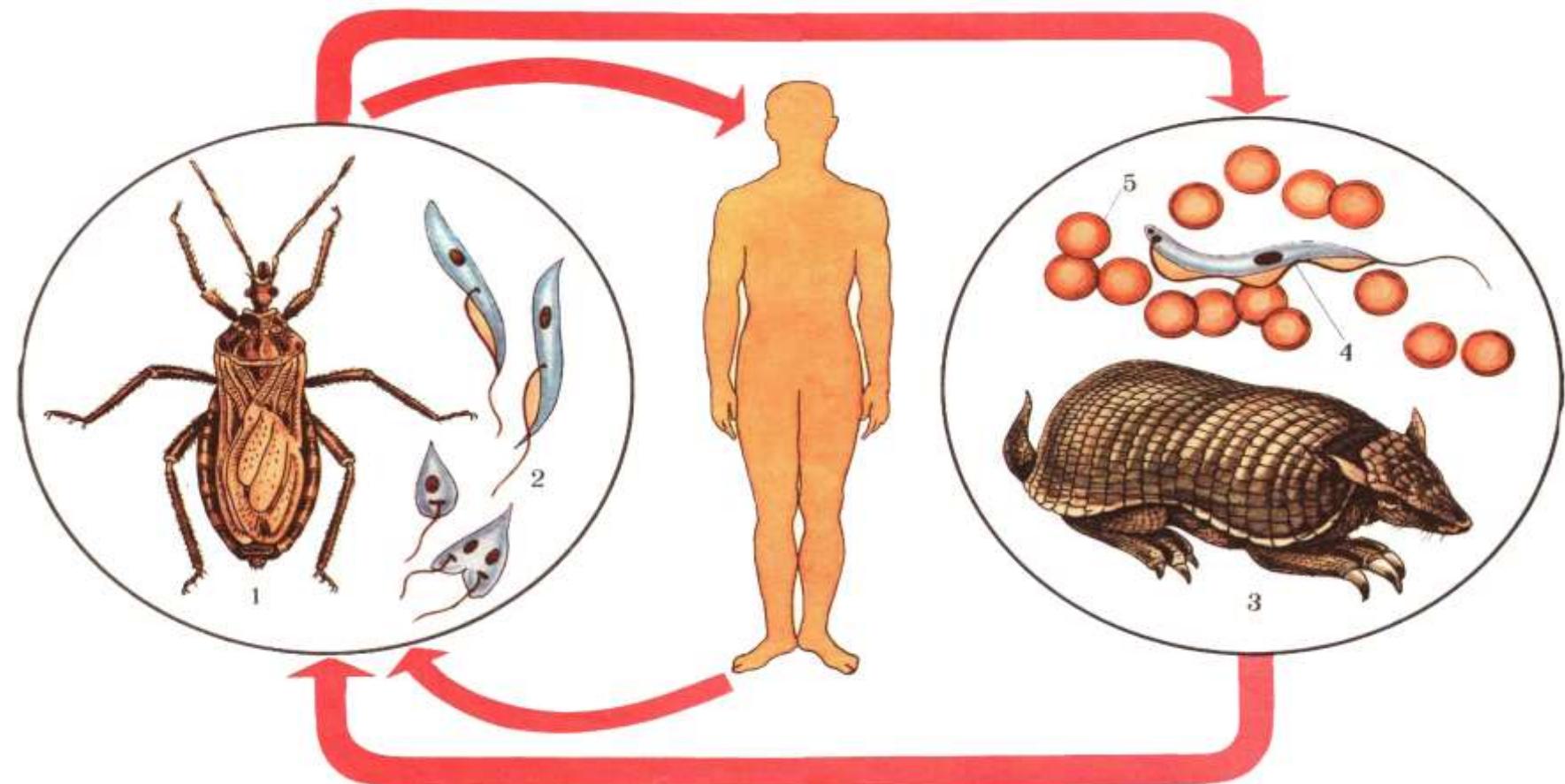
(а): 1- це-це пашиаси (*Glossina morsitans*) 2- уйқу касаллигининг родезия формаси ташувчиси, 3- ташувчи организмидаги трипаносомалар резервуари- антилопалар. Трипаносома гамбиензенинг ҳаётий цикли

(б): 1 -цеце пашиаси (*Glossina palpalis*) уйку касаллигининг гамбия формасининг ташувчиси 2- ташувчи организмидаги трипаносома, 3- трипаносомалар резервуари- чўчкалар. Хўжайин организмидаги трипаносома

(в): 1 - хивчин, 2 - ядро, 3 - блефаропласт, 4 - парабазал танача, 5 –хилпилловчи менбрана, 6 – эритроцитлар

СОДДА ХАЙВОНЛАР ТИПИ (PROTOZOA)

Хивчинлилар синфи (Flagellata)



3-расм

Trypanosoma cruzi ҳаётий цикли

1 -Триатом қандаласи (*Triatoma infestans*) - америка трипанасомози қўзгатувчисининг ташувчиси, 2 - ташувчи организмидаги трипанасомалар, 3 - америка трипанасомозининг табиий резервуари - зирхиллар, - хўжайин танасидаги трипанасомалар, - эритроцитлар

ЛЕЙШМАНИЯЛАР.-LEISHMANIA.

Лейшманияларнинг бир неча турлари одамларда паразитлик қиласы:

1. Leishmania tropica – тери лейшманиозини құзғатувчиси.(5-расм)
2. Leishmania major – тери лейшманиозини құзғатувчиси
3. Leishmania brasiliensis – Америка тери лейшманиозини құзғатувчиси
4. Leishmania danovani – висцерал (ички) лейшманиозини құзғатувчиси.(4-расм)
5. Leishmania infantum – ўрта ер денгизида ички лейшманиозини құзғатувчиси

Лейшманиялар хивчинилар ичида энг оғир ва хавфли касаллуктарни келтириб чиқарувчи паразитлар ҳисобланади. Улар бир қатор умуртқали ҳайвонлар: балиқлар, рептилиялар, сут эмизувчилар, шунингдек одамларда паразитлик қиласы. Лейшманияларни тарқатувчиси қон сүрүвчи икки қанотли Ҳашаротлар (*Phlebotomus*) авлодининг турлари хиосбланади. Одамларда лейшманияның асосан 2 хили *Leishmania danovani* ва *Leishmania tropica* тури учрайди. Шулардан *Leishmania danovani* Ўрта Осиёда «калаазар» деб аталадиган умумий ёки висцерал лейшманиоз касалини құзғатувчисидир.

Яшаш жойи. Лейшманиялар одам танасида – жигар, талоқ, лимфа безлари, қон томирлари ва күмик эндотелийсининг хужайралари ичида күпаяди.

Географик тарқалиши. У фақат Ўрта Осиёда учрайди. Унинг манбалари Ҳиндистон, Шарқий Хитой ва Ўрта денгиз соҳилларида бор.

Морфологияси. Бу тур паразитнинг катталиги 3-4 мкм, танаси юмалоқ ва овалсімөн шаклда ҳазм қилувчи вакуолалари йўқ. Озиқни осмотик йўл билан қабул қиласы.

Ривожланиш цикли. Лейшманиялар кўпайганда битта хужайрадаги паразитлар сони 100-200 тагача етади. Хужайра емирилгандан кейин, улар лимфа ва қонга ўтиб, янги хужайраларга кириб олади.

Илгаридан маълумки, лейшманияларни қон сўрар исказтопар чивинлар тарқатади. Чивин касал одам қонини сўрганида лейшманиялар чивиннинг ҳазм йўлига ўтади. Бу ерда улар катталашиб, танаси дуксимон шаклга айланади, олдинги учидаги эса узун хивчин ўсиб чиқади. Касалланган чивин соғлом одам қонини сўрганда одамга лейшманияларни юқтиради, «калаазар» деб аталувчи оғир касалликни чиқаради. Бу касалликда даволанмаса кўпинча ўлимга олиб боради. Бу касалликни олдини олиш учун исказтопар чивинларга ва итларга қарши курашиб керак.

Лейшманияның *Leishmania tropica* турини биринчи марта Тошкентлик олим П.Я.Боровский 1897 йили топган.

1. Тузилиш хусусиятлари.
2. Ҳаёт цикли.

Клиникаси. Бу тур паразит келтириб чиқарадиган касаллик пендинка, шарқ куйдиргиси ёки Боровский касаллиги деб аталади. Жойларда уни «пашшахўрда» номи билан ҳам юритилади. Бу касалликнинг моҳияти шундан иборатки, одатда, баданинг очиқ қисмларида, юз, қўлларда шиш

хосил бўлади. Кейин бу шиш ярага айланади. Яра олти ойдан бир йилгача ва ундан кўпга чўзилиши мумкин, яра тузалиб кетсада, унинг ўрни чандик бўлиб қолади.

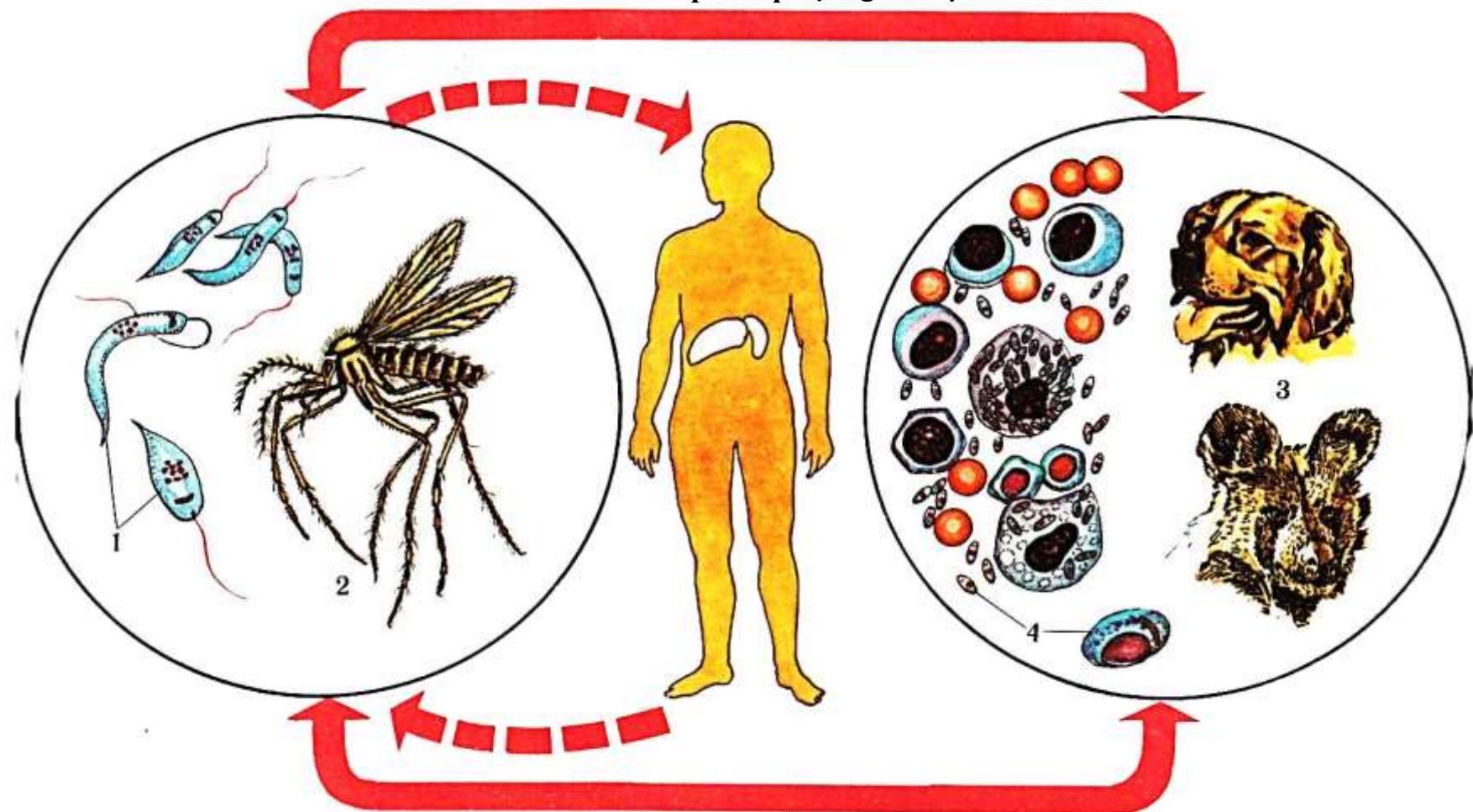
Лейшманиялар одамга икки хил йўл билан, яъни қасалланган исқабтопар чивин одамни чаққанда ва чақаётган исқабтопарни тери устида қисиб эзганда юқади. (3-4) расмлар.

Ташхиси. Тери лейшманиозида яралардан олинган суртмалар Ромоновский-Гимза усулида бўяб текширилади. Умумий лейшманиозда тўш кўмигидан олинган суртмалар текширилади.

Профилактикаси. Лейшманиозга қарши курашда исқабтопарларни қириш билан бирга, кемирувчиларнинг тарқалишига қарши кураш олиб бориш зарур.

СОДДА ХАЙВОНЛАР ТИПИ (PROTOZOA)

Хивчинлилар синфи (Flageliata)



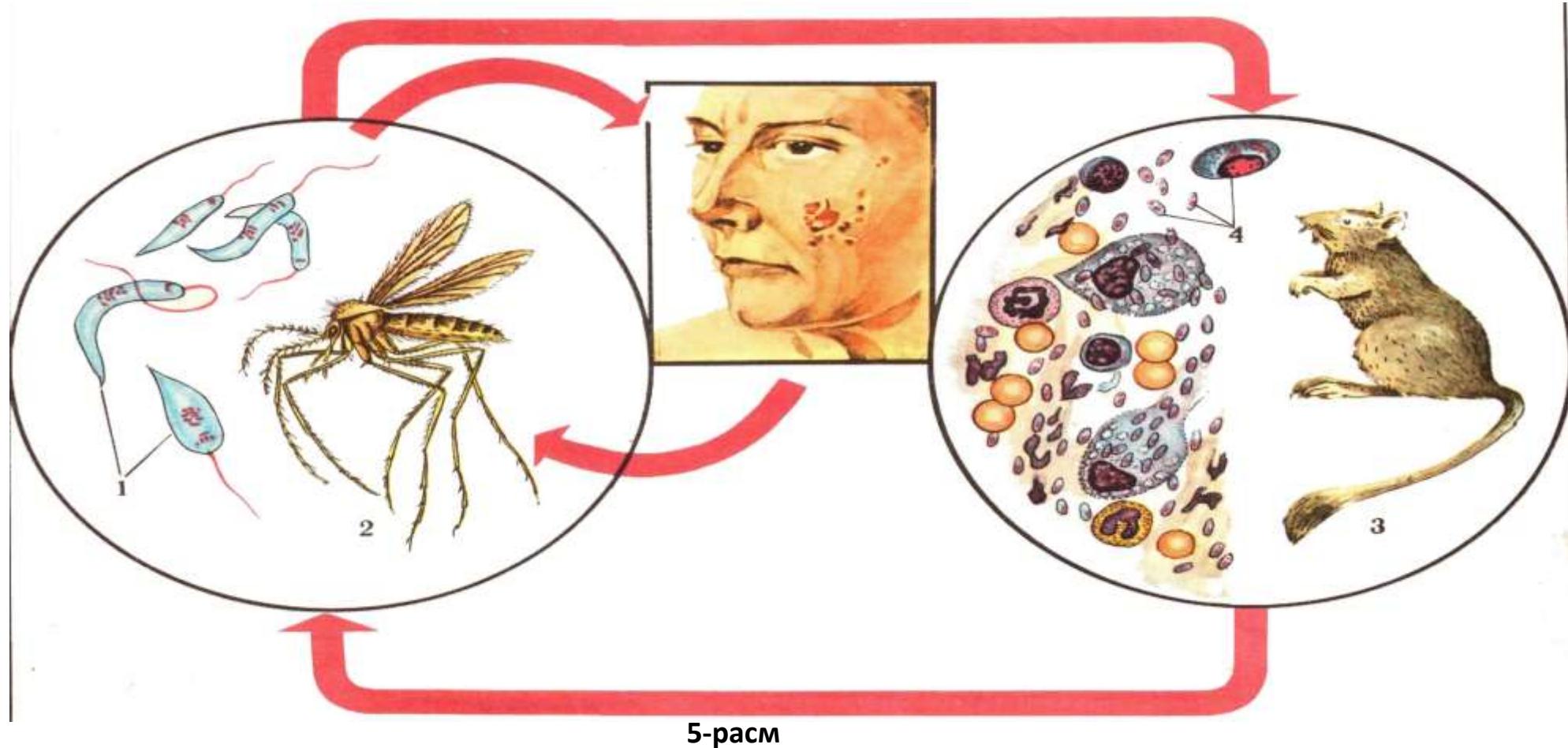
4-расм

Лейшмания донованингҳаётӣ цикли

1 - лейшманиянинг лептомонад формаси, 2 - исказтопар (*Phlebotomus авлоди*) -лейшмания ташувчиси, 3 - итлар, чия бўрилар – вицерал лейшманиознинг табиий резервуари, 4 -хўжайин кизил қўмиғидан олинган суртмадаги лейшманиал форма

СОДДА ЖОНIVОРЛАР ТИПИ (PROTOZOA)

Хивчинлилар синфи (Flagellata)



Лейшманиятропиканинг хаётий цикли

1 - лейшманияларнинг лептомонад формаси, 2 - исқабтопар (*Phlebotomus papatasii* авлоди)- лейшмания ташувчиси, 3 - кемириувчилар – тери лейшманиозининг табиий резервуари, 4 - хўжайин ярасидан олинган суртмадаги лейшманиал форма

ЛЯМБЛИЯ (LAMBLIA INTESTINALIS)

Лямблия-биринчи марта ўтган асрнинг ўрталарида (1859 йилда) Ҳарьков университетининг профессори Лябле томонидан топилган. Лямблиоз қўзғатувчиси.

Яшаш жойи. Одам паразити, ўн икки бармоқ ичақда яшайди, ўт пуфагида яшамайди, ўт унга куйдирувчи таъсир этади.

Географик тарқалиши. Ер шарининг ҳамма қисмida учрайди.

Морфологияси. Лямблияning танаси ноксимон кўринишда, узунлиги 10-20 мкм келади. Қорин томондан яssi кўринишда. Шу ерида паразитнинг ёпишиб туриши учун хизмат қиласиган органи – сўргичлари бўлади. Танасининг ўртасидан иккита таянч ипи-аксостильлар ўтган, уларнинг икки томонидан симметрик равища иккита ядро жойлашган. Уларда 4 жуфт хивчинлари бўлиб, ҳаракат органелласи сифатида хизмат қиласиди. Ҳазм органоидлари бўлмайди.

Ривожланиш цикли. Лямблиялар жинсиз, узунасига бўлиниш йўли билан кўпаяди. Уларнинг хаёт цикли вегетатив ва цистага ўралган формаларининг алмашиниб туришидан иборат. Вегетатив формалари сўргичлари билан ичак шиллиқ пардасига ёпишиб олган ҳолда яшайди. Ҳар 1 см шиллиқ пардада бир миллионгача индивидлар бўлиши мумкин. Лямблиялар одам организмида 30-40 кун яшайди.

Лямблия цисталари одамга озиқ-овқат, ичиладиган сув, ифлос кўл ва бошқа йўллар билан ўтади. Цисталар 12 бармоқ ичақда ёрилади ва ундан янги вегетатив формалар чиқади. Лямблиоз асосан ёш болаларда кўп учрайди.

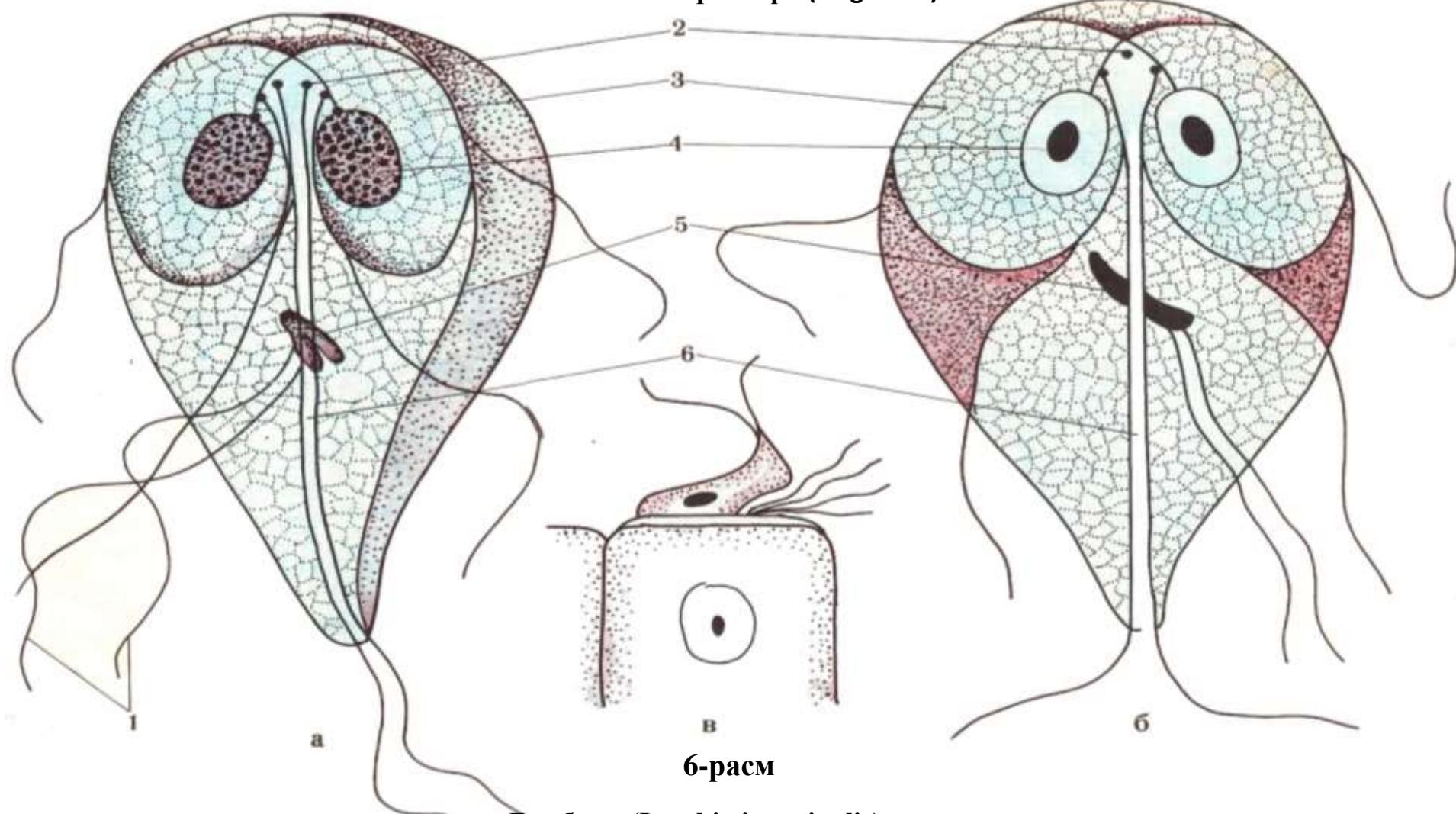
Клиникаси. Лямблиоз билан касалланган беморларда касаллик белгилари аниқ кўринмайди. Баъзида касаллик белгиларсиз ўтади, бемор циста ташувчи хисобланади.

Ташхиси. Диагноз кўйишида, асосан бемор нажаси маҳсус методлар асосида текшириб кўрилади. Бунинг учун нажас луголь эритмаси билан бўяб, микроскоп ($\times 400$) орқали кузатилади ва цисталар топилади. Баъзан 12 бармоқ ичақдаги борлиқ зонд билан олинниб микроскоп остида текширилади.

Профилактикаси. Лямлиоз касаллиги нистатин дориси билан даволанади. Паразитларнинг юқмаслиги учун профилактик қоидаларга қатъий амал қилиш керак: а) овқатни яхши пишириб ва сувни қайнатиб ичиш; б) хомлигача истеъмол қилинадиган сабзавот ва бошқа маҳсулотларни яхшилаб ювиш; в) пиширилган овқат ва ичиладиган сувни ёпиқ идишда сақлаш; г) пашшаларни қириш; д) овқатдан олдин ва хожатдан кейин қўлни ювишга одатланиш зарур.

СОДДА ХАЙВОНЛАР ТИПИ (PROTOZOA).

Хивчинлилар синфи (Flagellata)



Лямбдия (Lambia intestinalis)

а - ён томондан кўриниши, **б** - қорин томондан кўриниши, **в** - эпителиал хужайрага ёпишиб олган лямбдия: 1 - хивчинлар, 2 - базал таначалар, 3 - сўрувчи дисклар, 4 - ядро, 5 – парабазал танача, 6 - аксостиль

Трихомонадалар оиласи. (Trichomonadidae)

Одам организмида уч тур тихомонадалар паразитлик билан яшайды. Йүғон ичакда – ичак трихомонадаси – **Trichomonas hominis**, оғиз бўшлиғида – оғиз трихомонадаси – **Trichomonastenax**, жинсий ва сийдик йўлларида – қин трихомонадаси – **Trichomonas vaginalis**.

Ичак трихомонадаси (Trichomonas hominis)- (7-расм) ҳамма жойда кенг тарқалган, одамнинг йўғон ичагида паразитлик қилиб яшайди. Танаси овал шаклида, кетинги учи ўткирлашган, узунлиги 5-15 мкм., шарсимон ядроси тананинг олдинги қисмидаги жойлашган. Гавданинг олдинги учида 4-5 та хивчини бор, улардан биттаси тўлқинсимон парда бўйлаб орқага қайрилган. Хивчинлар трихомонаданинг ҳаракатини таъминлайди. Протоплазмасида ҳазм қилувчи вакуолалари бор. Уларда бактериялар ва эритроцитлар учрайди. Трихомонада узунасига бўлиниш йўли билан кўпаяди. Цисталик формалари йўқ.

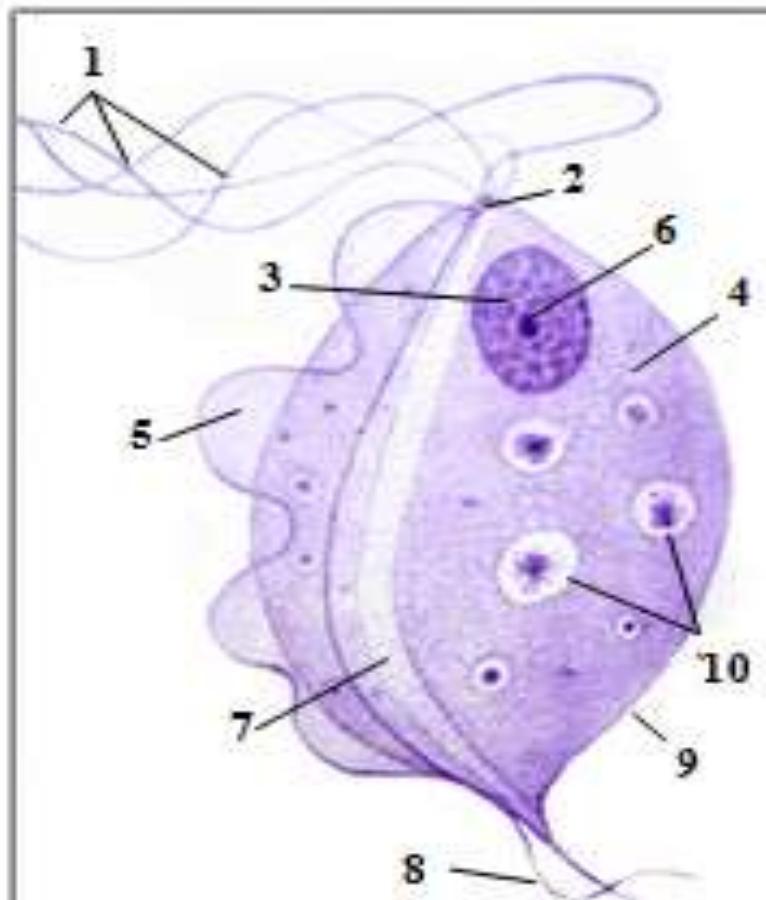
Одам ичагида паразитлик қилувчи трихомонадалар хавфли касалликларни келтириб чиқармайди, лекин колит (ич қотиш) касалини тезлаштиради, деган маълумотлар бор.

Қин трихомонадаси (Trichomonas vaginalis) - (8-расм) танасининг катталиги 15-30 мкм.гача, ноксимон шаклда. Тузилишига кўра ичак трихомонадасига ўхшайди. Бу паразит ҳамма жойда тарқалган бўлиб, эркак ва аёлларнинг сийдик йўлларида учрайди. Заарланиш аёлларда 20-40%, эркакларда 15%ни ташкил қиласиди. Қин трихомонадаси аёлларда оғир касалликларни келтириб чиқаради. Улар асосан, жинсий алоқа вақтида юқади. Шунингдек гинекологик асбоблар орқали ҳам юқиши мумкин.

Оғиз трихомонадаси (Trichomonastenax) тузилишига кўра ичак трихомонадасига ўхшайди, ўлчамлари 6-13 мкм. Хилпилловчи мемранаси танасининг охиригача етиб бормаган. Цисталар ҳосил қилмайди. Аниқланишича оғиз бўшлиғида турли хил жароҳатлар бўлганда (гингивит, парадонтоз, тишлар дарз кетганда) учрайди. Потоген хусусияти аниқланмаган.

Ичак трихоманадаси.

Trichomonas hominis

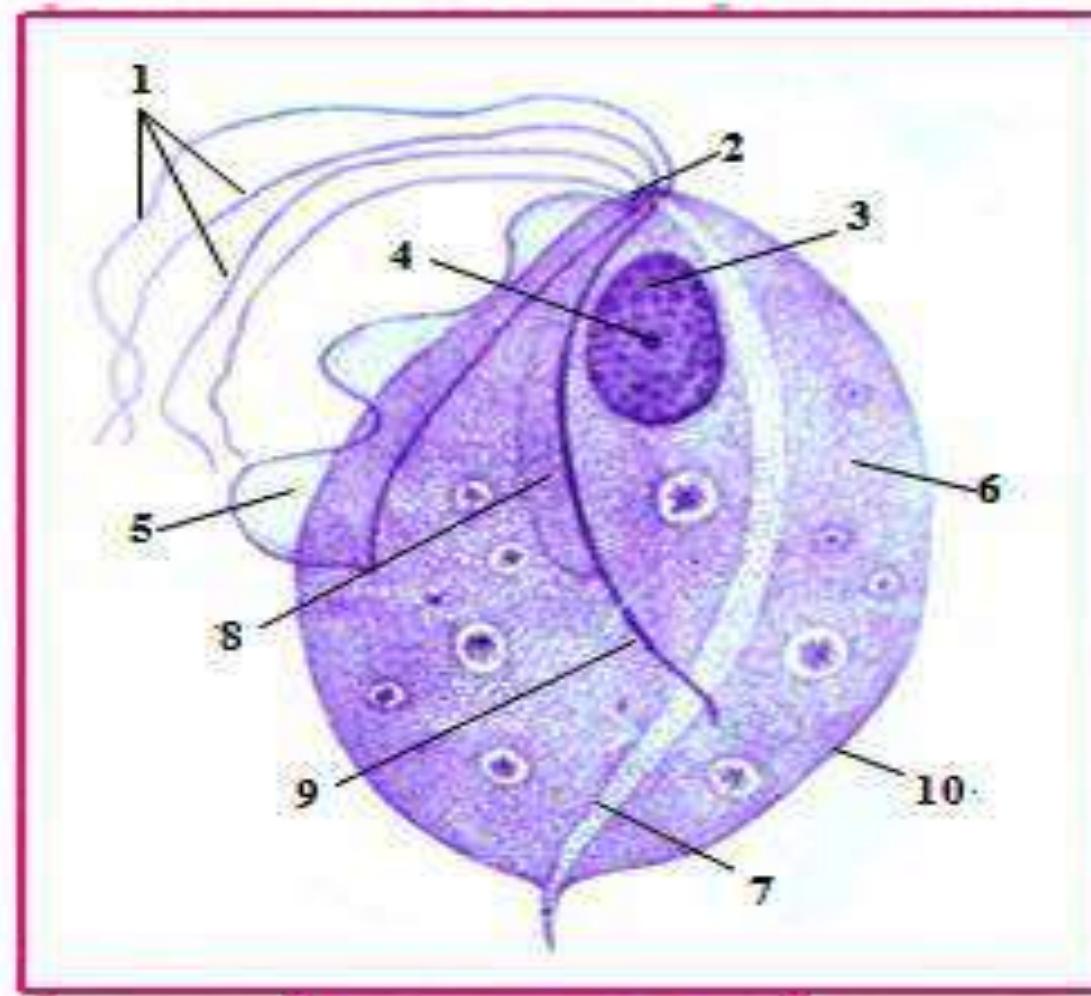


- 1 - Олдинги хивчин
- 2 - Блефаропласть
- 3 - Тухумсимон ядро
- 4 - Кўпиксимон цитоплазма
- 5 - Ундиацияловчи мембрана
- 6 - Кариосома
- 7 - Аксосильт
- 8 - Кейинги хивчин
- 9 - Пелликула
- 10 - Хазм вакуоласи

← 5 – 15 мкм →

7-расм

Кин трихомоналаси



- 1-4 Олдинги хивчин
- 2 - Блефаропласть
- 3-Тухумсимон ядро
- 4 - Кариосома
- 5 - Калта ундиятцияловчи мембрана
- 6 - Кўпиксимон цитоплазма
- 7 - аксоциль
- 8 - Чўзинчоқ парабазал тана
- 9 - Парабазал ип
- 10 - Ноксимон тана

7 – 30 мкм

Trichomonas vaginalis

Амалий машғулот

Мавзу: Хивчинлилар одам паразитлари. Трипоносомалар, лейшманиялар, лямбля ва трихомонадалар.

Мақсад: Одамларда касаллик кўзғатувчи хивчинлилар синфи вакилларининг морфологияси ва биологиясини ўрганиш. Паразит хивчинлилар одамларнинг териси, қони, ички аъзолари жигари, талок, жинсий йўллари ва бошқа аъзоларида паразитлик қилиб яшаганлари сабабли барча соҳа шифокорлари учун амалий аҳамиятга эга.

Вазифалари:

1. Паразит биологик феномен эканлигини муҳокама қилиш.
2. Содда хайвонлар типи. Хивчинлилар синфи вакилларини тузилиши ва ҳаёт циклини намоён қилувчи, таблица ва слайдлар ёрдамида тахлил қилиш.
3. Трипоносомалар, лейшманиялар, лямбля ва трихомонадаларни микропрепаралар ёрдамида кўриш ва ўрганиш.
4. Паразит хивчинлиларнинг табиатда тарқалиши улар билан заарланиш йўллари, ривожланиш циклини ўрганиш.
5. Паразит хивчинлилар келтириб чиқарадиган касалликларни профилактикаси ва кураш чораларини аниқлаш.
6. Трипоносомоз, лейшманиоз, трихомонодоз, ляблиозларни ташхислаш услубларини ўзлаштириш.

Кутиладиган натижалар.

1. Трипоносома, лейшмания, трихомонада, лямблялар ва улар келтириб чиқарадиган касалликларининг ўзбекча ва лотинча номларини ўрганиш.
2. Ўрганилаётган паразит хивчинлиларнинг тузилиши ва биологиясини ўрганиш.
3. Паразитлар турини тўғри аниқлашни билиш.
4. У ёки бошқа тур хивчинлиларни келтириб чиқарадиган касаллигини тўғри ташхислашни билиш.
5. Паразит хивчинлиларнинг ташхиси ва у билан заарланиш йўлларини ўрганиш.
6. Паразит хивчинлилар ва улар келтириб чиқарадиган касалликлар, уларнинг профилактикаси ва уларга қарши кураш чораларини ўрганиш.

Таркиби:

1. Ташкил қилиш ишлари. Мақсад қўйиш.
2. Ўқув материалларини тахлил қилиш ва назорат қилиш. Талабалар билимини оғзаки ёки ёзма назорат қилиш(баҳолаш).

*Паразитизм биологик феномен эканлиги.

*Содда хайвонлар типининг характерли белгилари: тузилиши, биологияси, классификацияси.

*Хивчинлилар синфининг характерли белгилари: Тузилиши, озиқланиши, характерланиши, кўпайиши.

*Хивчинлилар одам паразитлари: трипоносома, лямбля, трихомонада. Уларнинг тузилиши, тарқалиши.

*Трипоносомоз - унинг тарқалиши, у билан зараланиш йўллари, диагностикасива унга қарши кураш чоралари.

*Тери ва вицерал лейшманиоз, улардан заарланиш йўллари, диагностикаси ва унга қарши кураш чоралари.

*Трихомонодоз унинг тарқалиши, заарланиш йўллари, диагностикаси ва профилактикаси.

* Лямблиоз унинг тарқалиши, заарланиш йўллари, диагностикаси ва профилактикаси.

* Дарс талабалар давоматини аниқлаш, мавзу номини ёзиш ва мақсадни аниқлаш билан бошланади.

Ўқитувчининг белгилари.

Паразитизм табиатда кенг тарқалган бўлиб, уни муҳокама қилишда паразитизм биологик феномен эканлигига алоҳида эътибор бериш керак. Паразит организмларга барча вируслар, кўпчилик бактериялар ва замбуруғлар киради. Содда хайвонларнинг кўпчилиги чувалчанглар, бўғимоёқлилар паразитлик билан ҳаёт кечирадилар. Асл ва ёлгон паразитлар, вақтингча ва доимий паразитлар, ташқи (эктопаразит) ва ички (эндопаразит) паразитлар тафовут қилинади.

“Содда хайвонлар” типини тахлил қилишда хивчинилар бир хужайрали хайвон эканлигини эътиборга олсак, барча ҳаётий жараёнлар шу битта хужайранинг ўзида амалга ошади (озиқланиш, нафас олиш, ҳаракатланиш, кўпайиш ва ҳоказолар).

Хивчиниларнинг характерли белгилари бир ёки бир неча хивчинларининг бўлиши. Узунасига бўлинеш йўли билан кўпайиши. Баъзи хивчиниларда ундиляцияловчи (хипилловчи) мемранаси бўлиб, у хивчин каби ҳаракатланишда, иштирок этади ва таянч вазифасини бажаради.

Таблицалар ва слайдлар ёрдамида хивчинилар(трипоносомалар, лейшманиялар, трихомонадалар, лямблялар) нинг тузилиши ва кўпайишини ўрганиш. Улар келтириб чиқарадиган касалликларни Трипоносомоз, лўйшиманиоз(тери ва умумий) Трихомонодоз ва лямблиозларнинг клиник белгилари ва улардан заарланиш йўллари, профилактик чора-тадбирларини билиш.

Сўров одатдагидек ўтказилади: Савол-жавоб шунингдек вазиятга доир масалалар ечиш. Масалан: Бемор боланинг жигари, талоги, лимфа тугунлари катталашган. Бу касалликни қайси хивчинли чақирган бўлиши мумкин? Бу вазиятга доир масалани ечишда нафақат қасаллик ва паразитни номлаш, балки ташхисни асослаш, юқиш йўллари, клиникаси, ташхислаш услублари ва профилактиласини билиш, паразитнинг тури унинг тузилиши, биологияси, ривожланиш циклини ҳам билиш керак.

Амалий машғулотларни бажариш.

Талабанинг ушбу амалий машғулотни бажаришини назорат қилиш.

А) Трипоносомоз билан заарланган ҳайвон қонидан тайёрланган (бўлган) микропрепаратни микроскопнинг иммерсион объективи ёрдамида кўриш.
1)ядроси, 2)цитоплазмаси,3)хивчини, 4)ундиляцияловчи мемранаси,
5) блефаропласти,6) базаль таначасини кўрсатган холда расмини чизиш.

- Б) Микроскорнинг иммерсион объективи ёрдамида лейшманиянинг хивчинли ва хивчинсиз формаларини: 1) ядроси, 2) цитоплазмаси, 3) блефаропласти (хивчинли формасидагини), 4) хивчинини кўрсатган холда расмини чизиш.
- В) Лямблянинг микропрепаратини микроскоп остида кўриш ва 1) цитоплазмаси, 2) ядроси, 3) сўрувчи диски, 4) 4 жуфт хивчини, 5) иккита таянч ипини кўрсатган холда расмини чизиш.
- Г) Лямблёз билан заарланган бемор боланинг ахлатидан тайёрланган препаратни кўриш ва лямблянинг цистасини топиб расмини чизиш.
- Д) Урогенитал трихомонодоз билан касалланган бемордан олиб бўяб тайёрланган препаратни микроскоп остида урегенитал трихомонадани кўриш ва 1) цитоплазмаси, 2) томчисимон ядроси, 3) 3-4 та хивчин, 4) ундиляцияловчи мемранаси, 5) аксостил(таянч ўқи)ни кўрсатган холда расмини чизиш.

Тарқатма материаллар:

Трипоносома, лейшмания, (хивчинли, хивчинсиз шакллари), трихомонада, ляблялар расми бор ва рақлар. Ўргатувчи назорат тестлар, микроскоп ва микропрепаратлар.

Дарснинг жихозланиши:

Трипоносома, лейшмания (хивчинли ва хивчинсиз шакллари), Трихомонадалар, лябляларни ифодаловчи таблицалар. Трипоносома, лейшмания, трихомонада ва лябляларнинг микропрепаратлари, микроскоплар.

Назорат саволлари:

1. Паразит формаларнинг паразитлиги ва классификациясини изохланг.
2. Паразит содда хайвонларнинг характерли белгиларини айтинг.
3. Хивчинлиларнинг характерли белгиларини айтинг.
4. Трипоносоманинг тузилиши. Трипоносомоз унинг тарқалиши, у билан заарланиш (юқиши) йўллари, клиникаси, ташхис(диагностикаси) профилактикасини айтинг.
5. Лейшманиянинг тузилиши. Тери лейшманиози унинг тарқалиши, юқиши (заарланиш) йўллари, клиникаси, диагностикаси, профилактикаси ҳақида маълумот беринг.
6. Умумий (ичак ёки висцернал) лейшманиоз, унинг тарқалиши, заарланиш йўллари, клиникаси, диагностикаси, профилактикаси ҳақида маълумот беринг.
7. Трихомонада унинг тузилиши. Трихомонадознинг тарқалиши, заарланиш йўллари, клиникаси, диагностикаси тўғрисида маълумот беринг.
8. Лямблянинг тузилиши. Лямблиоз унинг тарқалиши, заарланиш йўллари, клиникаси, диагностикаси, профилактикаси ҳақида маълумот беринг.

САРКОДАЛИЛАР СИНФИ – SARCODINA.

Бу синфга кирувчи хайвонларнинг энг ҳарактерли белгиси псевдоподияларнинг мавжудлигидадир. Саркодалилар ташқи томондан юпқа пўст-плазмолемма билан қопланган. Уларнинг бир ва қўп ядроли вакиллари мавжуд. Паразит ва шўр сувда яшовчи саркодалиларда қисқарувчи вакуолалар бўлмайди.

Паразит амёбалар. Амёбаларнинг кўпчилик турлари, асосан *Entamoebidae* оиласининг вакиллари хайвонлар ва одамда паразитлик қилиб ҳаёт кечиради. Умуртқасиз хайвонлардан ковакичлилар, халқаличувалчанглар ва Ҳашаротларда, умуртқали хайвойнлардан эса балиқлар, сувда ҳам қуруқда яшовчилар, судралиб юрувчилар ва айниқса сут эмизувчиларда ҳам хилма-хил амёбалар парзитлик қиласди.

Одамда 7 тур амёба учрайди. Улардан фақат *Entamoeba histolytica* энг хавфли хисобланиб, дизентерия касалини келтириб чиқаради.

Entamoeba histolytica ни биринчи марта 1875 йили Петербург ҳарбий академиясининг профессори Ф.А.Леш топган. 1903 йили немис тадқиқотчиси Ф.Шаудинн одам ичагида камида икки тур амёба (*E.Histolytica* ва *E.coli*) учрашини айтган эди. Орадан ўн йил ўтгач (1913) американлик олимлар Е.Уолкер ва А.Селардлар ҳақиқатан ҳам икки тур амёбалар учрашини тасдиқлашди.

Амёба юқсан аҳоли сони (текширилган кишилар сонига нисбатан процент ҳисобида) Е.Н.Павловскийдан.

Ичак амёбаси	- (<i>Entamoeba coli</i>) – 35%
Бючли амёбаси	- (<i>Iodamoeba butschlii</i>) – 30%
Дизентерия амёбаси	- (<i>Entamoeba histolitica</i>) – 15%
Гартман амёбаси	- (<i>Entamoebahartmanni</i>) – 15%
Пакана амёба	- (<i>Endolimax nana</i>) – 15%
Оғиз амёбаси	- (<i>Entamoeba gingivalis</i>) – маълумотлар йўқ

Одамда яшайдиган паразит амёбаларни Москвалик олим Гросс кашф этган. У 1849 йилда одам тишининг кирида амёбаларни топди. Оғиз амёбаси бактериялар билан озиқланади ва безарар ҳисобланади.

Дизентерия амёбаси- (*Entamoeba histolitica*) амёбиаз касаллигини келтириб чиқаради.

Жойлашиши – йўғон ичақда.

Географик тарқалиши – ҳамма жойда, кўпроқ иссиқ иқлимли мамлакатларда.

Морфологик белгилари ва ривожланиш цикли.

Дизентерия амёбаси ўзининг ҳаёт циклида майда вегетатив (*forma minuta*), йирик вегетатив (*forma magna*) ва цисталар шаклида учрайди. Булардан энг муҳими йўғон ичақ деворида яшайдиган майда вегетатив формасидир. Майда вегетатив формаси бактериялар билан озиқланади, иккига бўлинниб кўпаяди. Танасининг катталиги 13 мкм.гача, ядроси шарсимон, псевдоподиялари катта, секин ҳаракт қиласди. Ҳазм вакуоласида доимо бактериялар бўлади. Ичагида амёбанинг фақат майда формаси

яшайдиган одамлар амалда соғлом бўлиб, лекин кўплаб циталарни ахлат билан ташқарига чиқарадилар. Организм заифлашганда амёбалар ичак деворининг ичига шиллиқ парда остига ўтади ва йирик вегетатив формага айланади. Майда вегетатив формасининг йирик вегетатив формасига айланишида ташқи омилларнинг аҳамияти каттадир. Организмнинг ўта толиқиши, ўта совуқ қотиши ва ўта очиқиши кичик вегетатив формаларни йирик формага айланишига сабаб бўлади.

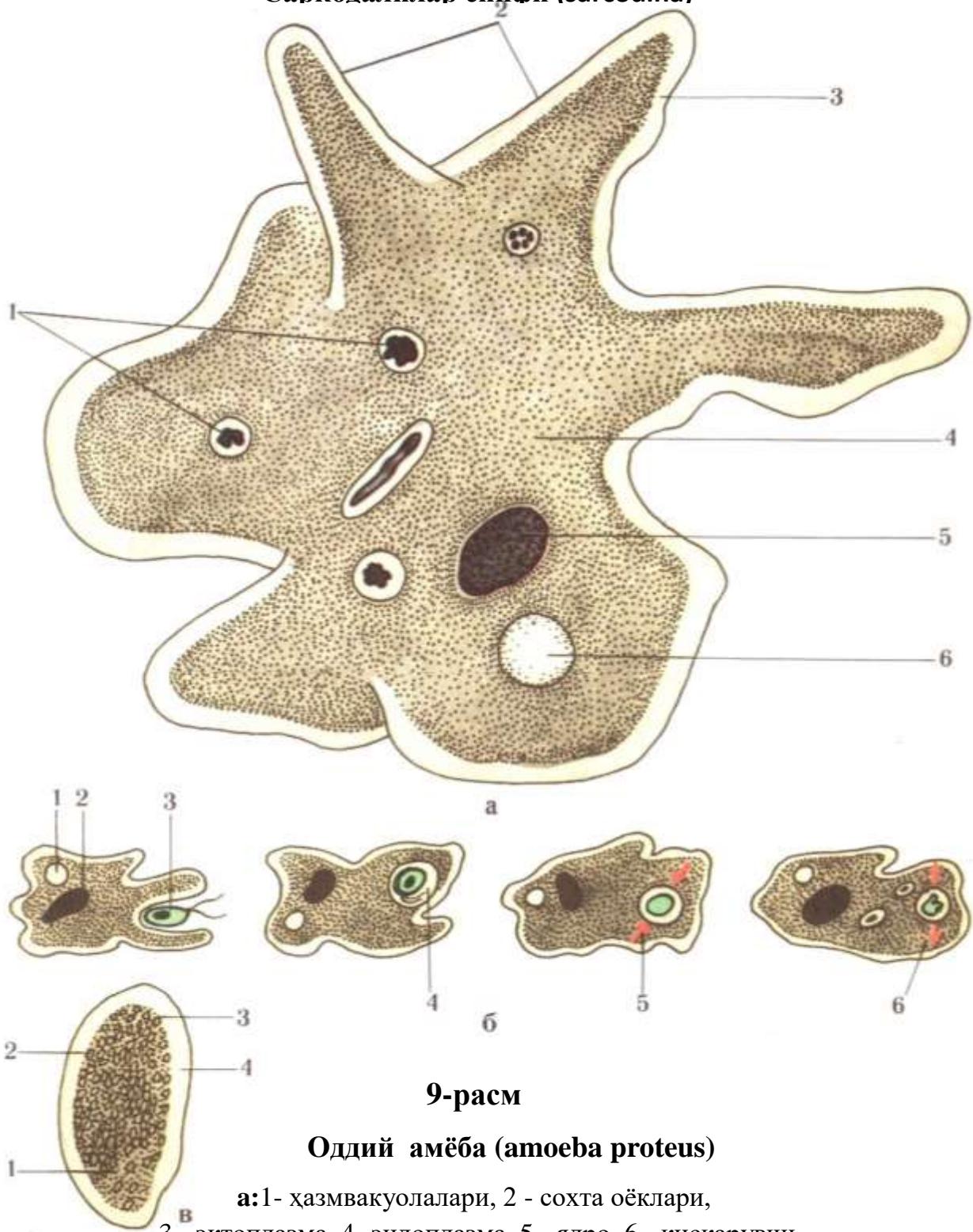
Амёбанинг йирик вегетатив формаси 20-40 мкм келади. Протоплазмаси шишасимон тиниқ эктоплазма ва майда доначали ярим тиниқ эндоплазмага ажралиб туради. Йирик вегетатив формадаги ичак бўшлиғига ўтиб, майда вегетатив формага айланади ва цистага ўралиб ахлат билан ташқарига чиқиб туради. Бемор бир кеча-кундузда 300млн.тагача циста чиқаради. Цисталар жуда чидамли бўлади: нам нажасда 5 хафтагача, сувда икки ойгача тирик сақланади. Дизентерия амёбасининг цисталарида 4 та ядро хосил бўлади. (7 расм).

Клиникаси ва ташхиси – касаллик қориннинг пастки соҳасида оғриқ булиши билан бошланади. Ич ўтади, ахлат қизил жигарранг тусга киради. Ўйғон ичакда юза жойлашган қон оқувчи яра хосил бўлади. Қонли, йирингли ич кетиш кузатилади. Тана ҳарорати қўтарилиши ранг оқариши (анемия), дармонсизланиш юзага келади. Дизентериянинг оғир ҳолати ўлимга олиб келиши мумкин. Касалликни ахлатни Люголь эритмаси билан бўяб микроскопда (х 400) цисталарини топиш орқали ташхис қўйилади. Касалликнинг хуруж даврида ахлат билан тўқимада амёбанинг барча формалари, айниқса вегетатив (*F.magna*), соғайиш даврида *F.minuta* ёки цисталари чиқиши мумкин.

Профилактикаси – шахсий сувни қайнатиб ичиш, хомлигача истеъмол қилинадиган сабзавот ва бошқа маҳсулотларни яхшилаб ювиб истеъмол қилиш, пиширилган овқат ёки ичиладиган сувларни ёпиқ идишда сақлаш, пашшаларни қириш, овқатдан олдин ёки хожатдан кейин қўлни ювиш зарур.

СОДДА ХАЙВОНЛАР ТИПИ (PROTOZOA)

Саркодалилар синфи (sarcodina)



9-расм

Оддий амёба (*amoeba proteus*)

a: 1 - ҳазмвакуолалари, 2 - сохта оёклари, 3 - эктоплазма, 4 -эндоплазма, 5 - ядро, 6 - қисқарувчи вакуола. Фагоцитоз ҳамда ҳазм вакуоли хосил бўлиши жараёнинг схематик тасвири. **(б):** 1 – пулсацияловчивакуол, 2 -ядро, 3 – фагоцитланыётган хивчинли, 4 – ҳазм вакуоли, 5 –ҳазм ферментларининг вакуолга йўналиши, 6 – озиқ моддаларининг вакуолдан ташкарига йўналиши. Амёбасимон ҳаракат схемаси (в): 1 –суюлиш 4 –золхолатидаги эктоплазма

**Содда хайвонлартипи(Protozoa)
Сохта оёклилар синфи (Sarcodina)**



10-расм

Entamoeba coli (а): 1-2 –вегетативформалар, 3 –тўрт ядроли циста, 4 - саккиз Ядроли циста.

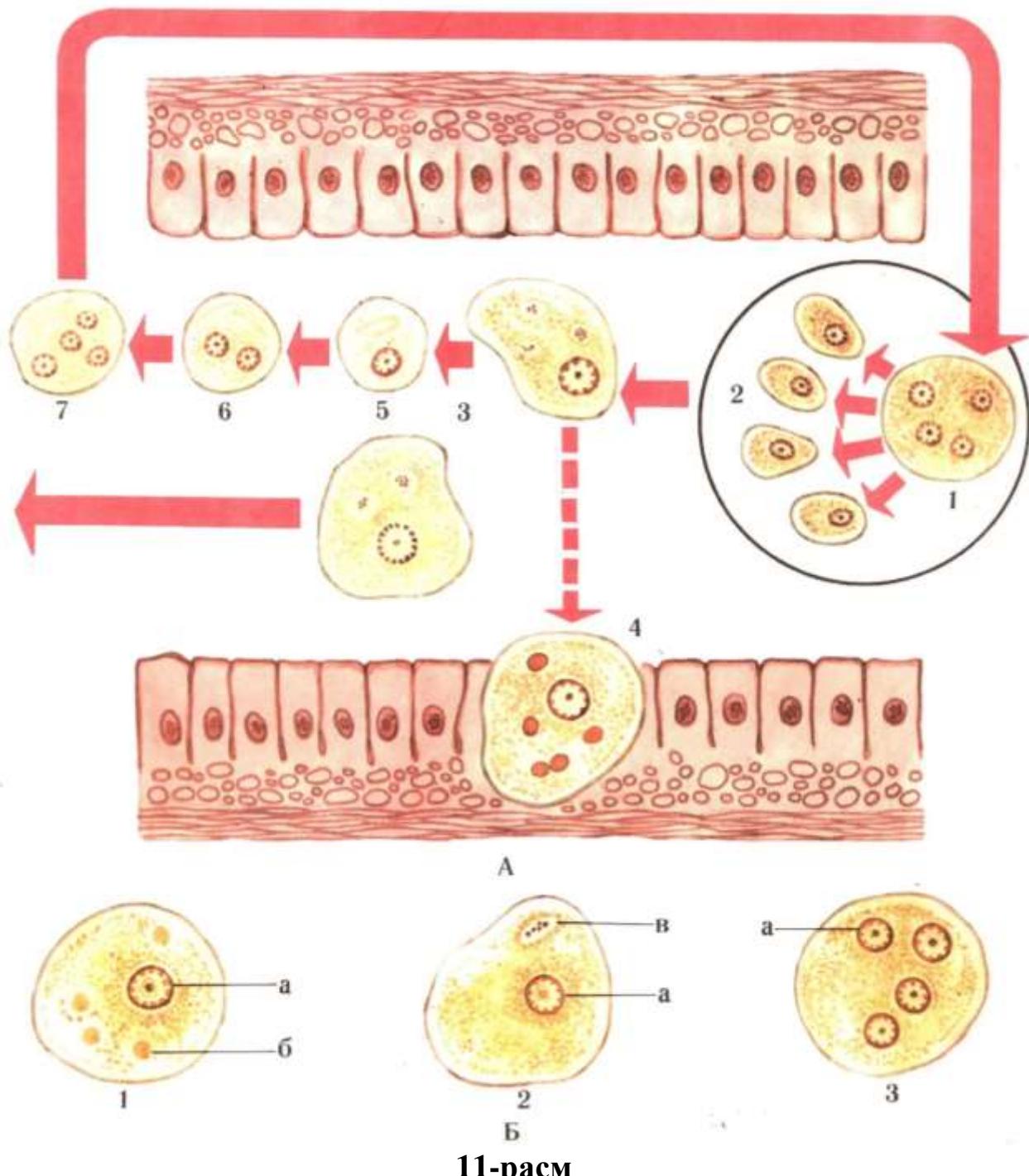
Entamoeba gingivalis(б): 1-3 –вегетатив формалар, 4 –икки ядроли цисталар, 5 –тўрт ядроли циста.

Entamoeba gingivalis (в): 1-2 –вегетатив формалар.

Endolimaxnana(г): 1-2 –вегетатив формалар 3-4 - цисталар.

Iodamoeba butschlii (д): 1-2 –вегетатив формалар, 3-4 - цисталар (Гайденгайн бўйича темирли гематоксилин билан бўялган)

**Содда хайвонлар типи (Protozoa)
Сохта оёклилар синфи (sarcodina)**



11-расм

Дизентерия амёбасининг хаётий цикли схемаси (А): 1 – одам ичагига тушган циста, 2- метацистик формалари, 3 - ичак бўшлигидаги формалар (*forma minuta*), 4 –тўқима формаси(*forma magna*), 5-7 - бир, икки, тўрт ядроли циста.

Дизентерия амёбаси (Lyugol эритмаси билан бўялган (Б): 1 – *formamagna*, 2 –*formaminuta*, 3 –тўрт ядроли циста: а - ядро, б – фаготцитланган эритрицитлар, в – бактериялар

ИНФУЗОРИЯЛАР – INFUSORIA.

Инфузорияларнинг 7000 дан ортиқ тури фанга маълум. Улар содда хайвонлар орасида мураккаб тузилиши ва физиологик ҳусусиятларига кўра такомиллашган хайвонлар группаси ҳисобланади. Инфузория танаси пелликула пўсти билан қопланган бўлиб, уунда жойлашган майдада кипричалар ёрдамида ҳаракат қиласди. Протоплазмада катта-кичиклиги ва бажарадиган вазифаларига кўра бир-биридан фарқланувчи 2 хил ядро бўлади. Катта ядро-макронуклеус (сомотик) ва кичик ядро-микронуклеус (генератив). Инфузорияларда овқат ҳазм қилишда ҳар хил органлар қатнашади: ҳужайравий оғиз (цитосом), томоқ, (цитофоринкс) вакуолалар ва ҳазм бўлмаган овқатни ташқарига чиқариб турувчи тешик-цитопракт-порошица. Айирув вазифасини протоплазмада жойлашган мураккаб тузилишдаги қисқарувчи вакуолалар бажаради. Инфузорияларнинг териси асосида ҳужум ва ҳимоя функцияларини бажарувчи ихтисослашган маҳсус таначалар – трихоцисталар бўлади. Инфузориялар жинссиз ва жинсий конюгация йўли билан кўпаяди.

Инфузорияларнинг кўпчилиги чучук сувда яшайди. Денгизларда тупроқда яшайдиган шунингдек празитлик қилиб ҳаёт кечирадиган турлари ҳам бор.

Одамларда паразитлик қиласиган инфузориялар:

Балантидий. Ичак балантидийси –*Balantidium coli*.- балантидиоз касаллигини қўзғатувчиси.

Жойлашиши – йўғон ичақда жойлашади.

Географик тарқалиши – ҳамма жойда, кўпроқ иссик иқлими мамлакатларда, қолок чўчқачилик билан шуғулланадиган жойларда тарқалган.

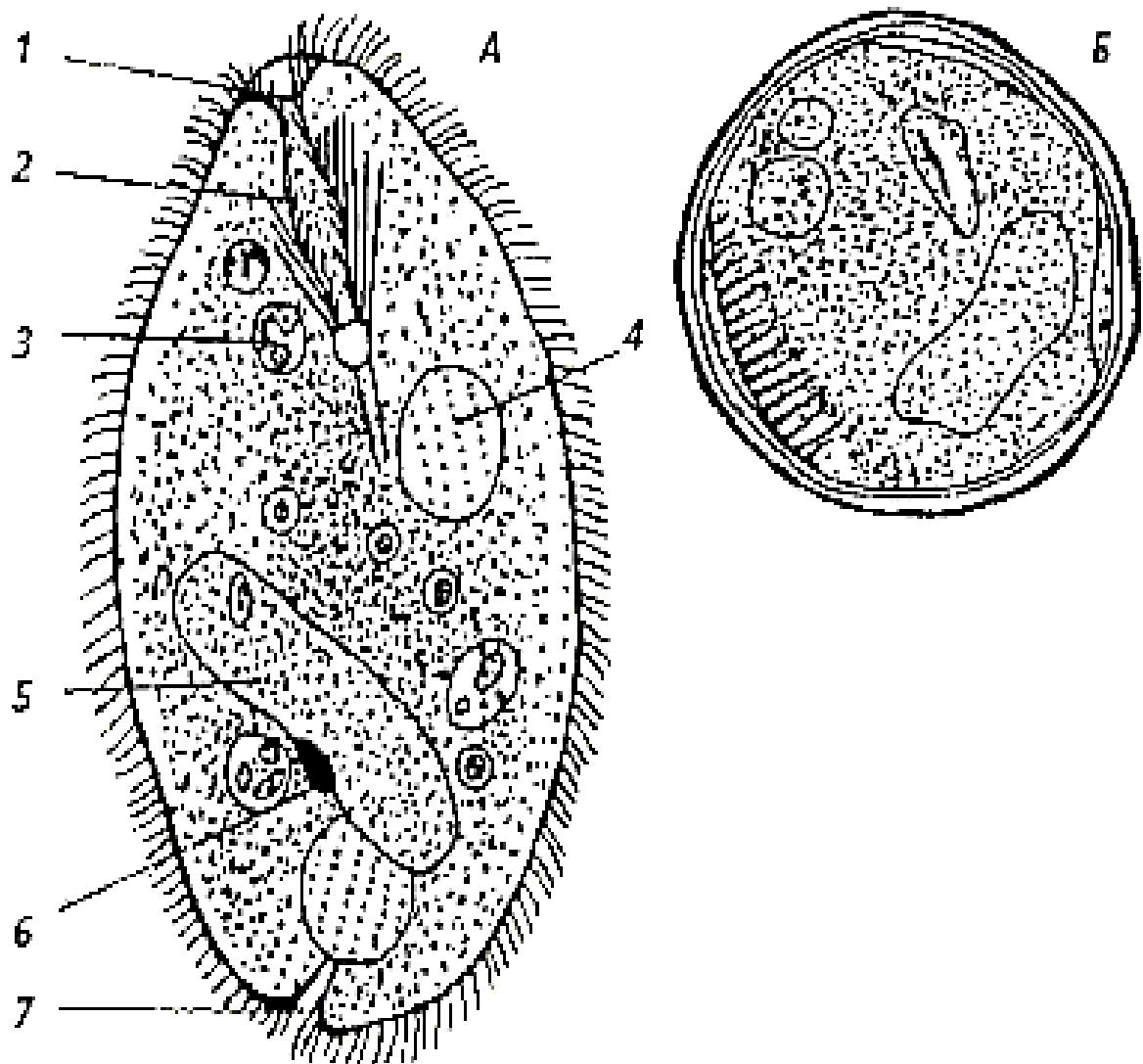
Морфологияси, ривожланиш цикли ва клиникаси – Балантидий паразит содда хайвонлар ичидаги анча йириги ҳисобланади. Вегетатив шакли овал, кўпроқ тухимсимон бўлади. Узунлиги 30-150 мкм, эни 30-100 мкм. Атрофи кипричалар билан қопланган. Шу кипричалар ёрдамида ҳарактланади. (8 расм). Майдада заррачалар қоннинг шаклини элементлари, бактериялар билан озиқланади. Бу озиқалар цитостом деб аталадиган ҳужайра оғзи орқали киради ва цитофоринкс деб аталувчи ютқин орқали ютилади. Цитоплазмада жойлашган ҳазм ва қисқарувчи вакуолалар ёрдамида овқат ҳазм қилинади. Ҳазм бўлмаган овқат цитопракт деб аталувчи тешик орқали ташқарига чиқариб юборилади. Цитоплазмада бошқа органоидлар билан бирга 2 та катта ва кичик ядролари бўлади. Вегетатив шаклидан ташқари ташқарига чиқинди ҳосил қиласиган циста шакли ҳам мавжуд, унинг ўлчами 30-60 мкм атрофида бўлади. Балантидий кўндаланг бўлинниб кўпаяди.

Одамлар балантидиоз билан қайнатилмаган сув, хомлигача истеъмол қилинадиган сабзвотларни ювмасдан истеъмол қилиш, ифлос қўл ва пашшалар орқали заарланиши мумкин. Ҳазм тизимиға тушган циста, вегетатив шаклга айланади ва йўғон ичак деворини шикастлаб яра-чақалар

ҳосил қиласы. Оқибатда беморнинг қорин сохасыда оғриқ, қонли ва йириңгли ич кетиши күзатылады. Бемор одам бу каслликни тарқатувчиси бўлмаслиги мумкин, чунки одам ичагида циста ҳосил бўлмайди, циста чўчқанинг ичагида бўлади. Шунинг учун бу касаллик тубан чўчқачилик билан шуғулланадиган жойларда бўлади.

Ташхиси. Янги ажратилган нажас натрий хлориднинг изотоник эритмаси билан аралаштириб буюм ойначасига сурилади ва ёпқич ойна билан ёпиб микроскопнинг кичик объективида күзатылади.

Профилактикаси. Шахсий гигиена қоидаларига риоя қилиш. Асосан чўчқаларни парвариш қилишда ва ундан кейин кийимларни тозалаш ва қўлни совун билан ювиш тавсия қилинади.

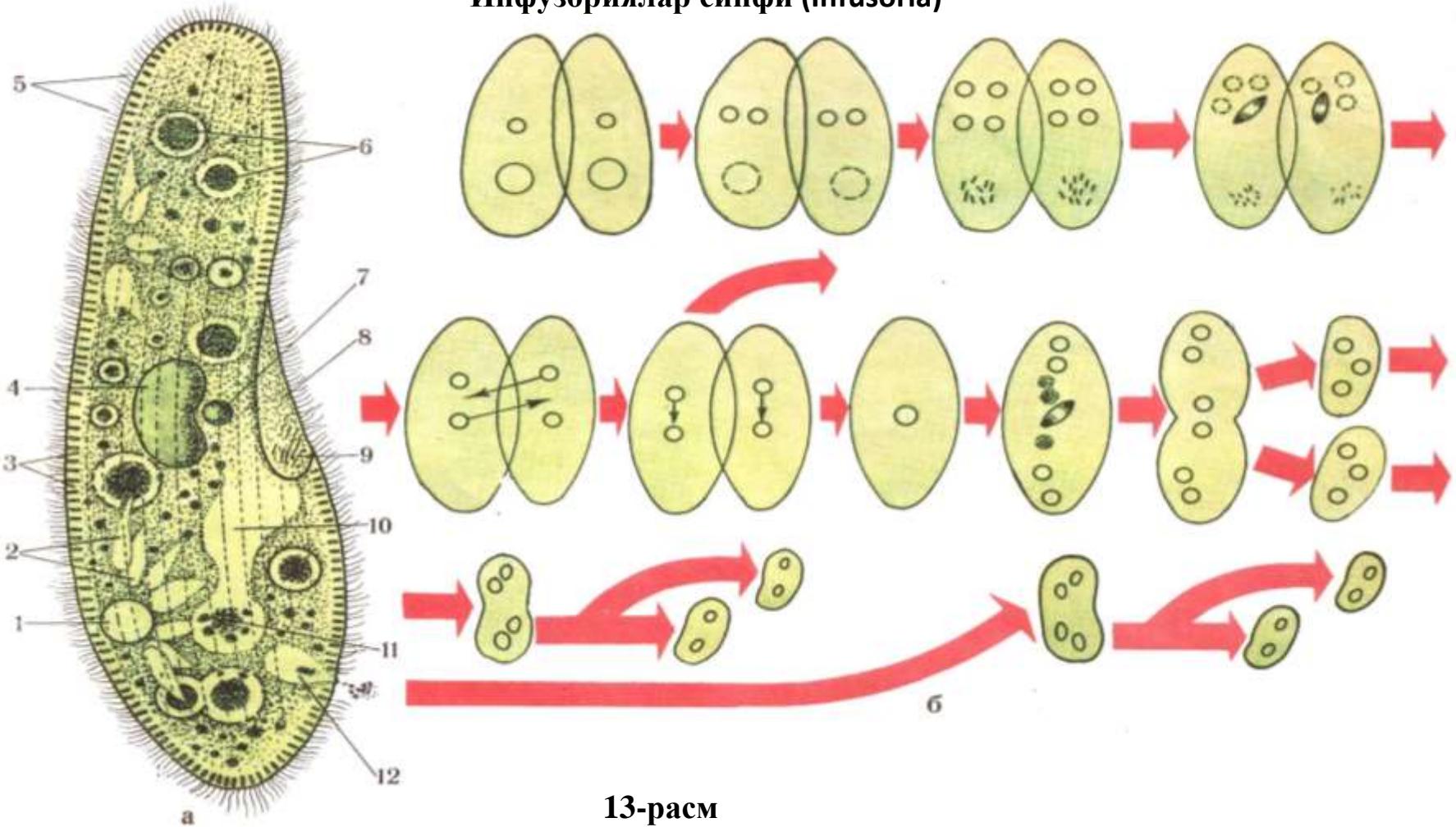


12-расм

Ичак балантидийси –*Balantidium coli*

А-Вегетатив формаси. **Б-**Циста 1-Цистостом. 2-Цитофарикс 3-Хазм вакуоласи. 4-Қисқарувчи вакуола. 5-Макронуклеус. 6-Микронуклеус. 7-Анал тешиги (Цитопракт).

СОДДА ТИП (PROTOZOA)
Инфузориялар синфи (Infusoria)



13-расм

Инфузория -туфелка (*Paramaecium caudatum* (а)): 1 қисқарувчи вакуол резервуари. 2- қисқарувчи вакуонинг олиб келувчи каналлари, 3- трихосисталар, 4 -макронуклеус, 5 - киприкчалар, 6 –ҳазм вакуоли, 7- микронуклеус, 8- перистом (оғиз олди ботиклик), 9- цистостом (хужайра оғзи), 10 - цитофаринкс (хужайра халкуми), 11 –ҳазм вакуолининг ҳосил бўлиши, 12 - порошица. ***Paramaecium caudatum*ning конюгацияси (б):**

Амалий машғулот

Мавзу: Ичак паразитлари. Дизентерия амёбаси, ичак балантидийси.

Мақсад. “Содда хайвонлар” типидан ичак паразитларининг морфологияси ва биологиясини ўрганиш. “саркодалилар” синфидан одамлар учун хавфлиси дизентерия амёбаси ва инфузориялардан ичак балантидийси типик вакили хисобланади.

Ҳар қандай амалиёт шифокори учун бу содда хайвонларнинг биологияси ва тузилишини билиш мухимdir, чунки ҳаёт давомида улар шу паразитларни қақирган касалликларига дуч келиши мумкин.

Вазифалар:

1. Саркодалилар ва инфузориялар синфи вакиллари тасвириланган таблицалар, слайдлар, расмлардан фойдаланган холда уларнинг тузилиши ва ҳаёт циклини тахлил қилиш.
2. Дизентерия амёбаси ва ичак балантидисининг тузилишини расмлар, слайдлар ҳамда микропрепаратлар ёрдамида кўриш ва ўрганиш.
3. Дизентерия амёбасининг (амёбиазнинг) юқиш йўллари клиникаси, диагностикаси ва амёбиазнинг профилактикасини ўрганиш.
4. Дизентерия амёбасининг ривожланиш цкли ва унинг ҳаёт формаларини слайдлар ва схемалар ёрдамида ўрганиш.
5. Балантидийнинг патоген таъсири. У билан заарланиш йўллари, клиникаси, диагностикаси ва профилактикасини ўрганиш.
6. Ичак паразитларининг цисталарини кўриш, ҳамда амёбиаз ва балантидиазларнинг дифференционал диагностикасини ўтказиш.

Кутилган натижалар.

Дарс охирида (тамом бўлгандан сўнг) талабалар билиши шарт.

1. Дизентерия амёбаси ва балантидий улар келтириб чиқарадиган касалликларни ўзбекча ва лотинча номларини билиш.
2. Дизентерия амёбаси ва балантидийнинг тузилиши ва биологиясини билиш.
3. Ушбу паразитлар келтириб чиқарадиган касалликларнинг клиникаси ва диагностикасини билиш.
4. Амёбиаз ва балантидиазларнинг патогенезини билиш.
5. Ушбу содда паразитларнинг тарқалиши ва улардан заарланиш йўлларини билиш.
6. Паразитнинг турини тўғри аниқлашни билиш.
7. Балантидиазни амёбиаздан тузилиши ва клиникасидаги фарқларни билиш.
8. Амёбиаз ва балантидиазга тўғри дифференциал ташхис қўйишни билиш.
9. Ушбу касалликларга тўғри диагноз қўйишни билиш.
10. Протозой ичак касалликларига қарши кураш чоралари ва профилактикасини билиш.

Таркиби:

Амалий машғулотнинг таркиби ва уни ташкил қилиш режаси.

1. Мақсад ва ташкил қилиш жараёни.
2. Асосий ўкув материалларига оид саволларни тахлил қилиш ва уни қандай ўзлаштирилганлигини назорат қилиш.

*Саркодалиларнинг характерли белгилари.

- *Дизентерия амёбасининг тузилиши ва биологияси.
- *Дизентерия амёбасининг ривожланиш цикли.
- * Дизентерия амёбасининг ҳаётий формалари(шакллари), заарлаш йўллари ва потоген таъсири.
- *Амёбиазнинг клиникаси, диагностикаси, унга қарши кураш чоралари ва профилактикаси.
- *Инфузориялар синфининг характеристикаси.
- * Ичак балантидийсининг тузилиши, диагностикаси, заарлаш йўллари ва профилактикаси.
- *Балантидиазнинг тарқалиши ва унга қарши кураш чоралари.

Ўқитувчининг кузатганлари.

Саркодалилар синфини тахлил қилишда, улар бир хужайрали организмлар эканлигига, уларда қалин қобиқ бўлмаганлиги учун маълум шаклга эга эмаслигига эътибор бериш керак.

Улар ёлғон оёқлари ёрдамида харакатланади ва улар барча тирик организмларга хос белгиларни намоён қиласидар.

Инфузориялар синфини тахлил қилишда уларнинг бошқа содда хайвонларга нисбатан анча такомил этганлигига эътибор бериш керак. Шуни кўрсатиш керакки, инфузорияларда хужайра оғзи, (цистостом) хужайра ютқини (цитофаринкс), чиқарув тешиги (порошица) мавжуд бўлади.

Инфузориялар маълум шаклга эга, улар киприклари ёрдамида харакатланади.

Инфузориялар жинссиз кўндалангига бўлинниш йўли билан , шунингдек жинсий конъюгация йўли билан кўпаяди. Шуни эътиборга олиш керакки, уларда иккита катта (макронуклеус) ва кичик (микронуклеус) ядролари бўлади. Катта (макронуклеус) ядро вегетатив ядро бўлиб, у барча ҳаётий вазифаларни бажарса, кичик (микронуклеус) ядро эса кўпайишида иштирок этади.

Расмлар, слайдлар, таблицалар ёрдамида дезинтерия амёбаси ва балантидийнинг тузилиши ва ривожланиш циклини ўрганиш керак. Яна шунга эътибор бериш керакки дезинтерия амёбасида иккита катта вегетатив (эритрофаг) ва тўқима формалари мавжуд бўлади.

Дизентерия амёбаси ва балантидий чақирадиган касалликлар амёбиоз ва балантидиоз эканлигини , уларнинг клиникаси, диагностикаси ва профилактикасини билиш керак. Бу паразитар касалликлар билан касалланган беморлар эпидемологик жихатдан циста ташувчилар бўлиши мумкин. Амёбиаз дифференциал диагностикасида (цистанинг тузилиши эритрофаг)ларнинг тузилишига эътибор бериш керак.

Ичак протозой касалликлари билан кураш ва профилактикасида bemorlarning mutaxassisliklariни ҳам эътиборга олиш керак.

Амалий ишнинг бажарилиши.

Расмлар, таблицалар ва слайдлардан фойдаланиб, амёбанинг тузилиши ва ривожланиши циклини (4 ядроли цистаси, кичик вегетатив шакли, йирик вегетатив шакллари)нинг расмини чизиш.

Мошковский бўйича амёбанинг вақтинчалик препаратини тайёрлаш ҳамда микроскопнинг кичик ва катта объективлари ёрдамида кўриб:1) ядроси,

2) цитоплазмаси , 3) ёлғон оёқларини кўрсатиб расмини чизиш.

Дизентерия амёбаси билан касалланган бемор ахлатидан тайёрланган доимий препаратни микроскоп ёрдамида кўриш ва 4 ядроли цистаси ҳамда доначалар, таёқча ва киритмалар расмини чизиш. Эритрофагни чизиб, 1) ядро,

2) ядроча, 3)тўмтоқ кенг ёлғон оёқлари,4) эритрофаг плазмасидаги эритроцитларни кўрсатиши.

Расм, таблица, слайдлардан фойдаланиб балантидийнинг:1) киприклари, 2) цитоплазмаси, 3) микронуклеус, 4) макронуклеус, 5) қисқарувчи вакуоласи,
6) цитостом, 7) цитофаринкс,8) ҳазм вакуоласи, 9) порошищасини кўрсатиб расмини чизиб тузилишини ўрганиш.

Кўл бақасининг ичак массасидан балантидийнинг вақтинчалик препаратини тайёрлаш уни микроскоп остида кўриш ва унинг ҳаракати ҳамда озиқланишига ахамият бериш.

Дарснинг жиҳозланиши:

Дизентерия амёбаси ва балантидийнинг тузилиши ва ривожланиш цикли тасвирланган таблицалар; дизентерия амёбасининг доимий препаратлари; катта, кичик ва иммерсион объективлари билан микроскоп; иммерсион мой, салфеткалар, спирт, эфир; амёба ва балантидий слайдлари; буюм ва ёпқич ойналар; пипеткалар, мошковский культураси ва балантидий, бақа, скальпель, пинцет, бақадан препарат тайёрлаш учун парафин билан лаганча(тогорача)

Назорат саволлари:

1. Саркодалилар синфига характеристика беринг.
2. Ўзингиз билган эркин яшовчи ва паразит саркодалилар номларини айтинг.
3. Дизентерия амёбасининг тузилиши ва ривожланиш циклини айтинг.
4. Дизентерия амёбасининг потоген таъсири, заарланиш йўллари, клиникаси, диагностикаси ва профилактикасини изохланг.
5. Инфузорияларнинг характерли томонларини сананг. Қайси томонлари билан улар прогрессивлашган?
6. Инфузорияларнинг кўпайиш усууларини номланг.
7. Коньюгацияни биологик ахамияти нима билан характерланади?
8. Балантидиаз у билан заарланиш йўллари, клиникаси, диагностикаси ва профилактикаси хақида маълумот беринг.
9. Балантидийнинг тузилиши, озиқланиши ва кўпайиши хақида маълумот беринг.
10. Балантидий қаерда паразитлик қиласи ҳамда қайси касб эгалари у билан кўпроқ касалланади ва нима учун?
11. Цистага кириш(инцистирование)нинг қандай ахамияти бор?

12. Амёбиоз ва балантидиазда қандай шахсий ва жамоат гигиена қоидаларига амал қилиш керак?

СПОРАЛИЛАР СИНФИ – SPOROZOA.

Споралилар синфи умурқали ва умурқасиз хайвонларда паразитлик қилиб яшайдиган 1700 дан ортиқ турни ўз ичига олади.

Споралилар ўзининг ҳаёт цикли давомида алоҳида кўпайиш босқичларини-споразоитларни ҳосил қиласилар. Одатда булар зич пардага ўралган бўлади ва споралар деб аталади; гоҳо споразоитлар парда билан ўралмаган бўлади. Споралиларнинг барча турлари паразит холида яшайди. Эволюция процессида уларнинг тузилиши бир мунча соддалашиб қолган. Ҳаракат ва ҳазм органлари бўлмайди. Осмотик йўл билан озиқланади. Кўпайиши ёки фақат жинсий ёки жинсий ва жинссиз авлоднинг алмашиниши билан юзага келади.

Споралилардан қон споралилари (*Haemosporididae*)дан безгак плазмозийлари ва токсоплазма кўплаб касаллик келтириб чиқаради.

Плазмодий – одамда учрайдиган безгак касаллигини келтириб чиқаради. Одамда безгак касаллигини келтириб чиқарувчиларни плазмодий дейилади. Бу касаллик эрамиздан аввал ҳам маълум бўлган, лекин унинг пайдо бўлиши ва одамларга юқиши йўлларини кишилар яхши аниқлай олмаганлар. Бироқ касалликнинг ботқоқликларга қандайдир алоқаси борлигини сезганлар. Шунинг учун бу касалликни ботқоқ иситмаси деб аташган.

Безгак плазмодиумларини биринчи марта 1879 йили рус олими В.И.Афанасьев, 1880 йили француз олими Альфонс Ловеранлар кашф этишган. Плазмодиумларнинг морфологик тасвирини 1891 йилда рус олими Д.Л.Романовский ўрганиб чиқсан. 1895 йили Росс ва Гросслар безгак касаллигини чивинлар тарқатишини аниқладилар. Плазмодийнинг споралилар синfigа киришини 1886 йили И.И.Мечников аниқлади.

Хозирги вақтда безгак плазмодиумининг 50 га яқин тури мълум бўлиб, улар одамда, маймунда, күшлар, каламушлар ва бошқа хайвонларда учрайди. Одамда ҳам безгак плазмодиумининг бир неча турлари учрайди (15-расм).

1. *Plasmodium vivax* – уч кунлик безгак қўзғатувчиси, ҳар 48 соатда хуруж қиласади.
2. *Plasmodium malaria* – тўрт кунлик безгак қўзғатувчиси, ҳар 72 соатда хуруж қиласади.
3. *Plasmodium falciparum* – тропик безгак қўзғатувчиси, ҳар 48 соатда хуруж қиласади (жуда қаттиқ ва узок давом этади) (16-расм).
4. *Plasmodium ovale* – овал – уч кунлик безгак қўзғатувчиси, 48 соатда хуруж қиласади.

Безгак плазмодиумлари ҳаёт кечириши ва кўпайиши билан бир-бирига ўхшасада, лекин хает циклидаги баъзи морфологик белгилари, кўпайиш тезлиги, касалликнинг кечиши, ташқи муҳит таъсиротларига чидамлиги жихатдан бирғиридан фарқ қиласади.

Безгак плазмодиумлари хаёт цикли давомида қўйидаги даврларни ўтайди: 1) жинссиз кўпайиш (бир неча марта) – шизогония; 2) жинсий кўпайиш – гаметогония; 3) спорагония – спорозоитлар хосил қилиш.

Шизогония одам организмида, геметогония одам ва чивинлар организмида спорагония чивин (*anofeles*) организмида кечади.

Ривожланиш цикли. Уч кунлик безгак плазмодиуми (*Plasmodium vivax*)нинг ҳаёт цикли қўйидагича кечади:

Plasmodium vivax билан заарланган безгак чивини одам қонини сўраётганида чивиннинг сўлак безларида бўладиган спорозоитлар одам қонига ўтади. Булар қонда маълум вақт айланиб юргандан кейин жигар, талоқ тўқималарига ўтиб тўхтайди. Бу органларнинг тўқима ва хужайраларида спорозоит эндоосмотик озиқланиб кўпая бошлидай. Спорозоитларнинг ядроли катталашиб, кейинчалик бир нечага бўлинади. Сўнг цитоплазма ҳам бўлинади ва паразитнинг навбатдаги авлоди мерозоитлар хосил бўлади. Демак паразитнинг биринчи марта кўпайиши эритроцитдан ташқарида ўтади. (экзоэритроцитар шизогония).

Кейинчалик хосил бўлган мерозоитлар эритроцитларга кириб олиб паразитлик билан ҳаёт кечиради.

Мерозоитлар эритроцитларда ўсиб, узук шаклини олади, улар ҳаракатчан бўлиб, эритроцит ичида амёбага ўхшаш ҳаракатланади. Паразит ўса бориш билан узуксимон шаклини йўқотади, сўнг амёбасимон шаклга киради, эритроцитда тобора кўп жойини эгаллайди ва унинг гемоглобинли плазмаси билан озиқланиб ҳаракатчанлик хусусиятини сақлаб қолади. Мерозоит эритроцитга киргандан тахминан 40 соат кейин ядроли бир неча марта бўлинади (шизонт) ва иккинчи сутканинг охирига бориб шитоплазма билан ўралиб, 12-24 та мерозоитлар етилади ва эритроцитнинг қобигини емириб, қон плазмасига ўтади. Бу ходиса мерозоитлар эритроцит ичида киргандан 48 соат ўткандан кейин рўй беради. (эндоэритроцитар шизогония).

Қон плазмасига мерозоитлар билан бирга шизогония давомида хосил бўлган заҳарли маҳсулотлар ҳам ўтади. Худди шу даврда безгак тутади. (10 расм).

Клиникаси. Беморнинг ҳарорати 40-41 даражага кўтарилади. Танада қаттиқ оғриқ туради, қалтироқ босади. Безгак тутишининг мунтазам такрорланиши плазмодиумга жинссиз цикли қанча вақт давом этишига боғлиқ. Қон плазмасига ўтган мерозоитлар соғлом эритроцитларга киргандан 48 соат ўтганда яна безгак хуруж қиласи.

Юқорида келтирилган шизогония усулда кўпайиш бир қанча марта такрорлангандан кейин бемор қонида жинсий индивидлар гаметоцитлар хосил бўлади. Макрогаметоцитлар урғочи, микрогаметоцитлар эркак гаметалардир. Бундан кейин ривожланишнинг бориши учун анафелес организмига ўтиши керак. Бўлмаса ривожланиш бўлмайди.

Анафелес касалланган одамни чаққандан кейин гаметоцитлар чивин организмига ўтади. Уларнинг ошқозон ичак системасида етилади. Сўнг улар кўшилиб зигота хосил қиласи. У оокинета деб аталади. Оокинета чивин ошқозон деворини ёриб кириб пўстга ўрилади. Бунга ооциста дейилади.

Ооцистада ядро кўп марта бўлинади, спорациста ҳосил бўлади, натижада спорозоитлар ҳосил бўлади. Етилган спороцисталар ёрилади, улардаги спорозоитлар гемолимфа суюқлиги орқали чивиннинг сўлак безларига келади. Чивин одамни чақанда сўлак билан одам қонига ўтади. Шу спорогония цикли 10-14 кун давом этади. Чивин организмида спорогониянинг нормал кечиши учун ташқи муҳитнинг ҳарорати 16-20°C бўлиши керак. Бошқа безгак қўзғатувчиларининг ривожланиш циклини таққосланиши 11- расмда берилган.

Токсоплазма (Toxoplasma). Токсоплазма Гонди(**Toxoplasma Gondii**) 1908 йилда француз олим Николь ва Мансолар томонидан Африкада яшовчи Гонди деб аталадиган юморнқозиларда топилган (17-расм). Токсоплазмоз қўзғатувчиси.

Яшаш жойи. Бош мия, жигар, талоқ. Лимфатик тугунлар ва бошқа аъзоларда.

Географик тарқалиши. Ҳамма жойда

Морфологияси. Токсоплазма танаси ярим ой шаклини эслатади ёки апельсиннинг бир бўлагини эслатади. Бир уни бир оз кенг, бир уни бир оз ўткирлашган бўлади. Узунлиги 4-7 мкм. Романовский бўёғи билан бўялганда цитоплазмаси кўк, ядроси қизғиш рангта бўялган ҳолда кўринади.

Ривожланиш цикли (18-расм). Токсоплазма кўпчилик ёввойи хайвонлар, уй хайвонлари, қушлар ва одамларни касаллантириши мумкин.

Асосан касалланган тўқима ҳужайралари ичida оддий бўлиниш йўли билан кўпаяди. Натижада токсоплазма тўпланиб қолади. Токсоплазманинг бундай тўпламларини псевдоциста дейилади. Уларнинг ёрилишида паразитлар янги ҳужайраларга киради. Бундан ташқари токсоплазма қалин пўст билан ўралган думалоқ цисталари ички органлар, жигар, ўт пуфаги, бош мия, кўз ва мускулларда бўлиши мумкин. Цисталар организмда жуда кўп йиллар сақланиши мумкин. Токсоплазма одамга бир неча йўллар билан ўтади.

1. Яхши ювилмаган мева билан ифлос қўл орқали ўтади.
2. Тери орқали, хайвонлар терисини шикастлагандан
3. Ичак она йўлдоши орқали ўтиши мумкин.

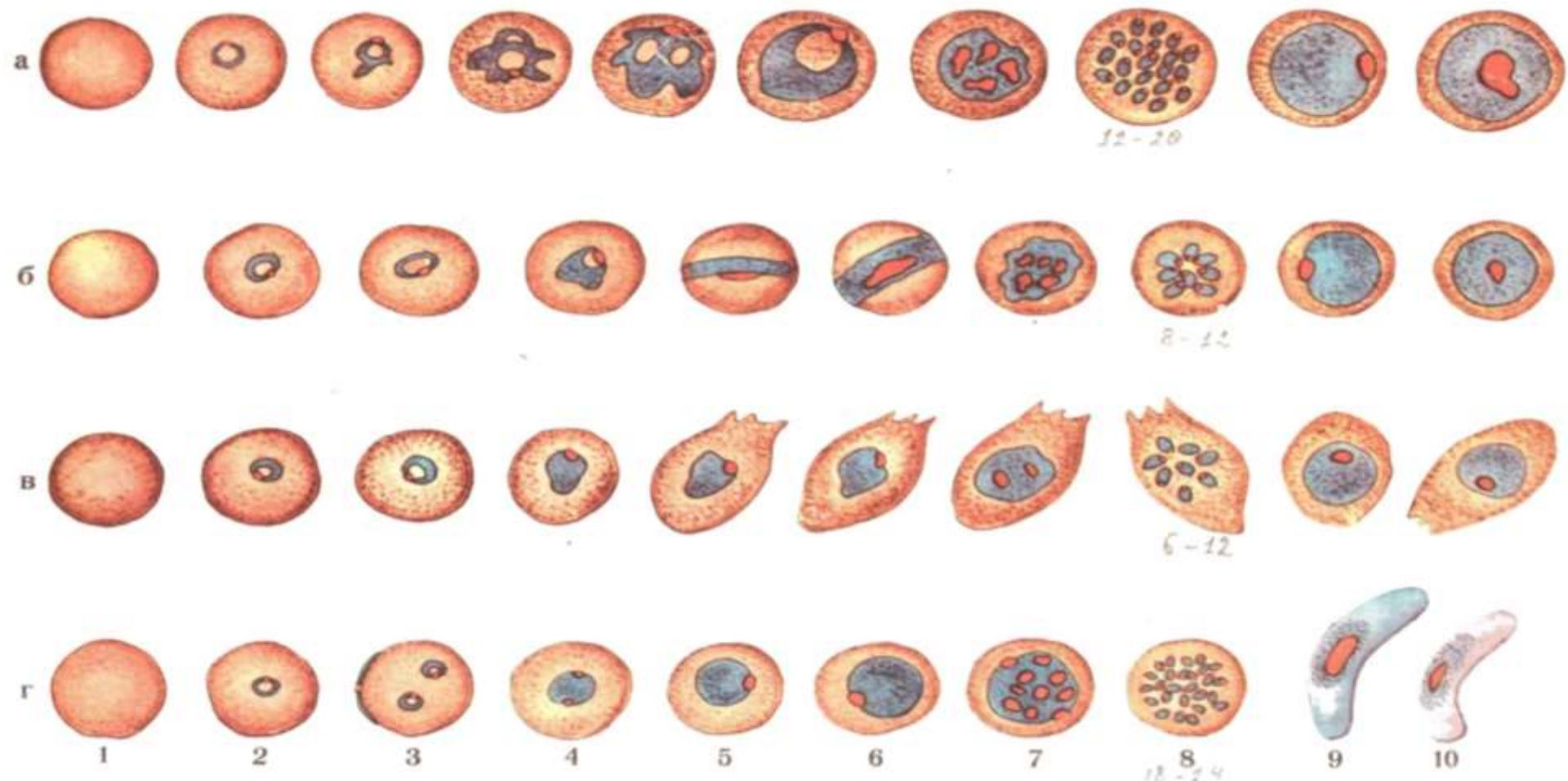
Клиникаси ва ташхиси. Она йўлдош орқали ўтганда токсоплазмозда хомила ё бўйидан тушиш ёки ўлик туғилиши ёки юрак пороги билан туғилиши мумкин. Агар туғилгандан кейин токсоплазмоз билан касалланган бўлса бу белгилари турлича бўлади. Баъзида ҳарорат кўтарилиши, лимфа тугунларининг катталашиши, заарланган органларни шикастланиши каби белгилар юзага келади.

Ташхис қўйиши учун - қон, орқа мия суқлиги, бола қобифининг қолдиғи, йўлдош, шунингдек ўлик материаллари текширишдан ўтказилади.

Профилактикаси. Ҳамма турдаги токсоплазмозни олдини олиш учун мушукларни боқишига эътибор бериш лозим. Шунингдек хомиладор аёлларда токсоплазмоз борлиги аниқлансанда уларни специфик даволаш уларни назорат қилиб туриш зарур.

СОДДА ХАЙВОНЛАРТИПИ(PROTOZOA)

Споралилар синфи(Sporozoa)



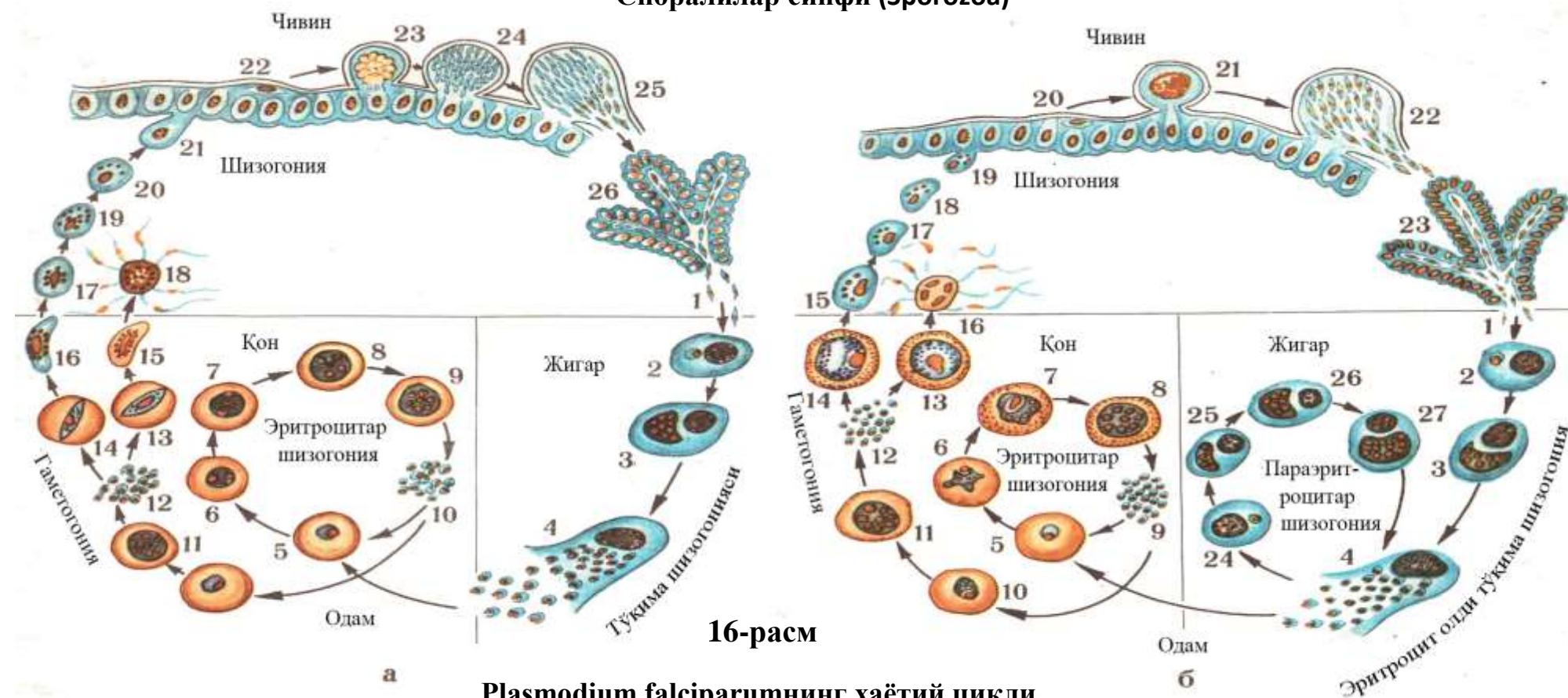
15-расм

Безгак плазмодиясининг турлари

а –*Plasmodium vivax*, **б** –*Plasmodiummaalariae*, **в** - *Plasmodium ovale*, **г** - *Plasmodium falciparum* 1 - заарланмаган эритроцит 2- халасимон шизонт, 3-5 -амёбасимон шизонт, 6 - етилган шизонт, 7-8 - булинаётган шизонт, 9 - урғочи гамонт, 10 – эркак гамонт

СОДДА ХАЙВОНЛАР ТИПИ (PROTOZOA)

Споралилар синфи (Sporozoa)

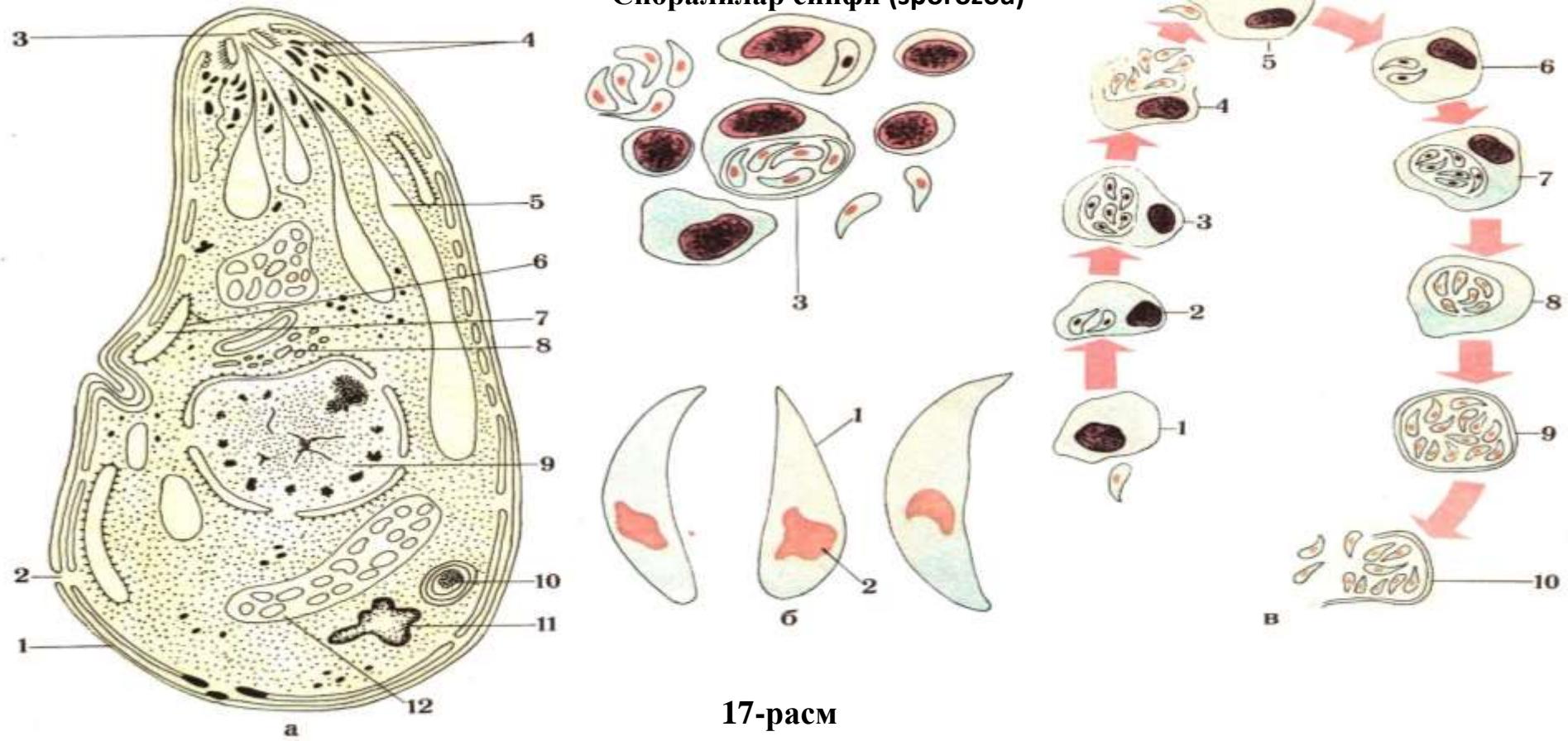


Эркак гамета (а): 1 - спорозоитларнинг сўлак бези найчасидан чиқиб жигар хужайраларига жойлашиши; 2-4 - жигар хужайраларидаги изогония; 5-10 - эритроцитлардаги шизогония; 10-16 – гаметогония;

Ургочигамета (б): 5-9 – эритроцитлардаги шизогония; 9-14 – гаметогония; 15 – ургочи гаметалар, 16-микрогаметанинг ҳосил бўлиши, 17 - уруғланиш; 18 – зигота; 19 – оокинета; 20-21 – ооциста; 22 – етилган ооцистанинг ёрилиши ва спорозоитларнинг чиқиши; 23 – спорозоитлар сўлак безида; 24-27 – кечки тўқима босқичлари – микрогаметларнинг ҳосил бўлиши; 19- уруғланиш; 20-зигота; 21 - оокинета, 22-24 – оосицтанинг ривожланиши; 25- этилган ооцистанинг ёрилиши ва спорозоитларнинг чиқиши; 26 – спорозоитлар сўлак безида; 1 – сўлак бези йўлларидан чиқиши ва жигар хужайраларига кириши; 2-4 – жигархужайраларидаги шизогония

Содда хайворлар типи (protozoa)

Споралилар синфи (sporozoa)

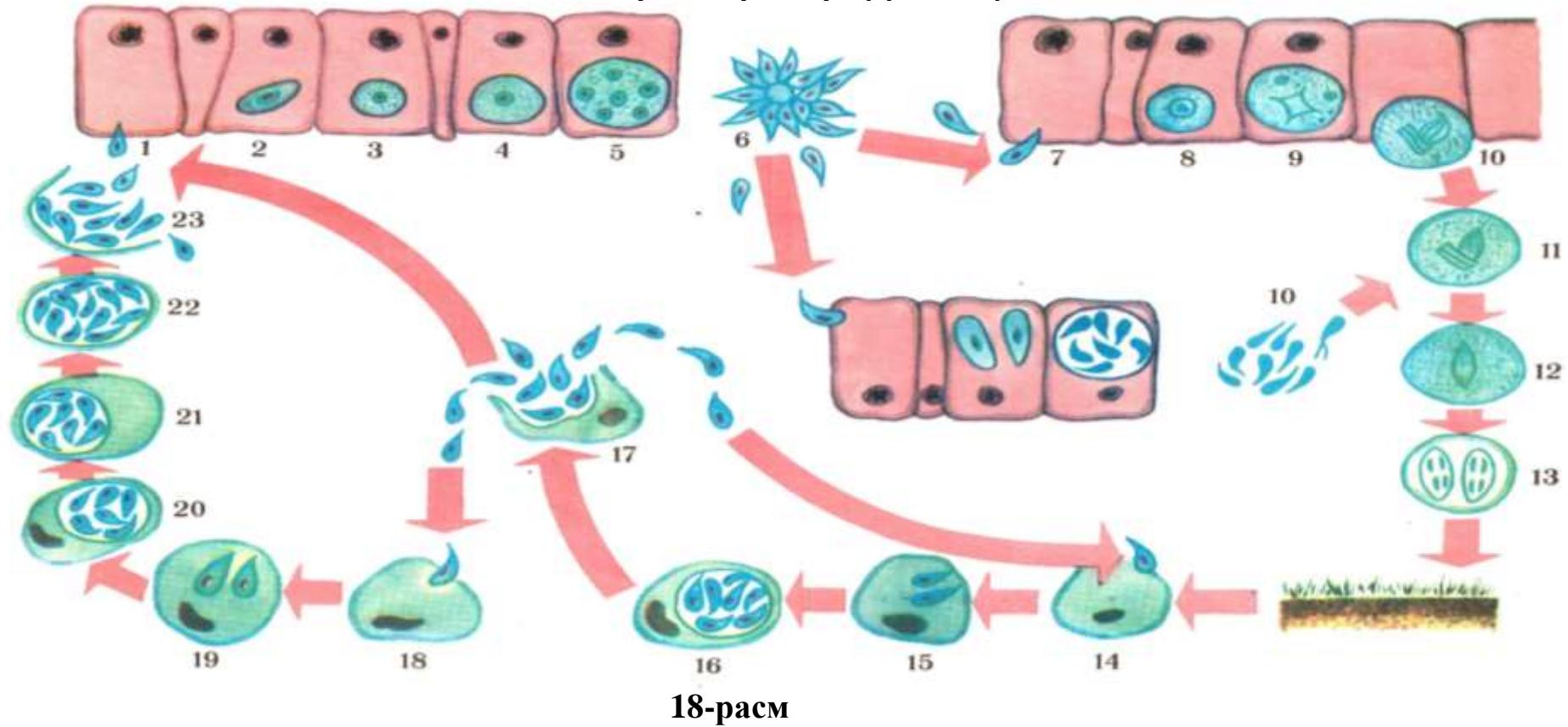


17-расм

Токсоплазма (*Toxoplasma gondii*):

а - toxoplasmанинг ултраструктураси схемаси: 1 - мебрана, 2 - цитостом, 3 - коноид, 4 - микронемалар, 5 - жуфт органеллалар - Секретор тузилмалар (роптриялар), 6 - рибосомалар, 7- эндоплазматик тур, 8 - Голжи аппарати, 9 - ядро, 10 – митохондриялар 11 - пиноцитоз пуфакча, 12 - киритмалар; б - ёруғлик микроскопидаги toxoplasмалар: 1 - цитоплазма, 2 -ядро, 3 - сохта циста; в - toxoplasманинг тукима цикли: 1-4 - псевдоцисталарнинг ҳосил бўлиши, 5-10 - ҳакикий цисталарнинг ҳосил бўлиши.

Содда хайвонлар типи (Protozoa)
Споралилар синфи (sporozoa)



Тохоплазма гондии ҳаётый цикли:

шизогония:

1-6 - тоxоплазманинг асосий ҳўжайин ичаги эпителийсидаги жинсиз кўпайиши.

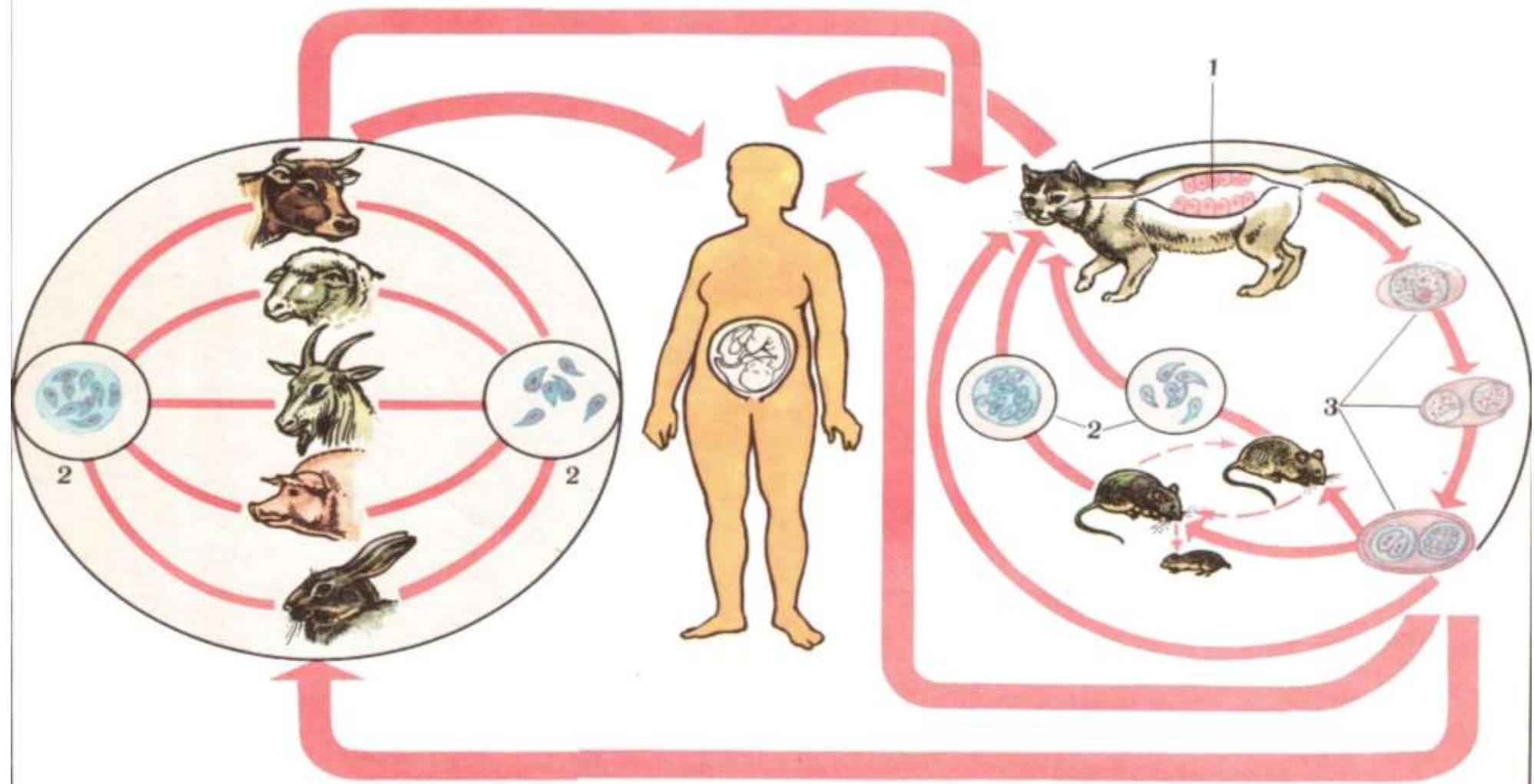
Гаметогония :

7-мерозоитларнинг ичак эпителийси ҳужайраларига кириши, 8-9 -макрова микрогаметоцитлар, 10-кўшилган макрограмета, микрогаметоцитлар, 11 -зигота.

Спорогония :

12-13 - ооцисталарнинг ҳосил бўлиши (ташқи муҳитдаги споруляция), 14-22 -асосий ва оралиқҳўжайин тўқималаридағи эндогония, (14-17-сохтацисталарнинг ҳосил бўлиши), 18-22-цисталарнинг ҳосил бўлиши), 23-асосий ҳўжайин ичагидаги цисталар

Содда хайвонлар типи (protozoa)
споралилар синфи (sporozoa)



19-расм

*Toxoplasma gondii*ning Синантроп ўчокдагы циркуляцияси

1- мушук организмидаги жинсий цикл, 2 - оралик хўжайнилар организмидаги жинссиз кўпайиш, 3 - токсоплазма ооцистаси ташқи муҳитда

Амалий машғулот. Споралилар синфи.(Sporozoa)

Мавзу: Споралилар – одам паразитлари. Безгак ва токсоплазмоз қўзғатувчилари.

Мақсад: Безгак ва токсоплазмоз қўзғатувчиларинг тузилишидаги ўзигахослигини, ривожланиши ҳамда тиббиётдаги ахамиятини ўрганиш.

Ушбу паразитларнинг биологиясини билиш, шифокорларнинг безгак ва токсоплазмоз билан касалланган беморларга тўғри ташхис қўйиш, даволаш, уларга қарши курашиш ва профилактик чора-тадбирлар кўллашда асқотади.

Вазифалар:

1. Таблица, слайд ва расмлардан фойдаланган холда споралилар синфи вакилларининг паразитлик билан хаёт кечиришга мослашганлигини тузилиши асосида тахлил қилиш.
2. Безгак билан касалланиш йўллари, клиникаси ва диагностикасини ўрганиш.
3. Безгак плазмодийсининг тўқима ва эритроцитар шизогония босқичларидаги кетма-кет ривожланиш босқичларини ўрганиш.
4. Микропрепаратлар ёрдамида гаметоцит ва спорозит босқичларини аниқлашни ўрганиш.
5. Касаллик жараёнида Pl. vivax Pl. falciparumларни ривожланиш циклидаги фарқларни билиш.
6. Токсоплазманинг тузилиши, ривожланиш цикли ва тиббиётдаги ахамиятини ўрганиш.
7. Токсоплазмоз билан заарланиш йўллари, клиникаси, диагностикаси ва профилактикасини ўрганиш.
8. Безгак ва токсоплазмозга қарши қураш чораларини ўрганиш.

Кутилган натижалар.

1. Безгак ва токсоплазмоз қўзғатувчиларининг тузилиши ва биологиясини билиш.
2. Паразитнинг турини тўғри аниқлай олиш.
3. Беморнинг қон суртмасидаги эритроцитларда плазмодийнинг ривожланиш босқичларини ўрганиш.
4. Гаметоцит ва спорозоит босқичларини аниқлай билиш.
5. Уч кунлик ва тропик безгак қўзғатувчиларига тўғри дифференциал ташхис қўйишни билиш.
6. Pl. vivax Pl. Falciparum билан заарланиш йўлларини ўрганиш.
7. Токсоплазманинг ривожланиш цикли ва токсоплазмоз билан касалланиш йўлларини ўрганиш.
8. Токсоплазманинг тузилиши ва токсоплазмозга тўғри ташхис қўйишни ўрганиш.

Таркиби:

Амалий машғулотнинг режаси ва уни ташкил қилиш.

1. Ташкилий ишлар. Мақсад қўйиш.

2. Асосий ўкув материалини ташкил қилиш, талабалар билан ёзма ва оғзаки савол-жавоб ўтказиш.

*Споралилар синфи вакилларини паразитлик билан яшашга мослашган характерли белгилари.

*Споралилар синфи вакилларининг тузилиши ва ривожланиш циклидаги ўзига хос томонлари.

*Безгак паразитларининг турлари ва уларнинг клиник белгилари билан фарқланиши.

*Экзоэритроцитар ёки тўқима шизогонияси. Инкубацион давр тўғрисида маълумот.

*Эритроцитар шизогония, унинг босқичлари.

*Параэритроцитар шизогония плазмодийларнинг қайси тури учун характерли.

*Гаметогония, қачон ва қаерда гаметоцитлар ва гаметалар ҳосил бўлади.

*Спорогония, унинг босқичлари қаерда содир бўлади.

*Безгак паразитларининг одам ва чивин учун қайси босқичлари инвазион

*Безгак касаллигининг клиникаси, диагностикаси ва профилактикаси.

*Токсоплазмознинг тузилиши ва ривожланиш циклидаги ўзига хос томонлари.

*Токсоплазмознинг клиникаси, диагностикаси ва профилактикаси

*Безгак ва токсоплазмоз билан заарланиш йўллари, унга қарши кураш чоралари.

3. Амалий машғулотни бажариш учун йўлланма.

4. Амалий машғулотни бажаришдаги иштирокини назорат ва коррекция қилиш:

а) Уч кунлик безгак қўзғатувчисининг тузилишини ва ривожланиш циклини расмини чизиш.

б) эритроцитар шизогониянинг барча босқичларини расмини чизиш.

в) токсоплазманинг тузилиши ва ривожланиш циклини расмини чизиш.

г) ёлғон (псевда) цистаси , хақиқий цистаси ва якка шакли.

5. Тестлар билан ишлаш.

6. Вазиятга доир масалалар ечиш ва дафтарга ёзиш.

Ўқитувчининг кузатгандари:

Безгак паразитлари: паразитлик билан яшаганликлари муносабати билан бирмунча соддалашган, шунингдек ривожланиш цикли мураккаб, хўжайн алмаштириш билан ўтади. Pl. vivax Pl. Falciparum ларнинг таблицалардаги расмларида ривожланиш циклидаги шизогония ва гаметогония жараёнига эътибор бериш. Жинссиз кўпайиш шизогония одам танасида кечади. Жинсий кўпайиш гаметогония одам организмида бошланиб, безгак чивини организмида якунланади.

Одам чивин чакиши билан заарланади. Чивинни сўлаги билан спорозоитлар одам қонига ўтади. Қон оқими билан жигарга боради. У ерда яшаб думалоқ шаклга киради, ўсади яъни катталашади ва шизонт босқичига ўтади ва эритроцит олди(параэритроцитар) шизогония (тўқима шизогонияси) деб номланган босқични ўтайди. Паразит бир неча марта бўлинади. Бир неча

минг меразоитларни ҳосил қилиб, бутун тўқимани тўлдиради. Жигар тўқималарининг бузилиши билан ҳосил бўлган меразоитлар қон оқимиға ўтади. Ва эритроцитларга кириб, эритрциттар шизогония босқичи бошланади. Баъзида бир қисм меразоитлар яна қайтадан шикастланган жигар тўқимасига кириб, қайта тўқима шизогониясини ўтайди. Эритроцитларда меразоитлар ядроси четга чиқиб, узуксимон шаклни олади. Сўнгра ядро бир нечага бўлиниб, шизонт ва у ядролар цитоплазма билан ўралиб морулла босқичларини бошидан кечиради. Бу жараён морулляция деб номланади, спораларнинг бўлиниши турларига қараб ҳар хил сонда бўлади. Яъни шизогония содир бўлади. Pl. Vivaxда-22 та; Pl.malariada -6-12 та; Pl. Falciparumda -12-18 тагача меразоитлар ҳосил бўлади. Шундан сўнг эритроцитлар ёрилади ва меразоитлар қон плазмасига ўтади. У билан бирга модда алмашинув махсулотлари қонга ўтиб токсик таъсир кўрсатади. Яъни ҳарорат кўтарилади. 39^0 - 40^0 C. Бу жараён Pl. Vivaxда ҳар 48 соатда, Pl. Falciparumda ҳар 72 соатда такрорланади. Эритроцитларга кирган меразоитлар маълум такрорланишдан сўнг шизогония содир бўлмай гаметогония бошланади. Яъни етилмаган жинсий хужайралар гаметоцитлар ривожланишни давом эттириш учун, бемор қонидан чивин(анофелес) организмига ўтиши керак. Безгак билан касалланган бемор одамни урғочи чивин чақиши билан, бемор қонидаги макро ва микро гаметоцитлар ўтади ва чивин организмида гаметаларга айланади. Кейинчалик гаметалар қўшилиб зиготалар ҳосил бўлади.кейин улар чўзилиб ҳаракатчан оокинета ҳосил қиласи. Сўнгра оокинета чивин ошқозон деворини тешиб ошқозон деворини орқа томонига ўтади ва ооцистани ҳосил қиласи.Бу жараён спорагония деб номланади. Шундан кейин спроциста ёрилади. Споразоитлар чивин танасига тушиб, улар гемолимфа орқали чивин сўлак безига тўпланади. Шундай чивин соғлом одамни чаққанда унинг қонига қўшилиб, безгак билан заарлайди. Ташхис қўйиш учун бемор қони суртмаси микроскоп орқали текширилади ва паразитлар топилади.

Токсоплазмоз қўзғатувчиси 1908- йилда Николь ва Мансолар томонидан Африкада яшовчи гонди деб номланган кемирувчилардан топилган. Кейинчалик у кўпчилик уй хайвонлари ва қушларда ҳам топилган. Масалан: итларда, мушук, чўчқа, мол, қуён, товук ва кабутарларда ҳам топилган. Токсоплазма билан заарланган организмнинг тўқимасининг гистологик кесмасидан тайёрланган препаратлар микроскоп ёрдамида кузатилиб, ундан ёлғон цисталари топилади. Токсоплазмоз оғир хасталик бўлиб, марказий нерв системаси ва бошқа ички аъзоларни заарлайди. Шуни таъкидлаш керакки, токсоплазмоз билан турли хил йўллар орқали заарланади: алиментар йўл билан, ҳаво томчилари орқали, контакт йўли билан, она қорнида (ички) онадан хомилага ўтиши мумкин. Одам уй ҳайвонларидан, кўпроқ охирги хўжа бўлган мушуклардан заарланади. Токсоплазмознинг ривожланиш циклида ҳам мушук ичагида кечадиган шизогония, гаметогония, спорогония босқичларини ўтайди. Токсоплазмозга ташхис қўйиш учун серологик реакциялар, биопроба ва лабаратор текширувлар ўтказилади.

Амалий ишнинг бажарилиши.

Таблицадаги уч кунлик безгак қўзғатувчисининг ривожланиш циклини ўрганиш ва шизогония босқичларини қўрсатган холда расмини чизиш:
1) эритроцит олди, 2) эритроцитар, 3) параэритроцитар, 4) гаметогония,
5) спорогония.

Одам қони суртмасини кўриш ва ривожланиш босқичларини топиб расмини чизиш:

- а) Узуксимон босқични топиб: 1)қизил рангли ядрои, 2) ялтироқ вакуольи,
3) кўкиш рангли цитоплазмасини қўрсатиши.
- б) амёбасимон шизонт шаклини топиб: 1) ядрои; 2) цитоплазмаси, 3) ёлгон оёқлари, 4) вакуольини белгилаш.
- в) йирик шизонт шаклини топиб: 1) ядрои, 2)цитоплазмаси, 3) майда пигментларини топиши.
- г) меруляция босқичи.
- д) Pl. Vivaxда ва Pl.malariaларнинг думалоқ , Pl. Falciparumнинг яrim ойсимон макро ва микрогаметоцитларини топиб, уч кунлик безгак қўзғатувчисида эритроцитлар (биринчи босқич халқа) ҳолатида кичик ва оч рангда бўлиб, кейинчалик улар йириклишади. Тропик безгак қўзғатувчисида эса ўзгармаган холда бир қанча босқичларни ўтайди.

Таблицалардан токсоплазманинг ривожланиш циклини ўрганиш ва қуидагиларни белгилаб расмини чизиш: 1) асосий хўжаси, 2) шизогония, 3) гаметогония, 4) ооциста, 5) спроцисталар, 6) спорозоитлар, оралиқ хўжа, 8) псевдоцисталар.

Микроскопнинг иммерсион объективи ёрдамида доимий микро препаратларда тўқима ичи ва ташқарисидаги токсоплазмани топиб, 1) ядрои, 2) цитоплазмаси, 3) мембранныни қўрсатиб расмини чизиш.

Тарқатма материаллар: 1) безгак плазмодийсининг ривожланиш цикли. 2) токсоплазманинг ривожланиш цикли тасвириланган вараклар. 3) микроскоплар, тестлар, масалалар ва блиц ўйинлари.

Дарснинг жихозлари: Безгак плазмодийси ва токсоплазманинг тузилиши ва ривожланиш цикли тасвириланган таблицалар, расмлар, слайдлар. Безгак плазмодийси ва токсоплазма билан касалланган бемор қонидан тайёрланган микропрепаратлар. Микроскоплар, иммерсион мой, сальфеткалар, спирт ва эфир.

Назорат саволлари:

1. Споралилар тузилиши ва ривожланиш циклида қандай ўзига хослик мавжуд?
2. Одамда паразитлик қилувчи безгак плазмодийларининг турлари ва уларнинг фарқларини айтинг.
3. Уч кунлик безгак қўзғатувчисининг ривожланиш циклини айтинг.
4. Тропик безгак қўзғатувчисининг ривожланиш циклидаги ўзига хосликни айтинг.
5. Паразитлар эритроцитар шизонониясида қандай босқичларни ўтайди.
6. Безгак билан заарланиш йўллари, клиникаси, диагностикаси қандай?
7. Безгакка қарши кураш чоралари ва профилактикаси.

8. Уч кунлик безгак қўзғатувчисини , тропик безгак қўзғатувчисидан қандай фарқлаш мумкин?
9. Токсоплазманинг тузилиши ва ривожланиш цикли ҳақида маълумот беринг.
10. Токсоплазма билан заарланиш йўллари, ташхис қўйиш услублари ва профилактикасини тушунтиринг.

II-Бўлим

ТИББИЙ ГЕЛЬМИНТОЛОГИЯ

ЯССИ ЧУВАЛЧАНГЛАР ТИПИ – *Plathelminthes*.

Ҳозирги вақтда ясси чувалчангларнинг 7300 га яқин турлари маълум. Улар денгиз ва чучук сувларда, тупроқда яшайди. Уларнинг кўпчилиги паразитлик билан яшашга ўтган хайвонлардир.

Ясси чувалчанглар типи бир хужайралилар, ковак ичлилар типидан фарқ қилиб танаси икки ёқлама (биллотериал) симметрияга эга, органлар системаси эмбрионнинг учта варағи (экто, эндо, мезодерма)дан ривожланган. Ясси чувалчанглар бирламчи оғизлилар ҳисобланадилар.

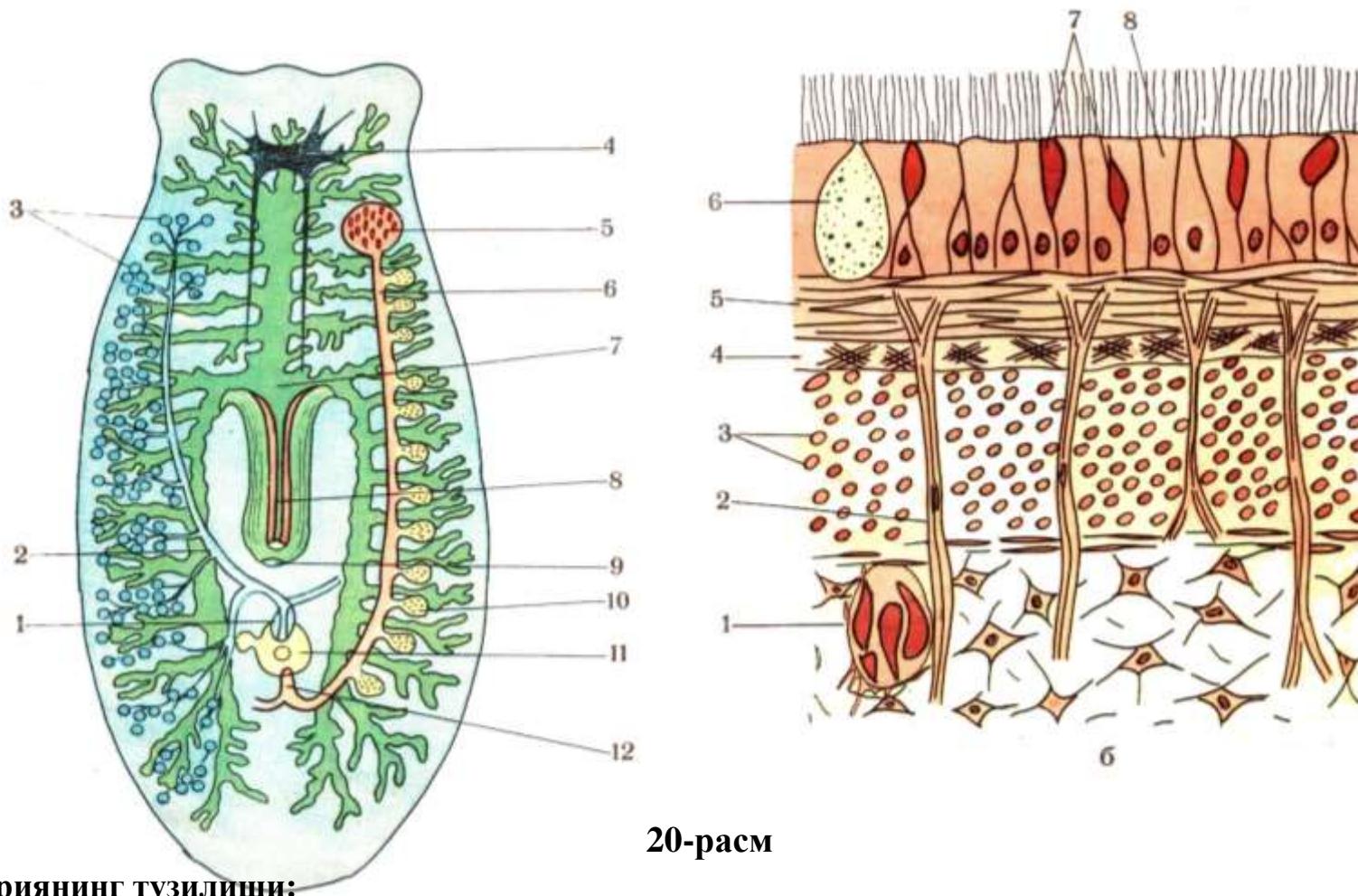
Типнинг ҳарактерли белгилари қуидагилардир:

1. Уч қабатлилик;
2. Тери мускул халтасининг бўлиши;
3. Тана бўшлиғининг бўлмаслиги;
4. Икки ёқлама симметрияга эга бўлиши;
5. Танасининг елка ва қорин (дорзал ва вентрал) томондан яссиланган бўлиши;
6. Овқат ҳазм қилиш, айриш, нерв, жинсий ва бошқаларнинг бўлиши ҳарактерлидир.

Бу тип киприклилар (*Turbellaria* 17-расм), сўргичлилар (*Trematodes* 21-расм) ва лентасимон чувалчанглар (*Cestoidea*) синфларига бўлинади.

Яесси чувалчанглар типи (Plathelminthes)

Киприкли чувалчанглар синфи , турбелляриялар(Turbellaria)



20-расм

Турбеллярияниң тузилиши:

схема (а): 1 - копулятив орган, 2 - уруғ йўли, 3 - уруғдонлар, 4 - нерв тугуни, 5 – тухумдон 6 - тухум йўли, 7 - ичаклар, 8 -халқум, 9 - оғиз, 10 -сариқлиқ, 11 - жинсий клоака, 12 - тоқ тухум йўли.

Тери- мускул халтаси кўндаланг кесма(б): 1- рабдитлар ҳосил қилувчи ҳужайралар ,1-дорсовентрал мушаклар, 3 -бўйлама мушаклар, 4 - қийшиқ мушаклар, 5 -халқасимон мушаклар, 6 - бир ҳужайрали без,7 - рабдитлар, 8-киприкли эпителий

СҮРГИЧЛИЛАР СИНФИ – Trematodes(21-расм)

Сўргичлиларнинг 3000 га яқин турлари маълум. Ҳамма сўргичлилар паразитлик билан яшашга ўтган организмлардир.

Гавдаси елка ва қорин томондан яссиланган, шакли япроқсимон, лентасимон, ноксимон, узунлиги 0,1 мм дан 10-15 смгача. Трематодаларда 2 та оғиз ва қорин сўргичи бўлади. Паразитлик қилувчи трематодаларнинг қорин сўргичлар анча яхши ривожланган бўлади.

Тери мускул халтаси(21-расм). Ташиб томондан тегумент (ядросиз цитоплазма) кўп миқдор митохондрия тутувчилар унинг остида ядро тутувчи масса, тегументнинг остида базал мембрана ундан кейин эса халқали, бўйлама ва диагонал мускуллар ётади.

Овқат ҳазм қилиш системаси(23-расм). Трематодаларда овқат ҳазм қилиш системаси яхши ривожланган. У оғиз сўргичи асосида жойлашган оғиз, томок, қисқа қизилўнгач ва кўр ҳолатда туговчи иккига шохланган ичакдан тузилган.

Айриш органлар (23-расм)системаси протонефридий типида тузилган. Марказий айриш канали тананинг ўртасидан ўтади.

Нерв системаси (22-расм). Томоқ атрофида 2 та йирик нерв ганглиялари бўлиб, улардан гавда бўйлаб уч жуфт нерв толалари ўтади. Бу нерв толалари ҳам ўз навбатида шохланиб, тананинг энг чекка қисмларигача етиб боради. Трематодаларнинг эндопаразитлик билан яшashi муносабати билан нерв системаси анча соддалашган.

Жинсий системаси (22-расм). Трематодалар (шистосомалардан ташқари) гермофродитлардир. Уларнинг жинсий органлари жуда мураккаб тузилган. Эркак ва ўрғочи жинсий тешиклари гавдани вентрал томонида қорин сўргичи ёнида ташқарига очилади. Эркак жинсий органи жуфт уруғдон, уруғ йўли, циррус халтаси ва циррусадан иборат.

Урғочилик жинсий органи тухумдан, тухум йўли, сариғлик бези ва унинг чиқариш йўллари, уруғ қабул қилувчи халта, Мелис танача оотипига очилади. Ўз навбатида бачадон ва лаурер канали оотипдан бошланиб ташқарига очилади.

Урчиши. Трематодалар жинсий қўшилишда икки индивид бир-бири билан бирлашади. Бунда биринчисининг цирруси иккинчисининг урғочилик жинсий тешигига кириб сперматозоидни тўқади. Баъзан 1 та индивид ўзини-ўзи уруғлантириши мумкин.

Ривожланиши (24-расм). Мирацидий, спороциста, редия, церкария, метацеркария ёкиadolескария каби личинкали босқичларини босиб ўтади. Бу борада уларда бир ёки икки оралиқ хўжа қатнашиши мумкин.

Жигар қурти – *Fasciola hepatica* – фасциолез қўзғатувчиси ҳамма ерда учрайди.

Жигар қурти умуртқали хайвонлар ва одамнинг ўт йўларида яшовчи эндопаразит ҳисобланади. Гавдаси япроқсимон шаклда, елка (дорзаль) ва қорин (вентраль) томонлардан яссиланган, узунлиги 20-30 мм, эни эса 10-12 мм келади. Бир-бирига анча яқин оғиз ва қорин сўргичлари гавданинг олдинги қисмида жойлашган.

Жигар қурти биогельминт ҳисобланади, яъни ривожланиш циклида икки хўжайин иштирок этади. Ривожланишнинг бошланғич даври ўтиши учун – оралиқ хўжайин, паразитнинг тўлиқ ривожланиши учун – охирги (асосий) хўжайин бўлиши керак. Сувдаги шиллиққурт-моллюска (*Limnea truncatula*) оралиқ хўжайин, ўтхўр ҳайвонлар, чўчқалар, кемирувчилар ва баъзан одамлар охирги хўжайин бўлиб хизмат қиласди. Жигар қурти ниҳоятда серпушт, битта индивид бир хафта давомида бир миллионгача тухум қўйиши мумкин. Ташқи муҳитда тухумдаги эмбрионнинг кейинги ривожланиши учун қулай шароит – ёруғлик, ва иссиқлик, кислород ва сув бўлиши шарт. Ана шундай шароитда тухумдан 17-18 кун деганда усти майда киприкчалар билан қопланган, ҳаракатчан, 0,15 мм катталиқдаги чўзиқ личинка -мирацидий чиқаради.

Паст температура тухумнинг ривожланишини секинлаштиради аксинча юқори температура халокатга олиб келади.

Мирацидийлар сувда 2-3 кунгача эркин сузиб юради ва кейинги ривожланиши учун оралиқ хўжайин – қориноёқли моллюскани топиб, сув оқими ёки ҳартуми ёрдамида чиғаноқни тешади ва унинг ичига кириб олади. Моллюска ичигакирган мириацдий жигарда ўрнашиб, тукли устки қаватини ташлаб юборади ва юмалоқ шаклли кейинги стадияси –спороцистага айланади. Спороциста ичидаги эмбрион ҳужайралари партеногенез йўли билан қўпайиб, навбатдаги авлод-редияларни ҳосил қиласди. Битта спороцистада 10-15 редиялар етишади. Вояга етган редиялар спороциста пўстини ёриб чиқиб, мустақил равишда ўз ривожланишини давом эттиради. Чўзиқ шаклдаги редиялар ҳам партеногенез йўли билан қўпайиб, 600-800 та жигар қуртининг навбатдаги личинкалик стадияси –церкарияларни ҳосил қиласди.

Вояга етган церкариялар аста-секин моллюска танасидан сувга чиқиб, думлари ёрдамида сузиб юради ва маълум вақтдан кейин думини ташлаб цитогенли ҳужайралар секретидан ҳосил бўладиган махсус химоя пўсти - цистага ўралади. Личинканинг навбатдаги бу стадиясиadolескария деб аталади. Цисталанганadolескария ҳаракатсиз бўлади, сув ўтларига ёпишган ҳолда ёки сув остига чўкиб узоқ вақт тириклиқ хусусиятини сақлай олади.adolескария юқумли – инвазион стадия ҳисобланади. Улар ўтлар ёки сув орқали ҳайвонлар ёки одам организмига ўтиб пўстини ташлайди ва ичак деворларига ёпишиб қон томирлари орқали жигарга ўтади.

Организмга кирганadolескариялар 2,5-4 ойдан кейин етук жигар куртига айланади охирги хўжайин организмида ўртacha 10-12 ойдан 3-5 йилгача ҳаёт кечиради.

Жигар қурти келтириб чиқарадиган касаллик фасциолез деб аталади. Фасциолез касаллиги ер юзидағи ҳамма мамлакатларда кенг тарқалган, булиб чорвачилиқда жуда катта иқтисодий зарар келтиради.

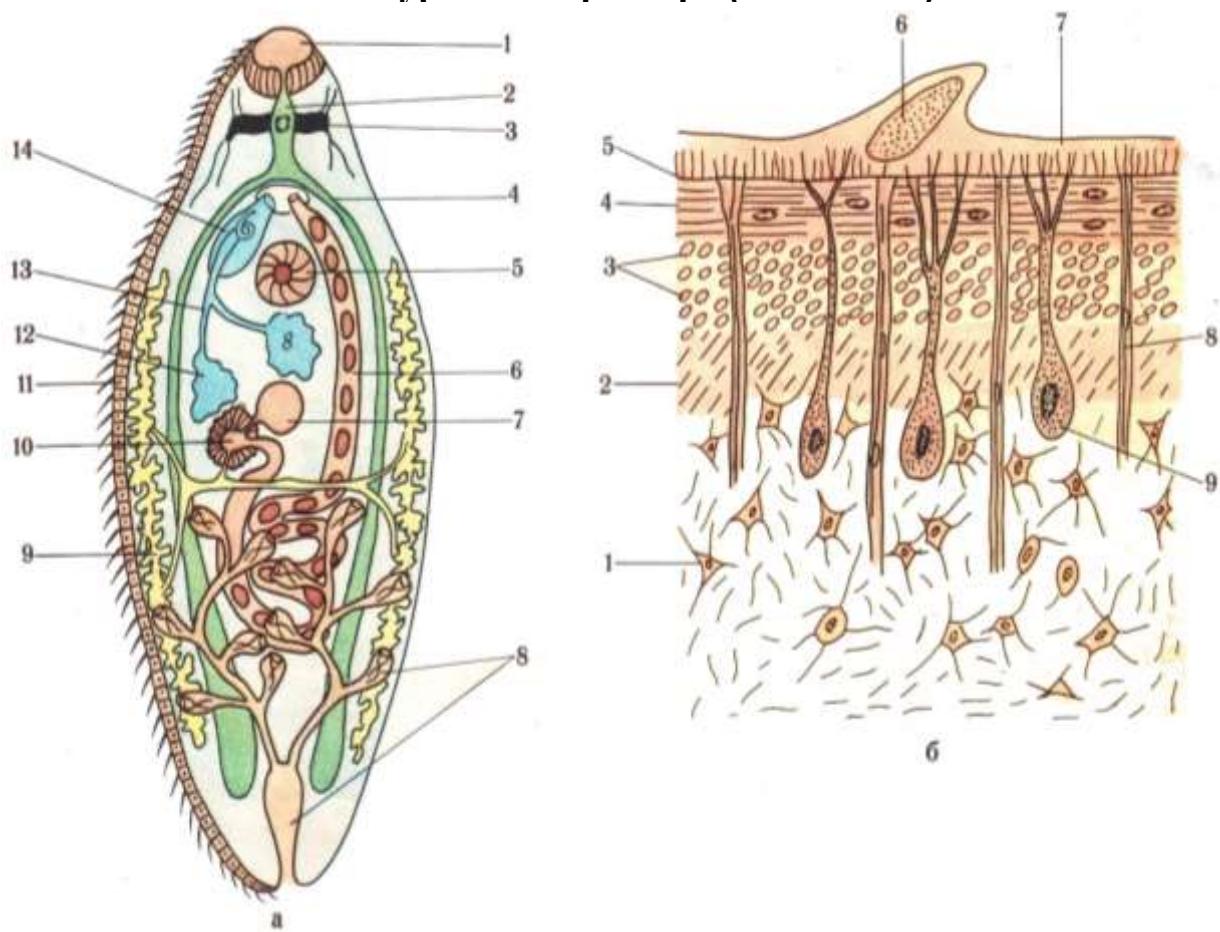
Одам ҳам фасциолез билан оғриши мумкин, бунинг устига касаллик жуда оғир кечади. Одамга фасциоланинг юқиши тасодифий бўлиб, касаллик тарқатувчи кўзга кўринмас личинкалар мавжуд дуч келган ховуз, кўл, халқоб сувини ичганда ёки ҳар хил сув ўтларни истеъмол қилганда юқади.

Франциянинг Леон шахри яқинида бу касаллик 500 дан ортиқ одамга тарқалғанлиги қайд қилинганд. Бунга аҳолининг ботқоқлиқда ўсадиган кресс-салат ўтини истеъмол қилиши сабаб бўлган.

Ўзбекистонда одамларнинг фасциолез билан оғриши нисбатан кам учрайди. 1928-1976 йиллар мобайнида салкам 40 киши фасциолез билан оғриганлиги қайд қилинганд. Одамларнинг фасциолез билан касалланишининг олдини олиш учун оқмайдиган сув манбаларидағи сувни қайнатмасдан ичмаслик, сув ва ботқоқликларда ўсувларни яхшилаб ювиб истеъмол қилиш зарур. Касалланган одамлар эса маҳсус даволаниши керак.

Ясси чувалчанглар типи(Plathemintes)

Сўрғичлилар синфи (Trematodes)



21-расм

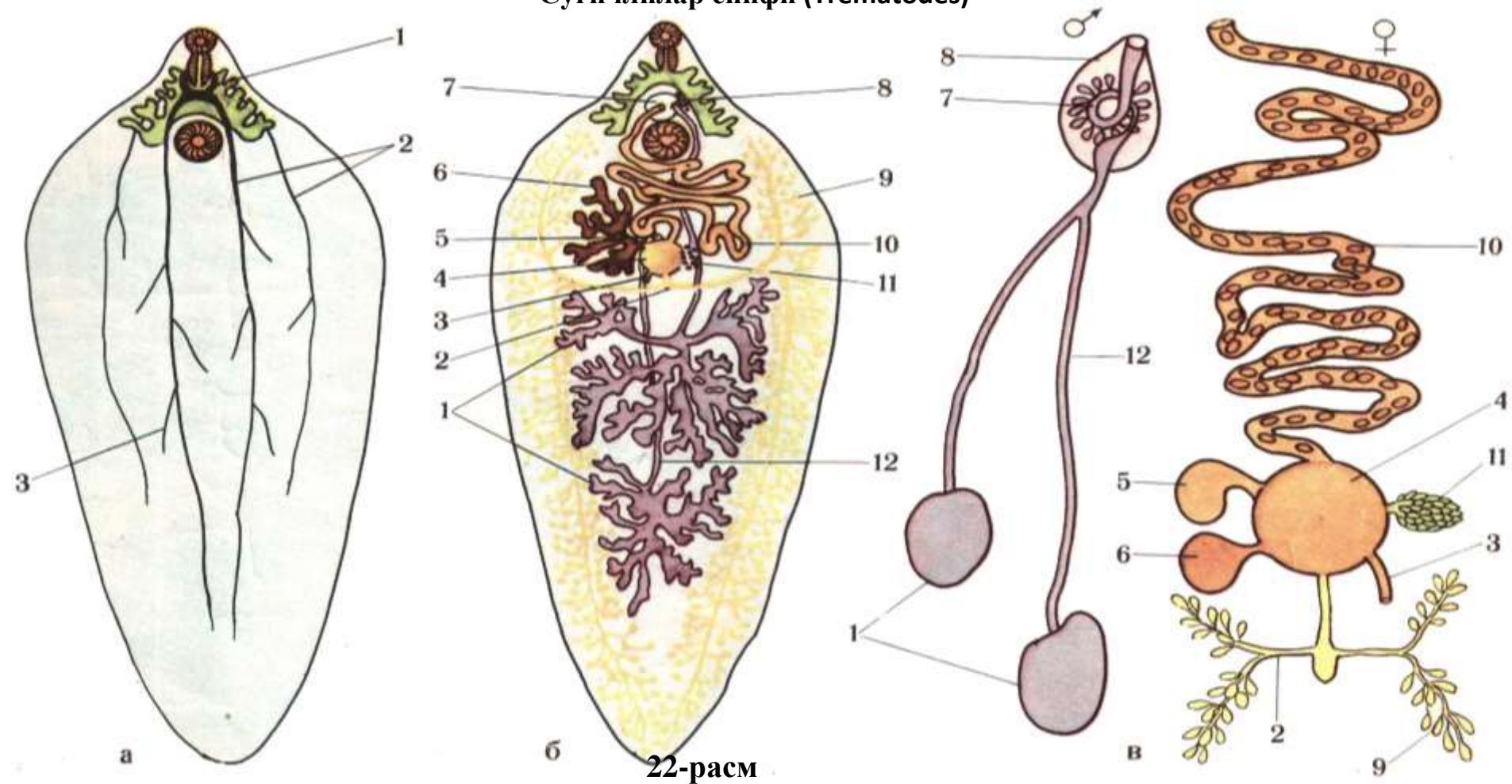
Трематодалар:

Трематодалар тузилиши (а): 1 - оғиз сўрғичи, 2 - ҳалқум, 3 - ҳалқум олди нерв халқаси, 4 – ўрта ичак, 5 -қорин сўрғичи, 6 - қин (бачадон), 7 - тухумдон, 8 - чиқарувчи система, 9 – сариклик, 10 - оотип, 11 - тегумент, 12 - уруғдонлар, 13 – уруғ ўтказувчи, 14 - циррус.

Тери- мускул халтаси кўндаланг кесма(б) 1 - паренхима, 2 - бўйлама мускуллар, 3 - диагонал мускуллар, 4 - ҳалқасимон мускуллар, 5 – базал мембрана, 6 -қисқич, 7 - тегумент, 8 -дорсовентрал мускуллар, 9 – тегумент-нинг ботиб кирган кисми

Ясси чувалчанглар типи(Plathelminthes)

Сўғиччилилар синфи (Trematodes)

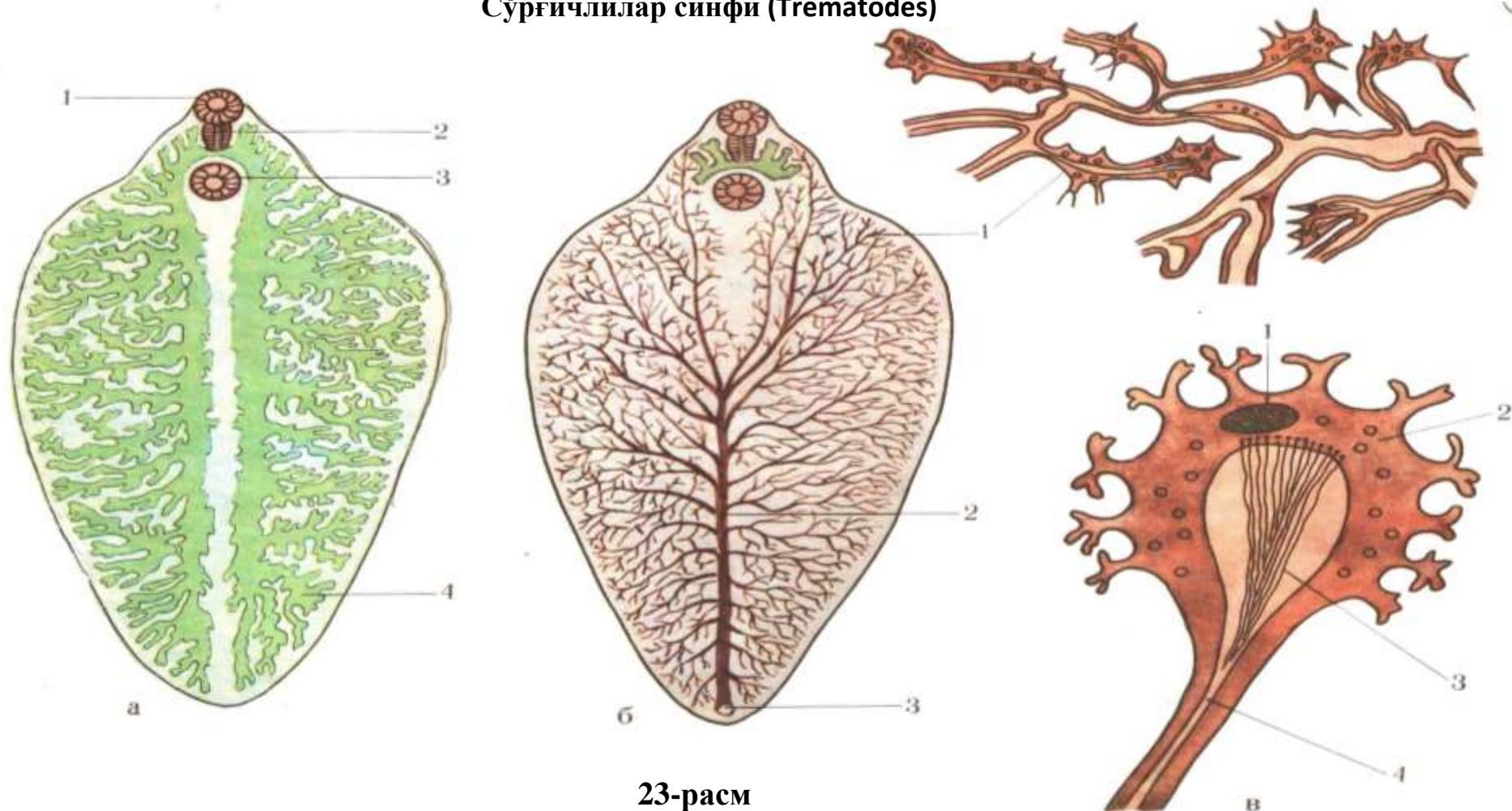


Трематодалар органлар системаси жигар икки сўғиччилиси мисолида (*fasciola hepatica*):

а - нерв системаси: 1 – ҳалқум атрофи ҳалқаси, 2 - нерв найчаси (корин ҳамда ён найчалар), 3 –комиссураларб - гермафродит жинсий система; **в** - trematodalarning гермафродит жинсий системаси схемаси: 1 - уруғдонлар, 2 - сариқлик йўллари, 3 - лаурер канали, 4 - оотип, 5 - уруғқабул қилувчи, 6 - тухумдон, 7-циррус сумка, 8 - циррус, 9 - сариқлик, 10- бачадон (қин), 11 - Мелис таначаси, 12 – уруғ ўтказувчи.

Ясси чувалчанглар типи (Plathelminthes)

Сүрғичиллар синфи (Trematodes)

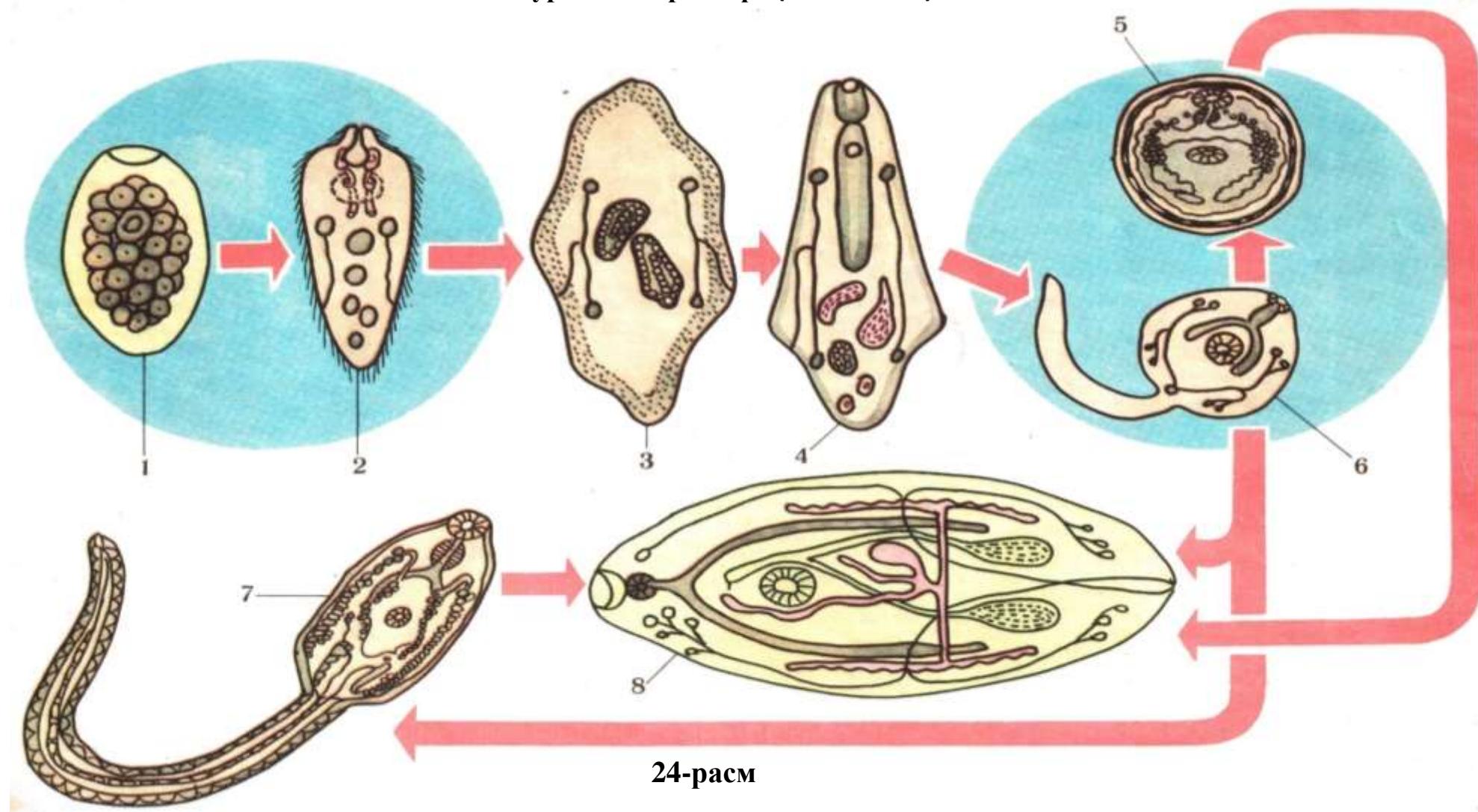


23-расм

Трематодаларнинг органлар системаси жигар икки сўрғичлиси мисолида (*Fasciola hepatica*)

а - ҳазм системаси: 1 - оғиз сўрғичи, 2 - ҳалкум, 1 - қорин сўрғичи, 2 - шохланувчи ичак; **б** - айриш системаси: 1 -протонефридиал система, 2 -эксcretор канал, 3 - ажратувчи тешик; **в** – протонерфридиал системанинг терминал ҳужайраси: 1 - ядро, 2 - цитоплазма, 3 - хилпилловчи аланга, 4 - каналча

Ясси чувалчанглар типи (Plathelminthes)
Сўргиччилик синфи (Trematodes)



Трематодалар типининг ривожланиши:

1 - тухум, 2 -мириацидий, 3 - спороциста, 4 - редия, 5 - адолоскария 6 - серкария,
 7 - метацеркария,8 – жинсий етилган форма (марита)

ҮПКА СҮРГИЧЛИСИ –(PARAGONIMUS RINGERI)

Парагонимоз құзғатувчиси.

Яшаш жойи. Одам ва этхүр хайвонлар үпкасида

Географик тарқалиши. Парагонимоз табиий манбай касаллык бўлиб асосан Осиё ва узоқ шарқда тарқалган.

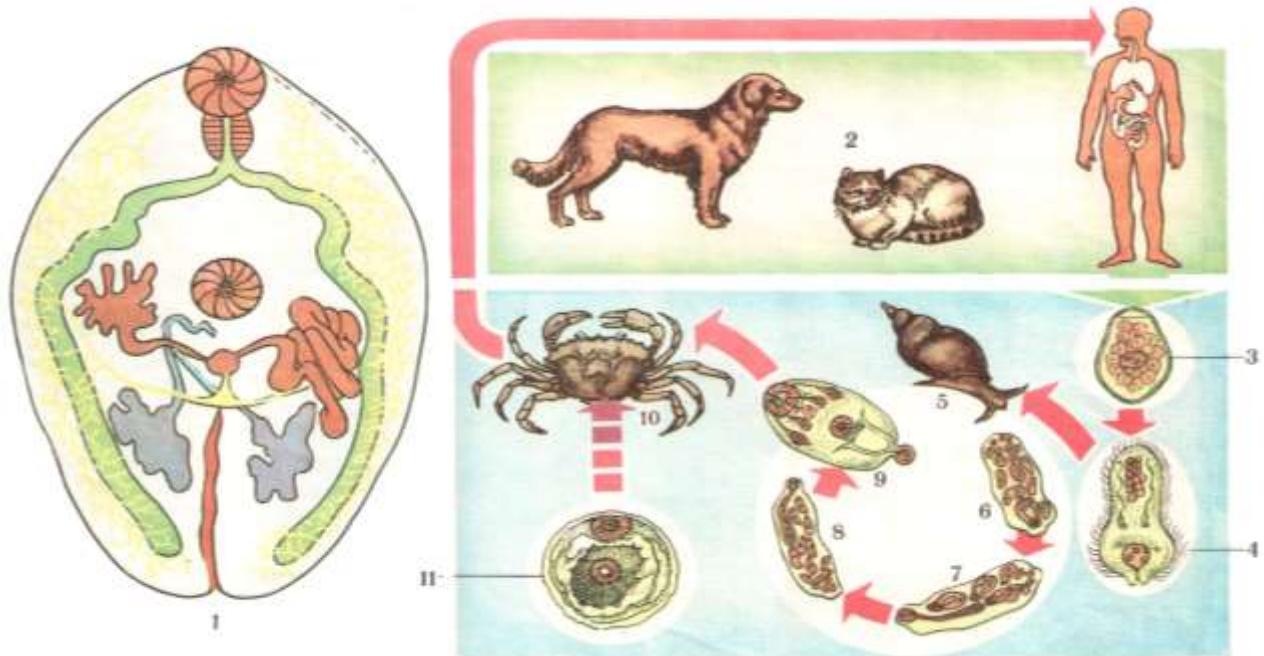
Морфологияси. Сүргичлининг танаси тухумсимон шаклга эга тиканлар билан қопланган. Узунлиги 7.5 дан 16 мм гача.

Ривожланиш цикли. Үпка сүргичлисисининг ривожланиши 2 та оралиқ хўжайн алмаштириш билан кечади. Биринчи оралиқ хўжайини чучук сув молюскаси. Иккинчиси чучук сув краби ва қисқичбақалқари. Охирги хўжайини (одам ёки этхүр хайвонлар) краб ва қиқичбақаларни гўштини яхши пиширмасдан истеъмол қилиш билан касалланади.

Клиникаси. Парагонимоз Туберкулозга ўхшашиб белгиларни намоён қиласади. Беморнинг тана харорати кўтарилади, кўкрак соҳасида оғриқ пайдо бўлади, балғам билан йўтал, пневмонияни эслатувчи хансираш пайдо бўлади. Парагонимонинг личинкалари үпкада ва диафрагма мушакларида бир неча йил паразитлик қиласади.

Лаборатория ташхиси. Балғаммикроскоп остида кузатилади ва сүргичлининг тухумлари топилади. Касалликнинг бошланғич даврларида серологик реакция ўтқазилади.

Профилактикаси. Шахсий- краб, қисқичбақа ва ёввойи чўчқа гўштини этарли термик ишлов бериди истеъмол қилиш лозим. Жамоат профилактикасида ахоли орасида тиббий тарғибот олиб бориш керак.



25-расм

**Упка икки сургичлисисининг ташки қуриниши хамда хаётий цикли
(*Paragonimuswestermanii*):**

1 - жинсий етилган форма, 2 - асосий хужайин, 3- тухум, 4 - мирадицидий, 5 - биринчи оралиқ хужайин (*semisulcospira* оиласига кирувчи молюск), 6 - спороциста 7 - она редия , 8 - киз редия, 9 - церкария, 10 - иккинчи оралиқ хужайин (*potamon* оиласига кирувчи чучук

Мушук сўрғичлиси – (*Opisthorchis felineus*)(25-расм)Описторхоз касаллигини қўзғатувчиси

Яшаш жойи. Асосан мушук, ит, тулки, чўчқа ва бошқа сут эмизувчи хайвонлар ҳамда одамнинг жигар, ўт йўллари, ўт пуфаги, ошқозон ости безларида паразитлик қилиб ҳаёт кечиради.

Географик тарқалиши – кўпинча дарё (Обь, Иртиш, Волга, Лена) денгиз бўйларида яшаган одамларда, мушук ва итларда тарқалган.Описторхозни мушук ёки сибиръ икки сўргичи деб ҳам юритилади.

Морфологияси. Мушук икки сўргичининг тана тузилиши, умуман ланцетсимон сўргичлига ўхшашиб, лекин уларда тана бир қадар кичик 8-10 мм узунликда ва 1,2-2 мм кенгликда бўлади. Бундан ташқари яна қуйидаги белгилари билан фарқланади: мушук икки сўргичнинг жуфт уруғдонлари ва бир дона тухумдени гавданинг орқа томонида жойлашган.

Ривожланиш цикли. Описторхиснинг ривожланиш циклида учта хўжайин қатнашади. Юқорида тилган олинган хайвонлар ва дам дефинитив хужайин бўлса, чучук сувда яшовчи қорин оёқли моллюска (*Bithynia leachii*) биринчи оралиқ хўжайин, сазан, карасъ, лешч, чебак ва бошқа балиқлар иккинчи оралиқ ёки қўшимча хўжайин хисобланади. Паразитнинг тухумлари ўт суюқлиги орқали ичакка ва ундан тезак билан бирга ташқарига чиқади. Моллюска ичида мурацидий бўлган тухумларни ютиб юборади, моллюска организмида тухумдан мурацидий чиқади ва ҳаракатсиз спороцистага айланиб, жигарга кўчиб ўтади. Спороциста ичида навбатдаги личинка – редиялар, уларнинг ичида эса думли церкариялар шаклланади. Кейинчалик церкариялар тезлик билан ҳаракат қилиб, моллюска танасидан сувга чиқади ва кейинги ривожланиши учун навбатдаги хўжайини бўлган балиқларга актив ташланиб, териси ва жабраларига ёпишиб олади. Терини тешиб, мускул ва бириктирувчи тўқималар орасида пардага ўралади ва тахминан олти хафтадан кейин метацеркарийга айланади. Танасида описторхиснинг метацеркарийси мавжуд бўлган балиқни истеъмол қилган дефинитив хўжайин ушбу паразитни ўзига юқтиради. Ошқозон ва ингичка ичакнинг бошланиш қисмида метацеркарийнинг пўсти емирилади ва паразит ўт орқали жигарга ўтади. Уч-тўрт хафтадан кейин жинсий вояга етиб, яна тухум қўя бошлайди. Описторхиснинг тухумдан то жинсий вояга етишигача 4-4,5 ой вақт ўтади.

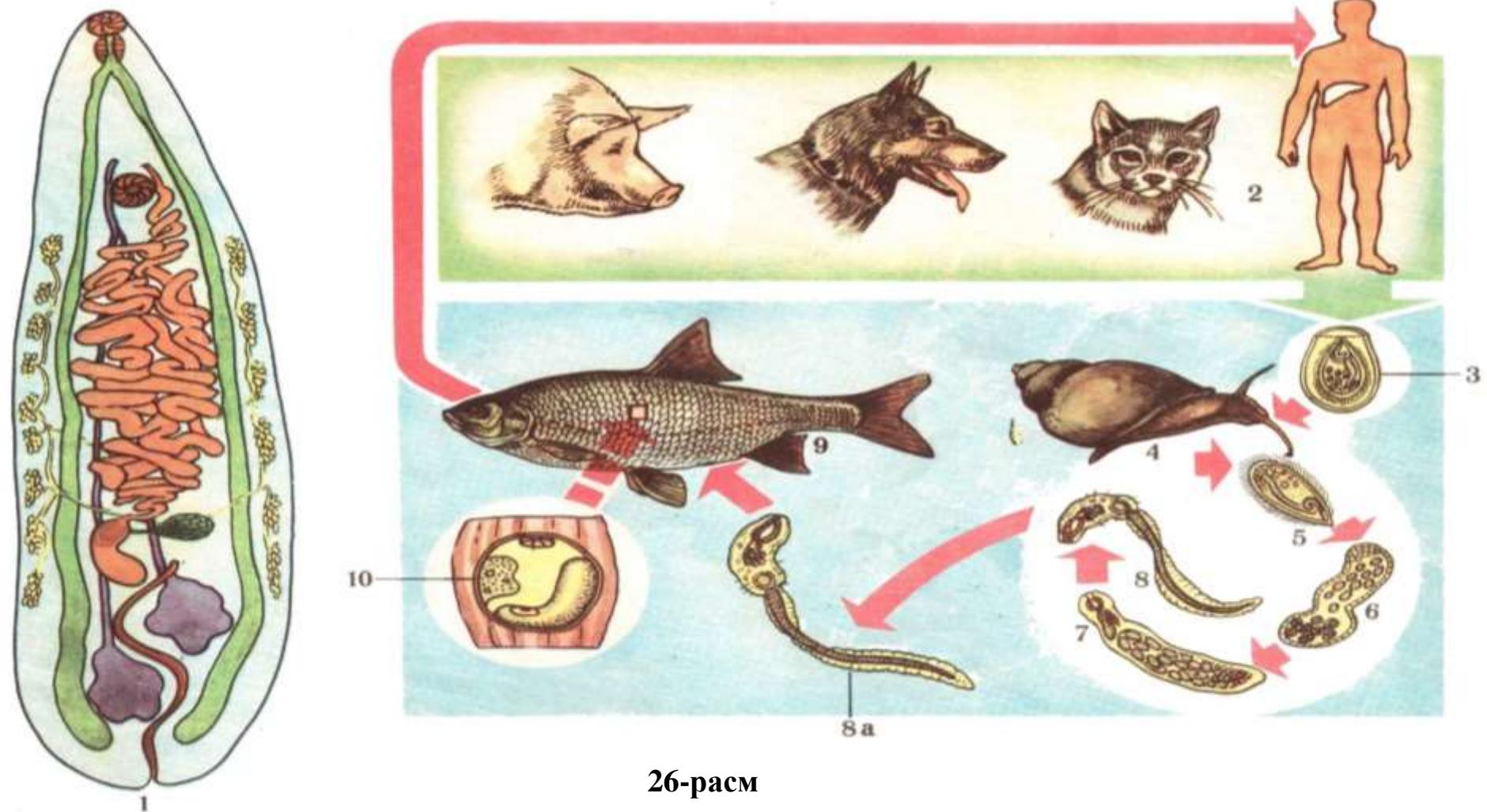
Клиникаси. Жигар ва ичакларнинг функцияси бузилиши оқибатида жигар циррози билан ўлим юз бериши мумкин.Описторхоз билан ўлган 1 та одам жигаридан 25320 та паразит топилган.

Ташхиси. Нажас ёки 12 бармоқли ичакдаги борлиқдан тухумлар топилади.

Профилактикаси. Шахсий – хом ёки етарли термик ишлов берилмаган балиқ маҳсулотларини истеъмол қилмаслик, жамоат – сув хавзаларини одам ёки хайвон ахлати билан ифлосланишини олдини олиш.

Ясси чувалчанлар типи (plathelminthes)

Сүргичлилар синфи (trematodes)



26-расм

Мушук икки сүргичлисисининг таши кўриниши ҳамда ҳаётий цикли (*opisthorchis flineus*):

- 1 - жинсий етилган формаси (марита), 2 - асосий хўжайин, 3 - тухум, 4 - биринчи оралиқ хўжайин (**Bithynia** авлодига кирувчи молюска), 5 - мирадиций, 6 - спороциста, 7 - редия, 8 - церкария, 8а - молюскадан чиқиб кетаётган церкария, 9 - иккинчи оралиқ хўжайин (карпсимонлар оиласига кирувчи балиқ), 10 - метацеркария

Ланцетсимон сўрғичли (Dicrocoelium lanceatum)(26-расм) –
Дикроцеллоз касалини қўзгатувчиси.

Жойлашиши. Ланцетсимон сўргучли ҳам жигар қурти каби умуртқали хайвонлар (қўй, эчки ва қорамоллар)да, баъзан одамнинг жигар ва ўт йўлларида паразитлик қилиб ҳаёт кечиради

Географик тарқалиши. Хамма жойда. Ривожланишида сувнинг зарурати бўлмаганлиги учун кўпроқ қуруқ иқлими жойларда, ахолиси хашоратлар билан озиқлаадиган давлатлар: Лаос, Тайланд, Жанубий Хитой ва Японияда кўп тарқалган.

Морфологияси. Бу сўрғичлининг гавдаси хирургик пичноқ (ланцет)га ўхшашилиги учун ланцетсимон сўрғичли деб аталади. Гавдаси чўзиқ узунлуги 5-15 мм, эи 1,5-3 мм келади. Сўрғичлари бир-бирига яқин жойлашган.

Ривожаниш цикли. Ланцетсимон сўрғичлиси биогельминт бўлиб, ривожланиш циклида учта хўжайнин қатнашади. Дефинитив хўжайнин ҳар хил сут эмизувчилар, биринчи оралиқ хўжайнин-қурукликда яшовчи моллюскалар (*Halicella*, *Zebrina*, *Theba*, *Fruticicola* авлодлари) ва қўшимча иккинчи оралиқ хўжайнин чумолилар (*Formica* ва *Proformica* авлодларининг турлари) ҳисобланади. Тухумнинг тараққиёти учун сув доимо бўлиши шарт эмас, чунки тухумдаги эмибрионнинг асосий тараққиёт даврлари оралиқ хўжайнинг организмида ўтади. Тухум ичида шаклланган мирадиий личинкаси тухум пўстини ёриб, ташқарига чиқа олмайди. Моллюска ичида мирадиий бор тухумни истеъмол қилиши орқали паразитни ўзига юқтиради. Моллюска организмида тухумдан мирадиий чиқиб жигарига тешиб ўтади ва у ерда спороцистага айланади. Спороциста икки марта туллайди. Иккинчи давр спороцистасидан церкарийлар ҳосил бўладио Церкарийлар моллюска ўпкасини тешиб ўтиб нафас йўлида 100-300 тадан тўпланиб, умумий бир пўстга ўралади. Бу тўпламга шиллик тугунчалар деб ҳам юритилади. Кейинчалик бу шиллик тугунчалар моллюсканинг нафас олиш тешиги орқали ташқи муҳитга чиқиб ўсимликлар ва бошқа субстратларга ёпишади. Паразитнинг моллюска танасида ривожланиши 82 кундан 6 ойгача давом этади. Церкариялар ўраган шилимшиқ тугунчаларни *Formica* авлодига кирувчи чумолилар ютиб юборади. Чумолилар организмида 26-62 кундан кейин церкариялар метацеркарийга айланади ва етилган метацеркарийлар бор чумолиларни ўтхўр хайвонлар тасодифан ўсимликларга қўшиб еб юбориши натижасида паразитни ўзига юқтиради.

Клиникаси. Одамда жигар ўт йўлида оғриқ бўлади. Цирроз баъзан ўлим билан тугайди.

Ташхиси. Нажас микроскоп остида кузатилади, тухумлар топилади. Баъзан зааралangan хайvon жигари истеъмол қилинганда транзит тухумлар топилиши мумкин, шунинг учун жигар емасдан анализни қайтариш керак.

Профилактикаси. Яйловда хайвонларни дегельминтизация қилиш ва чумоли ҳамда малюскаларни йўқотиш керак.

Қон сүрғичли – Шистосома (*Shistosoma mansoni*) – шистосомоз касалини қўзғатувчиси. (27-расм)

Яшаш жойи. Шистосомалар қон паразитлари бўлиб, одам ва хайвонларда ичак, жигар ва сийдик пуфакларининг кўпроқ вена қон томирларида яшайди.

Географик тарқалиши. Асосан иссиқ иқлими мамлакатлар – Африка, Осиё ва Жанубий Америкада кенг тарқалган.

Морфологияси. Шистосомалар бошқа трематодлардан фарқ қилган ҳолда, айрим жинсли бўлади. Эркагининг танаси анча йўғон, 10-15 мм узунликда, қорин томонида маҳсус ариқсимон ёриғи бўлиб. Ўшанга узун (20 мм) ва ингичка урғочисини жойлаштириб бирга яшашади. Буларда сўрғичлар кучсиз ривожланган ёки бутунлай бўлмайди. Қизилўнгачдан бошланган иккита найсимон кўринишдаги ичаклар гавданинг орқа учига келиб ўзаро туташади ва кўр ўсимта билан тугайди. Уругдонлар бир нечта. Битта тухмدونи гавда бўшлигининг ўртасида жойлашган. Сариқлик бези анча ривожланган. Тухумлари овалсимон шаклда, ранги сарфиш ва қора қўнғир, бир четида кичкина ўсимтаси бор, қутбларида қопқоқчаси бўлмайди.

Ривожланиш цикли. Шистосома биогельминт. Ривожланиш циклида оралиқ хўжайнин сифатида *Planorbis* авлодига мансуб моллюскалар қатнашади. Паразитнинг тухумлари ичак ва сийдик пуфаги деворлари орқали бўшлиққа ва ундан тезак ҳамда сийдик билан ташқи муҳитга чиқади. Сувга тушган тухумлардан мирадиий чиқиб, оралиқ хўжайнини – қориноёқли моллюскалар танасига кириб олади. Моллюска жигаридаги дастлаб она спороцисталар, ундан кейин қиз спороцисталар, кейинчалик эса думлари айрисимон ва ҳаракатчан бўлган циркарийлар хосил бўлади.

Моллюска организмига кирган битта мирадиийдан 200 мингтагача церкарийлар етишади. Шуниси ҳарактерлики, бир мирадиийдан фақат битта жинснинг циркарийлари вояга етади. Паразитнинг дефинитив хўжайнинга ўтиши қуйидаги тартибда боради: одам чўмилиш пайтида ёки церкарийлар мавжуд бўлган ботқоқликларда ишлагандаги церкарийлар терини тешиб, қон айланиш системасига ўтиб олади ва бутун организм бўйлаб миграцияланади. Морфологик ва физиологик жихатдан тубдан ўзгарган паразит 43-55 кундан кейин жинсий вояга етиб, тухум қўя бошлайди. Кишилар сув ичиш ва сув ўтларини истеъмол қилиши орқали ҳам шистосомалар билан заарланиши мумкин.

Шистосомалар келтириб чиқарадиган касаллик шистосомозлар дейилади. Бу группа трематодаларнинг қуйидаги *Shistosoma mansoni*, *Shistosoma hematobium*, *Shistosoma japonicum* турлари кишиларни оғир касалликка олиб келади. *Shistosoma mansoni* Африка ва Жанубий Америка, *Shistosoma hematolium* Африка ва Яқин шарқ, *Shistosoma japonicum* Жанубий гарбий Осиё мамлакатларида ахоли ўртасида кенг тарқалган.

Клиникаси. Шистомознинг ilk даврларида лечинкаларнинг организм бўйлаб миграцияси амалга ошади ва бунда йўтал, қўйиқ балғам ажралиши, бўғимларда ва мушаклара оғриқ кузатилади. Жигар, талоқ, лимфа тутунлари катталашади. Бу давр 2-3 хафта давом этади. Турли шистосомозларда турли

асоратлар бўлиши мумкин. Сийдик таносил шистосомозида сийдик билан қон чиқиши кузатилади. Ичак ва япон шистосомозида ичнинг бузилиши, нажаснинг қон аралаш чиқиши, жигарнинг катталашиши кузатилади.

Ташхиси. Сийдик микроскоп орқали кузатилади, тухумлар топилади.

Профилактикаси. Заарланган сув хавзаларида чўмилмаслик, ичмаслик. Сув хавзаларини одам ва хайвон сийдиги билан ифлосланишидан химоя қилиш зарур.

Хитой сўргичлиси ёки КЛОНОРХ. (*Clonorchis sinensis*).

Клонорхоз қўзгатувчиси.

Яшаш жойи. Ошқозон ости бези, ўт йўли, ўт пуфагида.

Географик тарқалиши. Узоқ шарқда, Хитойда, Японияда.

Морфологияси. Описторхоз-мушук сўргичлисига ўхшайди. Бир оз ийироқ, олдинги томони чўзинчоқроқ. Асосий фарқли белгиси уруғдони шохланган ва танасининг орқа томонида жойлашган бўлади. Тухумлари описторхознинг тухумларини эслатади.

Ривожланиш цикли. Клонорхлар одам, ит, мушук ва бошқа ёввойи хайвонларнинг ўт йўлида, ўт пуфагида, ошқозон ости безида паразитлик қиласди. Тухумлари хўжайнин ахлати билан ташқарига чиқади. Тухумлар кейинги ривожланишини амалга ошириш учун сувга тушиши шарт. Сувга тушган тухумдан киприкли личинка мирадидий чиқади. Мирадидий сувда яшовчи қорин оёқли молюска томонидан ютилади, унинг жигарида спорациста хосил қиласди. Спорациста ичидаги редийлар хосил бўлади. Редийлар партоногенетик кўпайиб церкарийларга айланади. Церкариялар молюска организмидан чиқиб, балиқлар, қисқичбақалар, краблар организмига кириб, е ерда этхўр хайвонлар учун инвазион хусусиятга эга бўлган метацеркарийларга айланади. Одам ва хайвонлар заарланган балиқ ва крабларни хом ёки етарли термик ишлов бермасдан истеъмол қилиши оқибатида касалланади.

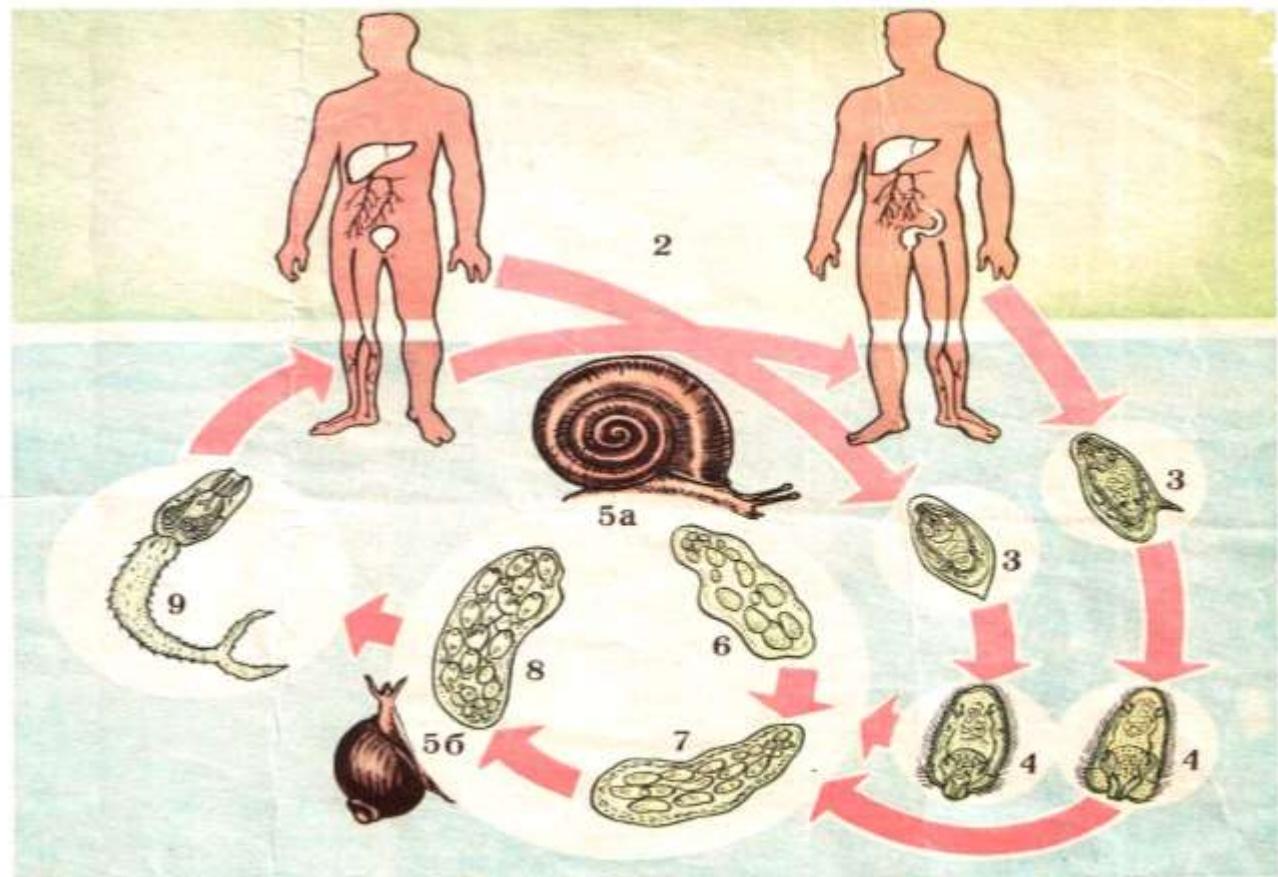
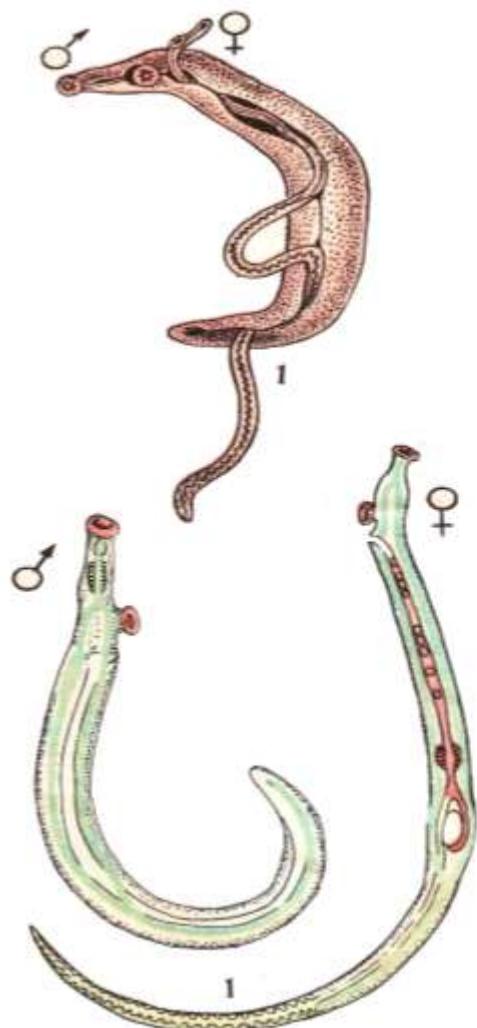
Клиникаси. Описторхознинг клиникаси билан ўхшаш.

Лаборатория ташхиси. Лаборатория ташхисини қўйиш учун ахлат ёки 12 бармоқ ичак суюқлиги микроскопда кўрилади ва тухумлар топилади.

Профилактикаси. Описторхоз профилактикасига ўхшаш.

Ясси чувалчанглар типи (plathelminthes)

Сўргичлилар синфи (Trematodes)



27-расм

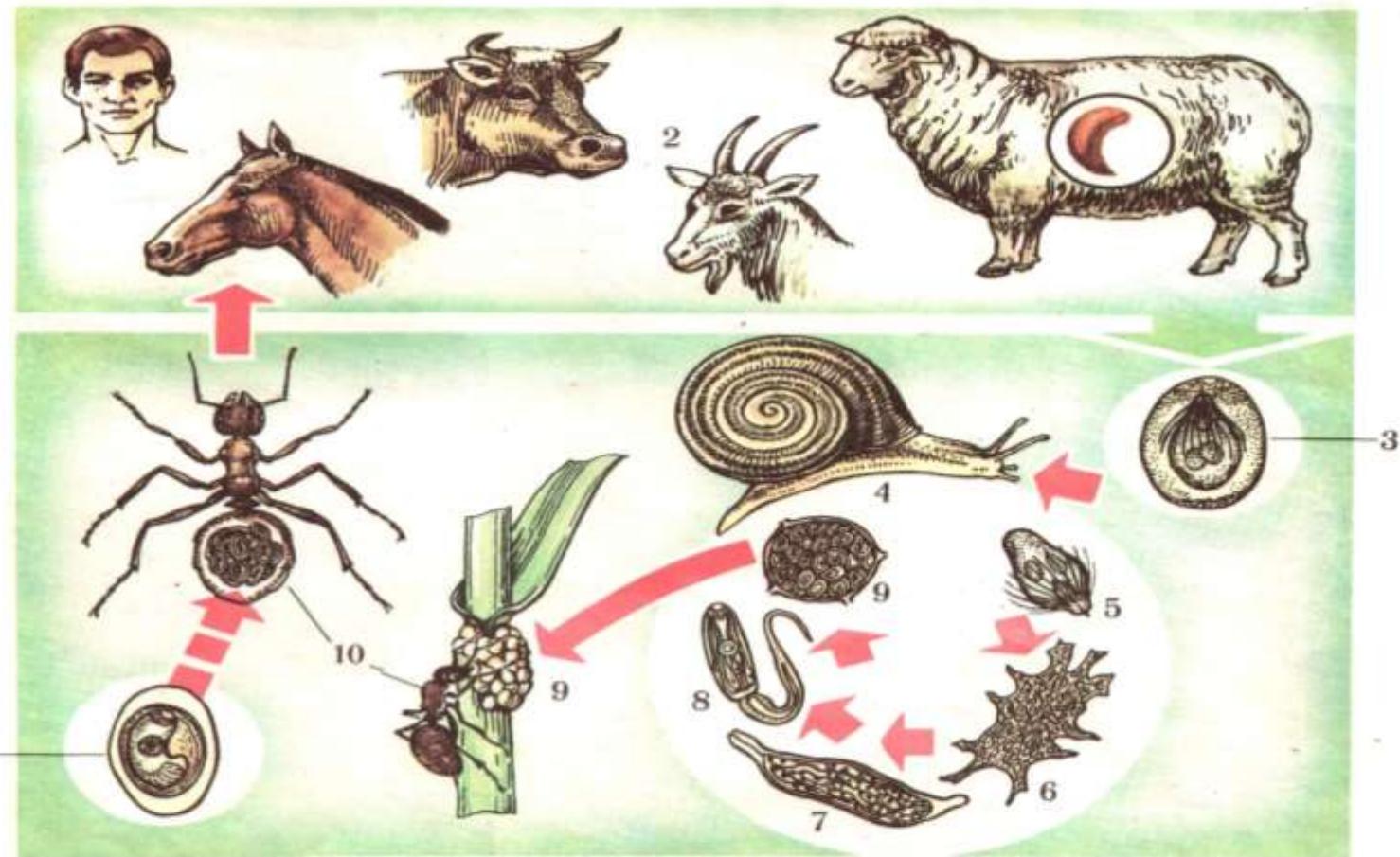
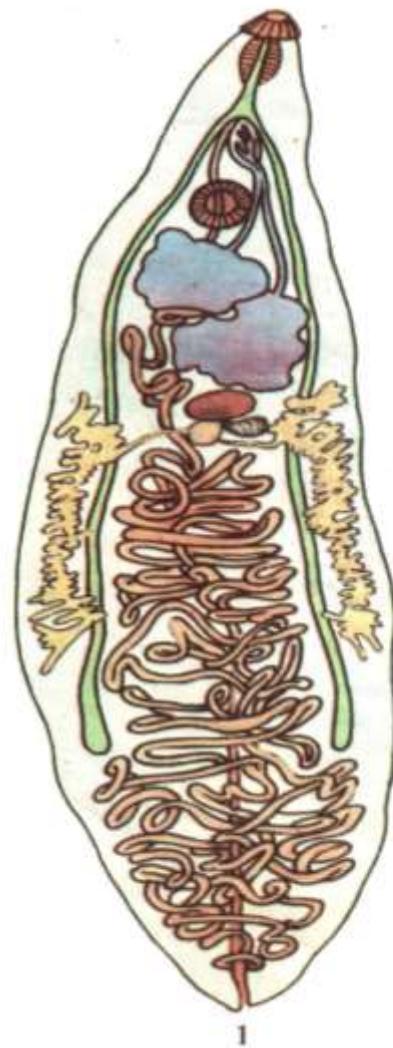
Қон икки сўргичлисининг ташқи тузилиши ҳамда ҳаётий цикли

(*schistosoma haematobium* ва *schistosoma mansoni*):

1 - жинсий етилган формаси - марита (эркаги ва урғочиси), 2 - асосий хужайин, 3 - тухум, 4 - мирадиий, 5 - оралик хўжайин (o -bulinidae оиласига мансуб молюска, 6 -planorbidae оиласига мансуб молюска), 6 -спороциста, 7 - она редия, 8 - қиз редия, 9 - церкария

Ясси чувалчанглар типи (Plathelminthes)

Сүргичлилар синфи (Trematodes)



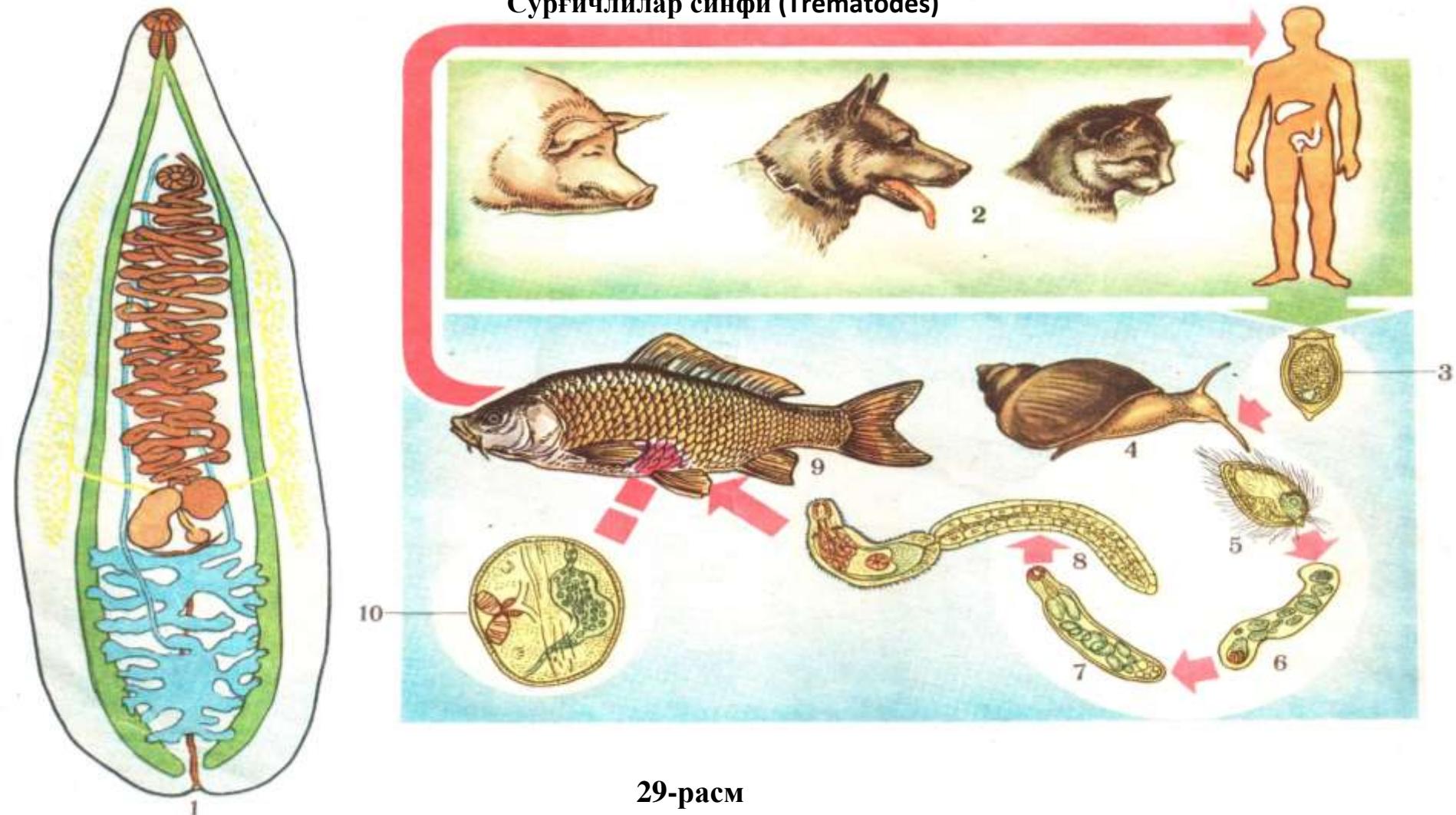
28-расм

Ланцецимон икки сүргичлининг ташқи тузилиши ва ҳаётий цикли (*Dicrocoeliya lanceatum*):

1 - жинсий етилган формаси, 2 - асосий хўжайин, 3 - тухум, 4 - биринчи оралик хўжайин (*Zebrina* авлодига кирувчи молюска), 5 - мирадиций, 6 - I тартиб спороциста, 7 - II тартиб спороциста, 8 - церкария, 9 – циста партўплами, 10 - иккинчи оралик хўжайин (*Formica* авлодига кирувчи чумоли), 11 - метацеркария

Ясси чувалчанглар типи (Plathelminthes)

Сүрғичлилар синфи (Trematodes)



29-расм

Хитой икки сүрғичлисінинг ташқы күриниши ҳамда ҳәёттүй цикли(*Clonorchis sinensis*):

1 - жинсий етилган форма (марита), 2 - асосий хұжайин, 3 - тухум, 4 - биринчи оралиқ хұжайин (*Bithynia*авлодига киругачи молюска), 5 - мирадиці, 6 - спороциста, 7 - редия, 8 - церкария, 9- иккінчи оралиқ хұжайин , 10 - метацеркария

Амалий машғулот.

Мавзу: Сўрғичлилар – одам паразитлари (жигар, мушук, хитой, ланцетсимон, ўпка ва қон сўрғичлилари).

Мақсад: Сўрғичлиларнинг морфологияси ва биологияси, уларнинг ривожланиш цикллари, одамларнинг гельминтлар билан заарланиш йўллари, шифокорларнинг тўғри ташхис қўйишига нималар ёрдам бериши, гельминтозларни профилактикасини ўтказиш, дегельминтизация ва девастация принципларини ўрганиш.

Вазифалари:

1. Сўрғичлилар вакилларининг характерли белгиларини мухокама қилиш.
2. Таблицалар, слайдлар, расмлар, макро ва микропрепаратлардан фойдаланиб, жигар, мушук, хитой, ланцетсимон ўпка ва қон сўрғичлиларининг тузилиши, ривожланиш цикли ва тибиётдаги аҳамиятини ўрганиш.
3. Фасциолез, опистархоз, клонархоз, диклацелёз, парагонимоз ва шистосомозларнинг юқиши йўллари, клиникаси ва диагностикасини ўрганиш.
4. Гельминтозларга қарши кураш чоралари ва профилактикасини аниқлаш.
5. Ўрганилаётган сўрғичлиларнинг умумий ва ўзига хос белгиларини солишириш ва тахлил қилиш.

Кутиладиган натижалар:

Дарс ўтиб бўлганидан кейин талаба билиш керак:

1. Сўрғичлиларнинг тузилиши ва биологиясини.
2. Сўрғичлиларнинг локализацияси, ҳаётий цикли ва потоген таъсирини билиш.
 - а) жигар сўрғичлиси
 - б) мушук сўрғичлиси
 - в) хитой сўрғичлиси
 - г) ланцетсимон сўрғичлиси
 - д) ўпка сўрғичлиси
 - е) қон сўрғичлилари (шистосомалар)
3. Гельминтнинг турини тўғри аниқлашни билиш.
4. Тўғри ташхис қўйиш методларини билиш.
5. Қарши кураш чоралари ва профилактикасини билиш.
6. Дифференциал диагностика ўтказишни билиш.
7. Турли трематодларнинг тухумларини ажратишни билиш.

Таркиби:

Амалий машғулотнинг режаси ва ташкилий қисмлари:

1. Ташкил қилиш ва мақсад қўйиш.
2. Ўқув материалининг асосий қисмларини тахлил қилиб, оғзаки (ёзма) сўров ўтказиш.
 - а) Сўрғичлилар (трематодалар)нинг ўзига хослиги ва биологияси.
 - б) жигар, мушук, ланцетсимон, ўпка сўрғичлиларининг ва шистосомаларнинг тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген таъсири.

в) фасциолез, опистархоз, клонархоз, дикроцелоз, парагонимоз, шистосомоз, уларнинг тарқалиши, юқиши йўллари, клиникаси, диагностикаси ва профилактикаси.

3. Амалий машғулотни ўтказиш бўйича йўлланма бериш.

4. Талабаларнинг амалий машғулотни мустақил бажаришдаги иштирокини назорат қилиш.

Таблицалар, слайдлар, расмлар, макро ва микропрепаратларни кўриб қўйидагиларни ўрганиш:

а) жигар, мушук, ланцетсимон, сўрғичлиларининг тузилиши ва ривожланиш цикли.

б) жигар, ланцетсимон, сўрғичлиларининг тузилиши ва ривожланиш цикллари микропрепаратларини микроскопда кўриш ва расмини чизиши.

в) ўпка ва қон сўрғичлиларини микроскоп остида кўриб, ўрганиш ва тузилишини расмини чизиши.

5. Тестлар билан ишлаш.

6. Вазиятга доир масалалар ечиш.

Ўқитувчининг кузатганлари:

Сўрғичлиларнинг тузилишидаги ўзига хослик ва биологиясини тахлил қилишда. Трематодалар танаси яssi, овалсимон, баргсимон эканлигини такидлаш керак. Ўрганилаётган турларни тузилиши ва ҳаёт циклида фарқли томонларини эътиборга олиш керак.

Жигар сўрғичлиси (фациолоз)нинг ҳаёт циклида битта оралиқ хўжа иштирок этади. Мушук ва ўпка сўрғичлиларининг ривожланиш циклида иккита оралиқ хўжайин иштирок этади. Шунингдек локализацияси (жойлашган жойи) ва диагностикасида ҳам фарқлар мавжуд. Масалан: парагонимоз диагностикаси-да балғам текширилади (ўрганилади). Урогениталь шистосомозда пешоб (сийдик), описторхоз ва дикроцелёз диагностикасида ахлат текширилади ва гельминтларнинг тухумлари топилади.

Амалий машғулотнинг бажарилиши.

Таблица ва расмлардан фойдаланиб, сўрғичлиларнинг тузилиши ва ривожланиш циклини ўрганиш ва ривожланиш циклини схематик тарзда расмини чизиши ҳамда асосий ва оралиқ хўжайнлари учун инвазион личинкали босқичларини номлаш.

Микроскопнинг кичик обьективи ёрдамида турли сўрғичлиларнинг мариталларини кўриш. Сўрғичлиларнинг жойлашган жойига ахамият бериш.

Микроскоп остида турли хил трематодаларнинг тухумларини кўриш ва уларни
фарқлашни ўрганиш.

Тестлар билан ишлаш: лупа, микроскоп, микропрепаратлар, турли сўрғичлилар билан заарланган жигар макропрепарати. Ўрганувчи назорат тестлар, вазиятга доир масалалар.

Дарснинг жихозланиши: Жигар, мушук, хитой, ленцетсимон, ўпка ва қон

сўрғичилари тасвиrlанган таблицалар ва слайдлар. Сўрғичиларнинг доимий препаратлари, жигар сўрғичлиси билан заарланган жигар, лупа, микроскоп, салфеткалар ва спирт.

Назорат саволлари:

1. Сўрғичиларнинг характерли белгиларини айтинг.
2. Жигар сўрғичлисининг тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген таъсири ҳақида гапириng.
3. Мушук сўрғичлисининг тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген таъсири ҳақида маълумот беринг.
4. Ланцетсимон сўрғичлиси унинг тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген таъсири ҳақида маълумот беринг.
5. Ўпка сўрғичлиси унинг тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген таъсирини характерланг.
6. Кон сўрғичилари уларнинг тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген таъсиrlари ҳақида маълумот беринг.
7. Кон сўрғичиларининг бошқа сўрғичилардан фарқини айтинг.
8. Фасциолёз, описторхоз, дикроцелёзларнинг тарқалиши, диагностикаси ва профилактикаси ҳақида тушунча беринг.
9. Ўрганилган трематодаларнинг қай силари антропонозларга, қай силари табиий манбали касалликларга тааллуқли.
10. Шистосомаларнинг ўзига хослиги. Уларнинг тарқалиши ва ривожланиш цикли.

ЛЕНТАСИМОН ЧУВАЛЧАНГЛАР (CESTOIDEA) синфи.

Цестодалар эндопаразитлар бўлиб, жинсий вояга етган формалари ҳар хил умурқали хайвонлар ва одам ичагида паразитлик билан яшайди.

Ҳозирги вақтда 3000 га яқин тури фанга маълум. Улар паразитлик билан яшашга ихтиослашган бўлиб, қўпгина мосланишларга эга. Боши сколекс ва ёпишув органлари ўзига хос тузилган, гавда – бўғинлар проглоттидларга бўлинган. Ҳар бир бўғинда такрорланадиган жинсий аппарат бор. Овқат ҳазм қилиш системаси редукцияланган ҳаёт цикллари муракаблашган бўлиб, хўжайин алмаштириш йўли билан ўтайди.

Цестодалар гавдасининг узунлиги 2-8 мм дан (эхинококк, альвеококк) ўртacha 6-15 м (хўкиз ва чўчқа солитёрлари) баъзан 30 м гача (*Poliganarus giganticus*) бўлади. Гавдаси уч қисмдан: бош, бўйин ва тана(стробила)га бўлинган.

Бош қисмида 4 тадан сўргичлар ёки 2 тадан ботрия (ёриқ)лар бўлиб, у ёпишув органи ҳисобланади. Бундан ташқари хитинли илмоқчалар бўлиши мумкин. Шунга кўра цестодалар қуролланган ва қуролланмаган бўлиши мумкин.

Тери мускул халтаси, нерв айриш ва жинсий органлар системалари ривожланган. Овқат ҳазм қилиш, қон айланиш ва нафас олиш органлари йўқ.

Цестодларнинг кўпайиши ва ривожланиши.

Тухум думалоқ ёки овалсимон бўлиши мумкин, ичида 6 илмоқли личинка онкосфера бўлади. Тухум турли йўллар билан оралиқ хўжайнинг ўтади. Оралиқ хўжайн организмида тухум пўсти эриб ундан онкосфера чиқади ва у овқат ҳазм қилиш системаси ва қон орқали жигар, ўпка, мускул, бош мия, юрак ва бошқа органларга бориб ёпишади ва ларве циста деб аталаидиган янги личинкали босқичга ўтади. Ларве цисталар морфология ва анатомиясига кўра ҳар хил бўлади.

Қорамол солитёри ёки қуролланмаган солитёр

–*Taeniarhynchussaginatus*- Тениаринхоз касаллигини қўзғатувчиси

Яшаш жойи-ингичка ичакда паразитлик қиласди.

Географик тарқалиши - Тениаринхоз ер юзининг ҳамма жойида учрасада, бироқ Африка, Жанубий Америка, Австралия ва Осиёнинг айрим мамлакатларида кенг тарқалган. Бу касаллик Закавказье, Ўрта Осиё республикалари ва Қозоғистонда, шунингдек РСФСРнинг шимолий районларида кўпроқ учрайди. Ўзбекистон шароитида бу касаллик айниқса Хоразм вилояти ахолиси ўртасида кенг тарқалган.

Морфологияси- узунлиги 4-10мм, эни эса 12-14 мм бўлиб, тана бош (сколекс) ва бир қанча бўғин (проглитид)лардан иборат сколексда 4 та сўргич бор, илмоқчалар йўқ. Шунинг учун ҳам қуролланмаган солитёр дейилади. Тахминан 200 та бўғиндан кейин гермофрадит проглатидалар бошланади.

Ривожланиш цикли- - Қорамол солитёри жуда серпушт бўлади. 1 та проглоттидада 120000-175000 гача тухум бўлади. Тухумлари овалсимон, икки қаватли пўст билан ўралган. Сарғиш-қўнғир тусда, 0,03-0,04 мм дан 0,02-0,03 мм гача бўлади.

Қорамол солитёрининг личинкалик босқичи ҳам паразитлик қилиб ҳаёт кечиради. Уни цистоцерк (*Cysticercus bovis*) деб атайди. Цистоцеркнинг шакли овалсимон қўринишда. Нўхат катталигига бўлиб, узунлиги 5-15 мм, эни эса 3-8 мм келади. Унинг ичида тўртта сўрғичли сколекс жойлашган. Цистоцерк ташқи томондан биринкирувчи тўқимадан тузилган парда билан ўралган. Қорамоллар мускуллари орасида яшайди ва уни финна ёки цистоцерк дейилади, цистоцеркли гўшти финнозли гўшт дейилади. Одам хом ёки чала пиширилган цистоцок билан заарланган мол гўштини истеъмол қилганида бу паразитни ўзига юқтиради. Одам организмига тушган цистоцеркнинг пўсти ошқозон шираси ҳамда ўт суюқлиги ёрдамида эриб, ўзи ичак деворига мустахкам ёпишиб олиб, соат ва қун сайин ривожлана бошлади. Бир суткада 7-8 см гача ўсиб, бир хафтада унинг узунлиги ярим метрга етади. Икки-уч ойдан кейин эса жинсий вояга етган цестода *Taeniarhynchus saginatus* ҳосил бўлади. У одам организмидаги 8-10 йилгача яшайди.

Қорамол солитёрининг жинсий вояга етган формаси *Taeniarhynchus saginatus* келтириб чиқарадиган касалликка тениаринхоз, личинкалик стадияси (*Cysticercus bovis*) ҳосил қиладиган касаллик эса **цистицеркоз** деб аталади. Илгаридан маълумки, тениаринхоз билан асосан одам, цистицеркоз билан эса қорамол касалланади.

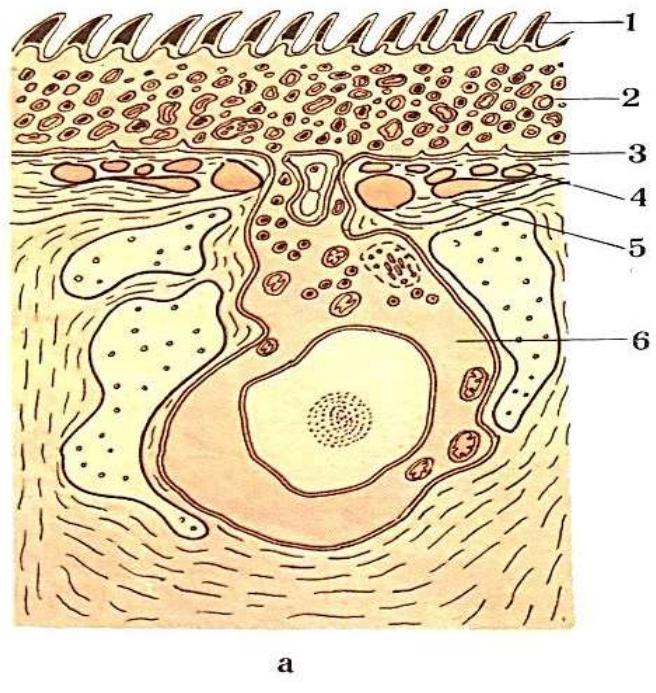
Клиникаси. Беморнинг қорин соҳасида оғрқ бўлади, ичнинг бузилиши, ошқозон ширасини кислоталилиги камаяди.

Ташхиси – Нажас микроскоп остида кузатилади, етилган бўғимлар (проглатидалар) топилади. Энг содда услугуб bemorda нажас билан бўғимларнинг ажралиб чиқиши сўралади.

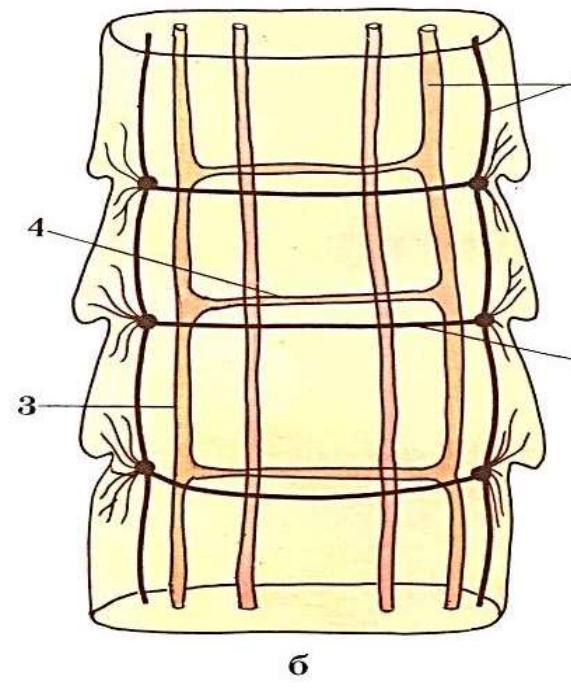
Профилактикаси - Қорамол цистицеркозларини ва одамлардаги тениаринхоз касаллигининг олдини олиш ёки бутунлай тугатиш мақсадида қуйидаги тадбирлар амалга оширилиши зарур:

Бунинг учун аҳоли вақти-вақти билан оммввий текширилиб, солитёр юқсан-юқмаганлигини аниқлаб туриш ва bemorlarни даволаш керак

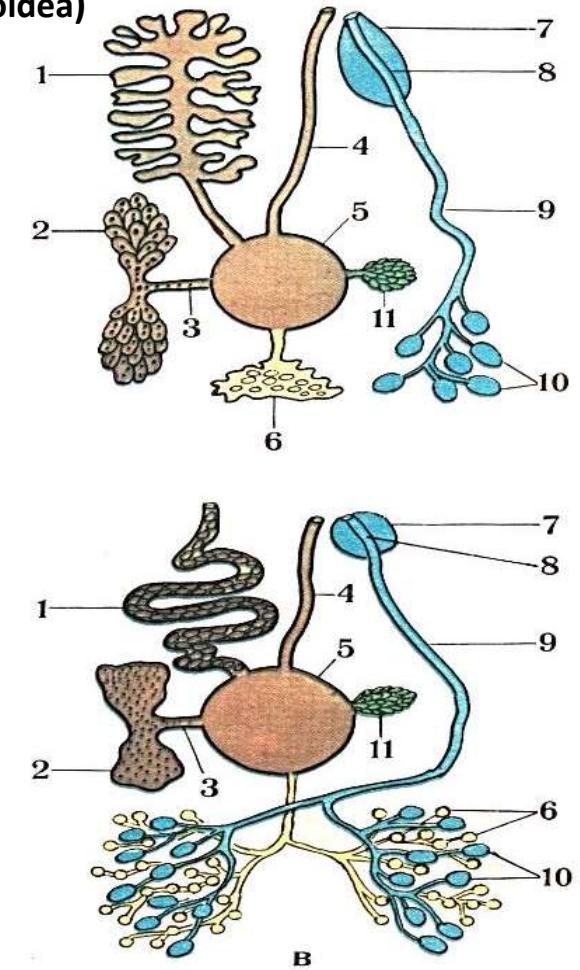
Ясси чувалчанглар типи (Plathelminthes)
Лентасимон чувалчанглар синфи, цестодалар (Cestoidea)



a



б

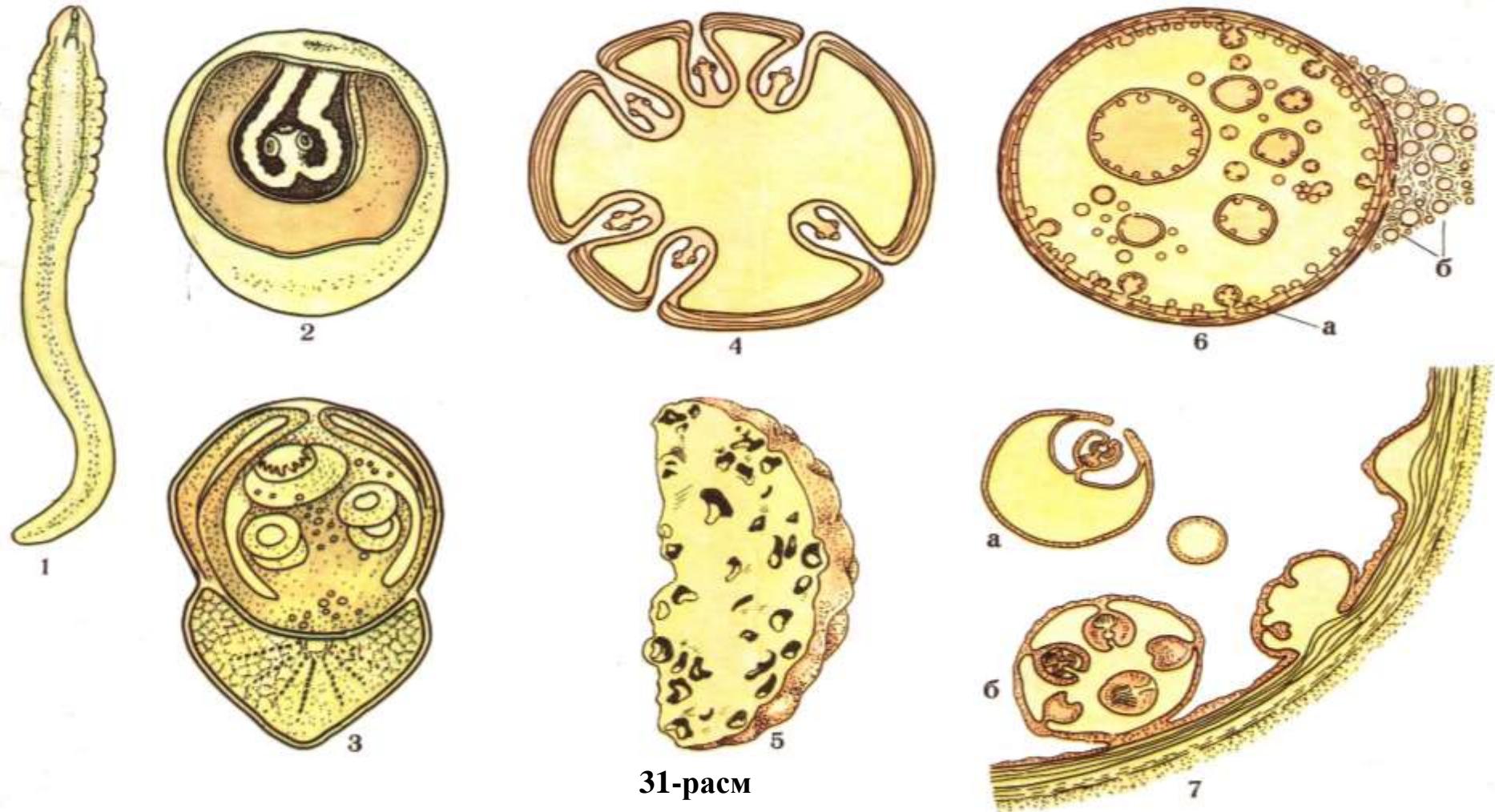


30-расм.

Сестодаларнинг органлар системаси:

(а): тери- мускул халтаси тузилишининг схемаси: 1 - микротрихиялар, 2 - тегументнинг ташки қавати, 3 - базал мембрана, 4 - халқасимон мушаклар, 5- бўйлама мушаклар, 6 - тегументнинг ботиб кирган хужайраси; (б): нерв ҳамда ажратувчи системаларнинг схемаси: 1 -бўйлама нерв найчалари, 2 - нерв комиссурулари, 3 - ажратувчи системанинг ён каналлари, 4 -ажратувчи системанинг кундаланг каналлари; (в): Цепния (юкорида) илентеца (пастда) жинсий системаларининг тузилиши: 1 - бачадон, 2 - тухумдон, 3 - тухум йўли, 4 - қин, 5 -оотип, 6 -сариқлик, 7-сирруус халатача, 8 - сирруус, 9 - уруг йўли, 10 -уруғдонлар, 11-Мелис таначаси

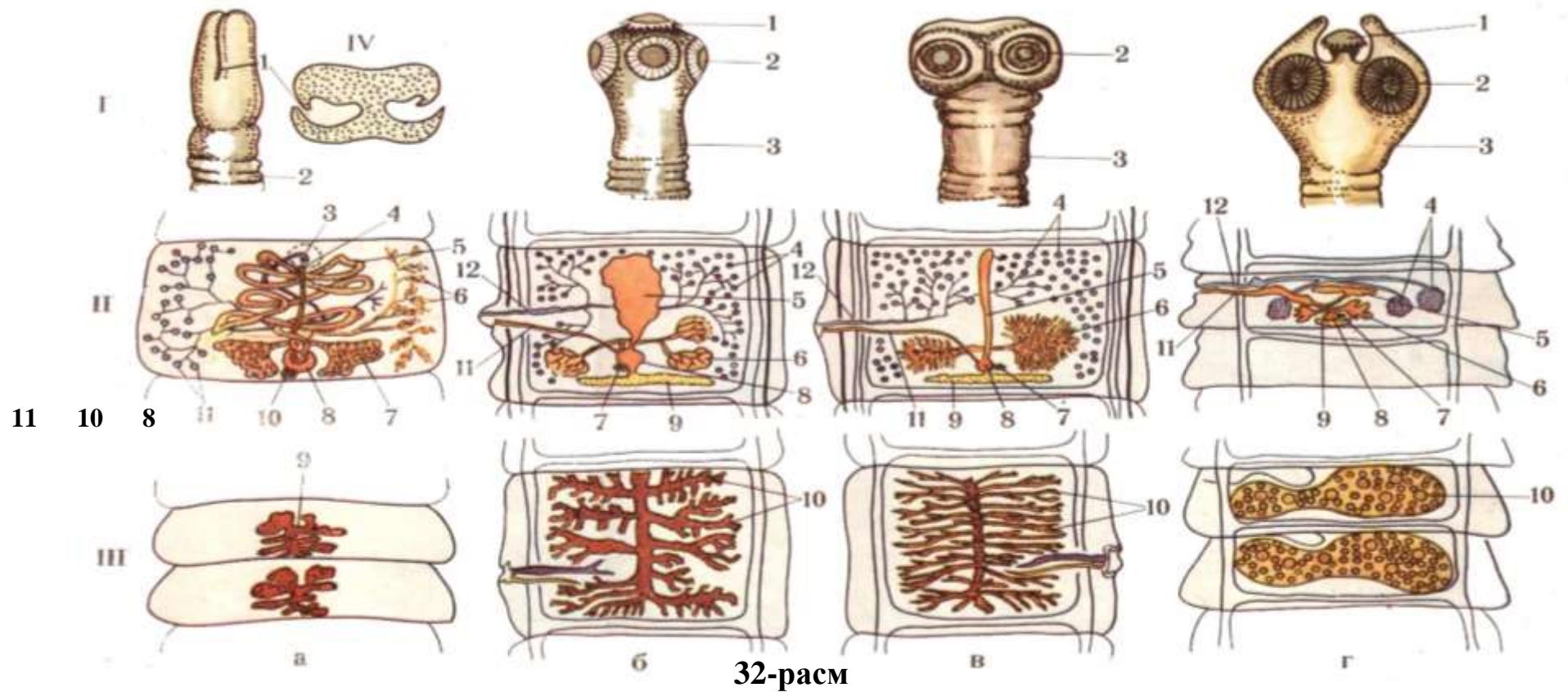
Ясси чувалчанглар типи (Plathelminthes)
Лентасимон чувалчанглар синфи, цестодалар (Cestoidea)



Цестодаларнинг личинкалиқ боскичлари

1 - плероцеркоид, 2 - цистицерк, 3 - метацистицеркоид, 4 - ценур (мияча), 5 - алвеоляр пуфак (кесмада), 6 - эхинококк пуфаги (гидатида): а - экзоген ўсиш, 7- эндоген ўсиш, б - эхинококк пуфагининг фрагменти : а - чикаётган капсула, протосколексли қиз пуфакча

Ясси чувалчанглар типи (Plathelminthes)
Лентасимон чувалчанглар синфи, цестодалар (Cestoidea)



Цестодалар танасининг тузулиши:

I - Сколекс, **II**- жинсий етилган гермафродит бўғимлар, **III** - етилган бўғимлар, **IV**- кенг тасмасимонинг бошининг кўндаланг кесими; **а** - кенг тасмасимон (*Diphyllobothrium latum*): 1 - ботриялар, 2 - ўсиш зонаси, 3 - циррус халта, 4 - қин, 5 - бачадон, 6 - сариқликлар, 7 - тухумдон, 8 - оотип, .9 - бачадоннинг чиқарувчи тешиги. 10 - Мелис бези, 11 - уруғдонлар, **б** - Қуролланган гижжа (*Taenia solium*), **в**- Қуролланмаган гижжа (*Taeniarhynchus saginatus*), **г** - Пакана гижжа (*Hymenolepis nana*): 1 -илмоқчалар, 2 -сўрғичлар, 3 - ўсиш зонаси, 4 - уруғдонлар, 5 - бачадон, 6 - тухумдон, 7 - Мелис бези, 8 - оотип, 9 - сариқликлар, 10 - тухумлар билан тўлган бачадон, 11 - қин, 12 –уруғ йўли

Чўчқа солитёри ёки қуролланган солитёр – **Taenia solium** –тениоз ва цистицеркоз касаллигини қўзғатувчиси.

Яшаш жойи. Чўчқа солитёри ҳам қорамол солитёри каби одамнинг ингичка ичагида паразитлик қилиб кечиравчи лентасимон чувалчангдир.

Географик тарқалиши. Чўчқа цистицеркози Россия, Украина, Белоруссия, Кавказ республикалари ва чўчқа гўшти истеъмол қиладиган бошқа халқларда тарқалган.

Морфоологияси. Чўчқа солитёри стробиласининг узунлиги 1,5-3 метр ва баъзан 5 метргача бориб, сколекс, бўйин ва 900 га яқин проглоттилардан тузилган. Сколекси 1 мм катталиқда, унда 4 та сўрғичи ва ҳартумида икки қатор ҳар хил катта-кичиклиқдаги хитинли илмоқчалар жойлашган. Йирик илмоқчалар 0,16-0,18 мм, кичиклари эса 0,11-0,12 мм узунликда бўлади. Илмоқчалар борлиги туфайли бу паразит қуролланган солитёр деб аталади. Проглоттиларнинг ҳар бирида юзлаб уруғдонлар ва уч бўлакли битта тухумдони бўлиб, жинсий тешиклар умумий тешик-клоакага, проглоттиларни ёни томонидан ташқарига очилади. Чўчқа солитёрининг бачадони, қорамол солитёридан фарқ қилган ҳолда, 7-10 га шохланган ва доимо тухумлар билан тўлиб туради. Энг охирги етилган проглоттиднинг узунлиги 10-12 мм ва эни 5 мм келади. Улар стробиладан 5-7 талаб узилиб. Фақат хўжайини нажаси орқали ташқарига чиқиб туради.

Ривожланиш цикли. Чўчқа солитёри (*Taenla solium*)нинг личинкаси цистицерк деб юритилади. Личинка ҳар хил тўқима ва органларда маҳсус икки қаватли пўстга ўралиб паразитлик қилади. Нўхат катталигидаги пуфакча тиник суюқлик билан тўлган бўлиб, унинг учидаги 4 та сўрғичи ва ҳартуми илмоқчалар билан қуролланган сколекс жойлашган.

Чўчқа солитёрининг ривожланиш циклида иккита хўжайин қатнашади. Бирдан-бир ягона охирги хўжайини одам ҳисобланади. Чўчқа, кучук, мушук, тuya, куён ва шунга ўхшаш сут эмизувчилар оралиқ хужайини вазифасини ўтайди.

Чўчқа солитёри билан заарланган одам ўз ахлати билан атроф-муҳитни ифлосланишига сабабчи бўлади. Маҳсус пўстга ўралиб 2-4 ойдан кейин цистицеркга айланади. Цистицерк чўчқа танасида 3 йилдан 6 йилгacha яшайди.

Чўчқа солитёрининг етук стадияси келтириб чиқарадиган касалликка тениоз, личинкалик стадияси вужудга келтирадиган касалликка эса, цистицеркоз дейилади.

Клиникаси. Ичнинг бузилиши, камқонлик, умумий интоксикация, тениоз билан касалланиш яна хам хавфли, чунки одам хам аосий хам оралиқ хўжа бўлиши мумкин.

Ташхиси. Нажасдан етилган бугимлар топилади. Бўғимлар сони 12 тадан ортмайди. Цистицеркозда нетгенологик ультратовуш, иммунологик текширувлар ўтказилади.

Профилактикаси. Шахсий-хом ёки чола пишрилган чўчқа гўштини емаслик. Жамоат – гўштларни ветеринар-санитар қўригдан ўтказиш. Чўчқа

ферамаси ходимлари тиббий кўригдан ўтказалиши. Чўсқа сўйиладиган муассасалар ва бозорларда ветеринар экспертиза ўтказилиш шарт.

Пакана гижжа – (*Hymenolepis nana*) – гименолепидоз касаллигини кўзғатувчиси.

Яшаш жойи. Ингичка ичақда паразитлик қилади.

Географик тарқалиши. Хамма жойда.

Морфологияси. Паразит стробиласининг узунлиги 3-5 см, эни 0,7-0,9 мм. Бош қисмида тўртта сўргичи ва ҳаракатча ҳартумчасида бир қатор жойлашган 24-30 та илмоқчалар бўлади. Гавдаси калта ва кичкина, 100-200 тагача проглоттилар мавжуд. Гермафродит проглоттиларда уч дона шарсимон кўринишидаги уруғдон ва бир жуфт тухумдан ҳамда шохланмаган бачадон жойлашган. Жинсий тешиклар проглоттид ёнидан ташқарига очилади, тухумининг шакли эллипсимон, рангиз ва ялтироқ кўринишида, икки қават пўст билан ўралган.

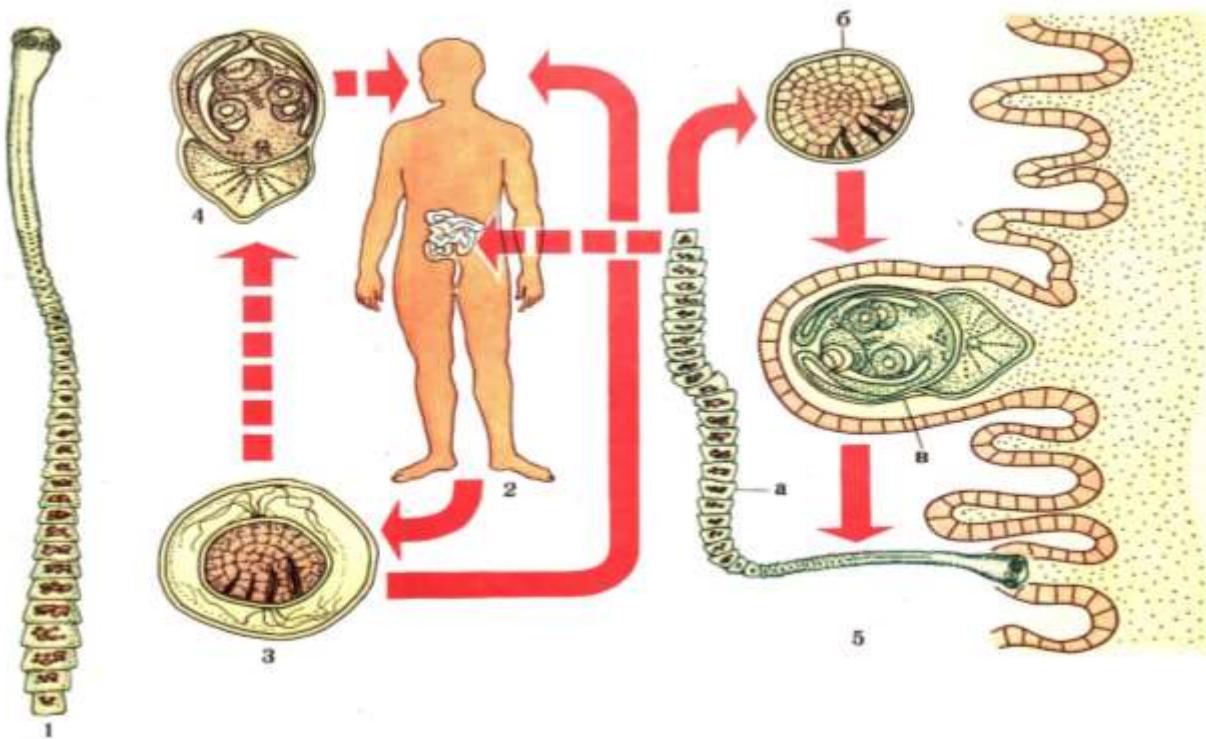
Ривожланиш цикли. Калта занжирсимон солитёрнинг ҳамма ривожланиш стадиялари фақат одамда ўтади. Шунинг учун одам гименолепис учун ҳам охирги, ҳам оралиқ хўжайин ҳисобланади. Паразитнинг тухумлари сув, сабзавотлар ва ювилмаган қўллар орқали одамга ўтади. Ошқозон-ичак системасида тухумдан олти илмоқчали личинка онкосфера чиқади ва ингичка ичак девори ворсинкасига кириб, цистицеркоидга айланади. Орадан 14-15 кун ўтгач жинсий вояга етади.

Калта гименолеписнинг ривожланиш цикли анча қисқарган, эволюцион тараққиёт процессида оралиқ хўжайин бутунлай қатнашмай қолган.

Клиникаси. Гименолепидоз, асосан 3-13 ёшгacha бўлган болалар орасида кенг тарқалган ва ҳамма ерда учрайди. Кичик ёшдаги болаларда шахсий гигиена қоидаларига риоя қилиш суст бўлганлиги туфайли улар касалликка жуда тез чалинадилар. Гименолепидозда bemорнинг боши ва меъда-ичак йўли оғрийди, иштахаси йўқолади, ич кетиш ёки қабзият рўй беради ва меҳнат қобилияти пасаяди.

Ташхиси. Янги ажralиб чиккан нажасдан гельминтнинг тухумлари ёки бўғимлари топилади.

Профилактикаси. Болаларда гигиена қоидаларигариоя қилишини шакллантириш. Ота-оналар ва болалар муассасалари ходимлари санитария оқртирув ишларини тарғиб қилиш керак.



33-расм

Пакана гижжанинг умумий куриниши ва ҳаётий цикли (Hymenolepis nana)

1 - вояга етган организм, 2 - одам – оралиқ ва асосий хўжайин, 3 - тухум, 4 - финна (sistiserkoid), 5 - Пакана гижжанинг одам ичагидаги ташки муҳитдга чиқмайдиган ҳаётий цикли: а - вояга етган организм, б- онкосфера, в - финна (sistiserkoid)

Лентасимонларлар (Pseudophyllidae) туркуми.

Кенг тасмасимон – (*Diphyllobothrium latum*) (32-расм) – дифиллоботриоз касаллигини қўзғатувчиси.

Яшаш жойи. Одам ҳамда турли сут эмизувчи йиртқич хайвонларнинг ичагидаги паразитлик қиласи.

Географик тарқалиши. Дифиллобатриоз табиий манбали касалликлар жумласига киради, йирик сув хавзалари атрофида кенг тарқалган.

Морфологияси. Кенг лентең тентасимончувалчангларнинг энг узун ва иирик вакили бўлиб, Стробиласининг узунлиги 10-15 метр, эни эса 20-30 мм келади. Проглоттилар сони ҳар бир индивидда 4000 тагача бўлиб, эни бўйига нисбатан кенг. Сколекси, бошқа лентасимонлардан фарқ қиласи, алохида шаклланмаган бўлиб, стробилнинг энсиз давоми кўринишидадир. Сўргичлари иккита чуқур эгатчалар – ботриялардан иборат. Хотинли илмоқчалари бўлмайди.

Урукдонлар солни 700-800 тагача, тухумдони бир дона ва икки бўлакдан иборат. Етилган бачадонлар ўзининг шохланиши билан лентасимончувалчанглардан фарқ қиласи. Бачадон шохлари узун, марказида

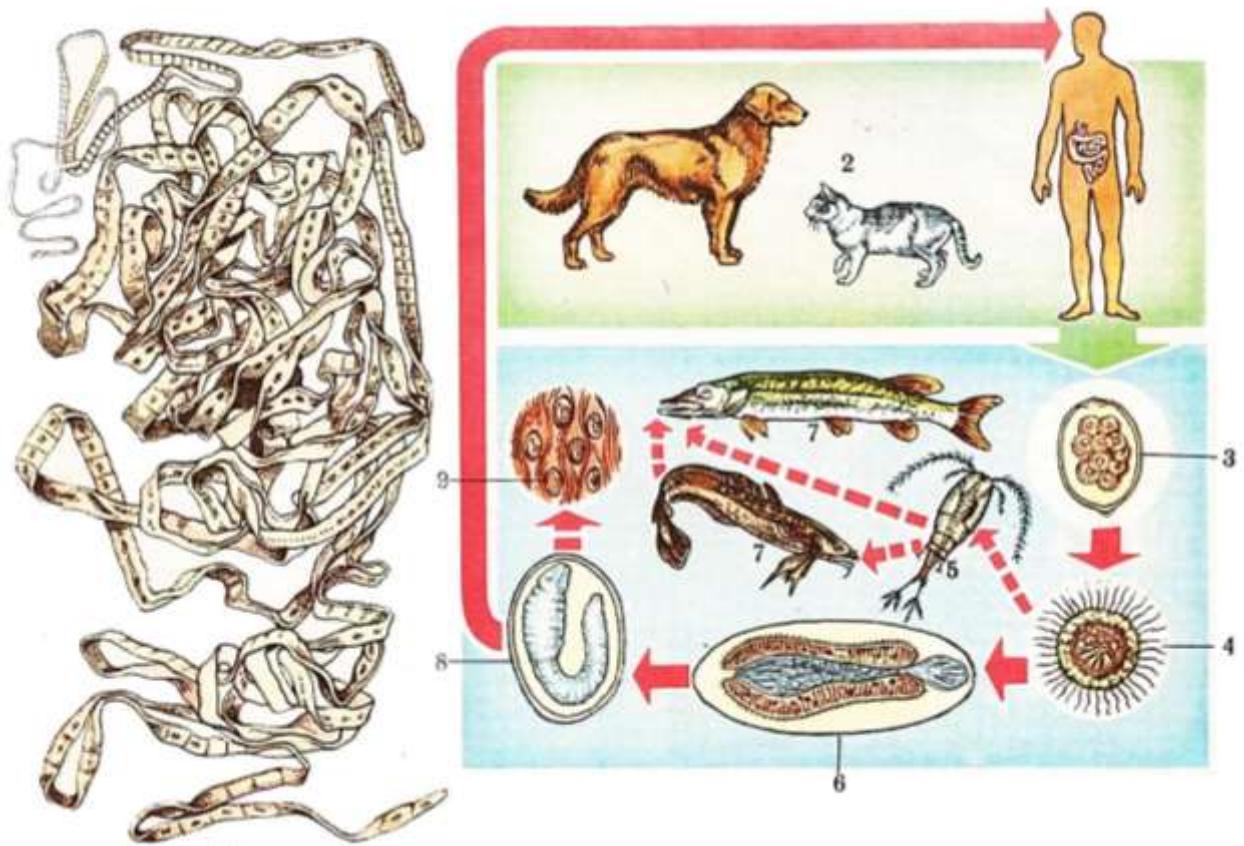
розеткасимон шакл ҳосил қиласи. Тухуми овалсимон күренишда, кутбларидан бирида кичкина қопқоқчаси мавжуд, ранги сарғищ, узунлиги 0,068-0,071 мм, эни 0,045 мм гача

Ривожланиш цикли. Кенг лентеңнинг ривожланиш циклида учта хўжайин иштирок этади. Охирги хўжайин-одам, мушук, ит, тулки, айқ ва бошқалар, биринчи оралиқ хўжайин-сувда яшовчи майда қисқибасимон-цикlop ва диптомуслар; иккинчи оралиқ хўжайин-балиқлар ҳисобланади. Охирги хўжайиндан ахлат билан ташқарига ажратилган тухумлар фақат сувда ривожланади. Орадан 3-5 хафта ўтгач тухумдан усти кипричкалар билан қопланган, 6 та илмоқчалари бор личинка-кароцидий чиқади. Кароцидий сувда кипричкалари ёрдамида анча вақт сузиб юриб. Кенг лентеңнинг табиатда тарқалишини таъминлади. Кейинчалик кароцидийларни сувдаги қисқибасимонлардан циклоплар озиқ модда сифатида ютиб юборади. Циклоплар ичидаги кароцидийлар устидаги кипричкаларини ташлаб юборади ва тана бўшлиғида қолиб ривожланади. 15-21 кундай кейин иккинчи личинкалик стадияси 0,5-0,6 мм узунликдаги процеркоидга айланади. Личинкалар билан заарланган циклопларни балиқлар ютиб юборади. Циклоплар балиқларни ошқозон-ичак системасида ҳазм бўлиб, ундаги процеркоидлар ҳазм органлари девори орқали органларга, кўпинча мускулларга ўтиб олади, у ерда ўз тараққиётини давом эттиради ва 3-4 хафтадан сўнг учинчи личинкалик стадияси-плероцеркоидни ҳосил қиласи. Плероцеркоиднинг узунлиги 5-6 мм гача бориб, бош қисмида сўрғичлар-ботрийлар аниқ шаклланган. Одам хом ва чала пишган балиқ гўштини ёки икрасини истеъмол қилиши орқали паразитни ўзига юқтиради. Шунинг учун охирги хўжайин одам ҳисобланади. Одам организмида 21-36 кундан кейин паразит жинсий вояга етиб, 8-15 метр узунликка этади..

Клиникаси. Қорин соҳасида оғриқ бўлиши, қўнгил айниши, бош оғриши, айланиши, камқонлик, умумий дармонсизланиш, ичнинг бузилиши рўй беради. Ичакда тиқин содир бўлади. Баъзан ўлим юз бериши мумкин.

Ташхиси. Нафас микроскопик текширилади, тухумлар топилади. Баъзан мемор ахлати билан паразитнинг тана қисмлари ажралиб чиқиши мумкин.

Профилактикаси. Дефиллоботриоз касаллигига қарши комплекс тадбирлар чораси қўлланилади. Касалланган одамларни даволаш, сув ҳавзаларининг заарланишини олдини олиш, заарланган балиқларни истеъмол қиласмаслик, шахсий гигиена қоидаларига қатъий риоя қилиш каби тадбирлар амалга оширилади.



34-расм

Кенгтасмасимон – (*Diphyllobothrium latum*):

1-вояга етган организм, 2 -асосий хүжайинлар, 3 - тухум, 4-корацидий, 5 - биринчи оралиқ хүжайин - циклоп (*Soreroya avlodi*), 6 - процеркоид, 7 - иккинчи оралиқ хүжайин (йирткіч балиқлар), 8 -plerоцеркоид, 9 - балиқ мушагидаги плероцеркоид

Эхинококк – (*Echinococcus granulosus*)(33-расм) – Эхинококкоз касаллигини құзғатуучиси.

Яшаш жойи. Бошқа турлардан фарқыл үлароқ одам организмидә (жигар, үпка, бош мия ва бошқа аъзоларда) финна босқичи паразитлик қилади.

Географик тарқалиши. Хамма жойда, күпроқ чорвачилик илан шуғулланадиган ва итлар күп жойларда.

Морфологияси. Эхинококк цестодалар ичидә энг кичиги бўлса-да, лекин одам ва турли-туман хайвонлар учун энг хавфли паразит ҳисобланади. Эхинококклар учун ит, бўри, тулки ва бошқа гўштхўр хайвонлар асосий хўжа ҳисобланади. Одам, кўй, эчки, қорамол ва бошқалар оралиқ хўжа ҳисобланади.

Эхинококкнинг етилган танаси сколекс, бўйин ва 3-4 та проглоттидлардан иборат. Сколексда 4 та сўрғич ва икки қатор жойлашган 28-50 тадан иборат хитинли илмоқчалар бўлади. Сколексдан кейинги биринчи ва иккинчи бўғинлар гермафродит бўлиб, унда 40-50 та уруғдонлар бўлади. Охирги етилган проглоттид узунроқ бўлиб, унда 400-3000 тагача тухум бўлиши мумкин. Тухумлар юмалоқ ва овалсимон шаклда, диаметри 0,028-0,036 мм. Вояга етган эхинококк ит ва бошқа гўштхўр хайвонларнинг ингичка ичагида олти ойдан кўпроқ яшайди. Эхинококк эмбриони маҳсус пуфаклар ичида тарақкий этади. Бу пуфаклар одамнинг қорамол, қўй ва эчкиларнинг ўпкасида, жигарида, бош мияда ва бошқа органларида жойлашади. Эмбрион жойлашган пуфакларнинг ичи суюқлик билан тўла бўлиб, бу суюқлик эмбрион учун химоя ва озиқ вазифасини ўтайди.

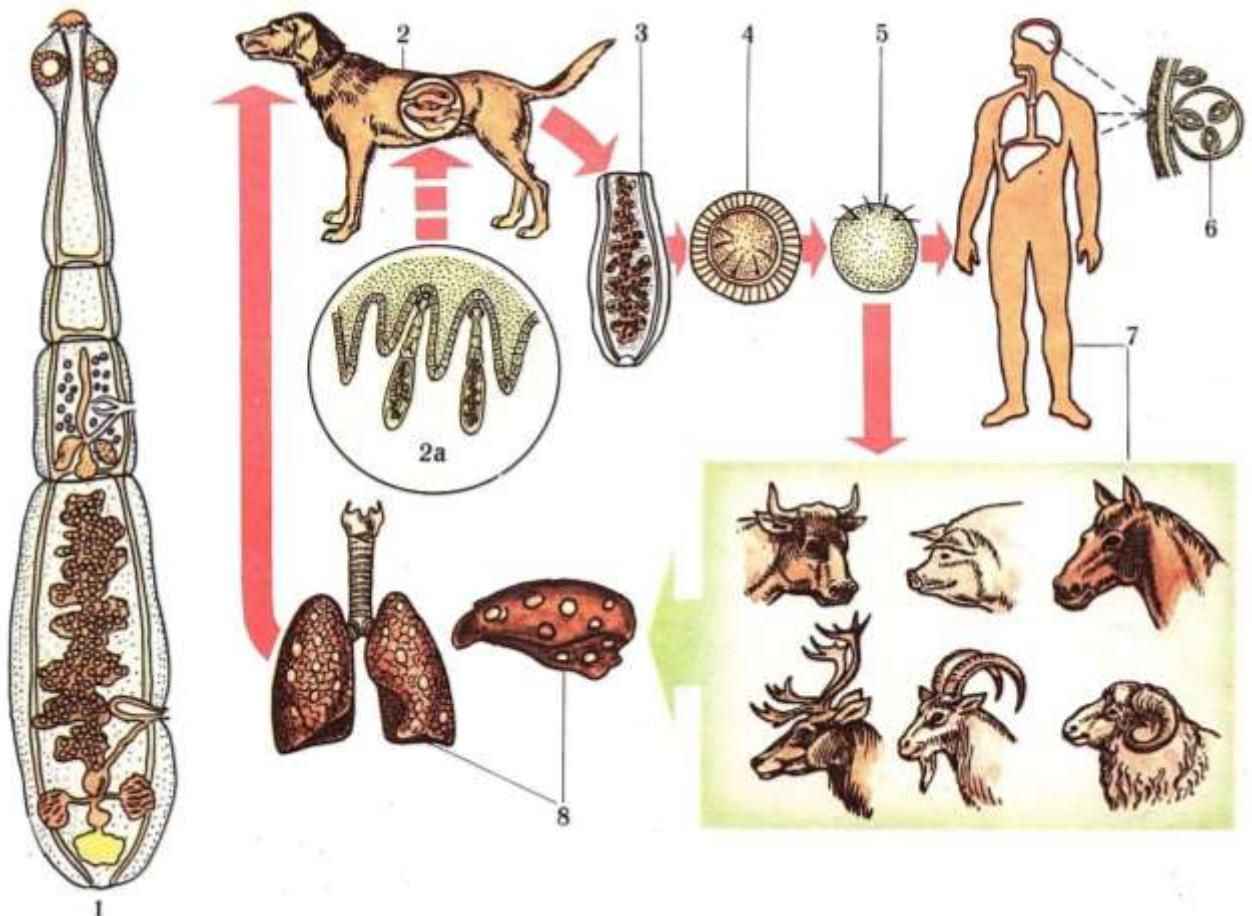
Ривожланиш цикли. Эхинококк дефинитив ва оралиқ хўжайин иштирокида ривожланади. Эхинококкнинг етилган проглоттидлари ва тухумлари асосий хўжайин – ит, бўри ва тулкиларнинг ахлати билан ташқарига чиқади. Ажралиб чиқкан проглоттидлар актив ҳаракат қиласиди, 5-25 см масофадаги ўт, хашак ҳамда бошқа нарсаларга ўтади. Шу вақтда ундаги тухумлар сув, ўт ва ерга сочилади.

Клиникаси. Умумий интоксикация финаси жойлашган аъзонинг функцияси бузилади. Кўпроқ жигар ва ўпка заарланади. Беморнинг заарланга аъзоси катталашади. Агар жигар заарланган бўлса ўнг қобирға остида оғриқ, агар ўпка заарланса кўқрак соҳасида оғриқ, қонли балғам чиқиши кузатилади.

Эхинококкнинг личинкалик даври пуфакли формасини даволаш усули ҳали ишлаб чиқилмаган. Уни фақат хирургик йўли билан олиб ташланади.

Ташхиси. Рентгенологик, ультратовуш, серологик текширишлар ўтказилад. Энг мақул услу амалий тиббиётда бу латексоглютанация ва гемогалютинация.

Профилактикаси. Эхинококкоз касалига қарши қурашнинг ягона йўли-профилактик тадбирлар бўлиб, касалликни келиб чиқишига йўл қўймасликдан иборатдир. Бунинг учун дайди итларни йўқотиш, хўжаликдаги итларни ветеринар врачи назорати остида дегельминтизация қилиш керак.



35-расм

Эхинококкнинг ташқи күрениши ҳамда ҳаётий цикли (*Echinococcus granulosus*):

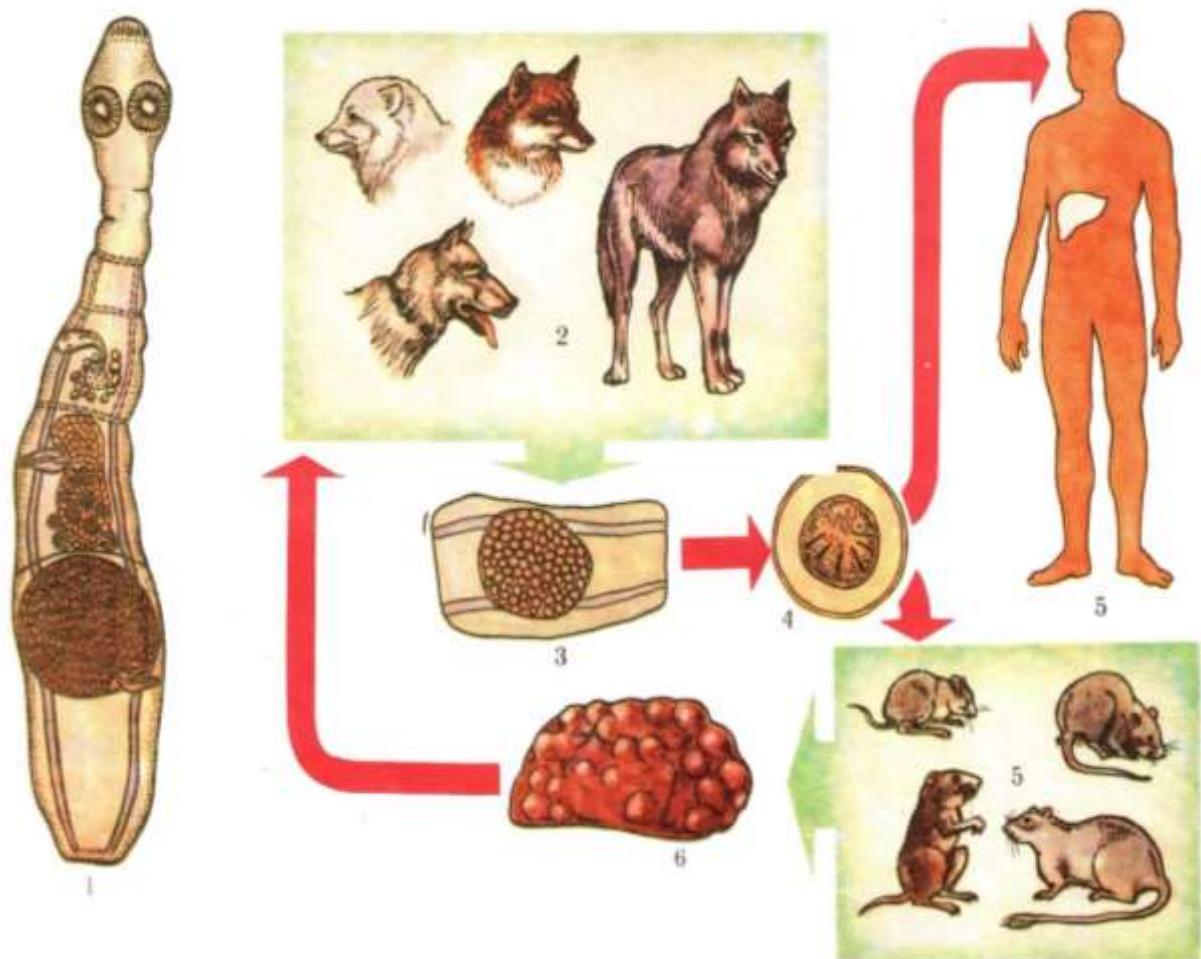
1 - вояга етган организм, 2 - асосий хўжайин, 2,а - асосий хўжайин ичагидаги эхинококк, 3 – харакатчан бўғим, 4 - тухум, 5 - онкосфера, 6 - эхинококк пуфагининг фрагменти, 7 – оралиқ хўжайнилар, 8 – оралиқ хўжайнилар органларидағи эхинококк пуфаклари

Альвеококк – (*Alveococcus multilocularis*) (34-расм) – альвеококкоз касаллигини қўзғатувчиси.

Яшаш жойи. Эхинококк жойлашган аъзоларда. Альвеококкнинг охирги хўжайнилари шимол тулкиси. Ит, қамишзор мушуги ва бўрилардир. Паразитнинг стробиласи ана шу хайвонларнинг ичагида яшайди.

Географик тарқалиши. Альвеококкоз мамлакатнинг тундра, ўрмон ва дашт районлари (Якутия, Бошкирдистон, Татаристон, Магадан, Иркутсв, Томск, Новосибирск, Омск областлари)да тарқалган. Альвеококкоз ҳам табиий манбали антропозооноз касаллиги қаторига киради.

Морфологияси. Альвеококк стробиласининг узунлиги 1,8-3,27 мм бўлиб, 3-5 та проглоттидлардан ташкил топган. Конуссимон сколексида 4 та сўрғич ҳамда икки қатор жойлашган 26-34 та хитинли илмоқчалари бўлади.



36-расм

(*Alveococcus multiocularis*):

1 - етилган организм, 2 - асосий хўжайинлар, 3 – етилган бўғим, 4 – тухум, 5 - оралик хўжайин, в - оралик хўжайинларнинг жигари

Ривожланиш цикли. Альвеококкнинг кўп камерали шарлари тулки, бўри, ит, кемирувчилар бъязан одам организмида ривожланади. Йирқичлар кемирувчиларни еб заарланади. Одамлар ифлос қўл ва ювилмаган мева сабзавотлар билан заарланади.

Клиникаси. Альвеококкоз эхинококка нисбатан кўпроқ шишлар хосил қиласди. Жигарда ўзига хос ғадир-будир шишлар хосил қиласди. Касалликнинг бошланғич давларидаги жигар соҳасида оғриқ пайдо бўлади.

Ташхиси. Эхинококкознинг ташхисига ўхшайди. Даволаш жаррохлик йўли билан амалга оширилади.

Профилактикаси. Хайонлар терисини шилиш ва ишлов беришда гигиена қоидаларига риоя қилиш. Ахоли орасида тиббий оқартув ишларини тарғиб қилиш.

Амалий машғулот.

Мавзу: Лентасимон чувалчанглар – одам паразитлари. (чўчқа, қорамол, пакана гижжалар, кенг тасмасимон, эхинококк, альвеококк)

Мақсад: Лентасимон чувалчангларнинг морфологияси, биологияси, уларнинг ривожланиш цикли. Одамларнинг гельминтлар билан заарланиш йўлларини билиш, шифокорларга тўғри ташхис қўйишда, даволаш ишларида профилактик тадбирлар ўтказишда, дегельминтизация ва девастация принципларини аниқлашда ёрдам беради..

Вазифалари:

1. Лентали чувалчанглар вакилларининг характерли белгиларини мухокама қилиш.
2. Таблицалар, слайдлар, расмлар, макро ва микропрепаратлардан фойдаланиб,
чўчқа, қорамол, пакана гижжалар, кенг тасмасимон, эхинококк, альвеококкларнинг тузилиши ва ривожланиш цикли ҳамда уларнинг тиббиётдаги ахамиятини ўрганиш.
3. Тениоз, тениоренхиоз, гименолипидоз, дифеллиоботриоз, эхинококкоз, альвеококкозларнинг юқиши йўллари, клиникаси ва диагностикасини ўрганиш.
4. Юқоридаги гельминтларга қарши қураш чоралари ва профилактикасини аниқлаш.
5. Ўрганилаётган лентали чувалчангларнинг умумий ва фарқли белгиларини солишириш ва тахлил қилиш.

Кутилган натижалар:

Дарс ўтиб бўлингандан кейин талаба билиши шарт:

1. Лентали чувалчангларнинг тузилиши ва биологияси.
2. Лентали чувалчангларнинг локализацияси, ҳаёт цикли ва потоген таъсирини билиш.
 - а) чўчқа солитёри
 - б) қорамол солитёри
 - в) пакана гижжа
 - г) кенг лентали
 - д) эхинококк
 - е) альвеококк
3. Гельминтни турини тўғри аниқлашни билиш.
4. Тўғри ташхис қўйиш услуби(методи)ни билиш.
5. Қарши қураш ва профилактик чора- тадбирларини билиш.
6. Дифференцијал диагноз ўтказишни билиш.
7. Ўрганилаётган чувалчангларнинг (макропрепаратлари) финналарини ва лентасимон шаклларини фарқлай (ажратта олиш) билиш.
8. Чўчқа, қорамол солитёрлари, кенг лентасимон чувалчангларнинг морфологиясидан сколекси, гермофрадит ва етилган бўғимларини ажратта (фарқлай) билиш.

Таркиби:

Амалий машғулотнинг ташқил этилиши ва режаси.

1. Ташкилий жараён ва мақсад қўйиш.

2. Ўқув материалларининг асосий саволларини мухокама қилиш, талабалардан оғзаки(ёзма) сўров ўтказиш.

А) лентали чувалчангларнинг биологияси ва ўзига хос характерли белгилари;

Б) чўчқа, қорамол, пакана гижжалар,кенг лентали, эхинококк, альвеококкларнинг тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген таъсири.

В) тениоз,тениаренхиоз,гименолепидоз,дифеллиоботриоз, эхинококкоз, альвеококкозларнинг тарқалиши, заарлаш йўллари, клиникаси, диагностикаси ва профилактикаси.

3. Амалий машғулот ўтказиш учун услубий йўлланма бериш.

4. Амалий машғулотни бажарилиши, талабаларнинг мустақил ишларини назорат қилиш ва уларнинг иштирокини коррекция қилиш.

Таблица, расм , слайд, макро ва микропрераратларга қараб ўрганиш:

а) чўчқа, қорамол, пакана гижжаларнинг тузилиши ва ривожланиш цикли;

б) гижжаларнинг боши гермофрадит ва етилган бўғимларини микропрепарат-ларини микроскопда кўриб расмларини чизиш.

в) пакана гижжа,кенг лентали, эхинококк ва альвеококкларнинг умумий тузилишини микроскоп остида кўриб ўрганиш ва альбомга расмларини чизиш.

г) лентали чувалчангларнинг личинкали босқичларини микроскоп остида кўриш ва рсмини чизиш.

д) қорамол ва чўчқаларнинг финнали гўштлари, шунингдек қорамоннинг эхинококк финнаси билан заарланган жигар макропрепаратларини кўриш.

5. Тестлар билан ишлаш.

6. Вазиятга доир масалалар ечиш.

Ўқитувчининг кузатишлари.

Лентали чувалчанглар биологияси тахлил қилинганда, цестодалар танаси яссиланган эканлиги маълум бўлди. Уларнинг сўргичилардан асосий фарқи шундан иборат эканки, овқат хазм қилиш тизими редукцияланган, танаси узун бўғимлар(проглотидалар)га бўлинган, ёпишув аъзолари баъзиларида илмоқли боши (сколекс) бор. Ҳар бир бўғимида ички аъзолари такрорланади: найсимон айириш тизими, нерв устунлари, жинсий аъзолари, цестодалар гермофрадитлар-дир: жинсий тизими бир хил типда тузилган , лекин қисмлари ҳар хил бўлади. Ривожланиши хўжайин алмаштириш орқали ўзгаришлар билан кечади. Ҳар хил формаларда личинкалар асосий тип (финна)нинг алоҳида модификациясида бўлади.

Ўрганилаётган турларнинг тузилиши, хаёт циклидаги асосий белгилари қўйидагилар эканлигини эътиборга олиш керак. Ўлчамлари бўйича фарқлари: энг йириги кенг лентали узунлиги 2-9 метр. Унинг 18-20 м.га етадиган вакиллари ҳам учрайди. Қорамол солитёри 4-10 м., чўчқа солитёри 1,5-2м. Баъзида 6-8 м., пакана гижжа 1-4,5 см. , эхинококк 2-7мм. Лентали чувалчанглар стробиладаги проглотидалар сони билан ҳам фарқ қиласди: кенг

ленталида 3-4 мингта бўғим, қорамол солитёрида 1000дан ортиқ, чўчқа солитёрида 900 та пакана гижжада 100-200, эхиоакокқда 3-4 та . Эътиборга олиш керакки боши, гермофрадит ва етилган бўғимларида ҳам фарқлар мавжуд.

Лентали чувалчанглар хаётий циклини ўрганишда шуни такидлаш керакки, эхинококк ва альвеококк учун одам оралиқ хўжайин, қорамол, чўчқа, пакана гижжа ва кенг ленталилар учун асосий хўжайин, баъзида чўчқа солитёри учун одам ҳам асосий (охирги), ҳам оралиқ хўжайин бўлиши мумкин. Пакана гижжа учун одам оралиқ ва охирги(асосий) хўжа бўлади. Шунга кўра ташхислаш услубларида ҳам фарқлар бор: тениоз, тениоренхоз, диффилиботриоз, гименилипидозларда bemornining нажаси(ахлати) ўрганилади. Эхинококз ва альвеококкозда эса серрологик реакция ўтказилади.

Амалий машғулотнинг бажарилиши.

Слайдлар, таблицалар, расмлардан лентали чувалчангларнинг тузилиши, хаётий циклини схематик расмини чизиб ўрганиш. Охирги хўжа ва оралиқ хўжа личинкали босқичларини, инвазион босқичларини номлаш. Микроскопнинг кичик объективида (чўчқа, қорамол, кенг лентали)ларнинг гермофрадит бўғимларини кўриб; 1 тухумдон, 2) сариқдон, 3) мелис таначаси, 4) бачадон, 5) уруғдон, 6)уруғ йўли, 7) қин, 8) циррус халтаси, 9) жинсий клоака, 10) жинсий тизимининг чиқариш канали, 11) нерв устунларини белгилаб расмини чизиши.

Лупа ёки микроскопнинг кичик объективи ёрдамида, чўчқа корамол солитёрлари ва кенг ленталиларнинг етилган бўғимларини кўриб: бачадоннинг асосий ўқи, 2) бачадоннинг ён шохлари ва уларнинг сонини(кенг ленталининг) розеткаситмон бачадонларини кўрсактиб расмини чизиши.Микроскопнинг кичик объективи ёрдамида чўчқа, қорамол солитёрлари ва кенг ленталининг бошини кўриб, 1) сўрғичлари, 2) илмоқлари (чўчқа солитёрида) 3) ботриялари (кенг ленталида) ни кўрсатиб расмини чизиши.

Микроскопнинг кичик объективи ёрдамида пакана гижжа ва эхинококкнинг тотал микропрепаратидан: 1) сколекси, 2) бўйни, 3) стробиласи, 4) етилмаган (ёш) проглотидалари, 5) гермофрадит проглотидалари, 6) етилган проглотидаларини белгилаб расмини чизиши. Тестлар билан ишлаш.

Вазиятли масалалар очиш.

Тарқатма материаллар: лупа, микроскоп, миропрепаратлар, макропрепаратлар, финнозли гўшт ва жигар, назорат ўргатувчи тестлар, вазиятга доир масалалар.

Дарснинг жихозлари:чўчқа, қорамол, пакана гижжалар,кенг лентали, эхинококк, альвеококкларнинг тузилиши, ривожланиш циклини ифодаловчи таблицалар, слайдлар ва расмлар. Лентали чувалчанглар бош, гермофрадит, етилган бўғимларининг доимий микропрепаратлари. Эхинококк ва альвеококкларнинг личинкали босқичларининг микропрепаратлари. Лентали чувалчангларнинг лентали босқичлари, Финнали гўшт, эхинококк билан

заарланган жигарларнинг макропрепаратлари. Лупа, микроскоп, сальфетка, спирт.

Назорат саволлари:

1. Лентали чувалчангларнинг характерли белгиларини айтинг.
2. Чўчқа солитёрининг тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген таъсири хақида маълумот беринг.
3. Қорамол солитёрининг тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген таъсири хақида маълумот беринг.
4. Кенг ленталининг тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген таъсирларини характерланг.
5. Ленталиларнинг боши, гермофрадит ва етилган бўғимларидаги фарқларни сананг.
6. Пақана гижжанинг тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген таъсири хақида гапириб беринг.
7. Эхинококкнинг тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген таъсири хақида гапириб беринг.
8. Эхинококк ва альвеококкларнинг тузилиши, ривожланиш цикли ҳамда потоген таъсирлари хақида гапириб беринг.
9. Лентали чувалчангларнинг ўлчамлари ва стробиласида проглотидалар сони бўйича фарқлари хақида маълумот беринг.
10. Тениоз, тениоринхоз, дифеллиботриоз, уларнинг тарқалиши, улар билан заарланиш йўллари, диагностикаси ва профилактикаси хақида маълумот беринг.
11. Гименолепидоз, эхинококкоз, альвеококкоз уларнинг тарқалиши, диагностикаси ва профилактикасини айтинг.

ЮМАЛОҚ ЧУВАЛЧАНГЛАР ТИПИ – Nemathelminthes

Юмалоқ чувалчанглар 500 мингдан ортиқ турни ўз ичига олиб, ҳар хил мұхит шароитида денгиз ва чучук сувларда, тупроқда, күпчилик турлари одамда паразитлик қилиб яшашға мослашған. Юмалоқ чувалчанглар типига күйидаги синфлар киради.

- 1 - синф. Хақиқий юмалоқ чувалчанглар – Nematodes
- 2 - синф. Қорин киприклилар – Gastrotricha
- 3 - синф. Киноринхнолар – Kinorincha
- 4 - синф. Қылчувалчанглар – Gordiacea
- 5 - синф. Коловоротклар – Rotatoria

Бу синфлардан асосий медицина нұқтаи назаридан ақамиятлиси хақиқий юмалоқ чувалчанглар бўлиб, биз шу синф вакилларини қўриб чиқамиз.

Юмалоқ чувалчанглар учун ҳарактерли белгилар қўйидагилар:
Эмбрионал ривожланишда 3 қаватлилик. Экта, энто ва мезодерма.
Тери мускул халтаси ҳамда бирламчи тана бўшлигини бўлиши.
Биллатерл икки (томонлама) симметрияга эга бўлиши.

Танасининг чўзиқ сегментларга бўлинмаган, кўндаланг кесими юмалоқ бўлиши.

Ҳазм қилиш,нерв, мускул ҳамда жинсий органлар системасини бўлиши.

Айрим жинсли ва орқа ичак ва чиқарув тешигини бўлиши.

Хақиқий юмалоқ чувалчанглар – Nematoda.

Тери-мускул халтаси кутикула, гиподерма ва мускуллардан ташкил топган. Профессор Ю.К.Богоявленский фикрича одам аскаридасида кутикула 10 қаватдан иборат. У ташқи скелет ва механик ва химиявий таъсирлардан ҳимоя қилиш вазифасини бажаради.

Кутикула остида гиподерма жойлашган, у ҳужайра тузилишини йўқотган ва ядролари тарқоқ ҳолда жойлашган сидирға протоплазма қатламидан иборат қоплагичдир. Гиподермада актив модда алмашинуви ҳамда биосинтез процессорлари бўлиб ўтади. Унда чувалчанглар учун заарали моддалар ушлаб қолинади.

Гиподерма ички томонида бутун тана бўйлаб ўтадиган 4 та йўғон валиқ (пушта) ҳосил қиласи. Икки ён томондаги валиклардан асосий нерв томирлари ўтади. Гиподерма остида узунасига кетган мускул жойлашган бўлиб, гавдани фақат эгиш мумкин, асло қисартира ва кенгайтира олмайди.

Тери мускул халтаси ички суюқлик билан тўлган бирламчи тана бошлиғидан иборат бўлиб, бунда чувалчангнинг ички органлари жойлашған. Тана бўшлиғи суюқлиги босим остида бўлиб мускул халтасиға таянч бериб туради (гидроскелет). Паразит формаларида гавда бўшлиғи суюқлигига органик кислоталар (мой, валериан) бўлади. Бу кислоталар анаэроб усулда нафас олиши натижасида гликогеннинг парчаланишидан энергия ҳосил бўлади. Баъзи бир фикрларга қараганда аскарида ва бошқа нематодалар бўшлиғи фақат суюқлик билан эмас, балки паренхимадан ҳосил бўлган жуда иирик ҳужайралар билан хам тўлган.

Овқат ҳазм қилиш системаси. Танасининг олдинги учида жойлашган, учта лаб билан ўралган оғиз тешигидан бошланади. Ясси чувалчанглардан фарқ қилиб учинчи бўлим орқа ичак эктодермани ботиб киришидан ҳосил бўлади. Орқа ичак ва анал тешигини пайдо бўлиши овқатни бир томонлама ҳаракатланиши, ҳамда яхши ўзлаштиришни таъминлайди.

Қон айланиш, нафас олиш системаси бўлмайди. Нафас олиши анаэроб усуlda, биоэнергетик процесси гликогеннинг ферментлар таъсирида парчаланиш йўли билан амалга ошади.

Ажратиш чиқариш системаси ўзига хос тузилишга эга. Ажратиш органлари битта ёки иккита каттакон (экскретор) ҳужайрадан иборат. Бу ҳужайрани иккита найсимон ўсиғи бор, шу ўсиқлар ичида ажратиш канали бўлади. Бу каналлар гиподерманинг ён вакилларида бутун тананинг бошдан оёғигча ўтиб тананинг олдинги қисмида қўшилиб битта умумий қисқа канал ҳосил қиласи ва остки томондаги тешик билан ташқарига очилади. Бу чиқарув органларидан ташқари, яна маҳсус фагоцитар ҳужайралар бўлиб, булар ажратиш канали бўйлаб жойлашган. Бу ҳужайралар йирик юлдузсимон бўлиб, бўшлиқ суюқлигидаги парчаланиш маҳсулотларини, ҳамда ёт заррачаларини ютади (тўплайди). Бунга ишонч ҳосил қилиш учун чувалчанглар танасига туш ёки бошқа рангдор заррачаларни юбориш йўли билан қилинган тажрибада исботланган. Тушни фагоцитар ҳужайралар камраб олади ва ўз цитоплазмасида тўплайди.

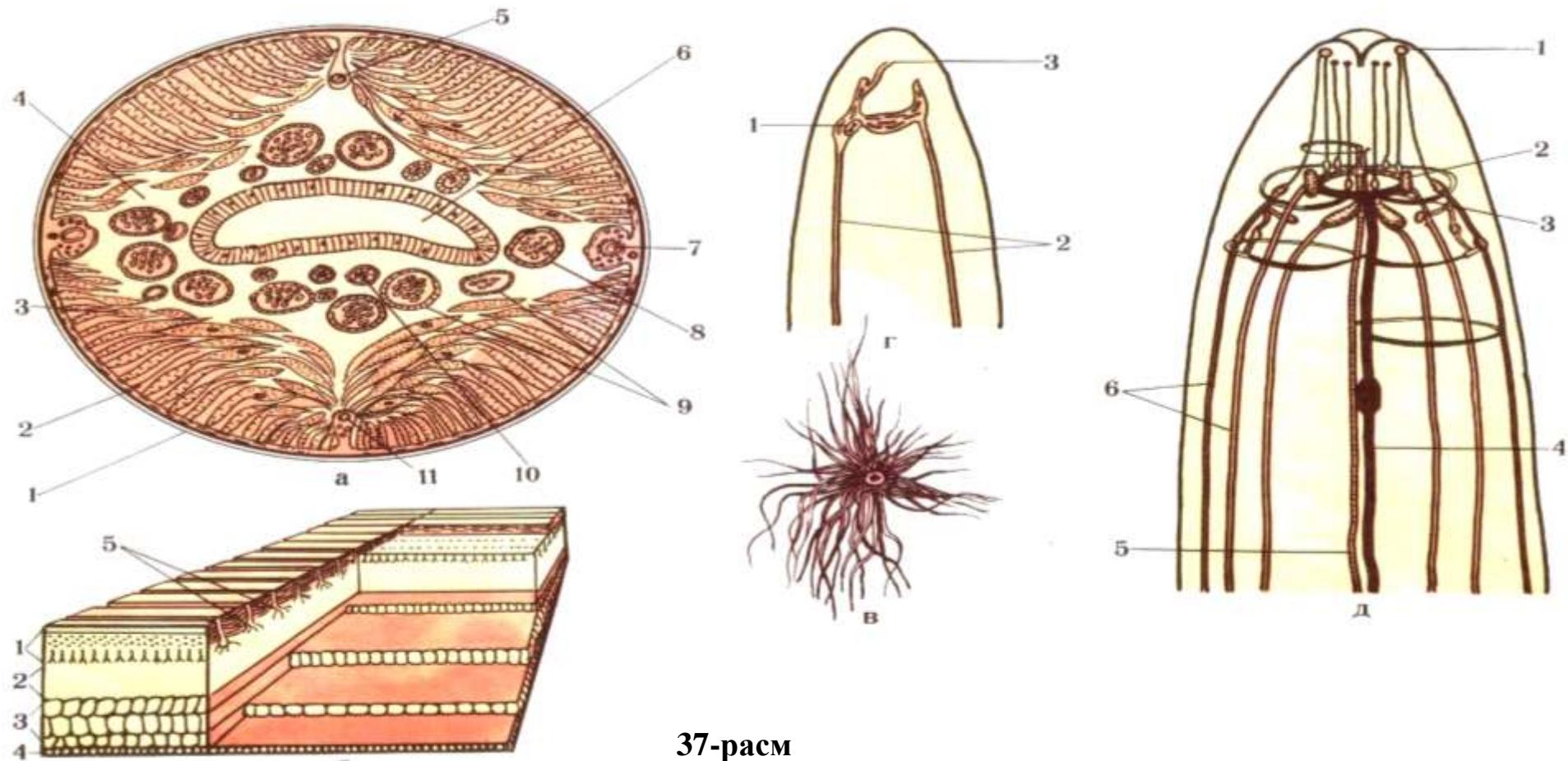
Нерв системаси. Томоқ атрофи нерв халқасидан иборат бўлиб, ундан нерв томирлари – орқа, қорин ва икки ён томондан чиқади. Томирлар бир бири билан комиссуралар билан бирлашган. Сезги органлар заиф ривожланган, туйғу органлари сўрғичлар ва тукчалардан иборат, бош томонида маҳсус сезув органи бор. Бу кимёвий сезув органи вазифасини бажаради.

Жинсий системаси. Айрим жинсли жинсий органлари найсимон тузилишга эга. Ўрғочисини тухумдони жуфт ингичка найдан иборат бўлиб, у кенгайиб найсимон тухум йўли ва янада кенгроқ найсимон кўринишдаги бачадонга давом этиб, бачадон қўшилиб, битта найни ҳосил қилиб, тананинг олдинги қисмида ташқарига очилади. Эркаклик жинсий органи узун ток найсимон уруғдондан иборат бўлади. Найсимон уруғдон уруғ йўли ва уруғ чиқариш канали орқа ичакка очилади, клоака ҳосил қиласи. Эркагини копулятив органлари бир жуфт қилчалар-спикулалар бўлиб, бу оталаниш вақтида урғочисининг жинсий тешиги, яъни қинига киритилади, ундан уруғ бачадонга тушиб, тухум оталанади.

Ривожланиши. Оталанган тухумни ривожланиши бачадонда бошланади. Кўпчилик нематодаларда уруғланган тухумни ривожланиши ташқи муҳитда ўтади. Баъзи бир юмалоқ чувалчангларда тирик туғиши кузатилади. Личинкаларни ўсиш ва ривожланиш даврида қатор босқичларни босиб ўтади. Ҳаётий циклида хўжайн алмашинмаслиги кўпчилик нематодалар учун ҳарактерли. Баъзи вакиллари биогельминт ҳисобланади (хўжайн алмаштириш).

Юмалоқ чувалчанглар типи (Nemathelminthes)

Юмалоқ чувалчанглар синфи (Nematoda)



37-расм

Тўғарак чувалчангларнинг морфолигик элементлари:

а - аскариданинг кундаланг кесмаси: 1 - кутикула, 2 - гиподерма, 3 - мускулатура, 4 - бирламчи тана бўшлиғи, 5 - дорсал нерв, 6 - ичак, 7 - ажратувчи канал, бачадон, 9 - тухум йўллари, 10 -тухумдон, 11 -вентрал нерв; **б** - кутикула тузилиши схемаси: 1 - ташки қават, 2 - гомоген қават, 3 - ички қават, 4 - базал мембрана, 5 - ташқи қаватдаги каналлар; **в** - фагоцитар ҳужайра; **г** - ажратувчи система: 1 - экскретор ҳужайра, 2 - ён ажратувчи ҳужайралар, 3 - ажратувчи тешик; **д** - нерв системаси: 1 -сезгир нерв охирлари, 2 - нерв ганглиялари, 3 - халқум олди нерв халақаси, 4 - дорсал нерв стволи, 5 -вентрал нерв стволи, 6 - ён нерв стволлар

ЮМАЛОҚ ЧУВАЛЧАНГЛАР – ОДАМ ПАРАЗИТЛАРИДИР.

Одам аскаридаси(3б-расм) – *Ascaris lumbricoides* – аскаридоз касаллигини құзғатувчиси.

Яшаш жойи. Одамнинг ингичка ичагида паразитлик қилади.

Географик тарқалиши. Шимолий туманлар ва саҳролардан ташқари хамма жойда.

Морфологияси. Вояга етган аскаридани урғочиси 20-40 см узунликда, эркаги 15-20 см. Танаси цилиндриқ, ипсимон икки учи үткірлашган, эркагида орқа учи спирал шаклда қорин томонга буралган. Тухуми овал ёки юмалоқ шаклда, йирик бўлиб 3 қават қобиқ билан қопланган. Ташқи юзасида дўнг бўлиб қорамтирилған. Ўрта қават ялтироқ силлиқ, ички қават – толали.

Ривожланиш цикли. Одам аскаридаси геогельминт бўлиб, фақат одамда паразитлик қилади. Оталанган ургочи аскарида ингичка ичакка тухум қўяди (240 000 тагача суткасига). Хўжайин ахлати билан тухум ташқарига чиқади. Келгуси ривожланиш учун албатта оптимал шароит t° 20-25° ва намлик керак. Бунда тухум 21-24 суткада ривожланади ва тухумдан личинка чиқади. Личинка (тухумдаги) тупроқда 7 йилгача сақланиши мумкин. Юқори ёки паст t° да ривожланиш муддати ўзгаради. 60°C 1-2 минут давомида ўлади, 70°C да бир неча секунд давомида ўлиши мумкин.

Инвазион ҳолатдаги тухум одамга ювилмаган сабзавот ёки мевалар, ифлосланган сув орқали ўтади. Ичакда тухум пўсти эриб, ундан личинка чиқади, у қон томирига тушиб организм бўйлаб миграция (кўчиб юради) қилади. Веноз қони билан жигарга, юракни ўнг бўлмаси ва қоринча, ундан ўпка аретирияси орқали ўпкага сўнг личинкани ривожланиши учун эркин кислород керак. Ўпка капиллярлари орқали альвеолаларига ундан бронх ва трахеяга ва охирги халқумга тушади. Бу ерда личинка қайтадан ютилиб сўлак билан ичакка тушади ва вояга етган формага айланади. Умумий миграция 2 хафта давом этади. Вояга этиш 50-75 сутка. Вояга етган турни яшаш муддати 1- йил.

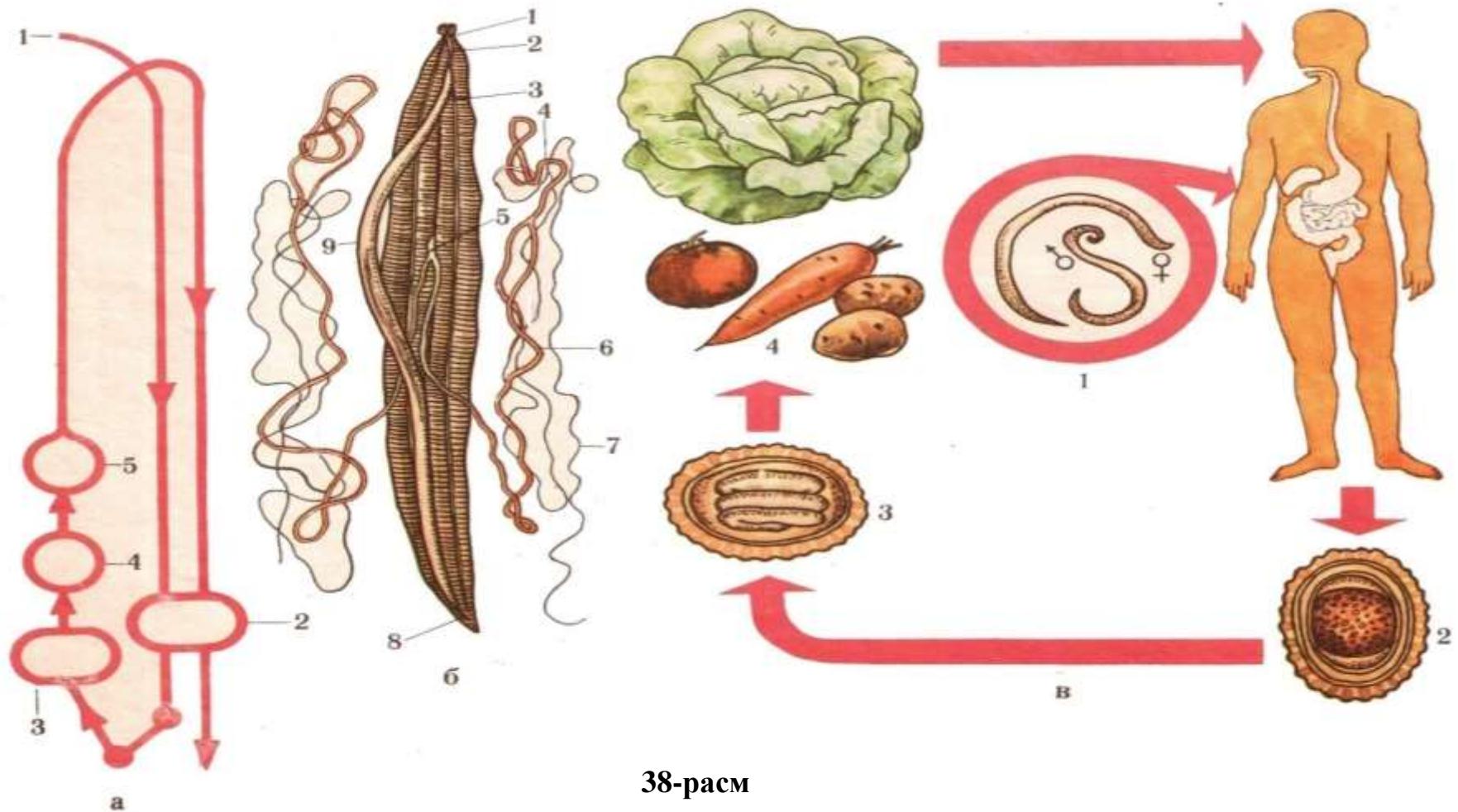
Клиникаси ва ташхиси. Аскарида ҳаёт фаолитиятидаги маҳсулотлари одам учун заҳарли, аскаридоз касаллигига бош оғриғи, умумий дармонсизланиш, бош айланиш, иш қобилияти ва хотирани пасайиши, сержахиллик ортиши, ичакни тутилишига сабаб бўлади.

Бунда дархол хирургик операция қилиш зарур бўлади. Вояга етган аскаридалар баъзан ингичка ичакда эмас, балки бошқа органларда жойлашади. Бу одатда оғир оқибатларга олиб келади. Ичакдан ўрмалаб ўт йўлига ва шу йўл орқали ўт пуфаги ва жигарга ўтиши мумкин, жигарда абцесс чақиради. Миграция қилиб юрган личинкаси ўпка тўқималарини тешиб бузуб аллергик реакция чиқаради, ахлатни текшириб овал шаклдаги ташқи юзаси ғадур-будур тухумини кўриб диагноз қўйилади.

Профилактикаси - шахсий профилактик – гигиена қоидаларига риоя қилишdir. Сабзавот, кўкат ва қулупнай меваларни ейишдан аввал яхшилаб ювиш керак. Жамоат профилактикаси. Сабзавотларни компостирулган

одам ахлати билан ўғитламаслиги керак. Пашия ва сувракларга қарши кураш ишларини олиб бориш зарур.

Юмалокчувалчанглар типи (Nemathelminthes)
Юмалоқ чувалчанглар синфи(Nematoda)



38-расм

Одам аскаридасининг морфологияси ҳамда ривожланиш цикли (*Ascaris lumbricoides*):

а - личинкаларнинг гепатопулмонал миграциясининг схемаси: 1 - оғиз, 2 - ингичка ичак, 3 - жигар, 4 - юрак, 5 - үпка;
б - ички тузилиш: 1 - халқум олди нерв халқаси, 2 - анал тешиги 3 - ажратувчи канал, 4 - тухум йўли, 5 - қин, 6 - бачадон, 7 - тухумдон, 9 - ичак; **в** - ривожланиш цикли: 1 - хўжайнин организмидаги етилган аскаридалар, 2 - уруғланган тухум, 3 – инвазион тухум, 4 - юқиши фактори

Острица – (*Enterobius vermicularis*)(37-расм) – энтеробиоз касаллигини қўзғатувчиси.

Яшаш жойи. Ингичка ичакни пастки, йўғон ичакни олдинги кўр ичак қисмида жойлашган.

Географик тарқалиши. Хамма ерда тарқалган.

Морфологияси. Острицалар оқ рангли майда чувалчанг урғочиси 10 мм (1 см), эркаги 2-5 мм (0,2-0,5 см) орқа учи спирал шаклда қоринга қараб эгилган. Урғочисининг танаси чўзик бўлиб, кетинги учун бигизга ўхшаб ўткирланган, бош томонида кутикуляр кенгайма – везикула билан ўралган, оғиз тешиги атрофида учта лаби бор бўлиб, чувалчангни ичак деворига ёпишишига ёрдам беради. Қизилўнгачни орқа қисмида шарсимон кенгайма – бульбус бўлиб, бунда чайнаш пластинкалари бўлади. Озиқланиш ичақда борлиқ баъзан қон билан. Тухуми рангсиз, тиник, қобиғи яхши кўринади, силлиқ, узунчоқ бир томони ясси – бир томон дўмбайган бўлади.

Ривожланиш цикли. *Enterobius vermicularis* факат одамда паразитлик қилиб яшайди. Ичакда оталанган урғочи остира тўғри ичакка тушиб, ичакнинг оралиқ терисида ўрмалаб анус атрофига тухум қўяди, сўнг урғочиси ўлади. Битта урғочи остира 10-15 мингтacha тухум қўйиши мумкин. Бу пайтда баданни қичиштирадиган суюқлик ажратиб чиқаради. 4-6 соатдан сўнг тухум инвазион ҳолатга ўтади. Касал одам кечаси қичишган жойини қашлаши натижасида тухум тирноқ остига кириб қайта зааррланиши мумкин (аутореинвазия). Ривожланиш цикли одамда 1-2 ой ўзини-ўзи зааррлаш натижасида бир неча ой давом этиши мумкин. Қўйилган тухумни ривожланиши учун t° 34-36 $^{\circ}$, намлиқ 70-90% бўлиши керак.

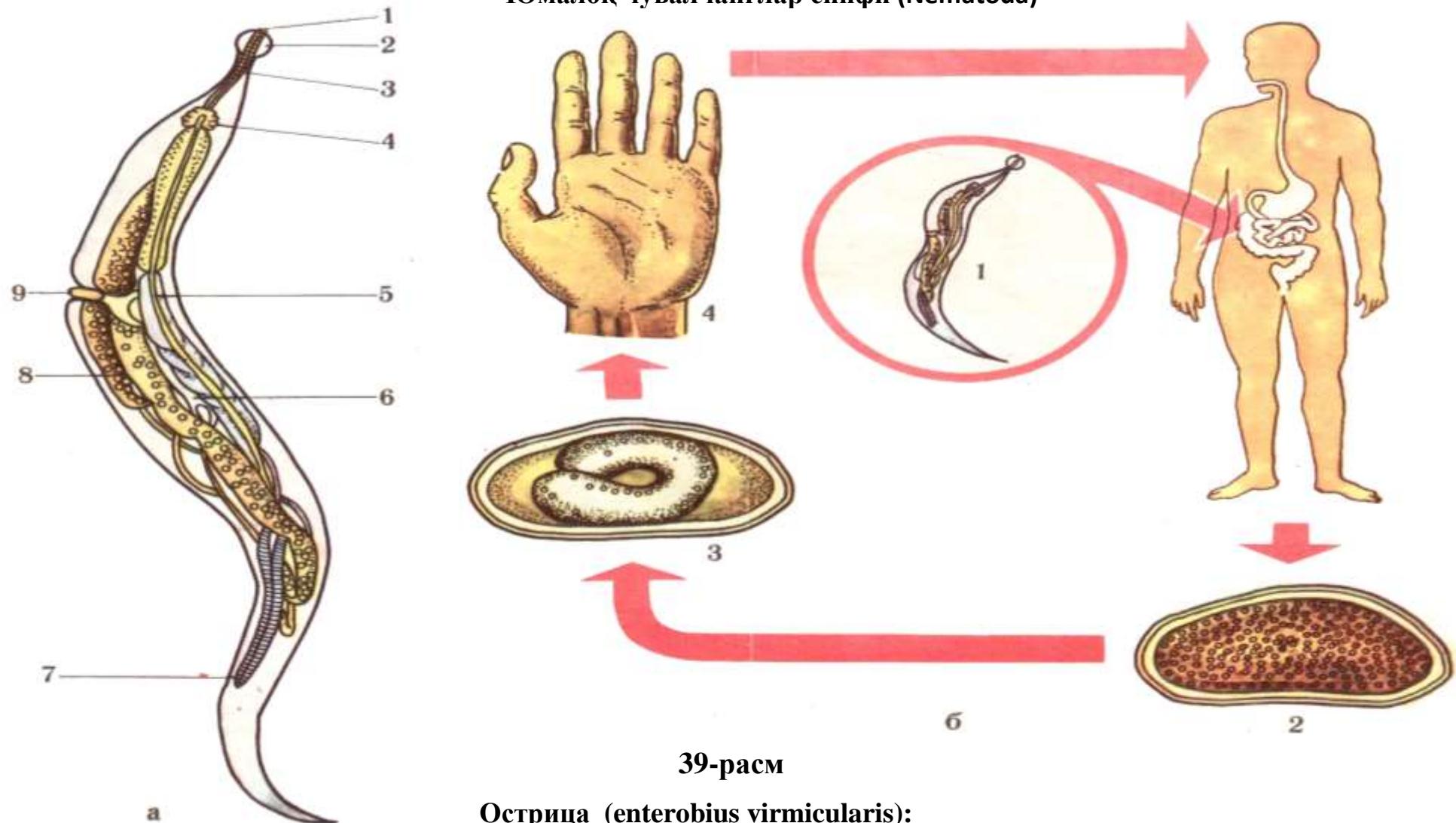
Клиникаси. Энтерибиозда – уйқуда безовта бўлиши, иштахани бузилиши, қичишиш, панос, аёлларда жинсий органларда шамоллаш, баъзан кўр ичакка кириб у ерда аппендицит чиқариши мумкин.

Ташхиси. Ахлатни текшириш ёрдам бермайди. Чунки остициалар тухум қўйишида ичакдан чиқади, тухум терига қўйилади. Анал тешик атрофидан қирма олинади. Гугурт чўпига пахта ўраб глицерин билан хўллаб олинади. Кейин микроскопда кўрилади, фойдаланилган материаллар ёқиб юборилади.

Профилактикаси. Шахсий гигиенага эътибор бермиш керак. Бунинг учун болалар қўлларини тоза ювиши, кийимларини сувда қайнатиш ва дазмоллаш керак.

Жамоат профилактикаси: Болалар боғчалари ва яслиларида энтарибиоз ҳақида тез-тез сухбатлар ўтказиб туриш ва тозаликка эътибор бериш зарур.

Юмалоқ чувалчанглар типи (Nemathelminthes)
Юмалоқ чувалчанглар синфи (Nematoda)



39-расм

Острица (*enterobius vermicularis*):

а - ургочи остицанинг тузилиши: 1 - оғиз, 2 - везикула, 3 - қизилўнгач, 4 – булбус (қизилўнгачнинг кенгайган қисми), 5 - ичак, 6 - тухумдан, 7 - анал тешиги, 8 - бачадон, 9 - оғиз тешиги; **б** - остицанинг ривожланиш цикли: 1 - хўжайнин организмидаги жинсий етилган ургочи, 2- этилмаган тухум, 3 - этилган тухум, 4 – юқиш фактори.

Амалий машғулот.

Мавзу: Юмалоқ чувалчанглар одам паразитлари. Аскарида, остріца.

Мақсад: Аскарида ва остріцанинг тузилиши, ривожланиш цикли, одамларнинг аскаридоз ва энтеробиоз билан заарланиш йўллари, шунингдек бу касалликларнинг диагностикаси ва профилактикасини ўрганиш. Ушбу масалалар бўйича билимлар шифокорга касалликларга тўғри ташхис қўйиш, ва уларга қарши кураш чоралари ҳамда профилактик чора тадбирларни аниқлашга , аҳолини гельминтозлар билан касалланишини кескин камайишини таъминлайди.

Вазифалар:

1. Юмалоқ чувалчангларнинг ўзига хос характерли белгиларини, ясси чувалчангларга нисбатан прогрессив томонларини муҳокама қилиш.
2. Таблицалар, слайдлар, расмлар, макро ва микропрепаратлардан фойдаланиб, аскарида ва остріцаларнинг тузилиши, ривожланиш цикли, потоген таъсиirlарини ўрганиш.
3. Аскаридоз ва энтеробиоз билан заарланиш йўллари, клиникаси ва диагностикасини ўрганиш.
4. Аскаридоз ва энтеробиозга қарши кураш чоралари ва профилактикаси билан танишиш.

Кутилган натижалар:

Дарс ўтиб бўлғандан кейин талабалар билиши шарт:

1. Юмалоқ чувалчангларнинг тузилиши ва биологиясини билиши.
2. Аскарида ва остріцанинг локализацияси, ривожланиш цикли ва потоген таъсирини билиш.
3. Гельминтнинг турини тўғри аниқлай олиш.
4. Макропрепаратлардан аскариданинг морфологик жихатдан эркак ва урочисини аниқлай олиши.
5. Макропрепаратлардан остріцанинг морфологик жихатдан эркак ва урочисини аниқлай олиши.
6. Аскарида ва остріцаларнинг тарқалиши ва ушбу гельминтлар билан заарланиш йўлларини билиши.
7. Аскаридоз ва энтробиозга қарши кураш чоралари, диагностикаси ва профилактик чора тадбирларини билиши.

Таркиби:

Амалий машғулотнинг ташкилий таркиби ва режаси.

1. Ташкил қилиш ва мақсад қўйиш.

2. Асосий ўқув материалини тахлил қилиш:

- * Юмалоқ чувалчангларнинг морфологияси ва биологиясидаги характерли белгиларининг ўзига хослиги, тузилишидаги характерли томонлари.
- * Аскарида, тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген ахамияти.
- * Аскаридоз, унинг тарқалиши, заарланиш йўллари ва профилактикаси.
- * Остріцанинг тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген таъсири.
- * Энтробиоз у билан заарланиш йўллари , клиникаси, диагностикаси ва профилактикаси.

- * Биогельминтлар ва геогельминтлар, дегельминтизация ва девастациялар ҳақида тушунча.
 - 3. Амалий машғулотнинг бажарилиши, талабалар мустақил ишларини бажаришдаги иштирокини жорий назорат қилиш.
 - * Таблицалар, расмлар, слайдлар, макро ва микропрепаратлардан фойдаланиб, қуидагиларни ўрганиш.
- 1) Аскариданинг тузилиши, ривожланиш циклини ўрганиш ва расмини чизиш;
 - 2) Отрицанинг тузилиши, ривожланиш циклини ўрганиш ва расмини чизиш;
 - 3) Урғочи аскариданинг кўндаланг кесими микропрепаратларини қўриш ва расмини чизиш.
 - 4) Острица урғочисининг микропрепаратларини қўриш ва расмини чизиш.
 - 5) Аскарида, эркак ва урғочисининг микропрепаратларини қўриш ва расмини чизиш.
 - 6) Аскарида тухумининг микропрепаратини қўриш ва расмини чизиш.
 - 7) Острица тухумининг микропрепаратини қўриш ва расмини чизиш.
 5. Ўрганувчи тестлар билан ишлаш.
 6. Вазиятга доир масалалар ечиш.
 7. Бажарилган вазифаларни текшириш.

Ўқитувчининг қузатганлари.

Чувалчанглар биологияси ва тузилишини ўрганиш, Нематодалар икки ёқлама симметрияга эга эканлиги, танаси сегментларга бўлинмаганлиги шакли вергулсизмон ёки ипсимон шаклда эканлигини кўрсатди. Кўндаланг кесими юмaloқ шундан типнинг номи юмaloқчувалчанглар деб номланган. Ташқи томондан гиподерманинг маҳсули бўлган кутикула қопланган бўлиб, химоя вазифасини бажаради. Гиподерма остида бир қават бўйлама мускиллари бор. Буларнинг барчаси тери мускул қаватини ташкил этади. Мушак остида бирламчи тана бўшлиғи (протоцель) мавжуд. У шу билан характерланадики, эпителиал пардаси йўқ ва суюқлик билан тўлган бўлиб, у паразитга таранглик (тургор) бериб туради. Уларда овқат хазм қилиш тизими ривожланган бўлиб, у уч бўлимдан олдинги, ўрта ва кейинги ичаклардан иборат анал тешиги билан тугалланади. Айриш тизими (йирик шохланган айриш фагоцитар хужайраларидан иборат) Нерв ва жинсий тизими мавжуд. Кон айланиш, нафас олиш тизими ривожланмаган.

Нематодалар айрим жинсли. Ривожланиши хўжайн алмаштирумасдан ўтади. Тухумлари ташқарида кислородли мухитда инвазион босқичга ўтади. Нематодалардан Аскарида ва острица геогельминтлардир. Нематодаларнинг кўпчилиги учун одам инвазия манба хисобланади.

Аскарида ва острицанинг тузилиши ва ривожланиш циклидаги ўзига хос белгилари: аскариданинг ўлчами 15-40 см, острицанинг ўлчами эса 2-10 мм. Аскариданинг личинкаси одам организмида миграция қиласи, острица личинкаси эса миграция қилмайди. Аскариданинг тухумлари 1-3 хафта мобайнида инвазион босқичга ўтади, острица тухумлари 6 соатдан кейин.

Шуни эътиборга олиш керакки, аскаридоз диагностикасида беморнинг ахлати текширилади, энтробиозда анал тешиги атрофидаги тери

бурмаларидан қирма(суртма) олиб текширилади. Шуни эътиборга олиш керакки, остицанинг урғочиси йўғон ва тўғри ичакдан ўрмалаб чиқиб анал тешиги атрофига тухум қўйиб ўзи халок бўлади. Эркаги эса урғочисини уруғлантириб бўлгандан кейин халок бўлади. Улар бир ой умр қўради холос. Шунинг учун гигиена қоидаларига риоя қилиш орқали бемор энтробиоздан ўзини- ўзи даволаш мумкин.

Амалий ишнинг бажарилиши.

Слайдлар, таблицалар, расмлар ва микропрепаратлардан фойдаланиб аскариданинг морфологияси ва ривожланиш циклларини ўрганиш.

Аскариданинг эркак ва урғочисини ташқи кўриниши: оғиз тешиги, лаблари, урғочисини тўғри, орқа томони , эркагини қорин томонга бурилган орқа томонини қўрсатиб расмини чизиш.

Аскарида личинкасини одам организмидаги миграциясини расмини чизиш Микроскопнинг кичик объективи ёрдамида аскариданинг урғочисини кўндаланг кесимини тайёр препаратини кўриб: 1)кутикуласи, 2)гиподермаси, 3) мушаклари, 4) айириш тизимининг ён каналини , 5) қорин нерв устунини, 6) бачадонини, 7) тухумдонини, 8) ичагини, 9) орқа нерв устунини кўриш.

Микроскопнинг кичик ва катта объективи ёрдамида остицанинг тўла микропрепаратини кўриб: 1) оғзи, 2)везикуласи, 3) бульбуси, 4) тухумлар билан тўлган бачадонини, 5) ичакларини қўрсатиб расмини чизиш.

Тестлар билан ишлаш. Вазиятга доир масалалар ечиш.

Тарқатма материаллар.

Аскарида ва остицанинг тузилиши ва ривожланиш цикллари тасвиirlанган варажлар, микроскоп, аскарида эркак ва урғочисининг микропрепаратлари; ўргатуви- назорат тестлари, вазиятга доир масалалар, блиц ўйинлари.

Дарснинг жихозланиши: Аскарида ва остицанинг ривожланиш циклларини тасвиirlовчи расмлар, слайдлар, таблицалар. Аскариданинг эркак ва урғочисини кўндаланг кесими, остицанинг эркак ва урғочиларини микропрепаратлари. Микроскоп, салфеткалар, спирт.

Назорат саволлари.

1. Юмaloқчувалчангларнинг характерли белгиларини айтинг.
2. Қандайчувалчанглар биогельминтлар, қандайлари геогельминтлар деб аталади, мисоллар келтириng.
3. Аскариданинг тузилиши, ривожланиш цикли, потоген таъсири, тарқалиши тўғрисида маълумот беринг.
4. Аскаридоз билан заарланиш йўллари, клиникаси, диагностикаси, асоратлари ва профилактикаси.
5. Остицанинг тузилиши, кўпайиши, тарқалиши ва потоген таъсири тўғрисида маълумот беринг.
6. Энтеробиоз, заарланиш йўллари, клиникаси, асоратлари, диагностикаси ва профилактикасини айтинг.
7. Юмaloқчувалчангларни, яssiчувалчангларга нисбатан прогрессив томонларини санаб беринг.

Қил бош гижжа – Trichocephalus trichiurus(38-расм) – трихоцефалез касаллигини қўзғатувчиси.

Яшаш жойи. Кўр ичакда, йўғон ичакни бош қисмида яшайди.

Географик тарқалиши. Деярли ҳамма жойда тарқалган.

Морфологияси. Танасининг узунлиги эркагида 4-5 см, урғочисида 5-5,5 см. Паразитни ўзига хос шакли бўлиб, олдинги учи қилга ўхшаб чўзилган, кейинги учи сербар, эркагида гажак бўлиб қайрилган. Олдинги ингичка учиди ипсимон қизилўнгачи жойлашган. Кетинги қисмида ичаги ва жинсий органлари бор. Қилбош гижжа қон билан озиқланади. Олдинги қил боши билан ичакни шиллик пардасига чуқур кириб яшайди. Ҳаётини давомийлиги 5-6 йил. Урғочиси 1 суткада 60 минг тагача тухум қўяди. Тухуми бочкага, лимонга ўхшаган бўлади.

Ривожланиш цикли. Қилбош фақат одам паразити, хўжайнин алмаштириш йўқ, геонематода. Тухуми ахлат билан ташқарига чиқади. Тупроқда ривожланади, 25-30 t° да 25-30 кунда инвазион ҳолатга етади. Бу тухум одамга ифлосланган сув, овқат, мева сабзавот орқали ўтиб миграциясиз ривожланади.

Клиникаси. Беморнинг нерв системасини бузилиши, кам қонлик, қоринда оғриқ пайдо бўлиши, қайт қилиб озиб кетиши, бош айланишига ва аппендицитга сабаб бўлиши мумкин.

Ташхиси: bemorni ahlati tekshiriladi. Tuxumlar topiladi.

Профилактикаси. Шахсий-гиgiene қоидаларига риоя қилиш, мева ва сабзавотларни ювиб истеъмол қилиш. Жамоат-ахоли орасида санитар оқартурв ишларини тарғибот қилиш.



40-расм

Қил бошли гијжга морфологияси ҳамда ривожланиш цикли (*Trichocephalus trichiurus*):

а - урғочи; **б** - эркак: 1 - анал тешиги, 2 - тухум йўли, 3 - ичак, 4 - қизилўнгач, 5 - жинсий тешик, 6 – қин 7 - бачадон, 8 - тухумдон, 9 – уруғ йўли,

б- Уруғ чикарувчи канали;10 - уруғдон, 11 в - ривожланиш цикли: 1 - хўжайин организмидаги жинсий етилган формалар, 2 - уруғланган тухум, 3 - етилган личинкали инвазив тухум, 4 - юқиши фактори

Қийшиқ бош гижжа – (*Ancylostoma duodenale*) ва некатор – (*Necator americanus*) –анкилостомидлар оиласига киради. Анкилостомидоз деб номланган касаликни қўзғатади. Бу иккала тур клиник томондан фарқ қилмайди. Шунга асосан иккала тур бир группа касалликка сабабчи. Бу касаллик анкилостомидоз деб аталади.

Яшаш жойи. Ингичка ичакда, 12-бармоқли ичакда учрацди.

Географик тарқалиши. Геогельминт тропик, субтропик худудларда. Марказий Осиё, закавказье ва қўпроқ шахталарда.

Морфологияси. Анкилостомидлар – қизғиш рангдаги чувалчанг. Қийшиқ бош ургочиси 10-18 мм, эркаги 8-10 мм. Некатор узунлиги бир оз кичик, ургочиси 8-13 мм, эркаги 5-10 мм, олдинги учи орқа томонга қараб қайрилган. Шундан номи келиб чиқсан. Танасининг олдинги бош қисмида тўртта тишчали оғиз капсуласи жойлашган, некаторда 2 та кесувчи ўткир пластинкали тишлар бўлади. У тишчалар асосида 2 та без жойлашган бўлиб, буни ажратиб чиқарган ферментлари қонни ивишини олдини олади. Оғиз капсуласи ёрдамида ичакни шиллик қаватига ёпишиб олади, қон билан озиқланади. Ёпишган жойда 2 см гача яра ҳосил бўлиб, узоқ қон оқиши мумкин. Эркагида танасининг охирида капулятив сумкаси бўлиб қўнғироқни эслатади. Тухуми овалсимон, юпқа тиниқ қобиқ билан ўралган.

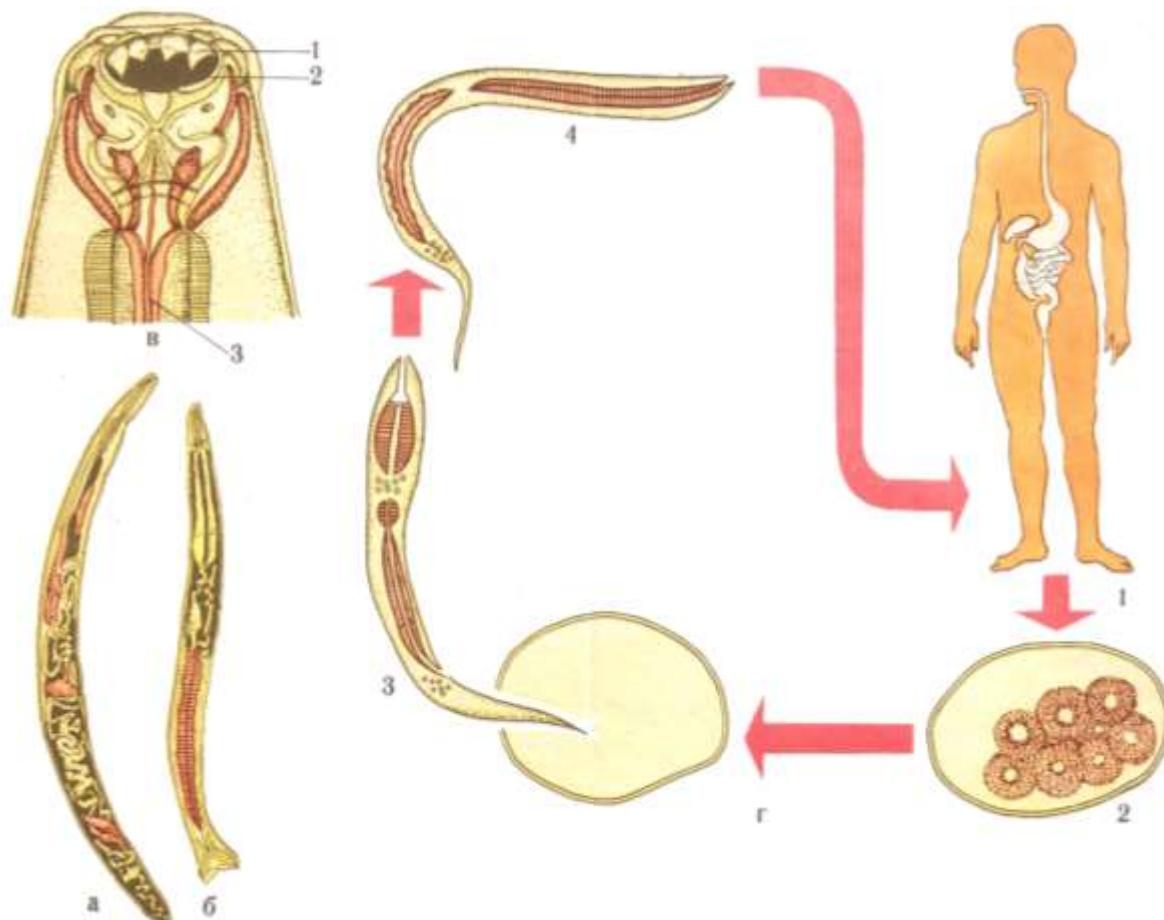
Ривожланиш цикли. Геогельминт фақат одамда паразитлик қилади. Оталанган тухуми нажас билан ташқарига чиқади. Қулай шароитда 28-30 та 1 кеча кундузда тухум қўяди тухумдан рабдит деб номланган личинка чиқади. Бу личинка инвазион (юқумли) бўлмай тупроқда ривожланади ва чириётган органик моддалар, ахлат билан озиқланади. Рабдит личинкаларида олдинги ичак узун қизилўнгачга ва чайнаш пластинкалари бор шарсимон бульбусга бўлинган. Личинка 3 кундан кейин туллайди. Кутикуласидан холос бўлади. Бешинчи куни 2-нчи маротаба туллайди. Бунда кутикула танасидан ажрадиу, лекин тушиб кетмайди, личинка гўё жолта ичиди қолади. Айни вактда олдинги ичак қайтадан тузилиб ҳаммаси цилиндрик қизилўнгач шаклига киради: бульбус йўқолиб кетади. Бу босқичда одам учун инвазион филяриясиомн личинкага айланади.

Одамга бу личинка 2 хил йўл билан ўтиши мумкин: ифлосланган сув, овактлик билан оғиз оркали – пассив ўтиш, ёи тери оркали актив ўтиш. Одам организмида личинка миграцияни ўтайди. Қон томирлари оркали юракнинг ўнг бўлмасига, сўнг ўпкага, нафас йўли оркали халқумга тушади, сўлак билан ютилиб 12 бармоқли ичакка тушиб вояга етади. Ичакда 5-6 йил яшайди.

Клиникаси ва ташхиси. Патоген таъсири жуда кучли библиши мумкин. Беморда камқонлик кузатилади. Гемоглобин миқдори 8-10 ед тушиб кетади: эритроцитлар 1 000 000 гача тушади. Паразит ҳаёт фаолияти маҳсулотлари интоксикацияга олиб келади. Овқат ҳазм қилишни бузилиши, умумий қувватсизланиш, бош оғриғи, хотирани пасайиши, озиб кетиш, балаларда жисмоний ривожланиш орқада қолади. Мехнатга яроқсиз бўлиб қолади. Ташхис қўйиш учун ахлат текширилади. Анкилостома ва некотор тухумлари топилади.

Профилактикаси-Шахсий -анкилостомозлар тарқалған районларда оёқ яланг юриш, ерда ётиш ярамайды. Личинкаларини ичиладиган сувга, овқатта тушиб қолишига йўл қўймаслик. Анкилостома личинкалари калий хлорид ўғити таъсирида йўқотилади.

Жамоат профилактикаси. Анкилостомидлар тарқалған рационларда ахолини тош кўмир, тоғ рудалари саноатида мунтазам равища дегельмитизация қилиш. Одам ахлатини ташқи муҳитга тарқалишини олдини олиш зарур.



41-расм

Қийшиқ бошли гижжа (*Ancylostoma duodenale*):

- а** - урғочи; **б** - қркак; **в**-бошкисми 1 - кутикулятишчалар, 2 - оғизбўшлиғи, 3 - халқум; **г**-эгрибошлигижжанингҳаётийцикли: 1 -асосийхўжайини - одам, 2 - тухуми, 3 - рабдитсимонличинканингтухумданчиқиши, 4 - инвазив (филяриясимон) личинка.

Үн икки бармоқли ичак угриласи– (*Strongyloidesstercoralis*) – стронгилоидоз касаллигин қўзғатувчисидир (42-расм).

Яшаш жойи. Үн икки бармоқли ичак.

Географик тарқалиши. Асосан тропик ва субтропик иқлимли жойларда, лекин ўртача иқлимли жойларда Закавказье, Украина, Ўрта Осиёда хам топилган.

Морфологияси. Майда оқ шаффоф ипсимон нематода, айрим жинсли, ўлчамлари 2-3 мм. Урғочиси йирикроқ, эркаги кичикроқ. Ингичка ичакда, 12 бармоқли ичакда, ўт йўлида паразитлик қиласди. Урғочи стронгилоид суткасига 50 тадан тухум қўяди. Тухумдан ичакдалик вақтидаёқ ўлчамлари 0,1-0,3 м бўлган рабдитли личинкалар чиқади.

Ривожланиш цикли – Рабдитли личинкалар одам ахлати билан ташқарига чиқиб 1-4 кунда (инвазион) филлиариясимон личинкаларга айланади. Баъзи ҳолатларда рабдитли личинкалар тупроқда эркин ҳолда яшаб қоладиган эркак ва урғочи рабдитли личинкаларни янги авлодини ҳосил қиласди.

Одам филлиариясимон личинкаларни озиқ-овқат маҳсулотлари билан ютганда (нофаол) ёки тери орқали (фаол) кирганда заарланади. Баъзи ҳолатларда рабдитли личинкалар 24 соат мобайнида ичакни ўзидаёқ филлиариясимон личинкага айланади ва ичак венасига ўтиб (аутосуппер инвазия) миграция қиласди. Стронгилоидни одам организмидаги барча ривожланиш муддати 17-27 сутка.

Клиникаси – Стронгилоидознинг бошланғич даврларида ўпкадаги давригача тана ҳарорати кўтарилади, терида ачишиб қичишиш юзага келади. Эозинофилларнинг миқдори ортади. Ичакдаги даврида – дармонсизланиш, бош оғриғи, ич ўтиши, қорин соҳасида оғриқ, озиш қузатилади.

Ташхисида янги ахлатдан личинкалар топилади. Анализ 3-4 марта такрор олинади. Такрор 5-7 кунда бир ўтказилади.

Профилактикаси – гигиена қоидаларига риоя қилиш, тупроқни одам ахлати билан ифлосланишини олдини олиш.

Трихинелла –*Trichinella spinalis* – трихинеллёз касаллигини қўзғатувчиси.

Яшаш жойи. Трихинелла личинкаси кўндаланг таргил мускулда вояга етган трихинелла – ингичка ичакда ворсинкалар орасида ётиб олдинги қисми билан лимфа томирларига ўтади.

Географик тарқалиши жихатдан кўпроқ маълум территорияларда Европада, АҚШда, Украина, Белоруссия ва Қозоғистон районларида учрайди. Табиий очагли касаллик ҳисобланади.

Морфологияси. Трихинелла билан чўчқа. Каламуш, ит, мушук, айик, тулки, бўри, сичқон, типратикон, бўрсиқ, сувсар, бошқа хайвон, одам касалланади. Урғочиси 26-36 мм, эркаги 14-16 мм.

Ривожланиш цикли. Биогельминт. Бир хайвоннинг ўзи ҳам асосий ҳам оралиқ хўжайин вазифасини ўтайди.

Спираль шаклда капсулага ўралган трихинелла личинкалари билан заарланган гўштни истеъмол қилиб касалланади. Одам ошқозонидаги шира

таъсирида капсула парчаланиб ичидаги 1 мм узунликдаги личинка чиқади, тез ўсади. Икки суткадан кейин вояга етган ичак трихинеллаларига айланади.

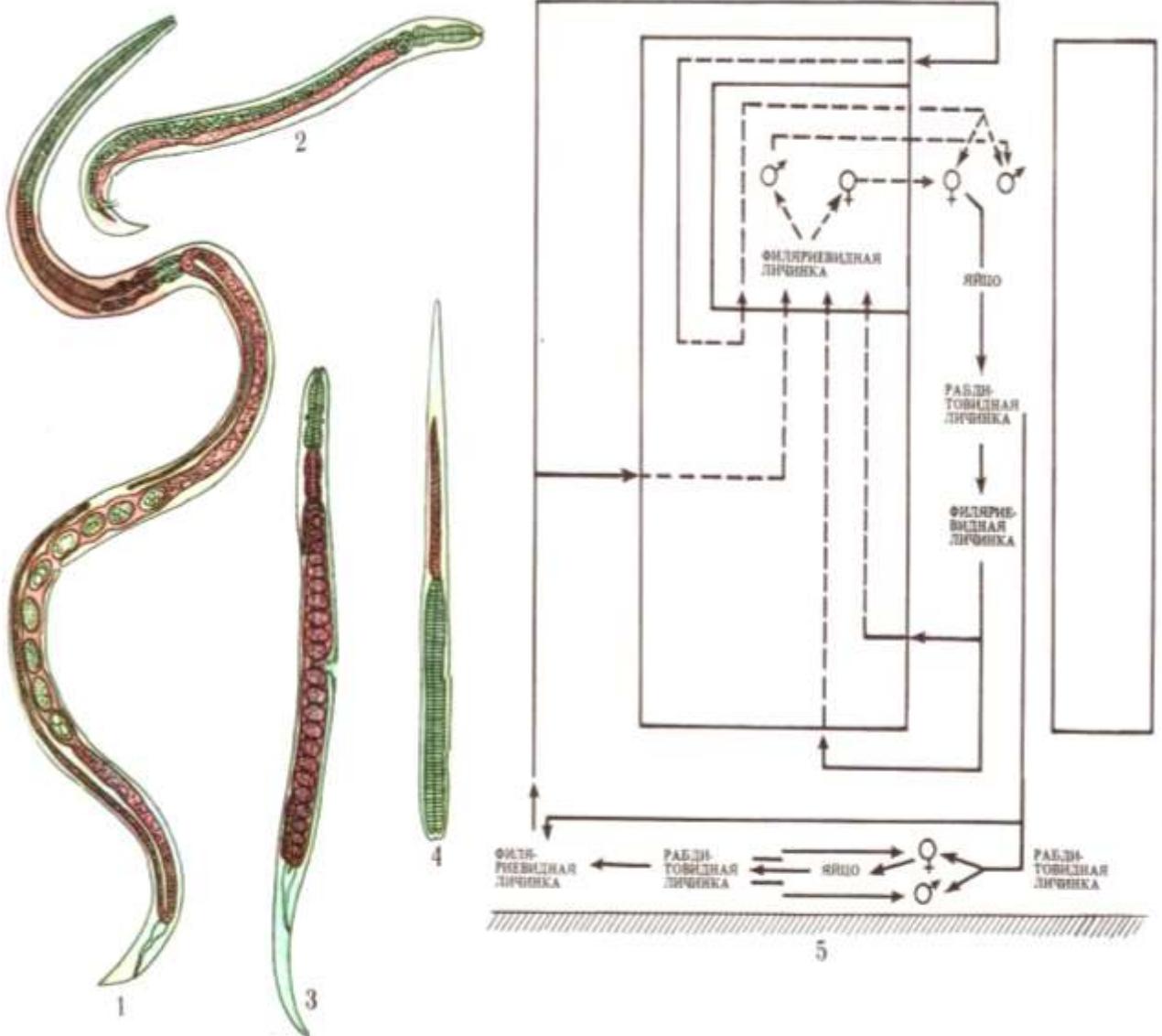
Вояга етган трихинелла ичақда 1,5-2 ой яшайди. Оталанишдан сўнг эркаги ўлади, урғочиси ҳаёт давомида 1500-2000 дона тирик личинка туғади, ундан сўнг у ҳам ўлади. Личинка аввало лимфа томирларига кириб, сўнг қон томирларига ўтади ва қон оқими билан бутун организм бўйлаб тарқалади ва кўндаланг таргил мускулларга ўрнашади. Сўнг капсула ўралиб узоқ вақтгача сақланади.

Диафрагма, чайнов, дельтасимон, қовурғалараро мушакларга жойлашади. Миграция даври 2-6 хафта давом этади. 1 йилдан сўнг охакланади. Охакланган капсула узоқ 25-30 йил сақланиши мумкин. Личинка келгуси ривожланиш учун албатта бошқа хўжайин ичагига тушиши керак.

Клиникаси ва ташхиси. Одамдаги клиник аломатлар ютилган личинкалар сонига боғлиқ, инкубацион (яширин) даври 4-45 кунгача давом этади.

Клиник белгиларига асоланиб диагноз қўйилади, юзлари шишади, бош ва мускуллари оғрийди, иситма чиқади, умумий кучсузланиш, ич кетиш кузатилади. Личинкалар хаддан ташқари кўп бўлса беморни ўлимга олиб келиши мумкин.

Профилактикаси. Шахсий-ветеринарқўригидан ўтмаган чўчқа гўштини емаслик. Жамоат- чўчқа гўштини ва ёввойи хайвонлар гўштини санитар экспертизадан ўtkазиб сотувгв чиқариш керак. Заарланган гўшт маҳсулотларини йўқотиш керак.



42-расм

Ичак угициясининг тузилиши ва хаётий йикли(*Strongyloides stercoralis*):

1 –урғочи паразит, 2 –эркак паразит, 3 –рабдитсимон личинка, 4 –филиариясимон личинка, 5 –ичак угицасининг ҳаёт.

Ришта – (*Dracunculus medinensis*) – дракунлукез касаллигини қўзғатувчиси.

Яшаш жойи. Одамда оёқ тери остидаги клетчаткада паразит ҳолда ҳаёт кечиради.

Географик тарқалиши: Ироқ, Хиндистон, тропик Африка ва бошқа ерларда учрайди. Бизни мамлакатда дракункулез батамом 1932 йилда йўқотилди. Бу рус паразитолг олими Л.М.Исаевнинг илмий-текширув ва амалий фаолияти туфайли амалга оширилди (1886-1969 й.)

Морфологияси. Урғочисини узунлиги 30-150 см, йўғонлиги 1-1,7 мм етади. Эркаги 12-30 см, йўғонлиги 0,4 мм.

Ривожланиш цикли. Хүжайин алмаштириш билан боғлик. Биогельминт асосий хүжайини – одам, баъзат итлар. Оралиқ хүжайини – циклоп. Асосий хужайнининг оёқ тери остида жойлашган ришта йириңг ҳосил қиласи. Урғочиси тирик туғади. Йириңгли ярани ховуз, ариқ сувида ювиш туфайли личинка сувга тушади ва циклопга ўтади. Циклоп танасида келгуси ривожланиш давом этади ва микрофилияния ҳосил бўлади. Бу циклопли сув орқали одамга ўтади. Ошқозонда циклоп ҳазм бўлиб кетади. Микрофилияния ичакка тушиб ундан сўнг тери ости клечаткасига ўтади, у ерда 1 йилдан сўнг вояга етади.

Риштани ривожланиш циклини рус зоологи ва саёхатчиси А.П.Федченко ўрганган.

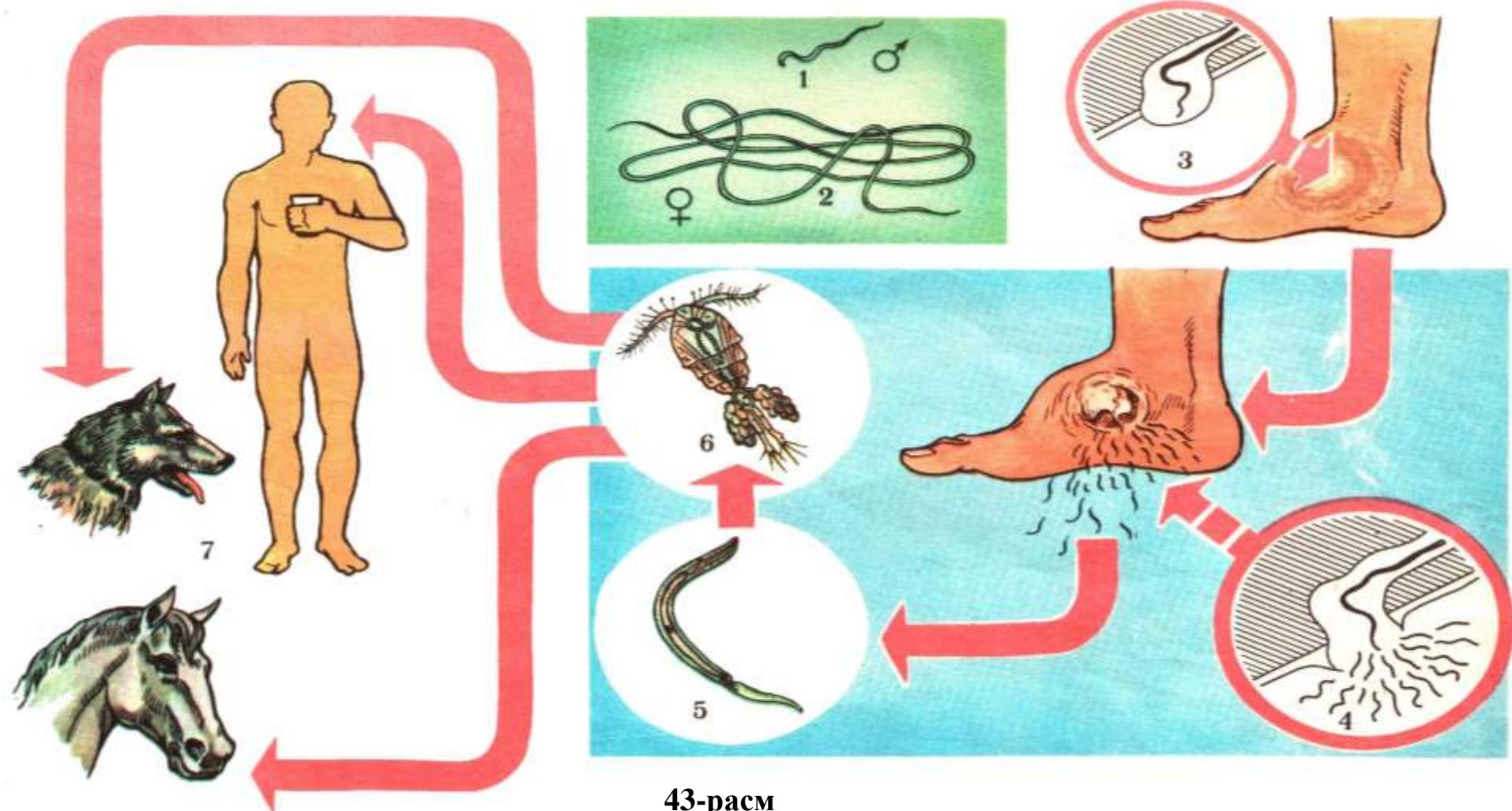
Клиникаси. Жойлашган ерда қичишиш пайдо бўлади. Бўғимларда жойлашган бўлса касал юришдан маҳрум бўлади. Яраси оғриқли, йириңг боғлаб тешилгандан сўнг қайта инфекция тушиши мумкин, баъзан қайд қилиш кузатилади.

Ташхиси. Терида жойлашганлиги сабабли ташхис қўйиш унча қийин эмас. Баъзан ноанъанавий жойлашганда иммнологик текшириш ўтказилади.

Профилактикаси. Шахсий-фақат қайнатилган сув ичиш. Жамоат-сув хавзаларини муҳофаза қилиш. Ахолини тоза ичимлик сув билан таъминлаш. Беморларни аниқлаш, ахоли орасида санитар оқартув тадбирларини олиб бориш.

Юмалоқ чувалчанглар типи (Nemathelminthes)

Юмалоқ чувалчанглар синфи (Nematoda)



43-расм

Риштанинг ҳаётий цикли (*Dracunculus medinensis*):

1 - эркак, 2 - уғочи, 3 -тери ости клетчаткасидаги урғочининг локализацияси, 4 - пуфакнинг сув билан тўкнашганида урғочисидан личинкаларнинг чиқиши, 5 - сувдаги личинка, 6 - циклоп (оралиқ хўжайин)даги инвазион личинка (микрофилиария), 7 - асосий хўжайнлари

Филиариялар.

Филиариялар оқ майда (20-100мм) тирик тұғадиган гельминтлардир. Умумий филиариатоз деб аталадиган трансмиссив касалликларни келтириб чиқаради. Бундай гельминтларнинг бир неча турлари бор.

- 1. Вухерерия (Wuchereria bancrofti)**(42-расм) – Вухерериоз касаллигини қўзгатади. Паразит одамнинг лимфа системасида паразитлик қиласди. Умр кўриш узунлиги 20 йил, тарқатувчиси чивинлар.
- 2. Бругия (Brugia malagi)** – Бругиоз деб аталадиган касаллик қўзгатади. Вухерерияга ўхшайди. Одам ва хайвонларда парзитлик қиласди, тарқатувчиси – чивинлар.
- 3. Лоа (Loa- Lod)** – Лоаоз касаллигини қўзгатади. Одамнинг тери ости ёки тўқималарида, кўз соққаси атрофида паразитлик қиласди, тарқатувчиси – сўналар.
- 4. Онхоцерка (Onchocerca volvulus)** – онхоцеркоз касаллигини қўзгатади. Одамнинг терисини остида паразитлик қиласди. Тарқатувчиси исқабтопар чивинлар.
- 5. Аконтогейнолема (Acanthocheinolema perstons).** Аконтогейноломатоз касаллигини қўзгатади. Одамда ичак ворсинкаларида ва буйрак атрофида паразитлик қиласди. Тарқатувчи – захкашлар.

Клиник белгилари – Вухерериозда бругиоз билан заарланган одамларда 3-ойдан 18 ойгача инкубацион даврини ўтаб бўлгандан кейин тана ҳарорати кўтарилади, терида тошмалар ҳосил бўлади, йўтал тутади, кейин 2-7 йил мобайнида вена қон томирлари кенгаяди. Лимфа томирларида яллигланиш юзага келади. Лимфа тугунлари кўпайиб фил оёқ юзага келади.

Лоаозда – терининг ҳар хил жойларида 10-20 см.ли оғримайдиган шишлар ҳосил бўлади. Баъзан терида қичишиш, ачишиш юзага келади.

Онхоцеркда – терида қичишиш, тошмалар, депигментация юзага келади. Тери ости ёғ тўқималарида зич йирик тугунлар ҳосил бўлади. Лимфа тугунлари катталашади. Кўпинча кўз заарланади ва кўр бўлишга олиб келади.

Аконтогейнолемада – бош айланиши, қорин соҳада оғриқ бўлиши, қўл ва оёқларда оғриқ бўлиши кузатилади.

Диагностикаси: ҳамма филиаритоз касалликларида қон Романовский бўёғи билан бўяб кўрилади. Бунда личинкалар топилади.

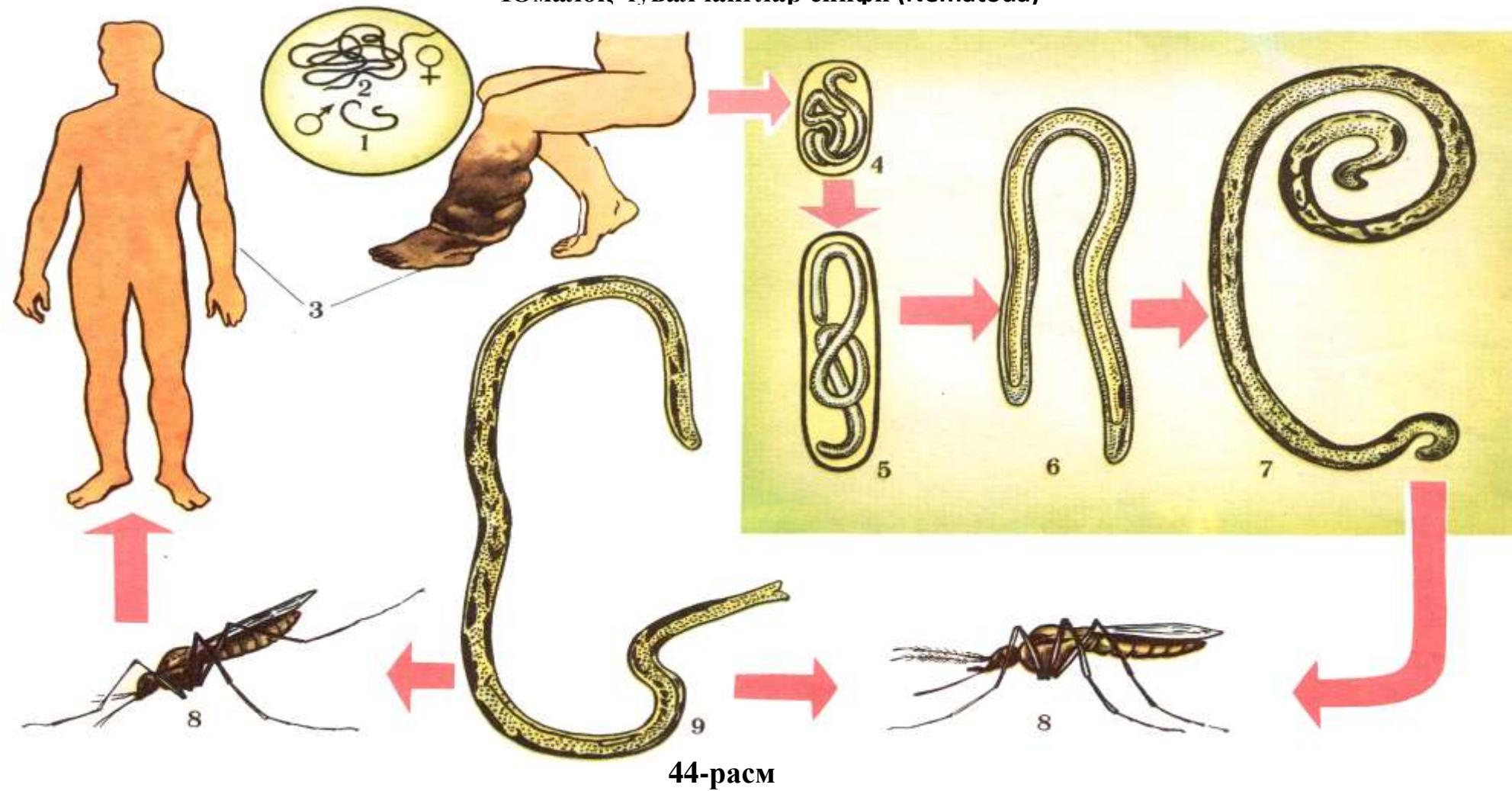
Вухерериоз ва бругиозда микрофилиариялар тунда осон топилади.

Лоаозда кундузи осон топилади. **Аконтогейнолемада** сутканинг ҳар қандай вақтида кузатиш мумкин.

Профилактикаси: Чивинлар, соналар, исқабтопарлар, захкашлар чақишини олдини олиш ва кўпайишига йўл қўймаслик керак.

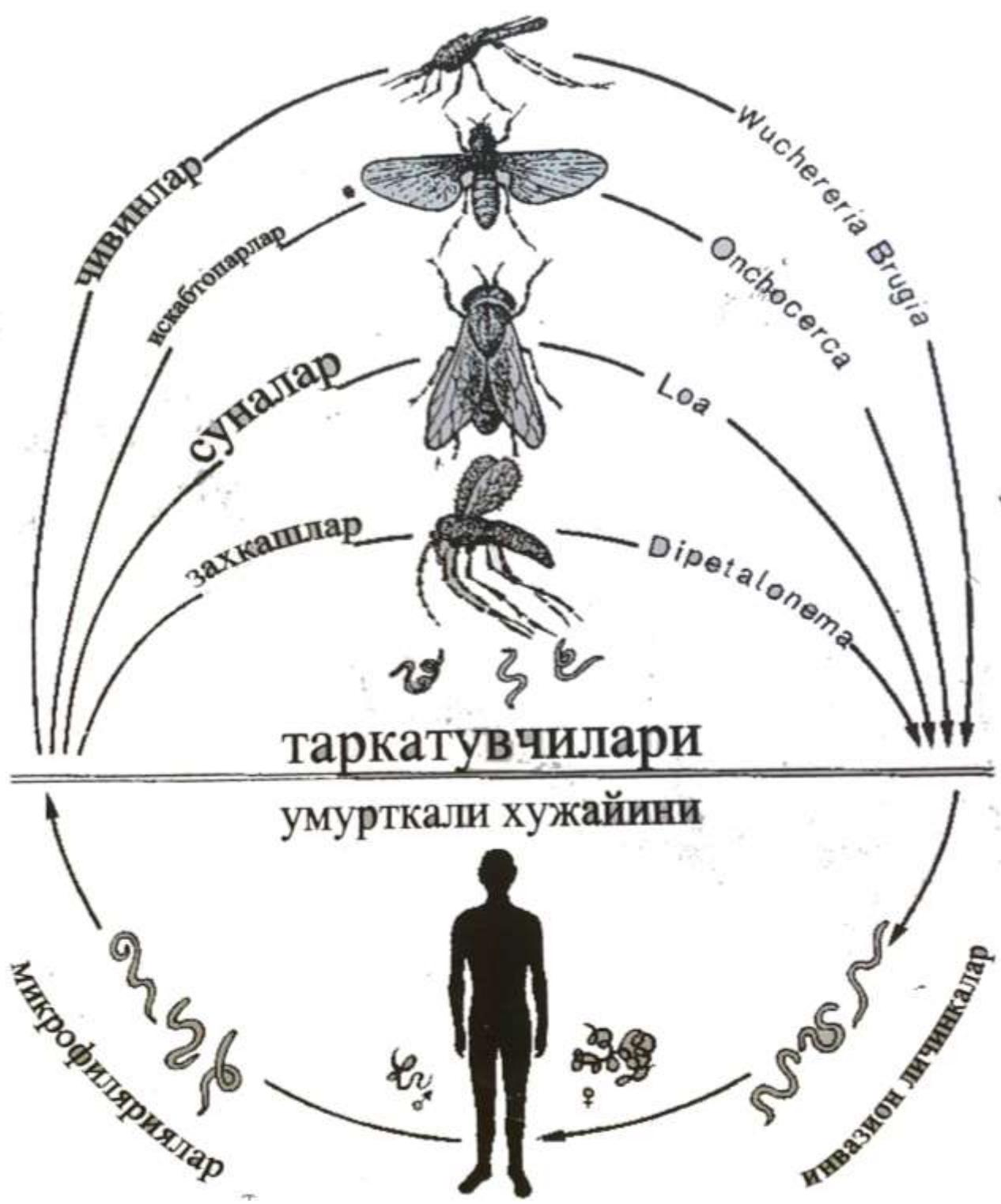
Юмалоқ чувалчанглар типи(Nemathelminthes)

Юмалоқ чувалчанглар синфи (Nematoda)



Филяриянинг ҳаётий цикли (*Wuchereria bancrofti*):

1,2 - жинсий етилган эркак ва урғочиси, 3 - асосий хўжайин - одам, 4-6 одам организмида микрофилярияларнинг ривожланиш босқичлари 7 - периферик қондаги микрофилярия, 8 - чивинлар *culex aedis* оралиқ хўжайнилар, 9 – оралиқ хўжайин ҳартумчасидаги инвазив личинка.



45-расм

Филияридоз құзғатувчиларининг ривожланиш цикли

Амалий машғулот.

Мавзу: Юмалоқ чувалчанглар одам паразитлари: трихинелла, қийшиқ бош, ришта, филиариялар.

Мақсад: Одамлар соғлиги учун хавфли бўлган трихинелла, қийшиқ бош, ришта ва филярияларнинг тузилиши, ривожланиш цикли, тарқалиши ва тиббиётдаги ахамиятини ўрганиш. Шифокорларга юқоридаги паразитлар ҳақидаги билимлар, трихинеллёз, анкилостомидоз, дракункулёз, стронгилоидозларга қарши кураш чоралари, диагностикаси, профилактикасини билиш ва касалликнинг тезроқ камайтиришда амалий ёрдам беради.

Вазифалар:

1. Таблицалар, слайдлар, микропрепаратлардан фойдаланиб трихинелла, қийшиқ бош, ришталарнинг тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген таъсирини ўрганиш.
2. Трихинеллёз, анкилостомидоз, стронгилоидоз, дракункулёзлар билан заарланиш йўллари клиникаси ва диагностикасини ўрганиш.
3. Гельминтозларнинг профилактикаси ва уларга қарши кураш чораларини ўрганиш.

Кутилган натижалар.

Дарс ўтиб бўлганидан кейин талабалар билиши шарт.

1. Қилбош, филяриялар, вухерерияларнинг тузилиши ва биологиясини билиш.
2. Берилган гельминтларнинг ривожланиш цикли, потологик ахамиятини билиш.
3. Қилбош, филяриялар, вухерерияларнинг юқиш йўллари ва локализациясини билиш.
4. Диагностикаси, профилактикаси ва кураш чораларини билиш.
5. Паразитнинг турини аниқлашни билиш.
6. Бир турни бошқа турдан морфологик жиҳатдан ажратса билиш.
7. Тўғри ташхис қўйиш услубларини билиш.
8. Филиоритозларга тўғри дифференциал ташхис қўйишини билиш.
9. Трихинеллёз ва филиариотозларнинг профилактикаси, ва кураш услубларини билиш.

Таркиби:

Амалий машғулотни режаси ва ташкил қилиш

1. Асосий ўқув материалини тахлил қилиш:

* Қилбошнинг морфологик жиҳатдан ўзига хослиги унинг ривожланиш цикли ва потоген таъсири.

* Трихонеллёз тарқалиши, заарлаш йўллари, клиникаси, диагностикаси ва профилактикаси.

* Филярияларнинг тузилиши, ривожланиш цикли ва потоген таъсири.

* Филярияларнинг локализацияси ва географик тарқалиши.

* Вухерериоз, онхоцеркоз, бругиоз, лоаозларнинг тузилиши, ривожланиш цикли,

заарлаш йўлларидағи ўзига хос томонлари.

* Филиориозларнинг диагностикаси ва профилактикаси.

2. Амалий машғулот ўтказиш учун йўлланма.
 3. Талабаларнинг амалий машғулотини ўтказишдаги иштирокини жорий назорат қилиш.
- Слайдлар, таблицалар ва расмлардан фойдаланиб қилбош, филяриялар, вухерерия, лоа-лоа, бругияларнинг тузилиши ва ривожланиш циклини ўрганиш. Микропрепаратлардан қилбошни эркак ва урғочисини кўриб расмини чизиш.

Ўқитувчининг кузатганлари.

Қилбошни морфологик тузилишини кузатиш, уни бошқа юмалоқчувалчанглардан фарқ қилиш (олдинги томони ингичка ипсимон чўзилган кейинги томони кенглиги билан ажралиб туради). Эркагининг кейинги томони спиралсимон қайрилган. Қилсимон олдинги учи билан ичакнинг шиллик қаватига чуқур кириб боради. Шу жихатдан улар қон билан озиқланса керак ва шунинг учун трихоцефалёз касаллигини даволаш анча қийин. Оталанган урғочиси ичак бўшилиғига тухум қўяди ва улар ахлат билан ташқарига чиқарилади. Ташқи муҳитда уларда личинкалар етилади. Тухумлар ташқи муҳитда $25-30^0$ да 18 кунда инвазион холатга ўтади. Ҳарорат $15-25^0$ да ривожланиш 2-3 ойга чўзиши мумкин. Одам ифлосланган овқат ва сув билан заарланади. Ичакда тухумдан личинка чиқади ва тахминан бир ойда вояга етади. Қилбош одам ичагида 5 йилгача яшаши мумкин. Ахлатдан тухумларини топиш билан ташхис қўйилади. Тухумлари бўчкасимон сарғиши- тилларанг ёки жигарранг тусда бўлади.

Филярияларнинг тузилаши ва биологияси ҳақида гапирилганда куйидагиларга ахамият бериш керакки, уларнинг танаси чўзинчоқ ипсимон ингичкалашган бўлади. Биогельминт оралиқ хўжалари ва ташувчилари қон сўрувчи ҳашоратлар. Личинкалари суткани маълум вақтларида периферик қон томирларга ўтади. Урғочилари тирик личинкалар туғади ва улар микрофилариялар деб номланади.

Wuchereria bonkrofti-вухорериоз қўзғатувчиси. Вояга етган шакли лимфа системасида, бириктирувчи тўқималарда, личинкалари эса қон айланиш тизимида паразитлик қиласи. Кундуз кунлари йирик қон (аорта, уйқу артерияси) томирларида ва ички аъзолар томирларида ёки мушакларда, тунда эса периферик қон томирларига чиқади. Одам охирги хўжайин. Чивинлар- ташувчилардир. Одам организмида 17 йилгача яшайди. Ташхис қўйиш учун тунда қон олиб, ундан микрофилариялар топилади.

Бругия- Brugia malajī- тузилиши жихатидан вухарерияга ўхшайди. Ўлчами бироз катталиги билан фарқ қиласи. Катталиги 5 см.гача етади. Ҳаёт цикли вухарериянига ўхшайди. Охирги хўжаси одам баъзан мушук, ит ва маймунлар бўлиши мумкин. Оралиқ хўжалари чивинлар. Личинкалари тунда топилади, лекин вухарериядан фарқи сутканинг бошқа вақтларда ҳам топилиши мумкин.

Онхоцерк- **Onccercus wolwulus**-булар хам ипсимон шаклда урғочиларини узунлиги 50 см.гача, эркаклари эса 2,5-4 смгача бўлади. Охирги хўжаси одам, оралиқ *simulium* авлодига кирувчи захкашлардир. Вояга етган

вакиллари тери ости бириктиручи тўқима томирларида, личинкалари эса периферик қон томирлар ёки терининг юза соҳасида, шунингдек лимфа томирларига ҳам кириши мумкин. Онхоцеркоз кўриш аъзоларини заарлаши хатто кўр қилишгача олиб борши мумкин.

Лао-(Lao-Lao) Лоаоз қўзғатувчиси. Урғочисининг ўлчами 50 мм эркаги 30мм атрофида бўлиши мумкин. Асосий хўжаси одам баъзан маймунлар бўлиши мумкин. Оралиқ хўжалари сўналар. Касаллик аллергик (истима, терида қизиш) чақириши мумкин. 1-3 йилдан кейин вояга етган гельминтлар миграция қиласи. Тери остида шишлар ҳосил қиласи. Коньюктвит ва кўзда кучли оғриқ ҳосил қиласи. Сийдик йўлига ўтган гельминтлар уерда ҳам кучли оғриқ ҳосил қиласи.

Амалий машғулотнинг бажарилиши.

Таблицалар, расмлар, слайдлардан фойдаланиб филиарияларнинг тузилиши ва ривожланиш циклини ўрганиш. Охирги хўжа одам. Онхоцеркнинг урғочиси ва эркаги бор. Онхоцерк бор тери ости бириктирувчи тўқима кесими. Қондаги микрофилиариялар ; оралиқ хўжаси захкаш, унинг хартумидан инвазион личинкаларни кўрсатиб, тузилиши ва ривожланиш циклини расмини чизиши.

Микроскопнинг кичик ва катта объективи ёрдамида қилбошнинг 1- Олдинги учи, 2- Кейинги учи;3- Кизилўнгачи, ичаги: Урғочисини 1- тухумдони,2- бачадони, 3- қини. Эркагини 1- уруғдони, 2- уруғ чиқарувчи канали, 3- уруғ отувчи каналини ўрганиш.

Микроскопнинг иммерсион объективи ёрдамида қилбошнинг тухумини кўриб, пробкасимонлигини кўрсатиб расмини чизиши.

Тестлар билан ишлаш.

Вазиятга доир масалалар ечиш.

Тарқатма материаллар:

Қилбош ва филиарияларнинг ривожланиш цикли тасвирангтан вараклар, микроскоп, микропрепаратлар: ўргатувчи назорат тестлари, вазиятга лоир масалалар.

Дарснинг жихозланиши:

Қилбош, вухаария, онхоцеркларнинг тузилиши ва ривожланиш цикли тасвирангтан таблицалар, слайдлар. Филиаритозларнинг асоратлари филоёқ ва заарланган кўзнинг тасвири. Доимий препаратлар, этюд, микроскоп, салфетка, спирт.

Назорат саволлари:

1. Қилбошнинг тузилиши, хаёт цикли, потоген таъсири ва жойлашиш жойи ҳақида гапириб беринг.
2. Трихоцефалезнинг тарқалиши, заарланиш йўллари клиникаси, диагностикаси ва профилактикаси.
3. Филиарияларнинг тузилиши, хаёт цикли ва потоген таъсири.
4. Филиарияларнинг жойлашиш жойи ва географик тарқалиши.
5. Вухерериоз клиникаси, диагностикаси, заарланиш йўллари ва профилактикаси.

6. Онхоцеркоз клиникаси, диагностикаси, заарланиш йўллари ва профилактикаси.
7. Лоаоз клиникаси, диагностикаси, заарланиш йўллари ва профилактикаси.
8. Бругиоз клиникаси, диагностикаси, заарланиш йўллари ва профилактикаси.
9. Турли филиарияларнинг бир-бирларидан фарқли томонларини санаб беринг.
10. Филиаритозларда қандай шахсий ва жамоат профилактик чора- тадбирлар қўлланилади.
11. Трихоцефалёзда қандай шахсий ва жамоат профилактик чора- тадбирлар қўлланилади.

ОВОГЕЛЬМИНТОСКОПИЯ УСУЛЛАРИ.

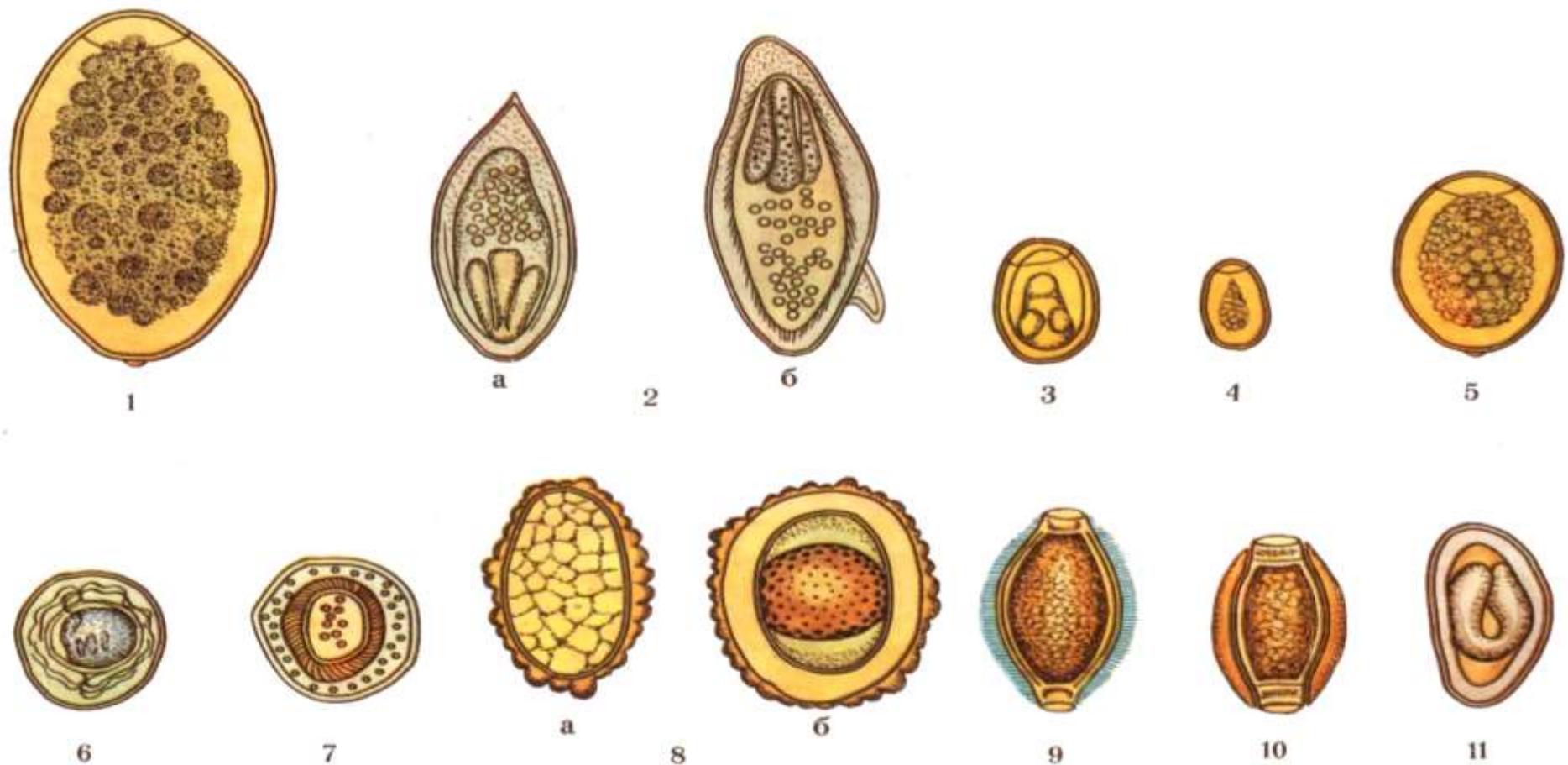
Гельминт тухумларини аниқлаш бўйича лабаратория хона бўлиб диагностикасида касалдан ажратиб чиқарилган ахлат, сийдик, балғам ва бошқалардан фойдаланилади. Шифокор аввало одам учун патоген бўлган гельминтларни, тухумини тузилишини ва улрани топиш усулларини билиш керак.

Паразит чувалчангларнинг кўпчилиги одам ичагида яшайди, шунинг учун шифокорга копрологик анализ, яъни нажасни микроскоп орқали текшириши тўғри келади. Ҳозирги вақтда гельминтозлар лабаратория диагностикаси мақсадида қуидаги усуллар қўлланилади.

1. Натив суркаш усули – ёғоч таёқча ёрдамида нажасдан бир бўлак олиб буюм ойнасига қўйилади, унга ош тузининг изотоник эритмаси ёки сув, ёки 0,5% ли глицерин эритмаси қўшиб, аста-секин аралаштирилади. Сўнг буюм ойнага суртма олиб микроскопда кўрилади. Бу усул оддий бўлиб кўп миқдордаги гельминтозларни текширишда қўл келади.
2. Қалқитиб чиқариш усули.

Фюллеборн усули (юзага қалқиб, сузиб чиқиши). Бунда солиширма оғирлиги (нисбий зичлиги) оз бўлган тухумни суюқлик юзасига қалқиб чиқиши хисобига асосланган. Форфорли ёки шиша стаканча олиб 4-4,5 г нажас ва 20 маротаба хажмда NaCl ни тўйинган эритмаси қўшилади, аста аралаштириб 45 мин-1,5 соат қолдирилади. Бу вақт ичида тухум суюқлик юзасига қалқиб чиқиб парда ҳосил қиласди. Симли халқа ёрдамида пардани олиб буюм ойнасига силкитиб туширилади, сўнг ёпгич ойна билан ёпиб микроскоп остида кўрилади.

Бу усул ёрдамида майда цестодлар ва нематодаларни тухумлари аниқланади. Аскарида тухумидан ташқари тухумларни аниқлашда бошқа эритмалардан ҳам фойдаланилади. (Магний сульфат ва натрий карбонат тўйилган эритмаси). Чет элда рух сульфатни тўйинган эритмаси кенг қўлланилмоқда. Қалқиб чиқиши билан бир қаторда тухумни чўқтириш усулидан ҳам фойдаланилади. Бунинг учун бир бўлак нажас олинниб унга тенг миқдорда эфир ва хлорид кислота қуйиб аралаштирилади, сўнгра 3-5 минут центрифуга қилинади. Бунда 3 та қават ҳосил бўлади, юқори қават эфир, ўрта қават кислота ва остида тухумлар. Пипетка ёрдамида остидаги тухумлардан намуна олиб, буюм ойнасига жойлаштирилади ва ёпқич ойна билан ёпиб микроскоп остида кузатилади.



46-расм

Гижжа тухумлари:

1 -жигар қуртиники (**Fasciola hepatica**), 2 - қон сүрғичилариники: а –**schistosoma haematobium** б- шистосомамансони
 3 - ланцецимон сүрғичиларники (*Digrocoelium lanceatum*), 4 - мушук сүрғичлисииники (*Opisthorchis felineus*), 5 - кенг
 тасмасимон(*Diphylorchis latum*)б6 -пакана гижжа (**Hymenolepis nana**), 7 -тениид (**taeniidae**), 8 -одам
 аскаридалариники (**ascaris lumbricoides**): а -уруғланмаган , б - уруғланган, гепатикоидлар (**Hypaticola hepatica**), 10-
 қыл бошли гижжа (**Trichocephalus trichurus**), 11-острицалар (**Enterobius varmicularis**)

Амалий машғулот.

Мавзу: Овогельминтоскопия методлари.

Мақсад: Овогельминтоскопиянинг айрим лаборатор услублари билан танишиш. Турли хил гельминтларнинг ўзига хос тузилишларини ўрганиш. Чунки бемор ахлати, пешоби билан ажралиб чиқадиган паразит тухумларини аниқлаш асосий лаборатор текшириш усули хисобланади. Шифокор албатта одам учун потоген бўлган гельминтлар тухумларининг морфологиясини билиши шарт.

Вазифалари:

1. Асосий овогельминтоскопик текшириш усуллари билан танишиш.
2. Қалқитиб чиқариш услубини ўзлаштириш.
3. (Жигар сўрғичлиси, мушук сўрғичлиси, кенг лентали, тенид, аскарида, оstriца, қилбош) тухумларининг тузилиши ва ўзига хос томонларини ўрганиш.

Кутилган натижалар:

Дарс ўтиб бўлганидан кейин талаба билиши керак:

1. Жигар, мушук ва ланцетасимон сўрғичлилари, кенг лентали, тенид, аскаридалар, оstriцалар, қилбошларнинг тухумларини тузилишини билиш.
2. Натив суркаш методи техникасини билиш.
3. Чўқтириш методини билиш.
4. а) Фюллеборн, б) Калантарян қалқитиб чиқариш методларини амалий ўтказа олиш.
5. Гельминтлар тухумлари аралашмасидан тухумларни алоҳида элементар ажрата олиш.
6. Турли хил гельминтлар тухумларини бир- биридан ажрата олиш.
7. Турли хил гельминтлар тухумларини бир-биридан фарқлай билиш
8. Гельминтозларга қарши кураш методларини билиш.

Таркиби:

Амалий машғулотнинг режаси ва ташкилий структураси:

1. Ташкилий жараён ва мақсадни аниқлаш:
2. Талабалардан ёзма ёки оғзаки сўров ўтказиш. Асосий масалаларни тахлил қилиш:
 - * Овогельминтоскопик кузатиш методлари ҳақида тушунча.
 - * Овогельминтоскопиянинг натив суркаш методи.
 - * Овогельминтоскопиянинг чўқтириш методи.
 - * Гельминтлар тухумларининг тузилишидаги ўзига хосликлари(фациолалар, мушук ва ланцетсимон сўрғичлилар, кенг лентали, тенид, аскарида, оstriца, қилбош тухумлари).
 - * Гельминтларга қарши кураш.
3. Амалий машғулот ўтказиш учун йўлланма бериш.
4. Амалий машғулотнинг бажарилишида, талабаларнинг мустақил ишларини бажаришларидаги иштирокини жорий назорат қилиш.
 - Таблица расм слайдлардан фойдаланиб гельминтлар тухумларидаги ўзига хосликни ўрганиш;

- Овогельминтоскопиянинг қалқиб чиқаришини методини ўтказиш.
- Гельминтлар тухумлари аралашмаси препаратини кўриш: а) фациола; б) мушук сўрғичлиси; в) кенг лентали; г) тенид тухуми; д) аскарида; е) острита; ж) қилбош тухумларини топиб расмларини чизиш.

Дарс анъанавий йўқлама қилиш билан бошланади. Мавзу ёзилади, мақсад аниқланади. Талабалардан ёзма ёки оғзаки сўров ўтказилади.

Ўқитувчининг кузатганлари.

Шуни эътиборга олиш керакки, гельминтоз касалликларига чалинган беморларга ташхис қўйишда клиник кузатув методлари билан бир қаторда, лаборатор ташхис методларидан ҳам фойдаланилади. Кўпинча нажас тахлили

(анализ) ўтказилади. Нажасдан гельминтлар ёки уларнинг бўғимларини топиш гельминтоскопия, гельминтларнинг тухумларини топиш овоскопия гельминтлар ва уларнинг тухумларини топиш овогельминтоскопия деб номланади.

Нажаснинг микроскопик текширишни бир қанча методлари бор. Шуни эътиборга олиш керакки текшириш учун янги (бир суткадан ўтмаган) нажас олинади. Бундан ташқари баъзи гельминтларнинг тухумлари вақт ўтиши билан ривожланади. Бу ҳам ташхис қўйишда қийинчилик келтириб чиқаради. Ҳозирги вақтда гельминтозлар диагностикаси қўйидаги методлардан фойдаланилади.

Натив суркаш методи.

Буюм ойнасига бир бўлак нажаснинг бир томчи 50%ли глицерин ёки физиологик эритма билан аралаштириб, шиша ёки ёғоч шпатель ёрдамида буюм ойнасига суртилади. Суртма юпқа ва бир текис бўлиши шарт. Кейин Препарат микроскопнинг катта боеътиви ёрдамида кўрилади. Бу метод содда лекин оммавий фойдаланилади (қўлланилади). Баъзан кам зарарланган холларда натижা бермаслиги мумкин. Сабаби нажасдан жуда оз миқдорда олинади.

Қалқитиб чиқариш методи. (Фюллиборн методи).

Бу метод ёрдамида гельминтлар тухумларини аниқлашда банка ёки стаканга 10 г нажас ва унга 20 баравар хажмда ош тузи (NaCl)нингтўйинган эритмасидан оз- оздан қўшиб аралаштирилади ва 45 минутдан 1,5 соатгача қолдирилади. Бу вақт оралиғида эритма солиштирма оғирлигидан енгил тухумлар қалқиб чиқади. Шу қалқиб чиқсан (қоплама) тухумлар сим ёки сузгич ёрдамида олиб буюм ойнасига суртилиб ёпқич ойна билан ёпилади ва микроскоп ёрдамида кўрилади. Бу метод майда цестодалар ва бошқа нематода тухумларини аниқлашда қўл келади. Лекин trematodalар, аскарида, кенг ленталиларнинг тухумларини аниқлаб бўлмайди, шунинг учун юза қисми ўрганилгандан кейин, аралашманинг юза қисмини тўкиб ташлаб, ёки узун пипетка ёрдамида идиш остидаги тухумларни ҳам аниқлаш мумкин.

Ош тузининг тўйинган эритмаси билан бир қаторда бошқа эритмалар тиосульфат, магнезий сульфати, натрий нитратларнинг тўйинган эритмаларидан

(Калонтарян методи) фойдаланиш мумкин. Калотарян методидан фойдаланилганида қалқиб чиқиш вақти қисқаради. (30 минут) ва бунда бошқа гельминт тухумлари ҳам қалқиб чиқади. Қалқиб чиқиш методи анча мнхнат талаб қиласы, лекин натижаси натив суркаш методига қараганда анча юқори бўлади.

Чўқтириш усули (Телеман методи).

Бунинг учун нажаснинг турли жойларидан нўхот катталигида олиб, уни шиша таёқча билан пробиркага суртиб, (тeng хажмда) эфир ва хлорид кислота аралашмаси билан чайқатилади. Кейин аралашма 1 минут давомида центрафуга қилинади. Бунда тухумлар пробирка остига чўкади. Ҳосил бўлган чўкмадан шиша таёқча билан олиб, буюм ойнасига суртилади ва ёпқич ойна билан ёпиб микроскоп остида кўрилади. Бу метод аниқ ва тез бажарилади. Гельминтлар тухумларини аниқлашда уларнинг фарқли белгиларига эътибор бериш керак. Ўлчамларига, қобигидаги белгиларига (шаклига) ахамият бериш керак.

К.И. Скрябиннинг таклифига кўра гельминтоз билан касалланган bemорларни даволаш ва касалликни олдини олиш учун атроф муҳитни инвазион материаллар билан ифлосланишини олдини олиш керак. ер шари ёки айрим ҳудудларда одамлар , хайвонлар ва ўсимликларни заарали касаллик қўзғатувчилардан бутунлай тугатиш девастация дейилади. Девастация хақида билимлар 1944- йилда К.И.Скрябин томонидан ишлаб чиқилган.

Амалий ишни бажариш.

Таблица, расм, слайдлардан фойдаланиб, гельминтлар, фациола, кенг лентали, тенид, аскаридалар, остицталар, қилбош, мушук ва ланцетсимон сўрғичлиларнинг ҳар бирини ўлчами, ранги, шакли, қопқоқчаси бор ёки йўқлигини, бўртган жойи, сариқлик шарчаси бор ёки йўқлигини ўрганиш ва расмини чизиш.

Фациола, аскарида ва бошқа гельминтлартухумларини(туёкли ёки кемирувчи) ахлатлари билан аралашмасини Калантарян методи ёрдамида микропрепаратини тайёрлаш ва микроскопнинг катта объективи ёрдамида кўриш. Топилган тухумлар қайси гельминтга тегишли эканлигини аниқлаш. Гельминтлар тухумлари аралашмаси препаратини кўриш ва 3-4 та гельминтни тухумини ўзига хос белгилари бўйича ажратиш. Тестлар билан ишлаш. Вазиятга доир масалалар ечиш. Бажарилган вазифаларни текшириш.

Тарқатма материаллар:

Турли гельминтлар тухумлари тасвирланган варақлар; микроскоп, микропрепаратлар; ўргатувчи- назорат тестлари, вазиятга доир масалалар.

Дарснинг жиҳозланиши: Гельминтларнинг тухумлари тасвирланган таблицалар, слайдлар, расмлар. Доимий препаратлар: Этюд, микроскоп, сальфеткалар, спирт. Буюм ва ёпқич ойналар, стаканлар, селитра эритмаси, фасциолалар, аскарида тухумлари аралашмаси бор қуруқ хайвон нажаси. Шиша таёқча, метал (човли) сиртмоқ, пипеткалар.

Назорат саволлари:

1. Гельминтоскопия ва овогельминтоскопияларга тушунча беринг.
2. Копрологик анализнинг қандай методлари бор.
3. Натив суртиш методи, уни ўтказиш техникаси, бу методнинг ижобий ва салбий томонлари.
- 4.Фюллиборн қалқитиб чиқариш методи, унинг ижобий ва салбий томонлари.
- 5.Калонтарян қалқитиб чиқариш методи, унинг ижобий ва салбий томонлари.
6. Телеман чўқтириш методи, методнинг моҳияти унинг ижобий ва салбий томонлари.
- 7.а) фасциола, б) мушук сўргичлиси, в) ланцетсимон сўргичли, г) кенг лентали, д) тенид тухуми, е) қилбош, ж) аскарида, з) остица тухумларининг тузилиши ва ўзига хос ҳарактерли белгилари.
8. Қайси гельминтларнинг тухумларини одам нажасидан аниқлаб бўлмайди.
9. Қайси гельминтозда овогельминтоскопия методларини қўллаб бўлмайди.
- 10.Қайси гельминтларнинг тухумларини одам нажасидан топса бўлади.
- 11.Гельминтларга қарши кураш, дегельминтизация ва девастация методлари ким томонидан ишлаб чиқилган?

Ш-Бўлим

Халқали чувалчанглар-Annelides типи.

Халқали чувалчанглар 7000 га яқин турларни ўз ичига олади.

Халқали чувалчангларнинг чўзиқ, икки ёқлама симметрия танаси кетма-кет ётадиган халқалардан ёки сегментлардан иборат.

Тери-мускул халтаси кутикуладан, унинг остида ётадиган бир қават тери хужайраларидан ва бир неча қават мускуллардан иборат. Ички органлари иккиламчи тана бўшлиғи (coelom)да жойлашади. Целом перитонеал эпителий билан қопланган ва сегментларнинг сонига қараб тўсиқлар билан айрим камераларга бўлинган.

Марказий нерв системаси ютқун усти нерв тугуни ва қорин нерв занжиридан иборат. Ютқун усти нерв тугуни сезги органларидан: кўзлари, мувозанат органлари, пайпаслагичлари ва қамрагичларини нерв билан таъминлайди. Қорин нерв занжири ички аъзолар ва лакоматор аъзоларни нерв билан таъминлайди.

Айриш системаси – метаметанефридијилар – тана сегментларида метамер равишда такрорланиб борадиган найсимон жуфт органларидир. Протонефридијилардан фарқли ўлароқ уларнинг иккала томонида очик ажратиш каналчаси бор. Бу каналга тана ковагига очиладиган воронка билан бошланади кейинги учи ташқарига очилади.

Хайвонот дунёсининг филогенезида биринчи марта аннелидларда **қон томирлар системаси** пайдо бўлади. Асосий қон томирлари орқа ва қорин томондан ўтади. Олдинги сегментларда улар кўндаланг томирлар билан бир-бирига туташади. Орқа ва олдинги халқа томирлар бир маромда қисқариб юрак вазифасини бажаради.

Кўпчилик турларда қон томирлар системаси туташdir баъзи турларда қон рангиз, бошқаларида гемоглобин борлиги муносабати билан қизил бўлади.

Нафас олиш системаси. Халқали чувалчангларнинг қўпчилик турлари капиляр қон томирларга бой бўлган тери орқали нафас олади. Денгизда яшайдиган бир қанча шаклларида тахассуслашган нафас олиш органлари жабралар бор. Булар одатда параподийлар ёки пальпаларда вужудга келади.

Аннелидлар орасида айрим жинсли ва гермофрадит турлар бор. Жинсий безлар тана бўшлиғида жойлашган.

Аннелидларнинг ўзидан олдинги типларга нисбатан бир қанча прогрессив белгилари мавжуд. Буларга тана бўшлиғи (коваги), қон томирлар системаси ва баъзи гурухларда нафас олиш органлари ҳамда ташқи параподий ўсимталари бўлишилиги шулар жумласидандир.

Халқали чувалчанглар типига 3 та асосий синф киради.

1. Кўп тукли халқали чувалчанглар – Polichoeta
2. Кам тукли халқали чувалчанглар-Oligochaeta
3. Зулуклар-Hirudinea

Кўп туклилар ва кам туклилар орасида паразитологик ҳамда тиббиётдаги аҳамиятлиси кам. Шунинг учун Зулуклар синфига кенгроқ тўхталамиз.

Зулуклар-Hirudinea

Зулуклар кўп тукли халқали чувалчанглардан келиб чиққан. Улар ярим паразитлик билан ҳаёт кечирадиган бўлгани муносабати билан тузилиши соддалашган. Танаси дорсо-вентрал йўналишда бир оз яссилашган. Иккита: олдинги ва кейинги сўрғичи бор. Зулуклар шу сўрғичларининг ёрдами билан ўз ўлжасига ёпишиб олади ва қони билан озиқланади.

Танаси сегментларга бўлинган. Зулукларда чин метамеиядан ташқари сохта халқалари бор – битта сегментда бир нечта халқалар бўлади. Танасининг хақиқий сегментлари сони ташқи сегментлари сонидан анчагина кам бўлади. Ҳар битта хақиқий сегментга кўпинча 3-5 та ташқи сегмент тўғри келади. Параподийлари ва туклари бўлмайди. Иккиламчи тана коваги редукцияланган: унинг ўрнига органлар оралиғида учрайдиган синуслар ва камгаклар бор. Қон томирлар системаси туташ эмас. Нафас олиш органлари йўқ. Жинсий системаси гермофродитдир.

Зулукларнинг овқат ҳазм қилиш системаси яхши ривожланган бўлиб, уч қисмдан: олдинги, ўрта ва кейинги ичаклардан иборат. Олдинги сўрғичини асосида жойлашган оғиз дастлаб оғиз бўшлиғига очилади сўнг ютқун ва калта торгина қизилўнгач у бир неча жуфт ён чўнтакчаларга эга бўлган ўрта ичакка очилади. Ён чўнтакчаларнинг охириги жуфти жуда ҳам кучли ривожланган бўлиб, танасини охиригича етиб боради ундан эса калтагина кейинги ичак бошланиб порошица орқа сўрғич асоси билан ташқарига очилади.

Айриб чиқариш системаси кескин ўзгарган метанефридий типида тузилган. Айриб чиқариш каналлари метамер жойлашган бўлиб, зулукларнинг олдинги ва кейинги сегментларида улар редукцияланган. Масалан тиббиёт зулукларининг танаси 33 та сегментдан иборат бўлиб, уларнинг 17 та ўрта сегментларида айриб чиқариш тизими метамер жойлашган бўлади.

Нерв системаси бир жуфт ютқун устки нерв гангляси бир жуфт ютқун ости нерв тугуни ва уларни туташтирувчи ютқун атрофи нерв коннюктиваси, ундан кетувчи 20 дан ортиқ нерв тугунларидан ва қорин нерв занжиридан иборат. Сезги органларидан энг яхши ривожлангани бу ҳар бир сегментда метамер жойлашган бакалосимон органлари ҳисобланиб, улар кўп бўлмаган сезувчи эпителий ҳужайраларидан иборат бўлади. Бакалосимон органларнинг аниқ функцияси маълум эмас, лекин улар химиявий сезги рецепторлари вазифасини ўтаса керак деган фикрлар бор. Бакалосимон органлар зулукларнинг олдинги сегментларида жойлашганлари 1-5 жуфти трансформацияга учраб кўзга айланган.

Жинсий системаси – Зулуклар гермофродитлар. Тиббий зулукларнинг эркаклик жинсий системаси 9 жуфт юмалоқ шаклли уруғдон халтачаларидан иборат бўлиб, улар танасининг ўрта қисмида метамер жойлашган. Уруғдон

қопчаларидан уруғ отувчи канал бошланади, уларнинг ҳар бири ўнг ва чап уруғ каналига очилади. Уруғ канал зулукнинг олдинги томонига қараб йўналади ва буралиб уруғдоннинг ўсимтасига айланади. Сўнг иккаласи қўшилиб ягона уруғ отувчи канал билан жинсий тешик орқали ташқарига очилади.

Урғочилик жинсий системаси эса бир жуфт тухумдан жойлашган жуфт қопчадан иборат. Тухумданлардан ўнг ва чап тухум йўли бошланиб улар бир-бири билан қўшилиб эгри-буғри калтагина бачадонни ҳосил қиласди. Бачадон эса мускулли қинга айланади. Қин зулукнинг қорин томонида эрқаклик тешиги орқасида жойлашган урғочилик жинсий тешиги орқали ташки муҳит билан туташади. Тухумнинг етилиши ички, тухум пиллага ўралиб қўйилади. СНГ давлатларида зулукнинг 80 дан ортиқ тури яшайди.

Тиббий зулук (*Hirudo medicinalis*)ларнинг сўлак безларида оқсил таркибга эга бўлган **гирудин** моддаси ишлаб чиқарилади. У модда тиббий зулукларни айрим касалликларни даволашда қўлланилишини таъминлайди.

Зулук билан даволаш Гирудотерапия дейилади.

Қўйидаги ҳолатларда зулук билан даволаш тавсия этилади:

Ревматология (артритлар, остеоартроз, ревматик артрит, ревматизм)

Қон айланиш аъзолари (инфаркт, миокард, атеросклероз, юрак аритмияси, гипертоник кризисларда, қон томир кризислари, юрак астмасида)

Нафас олиш аъзолари (барча бронхитларда, плеврит, пневмония, пневмосклероз)

Овқат ҳазм қилиш аъзолари (диарея, сурункали холицестит, постгепатит синдромлари, жигар циррози, озиқ-овқатга аллергия, колит, гастрит)

Урология (цистит, простотит, цисталгия, буйрак оғриқлари, буйрак поликистози, буйрак тош касалликлари)

Хирургия (фурункулез, геморрой, қўл оёқлардаги вена томирларининг варикоз кенгайиши)

Эндокринология (тиреодитлар, семизлик, эндемик бўқоқ, қандли диабет)

Гинекология (эрозия, фибромастопатиялар, менуструал олди синдромлар)

Неврология (бош айланиши, бош оғриғи (цефалгия), мигрен, учламчи нерв невралгияси)

Дерматология (атипик дерматит, терида қичишиш)

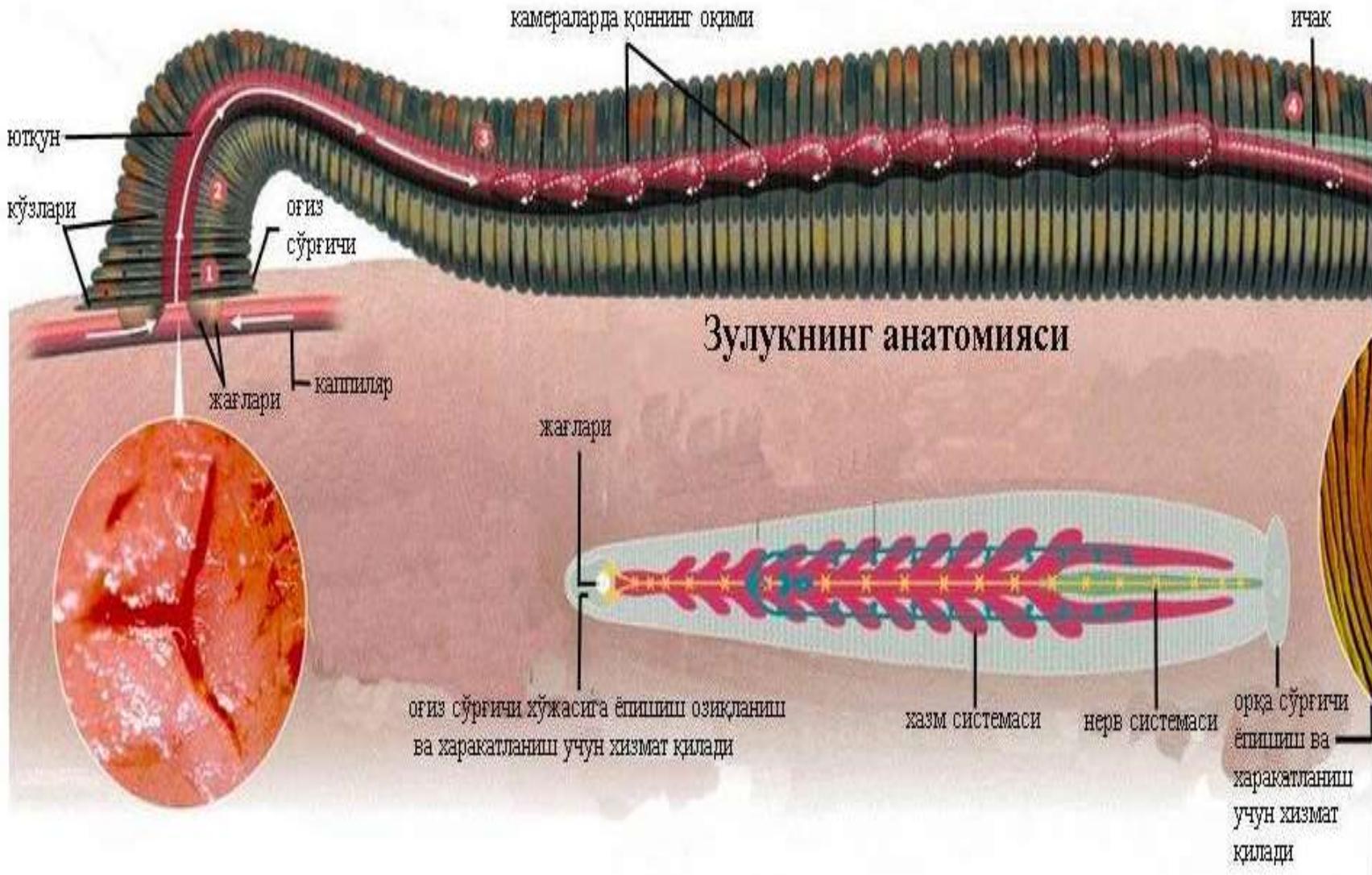
ЛОР (сурункали гайморит, бурун полиплари, фронтит, тонзиллит, фарингит, бурун фурункулези)

Офтальмология (глаукома, ниналоғич чиққанда)

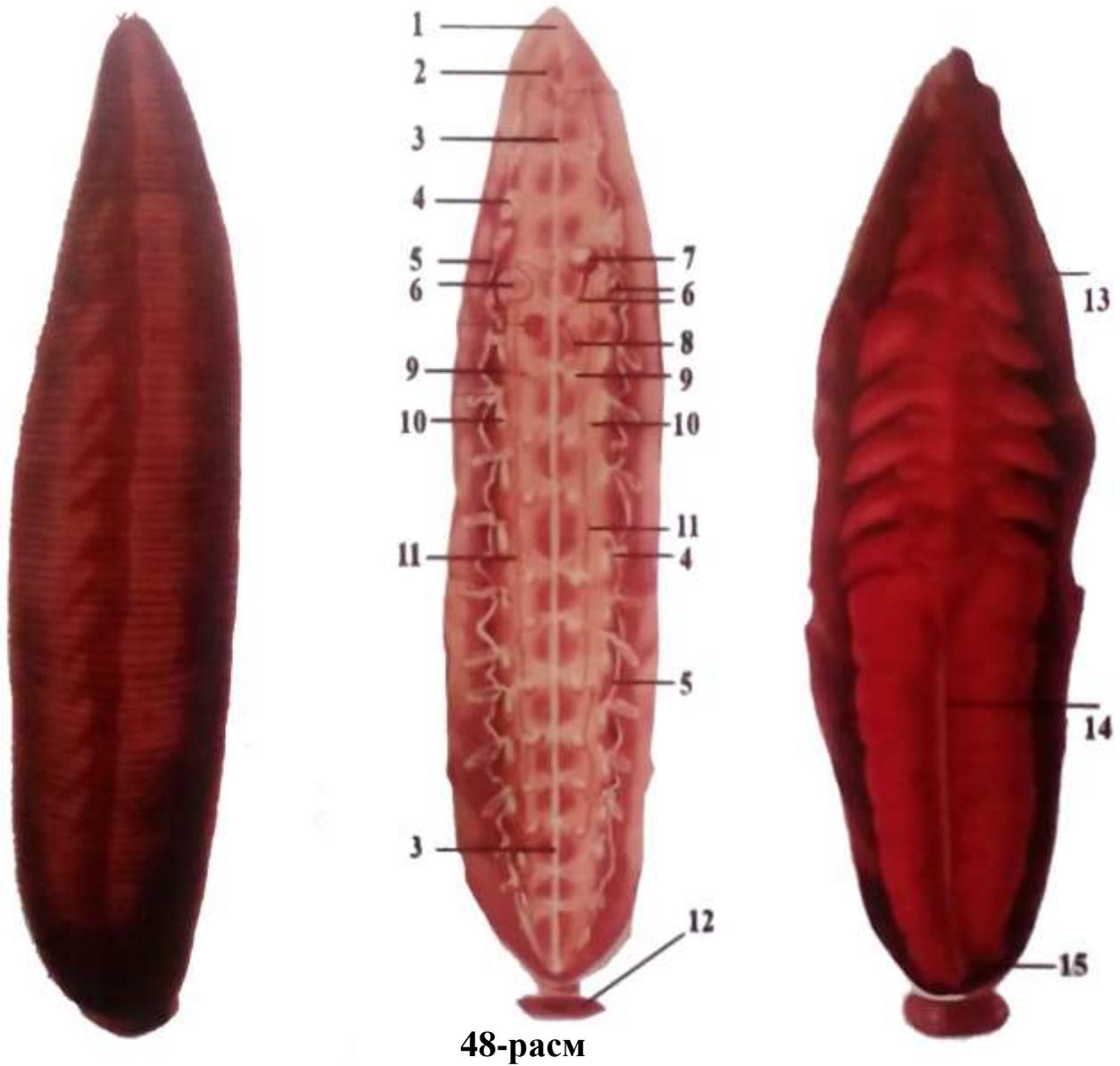
Қўйидаги ҳолатларда зулук (солиш) билан даволаш тавсия этилмайди:

- Анемияда
- Гемофилия
- Гипотония (босим паст бўлганда)

- Геморрогик диатезларда
- Хомиладорлиқда
- Онкологик касалликларда
- Шахсан қабул қила олмаслик холларда
- Кесарево кесиішдан кейин уч-түрт ой мобайнида
- Шунингдек 7 ёшгача бўлган болаларда.



47-расм
Зулукнинг анатомияси



А-тиббиёт зулуги
(ташқы күриниши)

Б-ички
күриниши

В- ичак
тузулиши

1-ютқун 2-халум. 3-нерв занжири. 4-нейрон. 5-айриш канали.
6-қин. 7-тухумдон. 8-капулятив аъзо. 9-урұғдон. 10-нейфростом.
11-урұғ йүллари. 12-орқа сүрғич. 13-ён чүнтаклари. 14-ичак.
15-орқа ичак

IVБўлим
ТИББИЁТ АРАХНОЭНТОМОЛОГИЯСИ
БЎҒИМОЁҚЛИЛАР (Artrapoda)типи.

Тиббиёт аҳамиятига эга бўлган бўғимоқлилар типи вакилларини тиббиёт АРАХНОЭНТОМОЛОГИЯСИ ўрганади.

Бўғимоёқлилар типи энг кўп сонли бўлиб, турларининг сони 1,5 млн дан ортади. Бўғимоёқлилар билатерал симметрияга эга, танаси сегментлашган, бўлимларга ажралган.

Типнинг ҳарактерли белгилари:

1. Хитин қоплами, бўғимли оёқлари мавжуд.
2. Арапаш тана бўшлифига эга.
3. Кўндаланг-тарғил мушаклар ривожланган.
4. Ҳазм системаси тахассуслашган. Ҳазм найи олдинги қисмида овқатни майдаловчи мосламалар, ўрта қисмида ҳазм безлари, кейинги қисмида анал тешиги мавжуд.
5. Нафас олиш системаси, жабралар, ўпкалар ёки трахелардан иборат.
6. Айириш системаси шакли ўзгарган метанефридиялардан ёки малпигий найдалардан ташкил топган.
7. Қон айланиш системаси очик, юрак ва томирларидан тузилган. Гемолимфасида гемоцианин (айрим турларида гемоглобин) мавжуд.
8. Нерв системаси бош қисми ва корин нерв занжиридан тузилган.
9. Сезги аъзолари, хид билиш, хис қилиш ретсепторлари, мураккаб ёки оддий кўзлардан ташкил топган.

Бўғимоёқлилар мухим тиббиёт аҳамиятига эга:

1. Кўп турлари касаллик қўзғатувчи ҳисобланади.
2. Бўғимоёқлилар орасида касаллик қўзғатувчиларни ташувчилар кўп тарқалган.
3. Улар паразитларнинг оралиқ хўжайинлари бўлиши мумкин.
4. Улар орасида одам паразитлар касалликлари қўзғатувчилари ҳамда табиий резеруарлари кўп.
5. Бўғимоёқлилар орасида заҳарлилари кўп.

Бўғимоёқлилар типи 3 та кенжа типни бирлаштиради:

1. Жабра билан нафас оловчилар – *Branchiate*.
2. Хелицералилар – *Cheliceraata*.
3. Трахея билан нафас оловчилар - *Tracheata*

Тиббиёт нуқтаи назаридан хелицералилар ва трахея билан нафас оловчилар мухим аҳамиятга эга.

Жабра билан нафас оловчилардан қисқичбақасимонлар синфи вакиллари тиббиётда аҳамиятли. Айрим тубан қисқичбақалилар яssi ва юмалоқ паразит чувалчангларнинг оралиқ хўжайинлари ҳисобланади. Юқори қисқичбақасимонлар вакиллари ўпка сўрғичлисинг оралиқ хўжайинидир.

Хелицералилар (Chelicerata)

Хелицералилар орасида **ўргимчаксимонлар** (*Arachnoidea*) синфи вакиллари тиббиётда аҳамиятга эга.

Бу синфнинг ҳарактерли белгилари: танаси бош, кўкрак ва қорин бўлимларига ажралган, б жуфт бўғимли оёқлари бор. Оёқларининг 4 жуфти юриш оёқлари, бир жуфти хелитцера, яна бир жуфти педипальпа. Чаён ва ўргимчаклар туркумлари орасида заҳарли турлари кўп. Каналар туркуми ҳам муҳим тиббиёт аҳамиятига эга.

Каналар (Acarina) туркуми Туркумнинг ҳарактерли хусусиятлари

1. Танаси сегментлашмаган
2. Оғиз аппарати хелицера, педипальпа ва гипостомдан тузилган.
3. Ривожланиши метаморфоз йўли билан кечади. Личинкаларида 3 жуфт, нимфаларда 4 жуфт юриш оёқлари мавжуд, жинсий системаси ривожланмаган. Имаго (етук шакли) ривожланган жинсий системага эга
4. Тиббиёт нуқтаи назаридан Акариформлар (Acariformes) ва паразитаформлар (Parasitiformes) кенжа туркумлари аҳамиятга эга.
5. Акариформларга қичима кана, омбор дон каналари ва бошқалар киради.
6. Паразитаформларга иқсад, аргаз, гамаз ва бошқа оиласаларга мансуб каналар киради.

Паразитаформлар (Parasitiformes) кенжа туркуми.

Искод каналари (Ixodidae) оиласи.

Ўлчами 4-5 мм гача етади. Эркакларининг орқа томонида хитин қалқон мавжуд, урғочиларида, личинкаларида ва нимфаларида хитин қалқон фақат олдинги қисмида жойлашган. Хитин кенгайиш хусусиятига эга бўлгани учун урғочилари кўпроқ қон сўра олади. Холицеранинг ўткир тишлари хўжайнин терисини тешишга имкон беради. Оғиз аппарати орқа томонидан яққол кўриниб туради.

Улар фақат бир марта қон сўриш имкониятига эга бўлгани учун кўп қон сўрадилар. Конга тўйган урғочи кана бир марта 20000 тагача тухум қўяди.

Кейинги бочқичлари-личинка. 1 авлод нимфа ва имагодир. Искод каналари бир, икки, уч хўжайнли бўлиши мумкин. Личинкалар ва нимфалар майда умурқалиларда қон сўради.

Искод каналари фақат касаллик қўзғатувчиларнинг резервуари ҳам ҳисобланади. Касаллик қўзғатувчиларни **трансмиссив ва трансовариал** усулда тарқатади.

Каналар эктопаразитарлар ҳам ҳисобланади, яллиғланиш ва аллергик реакцияларга сабаб бўлади.

Қуйида иқсад каналарининг бир нечта турлари билан қисқача танишамиз.

Ит канаси (Ixodes ricinus). Туларемия, энцефалитнинг баъзи шакллари қўзғатувчиларининг ташувчиси ҳисобланади. Евроосиёнинг ўрмонларида учрайди, ривожланиш цикли 7 йилгача давом этиши мумкин.

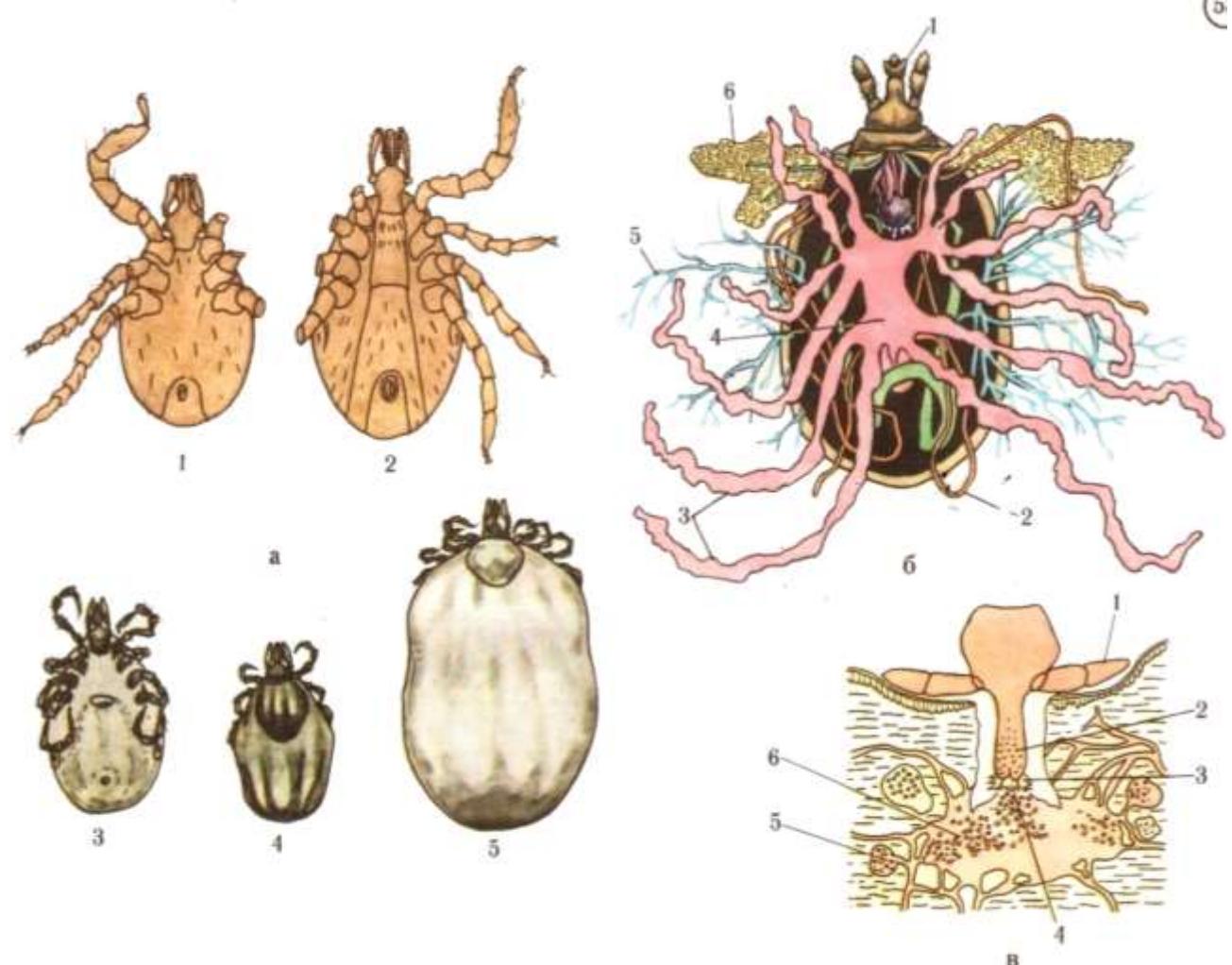
Тайга канаси (*Ixodes persulcatus*). Тайга ёки баҳорги-ёзги энцефалит кўзғатувчисининг ташувчиси ва табиий резервуари ҳисобланади. Сибирь ва Узоқ Шарқ ўрмонларида яшайди.

Иксод каналарига ***Dermacentor*** авлодига кирувчи каналар ҳам киради. Уларнинг қўпчилиги ит канаси ва тайга канасидан фарқ қилиб чўл зонасида яшайдилар.

Dermacentor pictus ўрмонларда яшайди. Туляремия касаллигини кўзғатувчиси ва табиий резервуари ҳисобланади.

Dermacentor marginatus туляремия кўзғатувчисини ташиб юради.

Dermacentor nutalli тошмали тиф қўзғатувчисининг ташувчиси ва табиий резервуари ҳисобланади.



49-расм

Иксод каналари

а -ит канаси(*ixodes ricinus*): 1 - личинка, 2 - нимфа, 3 - оч урғочи (пастдан кўрниши), 4 -оч урғочи (юқоридан ўриниши), 5 -урғочи (тўқ канани кўрниши); **б-ит канаси урғочисининг ички тузулиши:** 1-ҳартум, 2-мальпиги найдалари 3 - ўрта ичакнинг кўр ўсимталари, 4 - ўрта ичак, 5 -трахея, б - сўлак безлари; **в - кананинг хўжайин терисига киритилган ҳартумчаси:** 1 - бармоқлари, 2 – хилицера филофи, 4 - гипостом, 5 - қон томирлар, 6 - яллиғланиш инфильтрати сақлаган тўқима ичи бўшлиғи.

Аргаз каналари (Argasidae) оиласи Аргаз каналарининг ўзига хослиги

1. Ёпиқ жойларда, ғорларда, кемирувчилар ва хайвонлар уяларида, эски ёпиқ жойлар, омборхоналарда, эски уйларда яшайди. Иссик иқлимли мамлакатларда кенг тарқалган.
2. Оғиз аппарати танасининг вентрал томонида жойлашган, орқа томонидан кўринмайди.
3. Орқа томонида қалқони йўқ.
4. Кўп марта оз-оздан қон сўради, ҳар гал янги хўжайнинг қон сўради.
5. Кам тухум қўяди. Ҳаётида бир неча марта тухум қўяди.
6. Аргаз каналарининг нимфалари уч ёки ундан ҳам кўп босқичда ривожланади.
7. Ҳаёт цикли 25-28 йилгача давом этиши мумкин.

Қишлоқ канаси (*Ornithodoros papillipes*)

Қишлоқ канаси (*Ornithodoros papillipes*) – кана қайталама тиф қўзғатувчисининг ташувчиси ва табиий резервуари ҳисобланади.

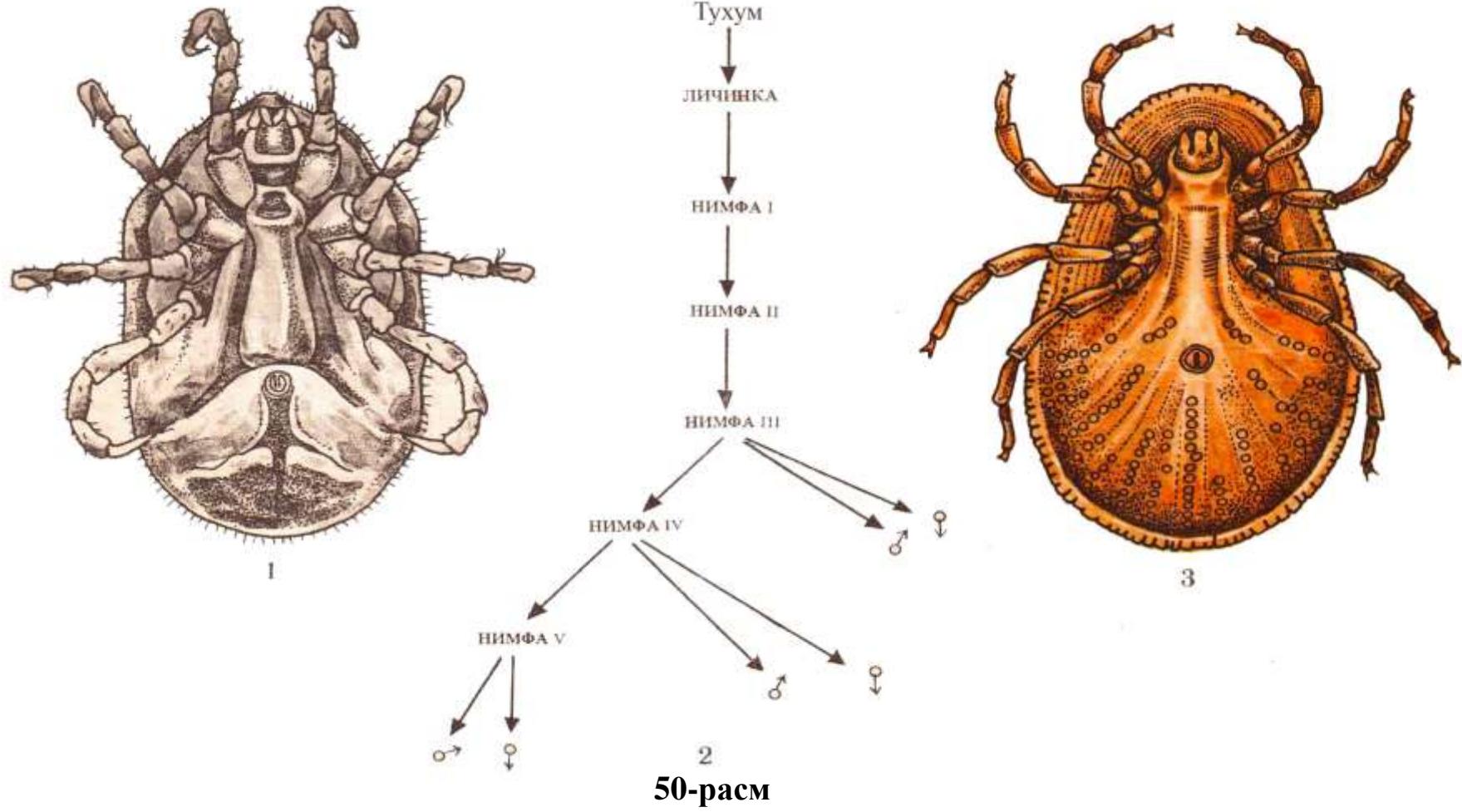
Марказий Осиё, Хиндистон, Эрон, Афғонистонда тарқалган. Ёввойи ва уй хайвонларида, одамда ҳам паразитлик қилиши мумкин.

Касаллик одамга фақат кана чақиши орқалигина эмас, тери орқали каналар ахлати ёки диссимилация маҳсулотларидан юқиши мумкин.

Иқсад каналар ва аргаз каналар орасидаги фарқлар

Каналар оиласи	Аргаз оиласидаги каналар	Иқсад оиласидаги каналар
Белгилар		
Яшаш зонаси	Ёпиқ жойларда	Очиқ жойларда
Оталанган тухумларининг сони	Минг донага яқин	17-20 минг
Оғиз аппарати	Қорин соҳасида Жойлашган	Кана танасидан олдинга туртиб чиқсан
Устки қалқон	Бўлмайди	Аксарият бор

**Бүғимоёклилар типи (Arthropoda)
Ўргимчаксимонлар синфи (Archnoidea)**



1 -қишлоқ канаси (*Ornithodoros papilipes*), 2 –*ornithodorius papilipes* канасининг ривожланиш схемаси, 3 - форс ёки товук канаси (*argas persicus*)

Акариформлар (Acariformes) кенжә түркүми

Акариформларнинг ҳарактерли хусусиятлари:

1. Танаси бўлимларга бўлинмаган, овал шаклга эга.
2. Ўлчами кичик, баъзиларини микроскоп ёрдамида кўрилади.
3. Кўп турларида трахеялари йўқ бутун танаси билан нафас олади.

Омбор ва ун каналари тиббиёт аҳамиятига эга, овқат билан одамга юққандо ошқозон-ичак фаолияти бузилишига, аллергик реакцияларга сабаб бўлади.

Қичима кана (*Sarcoptes scabiei*) (48-расм) – қичима касаллигин қўзғатувчиси.

Паразит эпидермиснинг мугуз қатламида яшайди, узунлиги 0,5 мм дан ошмайди. Бутун танаси билан нафас олади. Терида доимий эктопаразитизмга мосланиши натижасида морфологияси бошқа каналардан анча фарқ қиласди. Одамга касаллар билан мулоқатда бўлганида ёки касалнинг кийимидан, ўрин-кўрпасидан ва шахсий буюмларидан юқади. Урочи кана эпидермисда йўл очади ва ҳаёти давомида 40-50 тагача тухум қўяди. Ҳаёт циклида личинка, нимфа, имаго босқичлари кузатилади, 40-50 кунгача яшайди.

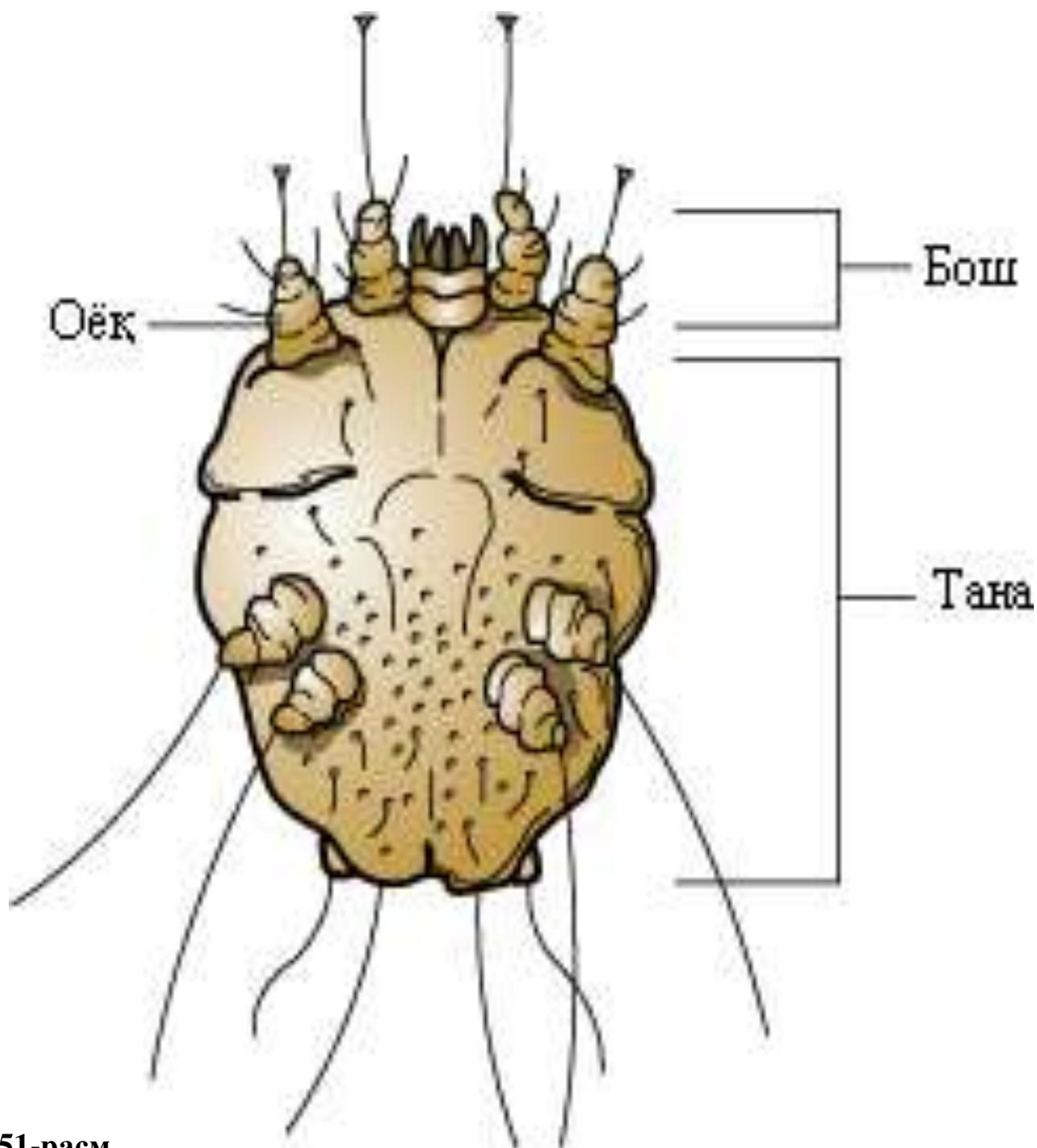
Каналар терининг ҳар қандай жойида яшаши мумкин, лекин кўпинча бармоқлар орасида, қўлтиқ таги, икки сон оралиғи терисида кўпроқ паразитлик қиласди.

Касалларда қаттиқ қичишиш, озиб кетиш аломатлари кузатилади. Қашилган жойларга микроблар тушиши, тери яллиғланишига сабаб бўлиши мумкин.

Одамларга хайвонларнинг қичима каналари ҳам юқиши мумкин. Лекин улар қичиманинг енгил шаклини қўзғатади ва бу касалликлар осон даволанади.

Ташхис терида тўғри ва эгри-буғри оқимтири ингичка йўлчалар аниқланиши асосида қўйилади. Кўпинча ингичка йўл ичидағи пуфакчада канани топиш мумкин.

Профилактикаси. Шахсий профилактика-касаллар билан мулоқатда бўлгандо шахсий гигиена чораларига амал қилиш (бировларнинг сочиқлари, кийимлари, ўрин-кўрпасидан фойдаланмаслик) орқали, жамоат профилактикаси эса – касалларни аниқлаш, даволаш, касалларни кийимларини ва ўрин-кўрпаларни дезинфекциялаш орқали амалга оширилади. Одамлар кўп тўпланадиган жойларда, поездлар, автобус ва самалётларда ўриндиқларни дизенфекциялашга катта эътибор берилиши лозим.



51-расм

Қичима каны (*Sarcoptes scabiei*)



52-расм

Қичима кана (*Sarcoptes scabiei*) нинг тери остида ҳаракатланиши

Трахея билан нафас олувчилар (Tracheata).

Трахеялилар кенжә типи 2 синфға ажратиласы: 1. Күпөңгилелер (miriapoda). Ҳашаротлар (insecta). Күпөңгилелер синфида заһарлы турлар (scolopendralar) мавжуд. Ҳашаротлар синфи муҳим тибиёт аҳамиятига эга.

Ҳашаротлар (insecta) синфи.

Турлари сони 1млн га яқин. Ҳамма турлари биологик тахассуслашган. Жами 6 та оғи бор, шунинг учун ҳашаротлар олти оғылелер (Gexapode) деб ҳам номланади.

Танаси бош, күкрак ва қорин қисмларидан ташкил топған. Бошида сезги ағзолари ва мураккаб оғиз аппарати жойлашған. Оғиз аппаратининг тузилиши озиқланиш типига боғлиқ.

Күкраги уч бўғимга ажралған, ҳар бир бўғимда 1 жуфтдан оёқ ривожланған. Кўпчилик турларда иккинчи ва учинчи бўғимларда бир жуфтдан қаноти бор. Аммо қанотсиз ёки қаноти редукцияланған турлар ҳам мавжуд.

Қорин қисми ҳар хил турларда фарқланадиган 6 дан 12 тагача бўғимлардан ташкил топған.

Ҳазм системаси бошқа бўғимоғылелерга қараганда анча дифференциациялашған (тахассуслашған).

Қон айланиш системаси суст ривожланған, асосан овқат моддаларини ва метаболизм маҳсулотларини ташиш вазифасини бажаради.

Нафас олиш системаси жуда тармоқланған трахеялардан ташкил топған. Қон айланиш системасининг кислород билан таъминлаш функциясини трахеялар бажаради.

Айрииш системаси малъпигий найчалари ёки ёғ танаачаларидан тузилган.

Нерв системаси жуда яхши ривожланған. Сефализация жараёни яхши кўриниб туради. Бош мияси 3 та бўлимга дифференциацияланған. Нейросекретор ҳужайралар яхши ривожланған. Улар тулаш жараёнини назорат қилувчи безлар фаолиятини бошқаради. Кўп турларда мураккаб кўзлар ривожланған, баъзилари рангларни ажрата олиш хусусиятига эга.

Ҳашаротларда хулқининг мураккаб шакллари (инстинклар) ва жинсий деформизм яхши ривожланған.

Ривожланиш тўлиқ ёки тўлиқмас **метомарфоз** йўли билан кечади. Баъзи турларида партеногинез кузатилади.

Ҳашаротларнинг тибиётдаги аҳамияти.

1. Кўп турлари инфекцион ёки паразитар касалликлар қўзғатувчиларининг механик ёки спетсифик ташувчилари ҳисобланади.
2. Улар орасида эктопаразитлар ҳам, эндопаразитлар ҳам мавжуд.
3. Ҳашаротлар синфи вакиллари орасида заһарлы турлари кўп.

Қандалалар (hemiptera) туркуми.

Үрин күрпа қандаласи (*Cimex lectularius*)-экто паразит.

Қандалалар орасида энг кўп тарқалган турлардан бири. Ҳамма жойларда тарқалган бўлиб, асосан кечаси фаол ҳаёт кечиради. Қон сўрувчи паразитлар ҳисобланади.

Қандалалар деворлар ёриғида, мебелларда, үрин-кўрпада, гиламларда ва бошқа жойларда яшайди, одамга асосан кечаси хужум қиласди. Ташиб мухит шароитларига ўта чидамли, бир йилгача очликка чидаши мумкин. Уларнинг оғиз аппарати қон сўришга мослашган, санчиб-сўрувчи типда тузилган.

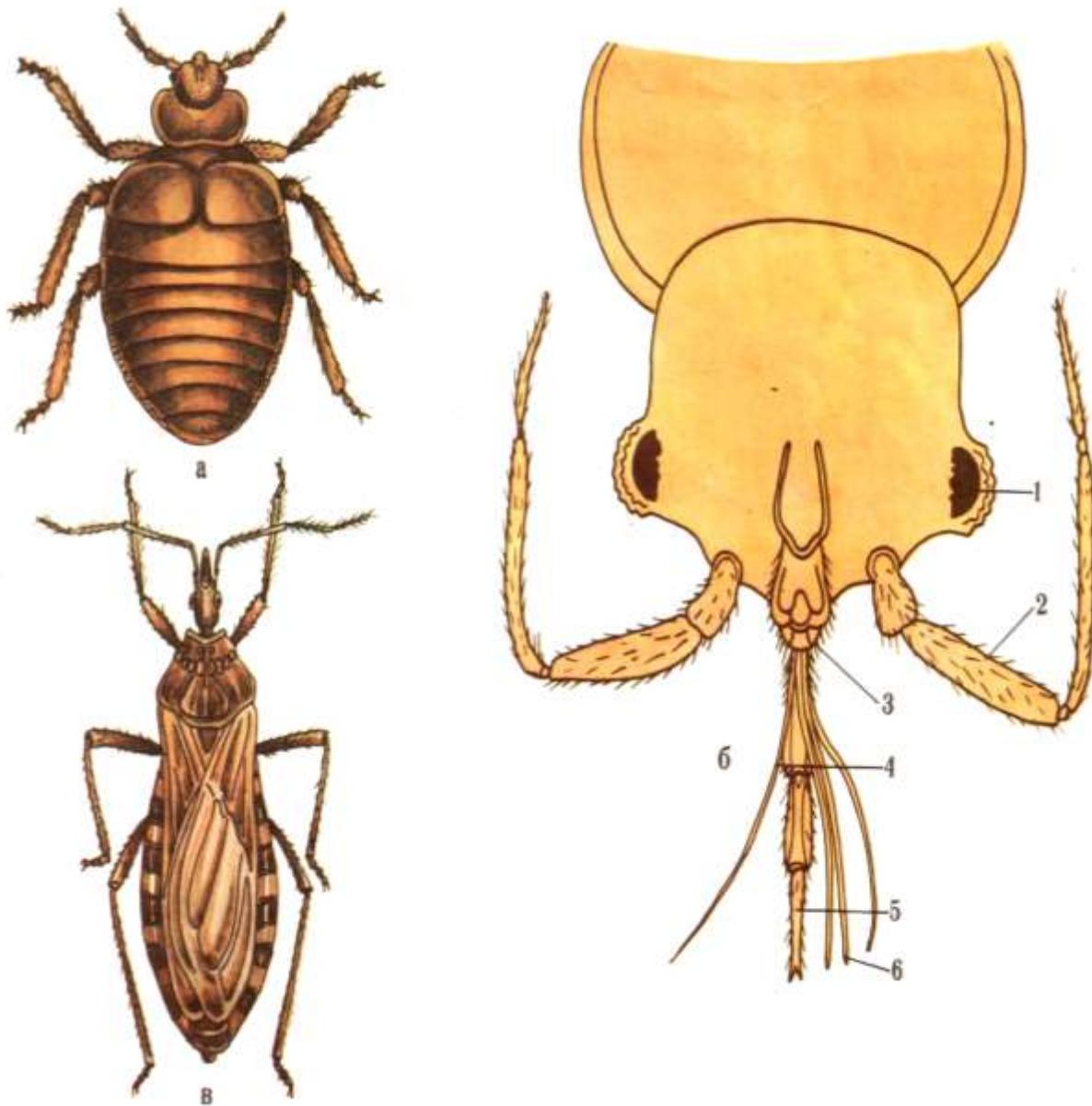
Ривожланиш цикли. Қандалалар тўлиқмас метаморфоз усулида ривожланади. Тухумдан қулай ҳароратда (25°C) 4-6 кунда қон сўрувчи личинкалар чиқади. Личинкалар қулай шароитлар мавжуд бўлса, 28-30 кунда 5 марта тулаганидан кейин етук шаклга айланади.

Клиникаси. Қандалалар чақсан жойлари чидаб бўлмайдиган даражада қичитади, одамнинг тинчлигини бузади, асабийлаштиради, чақилган жойларда аллергик реакциялар, йиринглаш кузатилиши мумкин.

Қандалалар юқумли касалликлар қўзғатувчиларининг ташувчилари бўлиши ҳам мумкин деган қарашлар мавжуд бўлса ҳам, ҳозиргача бу тахминларга ишончли далиллар йўқ.

Профилактикаси. Қандалаларга қарши курашиш учун одамларнинг яшаш жойларини, турмуш шароитларини яхшилаш, уй деворлари, мебеллар, үрин-кўрпаларни инсектицидлар билан ишлов бериш зарур.

Жанубий Америкада яшайдиган **триатомли** қандалалар Америка трипаносомизи (Чагас касаллиги) қўзғатувчисининг специфик ташувчиси ҳисобланади.



53-расм

Қандалалар (Cimicidae. oilasi)

а -тўшак қандаласи (*Cimex lectularius*); б - тўшак қандаласининг боши: 1 - кўзи, 2 - мўйлови, 3 - юкори лаби, 4 - пастки жағи, 5 - пастки лаб, 6 - юқориги жағ; в -триатом қандаласи (*Triatoma infestans*)

Сувараклар (Blattoidea) туркуми.

Қанотли хашаротлар бўлиб, ҳамма жойда тарқалган. Турлари жуда ҳилма-хил. Тўлиқмас метамарфоз йўли билан, личинкалари бир неча марта тулаб ривожланади. Қора суварак (*Blatta orientalis*) ва малла суварак (*Blatta germanica*) бошқа турларга нисбатан кўпроқ тарқалган.

Малла суварак (*Blatta germanica*) – касаллик қўзғатувчиларининг механик ташувчиси.

Йирик хашаротлар қаторига кириб, ўлчами баъзан 3-6 см гача етади. Танаси дорзовентрал яссиланган, 2 жуфт қаноти бор. Оғиз аппарати кемирувчи типда тузилган. Қорин соҳасининг охирида оёқлари гомологларисерклар деб аталувчи ўсимталар кузатилади. Тухумларини пилла ичига кўяди, урғочиси пиллаларни ўзи билан 10-15 кунгача олиб юради. Тўлиқмас метаморфоз билан ривожланади.

Сувараклар асосан кечаси фаол ҳаёт кечиради, одамнинг яшаш жойларида, ошхоналарда, ахлат тўпланган жойда яшайди. Улар овқат қолдиқлари, балғам ахлат билан овқатланади, кундузи яшириниб ётади ва кечаси овқат ахтариб чиқади.

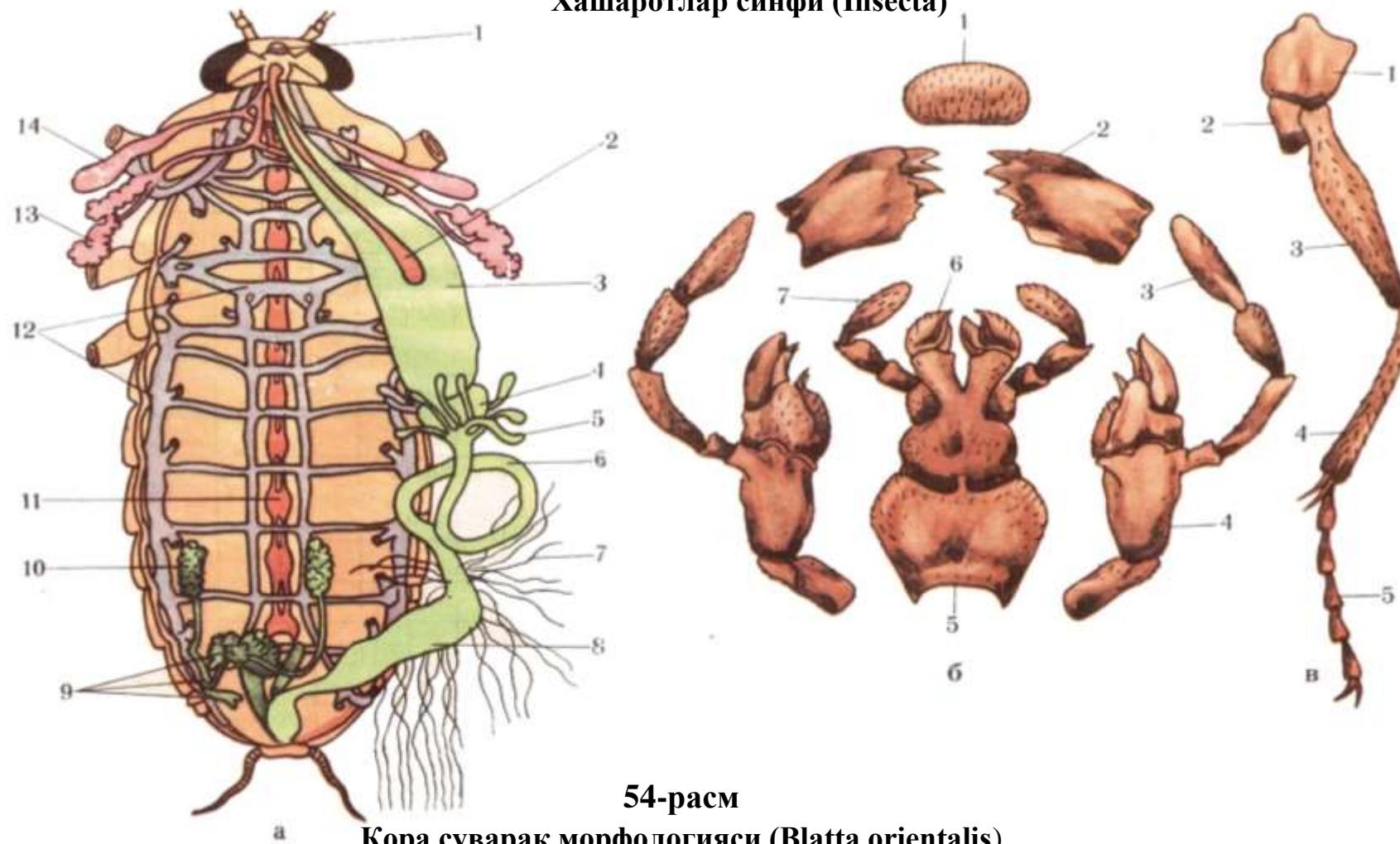
Суваракларнинг тиббиётдаги аҳамияти. Жуда кўп инфекцион ва паразитар касалликлар қўзғатувчиларининг механик ташувчилари ҳисобланади. Улар гижжалар тухумларини ва содда хайвонлар цисталарини тарқатишида ҳам катта рол ўйнайдилар.

Сувараклар диссимилация маҳсулотлари одамларда аллергик реакцияларга ҳам сабаб бўлиши мумкин. Улар заҳарли химикатларга ўта чидамлилиги билан ажралиб туради.

Сувараклар тарқалиши олдини олишда ахоли учун уй-жойларни сифатли қуриш, умумий санитария чораларини амалга оширишга катта эътибор бермоқ зарур.

Бұғимоёқлилар типи (Arthropoda)

Хашаротлар синфи (Insecta)



54-расм

Қора сұварап морфологиясы (*Blatta orientalis*)

а-ички түзилиши: 1 - халқум усти ганглияси, 2 - симпатик нерв, 3 - буқоқ, 4 – чайновчи ошқозон, 5 - пилорик үсімталар, 6 – ўрта ичак, 7 – малъпиги найчалари, 8 - орқа ичак, 9 - құшымча безлар, 10 - уруғдонлар, 2 - қорин нерв занжири, 12 - трахея системаси, 13 - сұлак бези, 14 - сұлак бези резервуари б - сұварапнинг оғиз аппарати: 1 - юқори лаб, 2 - юқори жағ, 3 - пастки жағ пайпаслагиичи, 4 - пастки жағ, 5 - пастки лаб, 6 - тилча, 7 - пастки лаб пайпаслагиичи; в – оёқ: 1 - тосча, 2 - құст, 3 - сон, 4 - болдир, 5 - панжа

Битлар (Anoplura) туркуми

Битлар одамлар ва ҳайвонларнинг қанотсиз қон сўрувчи эктопаразитлари. Битларнинг 200 дан ортиқ турлари маълум. Битлар учун хўжайинларга нисбатан ўзига хослик, спецификлик мавжуд. Улар бир турга мансуб хўжайиндан бошқа турга мансуб хўжайинга ўтмайдилар.

Одамда бош бити (*Pedikulus capitis*), кийим бити (*Pedikulus vestimenti*) ва қов бити (*Phthirus pubis*) паразитлик қиласиди. Бош бити ва кийим-кечак битларини баъзи мутахассислар бир тур – одам бити (*Pedikulus humanis*)нинг кенжа турлари деб хисоблашади.

Битлар одамнинг доимий эктопаразитлари ҳисобланади. Улар бир-биридан яшаш жойи, морфологик ва физиологик ҳусусиятлари билан фарқланади. Энг йирик битлар (4,5-5 мм гача) кийим бити, энг майда битларга эса қов бити киради (ўлчами 1,5 мм). Улар 30 кундан (қов бити) 50 кунгacha (кийим бити) яшайдилар. Бош бити ва кийим бити бутун ҳаёти давомида 300 га яқин, қов бити эса 50 тага яқин тухум қўяди. Тўлиқмас метаморфоз йўли билан ривожланади. Тухумдан чиқсан личинкалар, бир неча марта туллаб имагога айланади.

Битларнинг тиббиётдаги аҳамияти. Эктопаразитлик (педикулёз)дан ташқари **бош бити ва кийим битлари** қайталама ва тошмали (термалар) тиф қўзғатувчиларининг специфик ташувчилари ҳисобланади. Касалликлар қўзғатувчиларининг одамга юқиши контаминатив йўл билан амалга оширилади. Битлар касалликни чақиб юқтирмайди, чунки уларнинг сўлагида қўзғатувчилар бўлмайди. Тошмали (терлама) тиф қўзғатувчилари (риккетсиялар) битлар ичагидан ахлати билан одам терисига чиқарилади. Ҳашаротнинг ахлатини сиқалаш натижасида касаллик қўзғатувчи риккетсиялар одамга юқади.

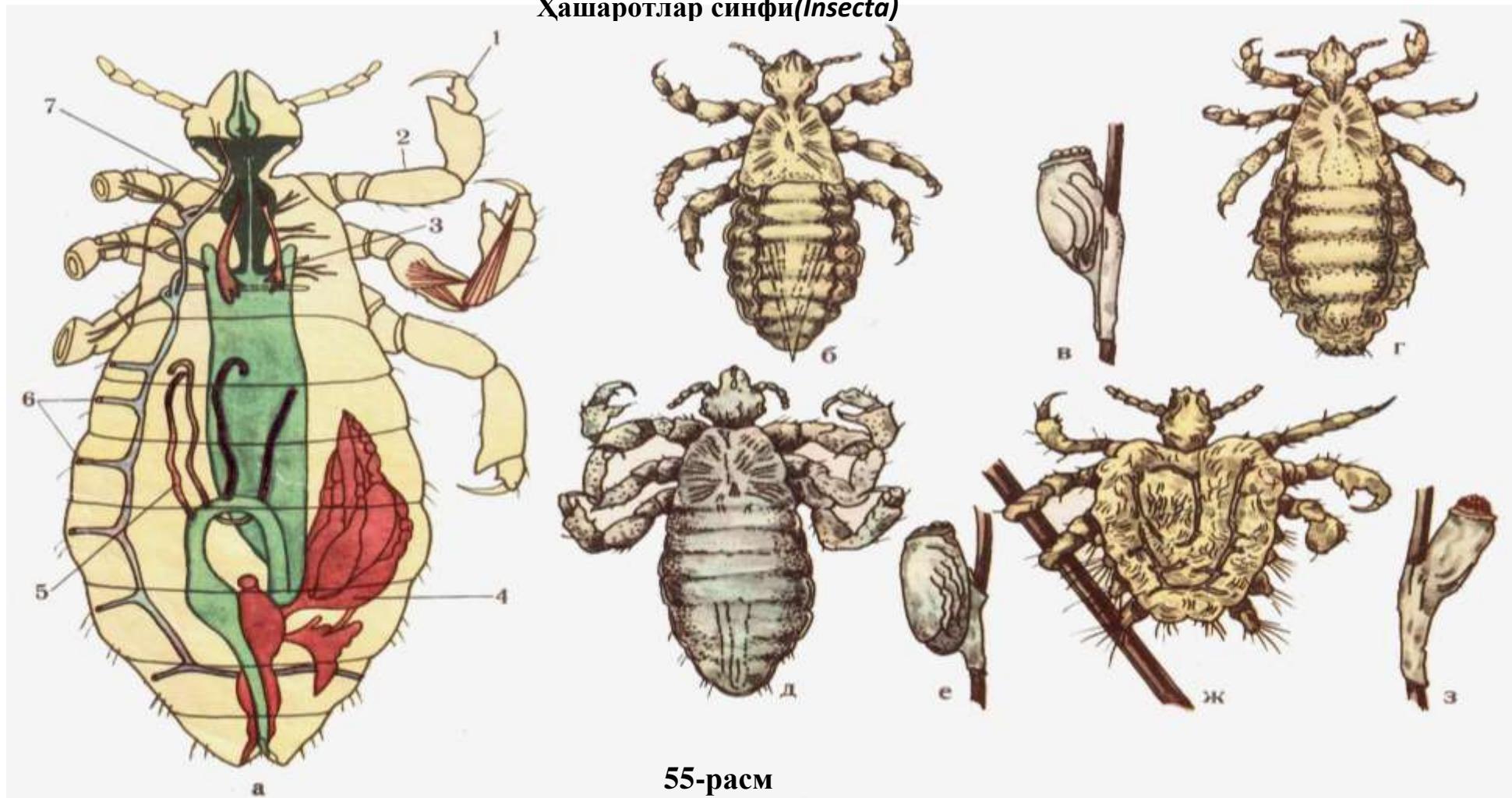
Қайталама (терлама) тиф қўзғатувчилари (спирохеталар) битнинг гемолимфасида яшайди. Битлар эзиз юборилганда гемолимфа яраларга ва тирналган жойларга тушиши натижасида спирохеталар одамга юқади.

Қов бити эктопаразитdir. Уларнинг касаллик қўзғатувчиларини одамга юқтириши аниқланмаган.

Профилактика чоралари. Танани, кийим-кечакларни тоза тутишга боғлик. Одамлар кўп тўпланадиган жойларнинг, транспорт воситаларининг санитария ҳолатини яхши сақлаш, битлар тарқалишини олдини олишда мухим чоралар ҳисобланади. Битлар болалар муассасаларида кенг тарқалиши мумкинлигини эътиборга олиб, тез-тез болаларни тиббиёт кўригидан ўтказиб туриш лозим. Битларни йўқотиш учун маҳсус инсектицидлар қўшилган малҳам мойлари, шампунлар, дори препаратларидан фойдаланилади.

Бўғимёклилар типи (Arthropoda)

Ҳашаротлар синфи (Insecta)



55-расм
Битлар (Anoplura):

а - битнинг тузилиши: 1 - ҳаркатчан тирноқли панжа, 2 - болдир, 3 - сўлак бези, 4 - тухумдон, 5 - мальпиги томирлари, 6 - трахеялар, 7 - нерв тугуни; б - бош битининг эркаги (**Pediculus humanus capitis**); в-бош битининг тухуми (сирка); г - бош битининг урочиси; д - кийим битининг эркаги (**Pediculus humanus corporis**); е - кийим битининг тухуми (сиркаси); ж - Қов бити (**Phthirus pubis** - қов битининг тухуми (сиркаси))

Бургалар (*Aphaniptera*) туркуми.

Бургалар қанотсиз қон сўрувчи эктопаразитлардир. Улар ҳамма жойда тарқалган. Бош қисмida мўйловлари, оддий кўзлари, санчиб-сўрувчи оғиз аппарати мавжуд. Жинсий диморфизм яхши ривожланган. Орқа жуфт оёқлари кучли тараққий этган.

Бургалар тўлиқ метаморфоз йўли билан ривожланади. Тухумдан чиққан личинкалар органик моддаларга бой жойларда ривожланиб, ғумбакка айланади. Ғумбак эса етук шаклга айланади. Бургалар носпецифик паразитлардир. Ҳар бир тур маълум хўжайинда яшаса ҳам, қон сўриш учун бир иссиқконли хайвондан иккинчисига бемалол ўтаверади.

Бургалар одам касалликлари чума, туляремия қўзғатувчиларининг ташувчилари ва эктопаразитлар сифатида тиббиёт аҳамиятига эгадир.

Одам бургаси (*Pulex irritans*) – ўлат ва туляремия қўзғатувчиларининг ташувчиси.

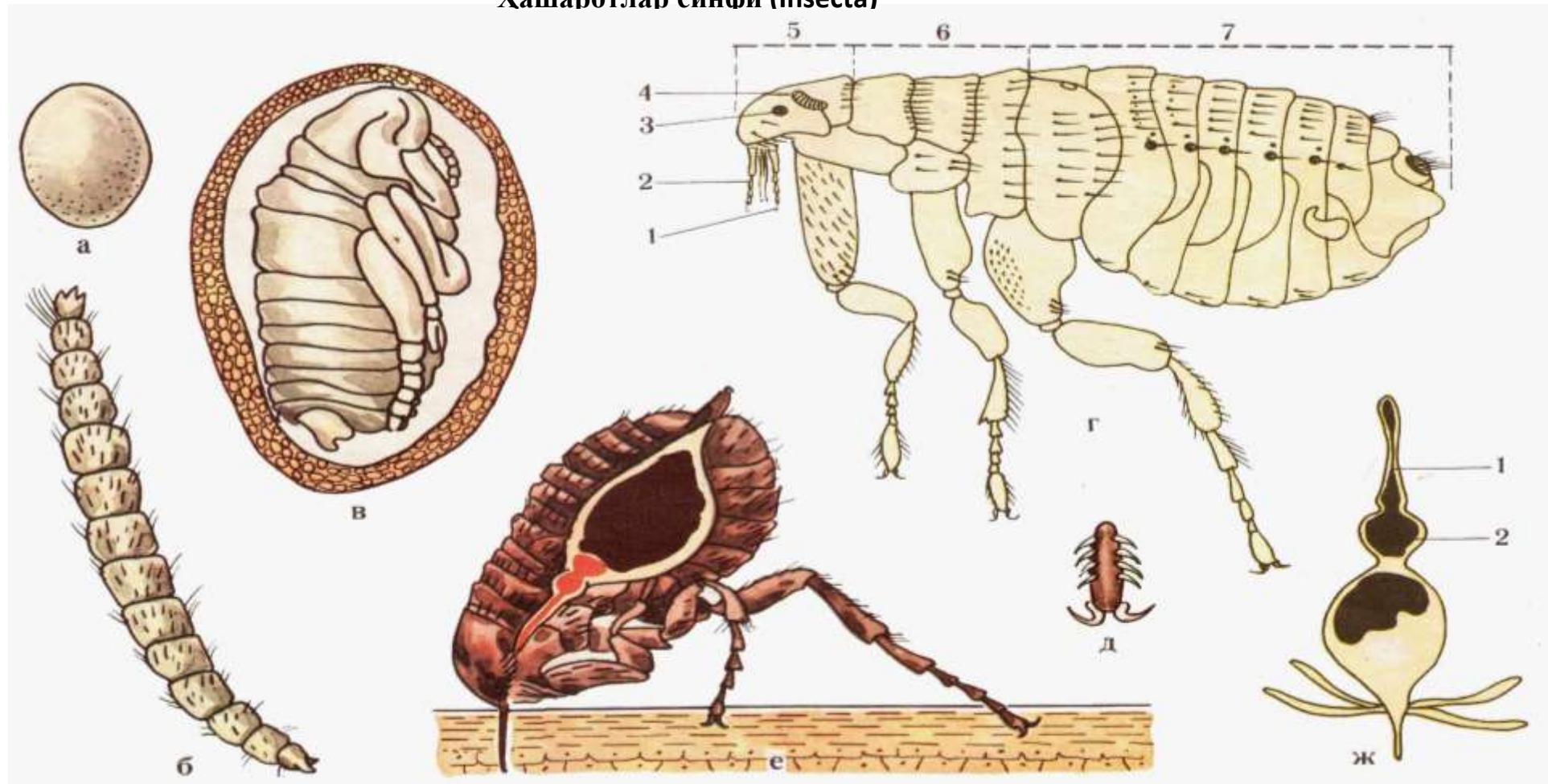
Одамда паразитлик қиласи, бошқа иссиқконли хайвонларда ҳам паразитлик қилиши мумкин, тухумларини пол ёриқларига, эски гиламлар, кигизларга, куруқ ахлат тўпланган жойларга қўяди.

Бургалар эктопаразитлардир. Лекин уларнинг тиббиётдаги асосий аҳамияти оғир юқумли касалликлар – ўлат ва туляремия қўзғатувчиларини ташувчилигидир.

Ўлат асосан бурга чақиши пайтида юқади. Ўлат бактериялари бурга ҳазм найида жуда тез кўпайиб, «ўлат тиқинлари»ни ҳосил қиласи. Бурга қон сўраётганида ичагидан қон ўтмай қолганлиги учун чақаётган жойга қусишига мажбур бўлади ва бактерияларни хўжайинга юқтиради. Бурганинг ахлати орқали чиққан бактериялари теридаги ярага ёки тирналган жойларга тушиши натижасида ҳам касаллик қўзғатувчилар юқиши мумкин.

Бургаларга қарши қурашиш умумий санитария-гигиена қоидалари бўйича амалга оширилади: хоналар хўллаб тозаланади, бургалар кўпаядиган жойлар (пол ёриқлари, тешиклари) бекитилади. Дала шароитида кемирувчилар заҳарли хикиматлар ёрдамида йўқотилади.

**Бўғимоёқлилар типи (Arthropoda)
Хашаротлар синфи (Insecta)**



56-расм

Одам бургасининг тузилиши ҳамда ривожланиш цикли (Pulex irritans):

а-тухум; **б**-личинка; **в** -ғумбак; **г**-вояга етган организм (imago): 1 - пастки лабнинг пайпаслагичи, 2 - пастки жаги пайпаслагичи, 3 - кўзи, 4 - мўйлови, 5 - боши, 6 – кўкрак, 7 - қорин қисми; **д** - бурга панжасининг морфологияси; **е** - вабо бактериялари билан заарланган бурга одам қонини ичмоқда; **ж** - вабо бактериялари томонидан бурга ҳазм қилиш системасининг олд бўлимлари блокировкаси: 1 - қизилўнгач, 2 –ошқозон олди

Амалий машғулот.

Мавзу: Тиббиёт ахамиятига эга бўлган хашаротлар: Битлар ва бургалар.

Мақсад: Битлар ва бургаларнинг тузилиши , ривожланиш цикли , тиббиётдаги аҳамиятини ўрганиш. Битлар ва бургалар эктопаразитлар бўлиб, тошмали тиф, қайталама тиф, чума каби трансмиссив касалликларни ташувчилари ҳисобланади. Шунга кўра шифокорлар бу хашаротларнинг биологияси ҳақидаги билимларга эга бўлиши, бит ва бургаларга қарши кураш чораларини тарғиб қилиш ва уларга қарши курашга ёрдам беради.

Вазифалар:

1. Хашоратлар синфининг умумий характеристикиси билан танишиш.
2. Таблицалар, слайдлар, расмлар, микропрепаратлардан фойдаланиб, бош бити, кийим бити, қов битларининг тузилишларини ўрганиш.
3. Бит ва бургаларнинг тарқалиши ва ривожланиш циклини ўрганиш.
4. Одамларда паразитлик қилувчи уч тур битларнинг ўхшашлик томонлари ва фарқларини анализ қилиш.
5. Битлар ва бургаларнинг тиббиётдаги ахамияти ва уларга қарши кураш чораларини ўрганиш.

Кутилган натижалар:

Дарс ўтиб бўлганидан кейин талаба билиши керак:

- 1.Хашоратларнинг биологияси ва тузилишидаги характерли белгиларини билиш.
- 2.Бош, кийим ва қов битларининг тузилишини билиш.
- 3.Битларнинг турларини тўғри аниқлай олиш.
4. Бош, кийим ва қов битларининг бир-бирларидан фарқлай олиш.
5. Битларнинг биологияси (озиқланиши, қўпайиши, ривожланиши), тиббиётдаги ахамияти, касалликларни ўтказиш механизmlарини билиш.
6. Битларга қарши кураш чораларини тўғри аниқлай олиш.
7. Одам бургаси ва каламуш бургаларининг тузилиши ва биологиясини билиш.
8. Бургаларнинг ривожланиши, қўпайиши ва тиббиётдаги ахамияти.
- 9.Бургаларга қарши кураш чораларини билиши.

Таркиби;

Амалий машғулотнинг режаси ва ташкилий структураси:

1. Ташкил қилиш ва мақсадни аниқлаш.
2. Талабалардан ёзма ёки оғзаки сўров ўтказиш. Ўқув материалларининг асосий саволларини тахлил қилиш.

*Хашоратлар синфига умумий характеристика.

*Битлар туркуми вакилларининг ўзига хослиги.

*Бош битининг тузилиши, биологияси, қўпайиши ва ривожланиши.

*Бош битининг тиббиётдаги ахамияти, қайталанма тиф қўзғатувчиларини ташиш механизми, қарши кураш чоралари, профилактикаси.

*Кийим битининг тузилиши, биологияси, қўпайиши, ва ривожланиши.

*Кийим битининг тиббиётдаги ахамияти, тошмали тиф касаллигини ташиш механизми, қарши кураш чоралари ва профилактикаси.

- *Қов битининг тузилиши, биологияси, кўпайиши ва ривожланиши.
 - *Бош бити ва кийим битларининг бир- бирларидан фарқлари.
 - *Одам бургасининг тузилиши, биологияси, кўпайиши ва ривожланиши.
 - *Бургаларнинг тиббиётдаги ахамияти, чума касаллигини ташиш механизми, қарши кураш чоралари ва профилактикаси.
3. Амалий машғулотни бажаришга йўлланма бериш.
 4. Талабаларнинг амалий машғулотни бажаришларини жорий назорат қилиш ва уларнинг иштирокини аниқлаш:
 - *Таблица, расм ва слайдлардан фойдаланиб, битлар ва бургаларнинг ривожланиш циклини расмини чизиш.
 - *Бош битининг эркак ва ургочисини микроскопнинг кичик объективи ёрдамида кўриш ва расмини чизиш.
 - *Кийим битининг эркак ва ургочисини микроскоп остида кўриш ва расмини чизиш.
 - *Ков битининг эркак ва ургочисини микроскопнинг кичик объективи ёрдамида кўриш ва расмини чизиш.
 - *Бурганинг микропрепаратини микроскопнинг кичик объективи ёрдамида кўриш ва расмини чизиш. 5. Тестлар билан ишлаш.
 6. Вазиятга доир масалалар ечиш.
 7. Бажарилган вазифаларни текшириш.
- Дарс йўқлама қилиш, темани ёзиш ва мақсадни аниқлаш билан бошланади.

Ўқитувчининг кузатганлари.

Хашоратлар синфининг умумий характеристикасини кўриб чиқиши, бўғим оёқлиларнинг кўп сонли юқори даражада турадиган гурухини ташкил этишини кўрсатади.

Уларнинг тузилишидаги характерли белгилари: Ташқи томондан скелет вазифасини бажарувчи хитинли қоплама билан қопланганлиги ва кўндаланг тарғил мускулларнинг бўлиши, танаси бош, кўкрак ва қорин қисмлардан иборатлиги, кўкрак соҳасида уч жуфт оёқларнинг бўлиши қанотларнинг бўлмаслиги уларнинг муҳим характерли белгилариdir.

Яна шуни эътиборга олиш керакки, баъзи хашоратлар (битлар, бургалар, қандалалар) паразитликка ўтиши муносабати билан қанотларини йўқотишган. Оғиз аппаратлари овқатланиш турига қараб, ҳар-хил. Ички тузилишига кўра нафас олиш тизими яхши ривожланган ва қон айланиш тизими туташ эмас, елка соҳасида кўп камерали найсимон юраги жойлашган. Трахеяларнинг кучли ривожланганлиги муносабати билан қон газ алмашинуvida (ташишди) иштироқ этмайди. Нерв тизими умуртқасизлар орасида кучли ривожланган. Уларнинг баъзи хулқ атворларидан мураккаб инстинктлар кўринади. Тиббиётда турли касалликларни ташиши билан ахамиятли. Ривожланиши чала ёки тўла метаморфоз билан ўтади.

Битларнинг тузилиши ва биологиясини ёритишга доир масалаларни ҳал қилишда танаси бошқа хашоратлар каби уч бўлимдан (бош, кўкрак, қорин) иборат эканлигини эътиборга олиш керак. Бош қисмидаги бир жуфт оддий кўзлари, бир жуфт мўйловлари, санчиб сўрувчи оғиз аппарати жойлашган.

Тинч ҳолатда оғиз аппарати ичкарига тортилган бўлади. Шунинг учун ташқаридан кўринмайди. Кўкрак соҳасида 3 жуфт оёқлари бор. Қанотлари йўқ. Битларнинг барча ривожланиш цикли хўжайин организмида ўтади. Улар жуда тез кўпаяди. Урғочилари бир неча ўнлаб тухум- сирка қўяди. Бир неча кундан кейин улардан вояга етган битга ўхшаш личинкалар чиқади. Ривожланиш чала метаморфоз билан ўтади. 2-3 ҳафтадан кейин вояга етади. Ривожланишниг барча стадияларида қон билан озиқланади.

Одамларда уч тур бит паразитлик қиласи. Бош бити, кийим бити қов бити. Битлар педикуёз касаллигини чақиради ва бирқанча (қайталанма ва тошмали тиф) касалликларни ташийди. Тошмали тиф қўзғатувчисининг қонда бўлишини рус врачи О.О. Магутковский қаҳрамонона тажриба билан аниқлаган эди. У ҳаётини тахликага қўйиб тиф билан оғриётган беморнинг қонини ўзига инъекция қиласи ва шу касалликнинг оғир турини бошидан кечиради. Бит тошмали тиф билан оғриётган одамнинг қонини тўйиб сўрганидан кейин шу касаллик қўзғатувчиларини тарқатувчи бўлиб қолади. Рикетсия битларнинг ичагида кўпаяди ва ахлати билан ташқарига чиқарилади.

Бош битининг тузилиши, биологияси, кўпайиши ва ривожланишини анализ қилиш шуни кўрсатадики, у ўлчами, ранги, ён кесимлари, мўйловлари ва бошқалари билан характерлидир. Бош бити қулранг, кўкрак соҳасининг ён томонида қора пигментли доди бўлади. Эркагининг узунлиги 2-3 мм, урғочиси 3-4 мм. Эркагининг орқа томони думалоқланган, урғочисиники эса айрисимон. Бошида яширинган саншиб сўрувчи оғиз аппарати бўлиб, у санчиш жараёнида оғиз тешигидан бўртиб чиқади. Тирноклар билан тугайдиган уч жуфт оёқлари бўлади. Кўкрак қориндан анча ажралиб туради. Кўриш аъзолари кучсиз ривожланган. Сезги аъзолари мўйловлари. Улар ёрдамида хўжаси(одам)ни осон топади. Битлар фақат қон билан озиқланади. Бир суткада 2-3 марта қон сўради. Бир неча кун оч яшаши мумкин. Паст температурада очликни кўпроқ ўтказади. Урғочиси ҳаёти давомида 300тагача тухум қўяди. Ривожланиши чала метаморфоз билан ўтади. Минимал ривожланиш даври 2-3 ҳафта. Бош бити 27-28 кун умр кўради.

Бош битининг тиббиётдаги ахамияти.Педикуёз ташийди. Бошда битларнинг кўпайиб кетиши Калтун келтириб чиқаради. Қайталанма тиф касаллигини спирохеталарини маҳсус ташувчиларидир. Касалланиш бит чаққанда эмас, унинг ахлати билан тушган спирохеталарни қашиш жараёнида терининг очиқ жойига тушиши орқали юзага келади.

Педикулёзни тугатиш ва шу касалликдан сақланиш учун шахсий гигиена қоидаларига риоя қилиш, баданни тоза тутиш, кийим – кечакларни тоза тутиш ва тез-тез алмаштириш каби бошқа профилактик чора тадбирларни қўллаш лозим.

Кийим бити тўғрисида гапирилганда уларнинг тузилишига эътибор бериш керак: ўлчамлари, ранги, қорин соҳасида кесмаси ва бошқалар. Кийим битининг эркаги 2,1-3,75 мм, урғочиси 2,2- 4,75 мм. Ранги оқишлоқ, мўйловлари ингичка, узунроқ. Қорин соҳасидаги бўғимлар саёзроқ. Кийим

бити кўйлак, иштон чокларида яшаб, тухум қўяди. Улар ҳаётининг давомийлиги 48 кун. 27^0 Сда анча харакатчан 1 минутда 35 см масофани босиб ўтади. Эктонаразит қайталанма ва тошмали тиф риккетсияларини ва спирохеталарини ташувчиси. Риккетсияли бит икки йўл билан соғлом одамга касал юқтириши мумкин: 1). қонини сўрганда 2). баданини бит ахлати қолиб кетган жойи қашилганда. Иккала холда ҳам риккетсиялар, қонга ўтиб касалликка сабаб бўлади. Қайталанма тиф касаллигини бирдан- бир тарқатувчиси ҳам битлар. Бу касалликнинг қони билан бирга битнинг медасига ва бу ердан битнинг тана бўшлиғига тушади. Спирохетали битлар одамни чаққанида одамга инфекция юқмайди. Бит эзиб ташланиб, танасининг бўшлиғидаги суюқлик қашиган терига тушган тақдирдагина касаллик юқади.

Битларнинг сиркалари ва личинкалари 55^0 С температурада 10-15 миут мобайнида, 98^0 С температурада эса 30 секунд ичида ўлиб кетади.

Педикулёз инсектацид препаратлар ДДТ билан ишлагандан 6-48 соатда ўлиб кетади.

Қов бити (*Phthirus pubis*) танаси сербар бўлади. Асосан қовда, бошдан бошқа тули жойларда яшайди, ўз сиркаларини шу ердаги жунга ёпишириб қўяди. Одам баданига ёпишиб олиб, қаттиқ қичишириди. Бу бит жинсий алоқа вақтида, умумий кўрпа тўшакдан фойдаланганда, ички кийим ва бошқалар орқали бир одамдан иккинчи одамга юқади. Касаллик тарқатиша қов битининг иштироки аниқланган эмас.

Бургаларнинг тузилиши, биологияси, кўпайишини кўриб чиқадиган бўлсак. Улар қонсўрар ҳашоратлар бўлиб, сут эмизувчи ҳайвонлар ва кушларда паразитлик қилиб яшайди. Бурганинг танаси икки ён томондан ясисланган. Оғиз аппарати санчиб-сўрувчи типда. Қанотлари йўқ. Оёқларининг учунчи жуфти сакраш учун хизмат қиласди. Катталиги 1-1,56 мм, ранги қўнғир ёки қора, бош қисмида бир жуфт рудимент кўзи жойлашган. Бургалар айрим жинсли, эркаклари урғочиларига нисбатан кичикроқ ва қорин қисмининг охираша маҳсус кўшилувчи аппарати бор.

Бургалар сут эмизувчиларнинг уяси, қушларнинг инлари, молхона ва ҳар-хил ташландиқ жойларга тухумларини қўяди. Тухумдаги эмбрионнинг тараққиёти бурганинг тури ва ташқи муҳит факторларига қараб турлича давом этади. Одам бургасининг минимал ривожланиш даври 19 кун. Ривожланиш тўла метаморфоз йўли билан амалга ошади. Тухум, личинка, гумбақ, имаго. Одам бургаси (*pulex irritans*) 3-4ойдан 2-5 йилгача умр кўриши мумкин. Бургалар тиббиёт паразитологиясида муҳим ахамиятга эга. Улар одам ва ҳайvon қонини сўриш билан бирга захарли сўлагини юбориб, организмни ниҳоятда безовта қиласди. Бундан ташқари бургалар одамлар учун жуда хатарли бўлган чума касаллигини тарқатади.

Чума касаллигининг қўзғатувчиси узоқ вақтгача ноаниқ бўлган 1893-1894- йилларда француз Иерсен Япониялик Китосато (бир- биридан бехабар) чума касаллигининг қўзғатувчиси чума таёқчаси (*pasteugtlla pestus*) эканлигини топдилар. 1896- йилда Хиндистонда ишлаётган рус врачи В. А.

Хавкин чума касалига қарши зардоб ишлаб чиқиб, уни ўзида синааб қўрди ва яхши натижа беришини аниқлади. 1897-йилда М. Огата ва 1898- йилда Зимонд чума касаллигини тарқатишда бургалар иштирок этишини тажрибалар асосида исботлади. 1897- йилда рус олими Д.К. Заболотний чума касалининг манбаи кемирувчи ҳайвонлар бўлишини айтди.

Бургалар фақат одамлар ўртасида юқумли касалликларни тарқатиб қолмасдан, бир қатор кемирувчи ва уй ҳайвонлар ўртасида ҳам уларни қонини сўриш орқали юқумли касалликнинг микробларини соғлом ҳайвонлар ва одамларга ўтказадилар.

Қарши қураш чоралари ва профилактикаси.

Бургаларни йўқотиш тадбирлари, фақатгина шахсий гигиена қоидаларига риоя қилиш билан чекланиб қолмай кенг кўламда амалга ошириладиган жамоат гигиенаси қоидаларини ҳам ўз ичига олади. Биринчи навбатда аҳоли яшайдиган пунктларни санитария қоидаларига тўлиқ жавоб берадиган ҳолатга келтириш, кемирувчи ҳайвонларга қарши қурашиш, хожатхоналарни озода тутиш ва ахлатларни ўз вақтида йўқотиш шулар жумласидандир.

Амалий машғулотнинг бажарилиши.

Расм ва таблицалардан фойдаланиб, битлар ва бургаларнинг тузилиши ҳамда ривожланиш циклини ўрганиб: 1) тухумлари, 2) личинкаси, 3) ғумбаги (бурганинг), 4) имаголарини расмини чизиш.

Бош битининг эркаги ва урғочисини микропрепаратини кучсиз катталаш-тирилган ҳолда микроскоп остида кўриб: 1) боши; 2) кўкраги; 3) қорни; 4) кўзи; 5) мўйловлари; 6) оғиз аппарати; 7) оёқлари; 8) трахеялари ; 9) нафас тешиклар-ини белгилаб расмини чизиш.

Қов битининг микропрераратини микроскопнинг кучсиз катталаштирувчи объективи ёрдамида кўриб: 1) боши; 2) кўзи; 3) мўйловлари; 4) Кўкраги; 5) оёқлари; 6) оғиз аппарати; 7) жағ ости ўсиқлари; 8) қалқончаларини белгилаб расмини чизиш.

Микроскопнинг кучсиз катталаштирувчи объективи ёрдамида бурганинг микропрераратини кўриб: 1) боши; 2) кўзи; 3) мўйлови; 4) кўкраги; 5) оёқлари; 6) қорнини кўрсатиб расмини чизиш.

Микроскопнинг кучли катталаштируvчи объективи ёрдамида бурганинг оғиз аппаратини кўриб: 1) жағлар; 2) пастки жағ пайпаслагичлари; 3) пастки лаб; 4) пастки лаб пайпаслагичларини кўрсатиб расмини чизиш.

Тестлар билан ишлаш ва вазиятга доир масалалар ечиш.

Бажарилган ишларни текшириш.

Тарқатма материаллар: Битлар ва бургаларнинг тузилиши, ривожланиш цикли тасвирланган варақлар; микроскоп; микропрераратлар, назорат ўргатувчи тестлар, вазиятга доир масалалар.

Машғулотнинг жиҳозланиши: Бош бити, кийим бити, қов битив ва бургаларнинг тузилиши, ривожланиш цикли тасвирланган таблицалар, слайдлар, доимий препаратлар, этюд микроскоп, салфкткалар, спирт.

Назорат саволлари:

1. Ҳашоратлар синфига умумий характеристика беринг.

2. Битлар туркумининг характерли белгиларини номланг.
3. Бош битининг тузилиши, локализацияси ва ривожланиш циклини айтинг.
4. Бош битининг тиббиётдаги ахамиятини, унга қарши кураш чоралари ва профилактикаси түғрисида гапириб беринг.
5. Кийим битининг тузилиши, кўпайиши, локализацияси ҳақида маълумот беринг.
6. Кийим битининг тиббиётдаги ахамияти, қарши кураш чоралари ва профилактикаси ҳақида маълумот беринг.
7. Бош битини кийим битидан қандай ажратиш мумкин.
8. Қов битининг тузилиши, локализацияси, кўпайиши, аҳамияти, қарши кураш чоралари ва профилактикаси ҳақида маълумот беринг.
9. Тошмали ва қайталанма тиф қўзғатувчилари қандай механизм асосида берилади.
10. Бургаларнинг тузилиши, тарқалиши ва кўпайиши ҳақида маълумот беринг.
11. Бургаларнинг тиббиётдаги ахамияти, қарши кураш чоралари ва профилактикаси ҳақида маълумот беринг.

Икки қанотлилар (Diptera) туркуми

Деярли ҳамма жойларда тарқалган. Туркум вакилларида жуфт қанот мавжуд, қанотларининг иккинчи жуфти редукцияланган. Туркум вакиллари орасида юқумли (инфекцион) ва паразитар касалликлар қўзғатувчиларининг механик ва специфик ташувчилари кўп.

Чивинлар, пащшалар, исқабтопарлар оиласи тиббиёт аҳамиятига эга.

Чивинлар (Culicidae) оиласи (54-расм).

Сахролар ва энг юқори Шимолдан ташқари ҳамма жойларда тарқалган. *Anopheles*, *Culex* ва *Aedes* авлодларига кирувчи чивинлар қўпроқ тарқалган.

Чивинлар йирик фасеткали (мураккаб) қўзларга эга, урғочиларининг оғиз аппарати санчиб-сўрувчи типда тузилган, қон билан овқатланади. Эркагининг оғиз аппарати сўрувчи типда тузилган, ўсимликлар нектари билан озиқланади. Чивинлар тўлиқ метаморфоз (тухум, личинка, ғумбак, имаго) йўли билан ривожланади.

Тухумларини сувга ёки нам тупроқка қўяди. Личинкалари майда заррачаларни ютиб озиқланади, трахеялари билан нафас олади. Ғумбаклар озиқланмайди. Оталангандан кейин тухумлар ривожланиши учун чивинлар қон сўради. Тухумлар етилиши учун 2-3 кун вақт кетади (гонотрофик цикл). Чивинлар турига, иқлим омилларига қараб ёз мобайнида бир (моноциклик) ёки бир нечта (полициклик) гонотрофик цикл қузатилиши мумкин.

Урғочилари 3 ойгача, эркаклари эса 10-15 кунгача яшashi мумкин. Анофелес ва Кулекс чивинлари имаго босқичида, Аедес чивинлари эса тухум босқичида қишлиди.

Ҳар хил турдаги чивинларининг биологияси ривожланиш босқичлари билан фарқланади.

Тухумининг шакли ва тухум қўйиши бўйича фарқлари. Анофелес авлодига кирувчи чивинлар тухумларининг тоза, оқмас ёки жуда секин оқувчи сувларга қўяди. Тухумлари ҳаво камераларига эга, якка-якка сузуб юради. Кулекс чивинлари тухумларини тўплаб бир-бирига ёпиштириб қўяди, улар қайиқчага ўхшаб сузуб юради. Аедес чивинлари тухумларини биттадан, қуриб қолаётган сув ҳавзаларига қўяди. Кулекс ва Аедес чивинлари тухум қўйишида сувнинг тозалигини аҳамияти йўқ.

Личинкаларининг фарқлари. Кулекс ва Аедес личинкалари охиргисидан аввалги бўғимида нафас сифонига эга бўлгани учун сув сатхига нисбатан бурчак ҳосил қилиб жойлашади. Анофелес чивинлари личинкаларида синфонлари йўқ, жуфт стигмалари бор, улар сув сатхига параллел жойлашадилар.

Чивинлар ғумбак босқичларининг фарқлари. Кулекс ва Аедес авлодига кирувчи чивинларининг нафас сифонлари цилиндрик шаклга, Анофелес авлоди чивинлариники эса воронкасимон шаклга эга.

Имаголари орасидаги фарқлар. Бош ўсимталари, қанотининг ранги, буюмларга қўниши билан фарқланади. Анофелес урғочиларининг пайпаслагичлари ҳартум узунлигига teng, Кулекс чивинлари урғочисининг пайпаслагичлари эса ҳартумининг $\frac{1}{4}$ қисмига teng. Кулекс чивинларидан фарқли ўлароқ, Анофелес чивинлари қанотида қора доғлар мавжуд.

Анофелес чивинлари қорини сув сатхига бурчак ҳосил қилиб, Кулекс чивинлариники эса параллел жойлашади.

Чивинларнинг тиббиётдаги аҳамияти.

Анофелес авлодига кирувчи чивинлар безгак қўзғатувчиларининг специфик ташувчилариdir.

Аедес авлодига кирувчи чивинлар япон энсефалити, туляремия, Сибир яраси, ҳар хил иситмалар қўзғатувчиларининг ташувчиси ҳисобланади.

Кулекс авлодига кирувчи чивинлар япон энсефалити, туляремия касаллиги қўзғатувчиларини ташиб юради.

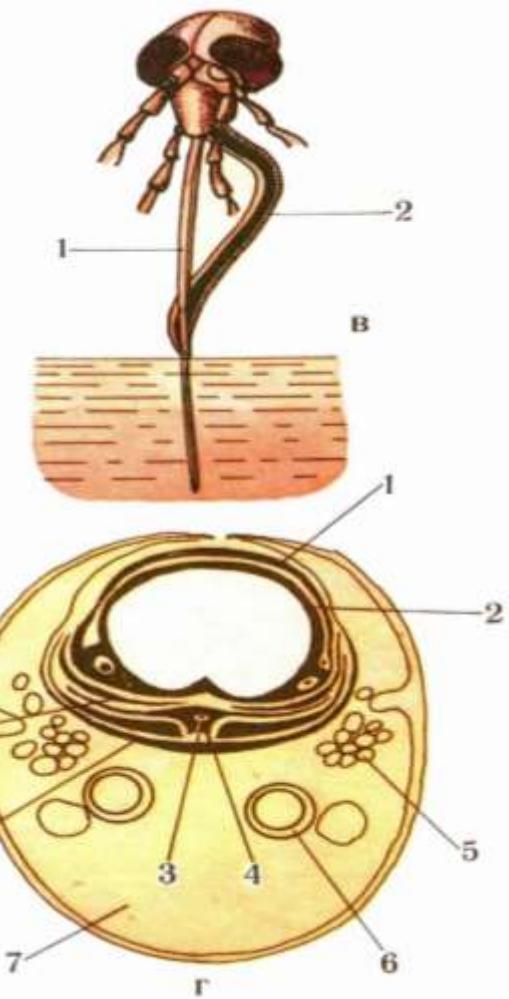
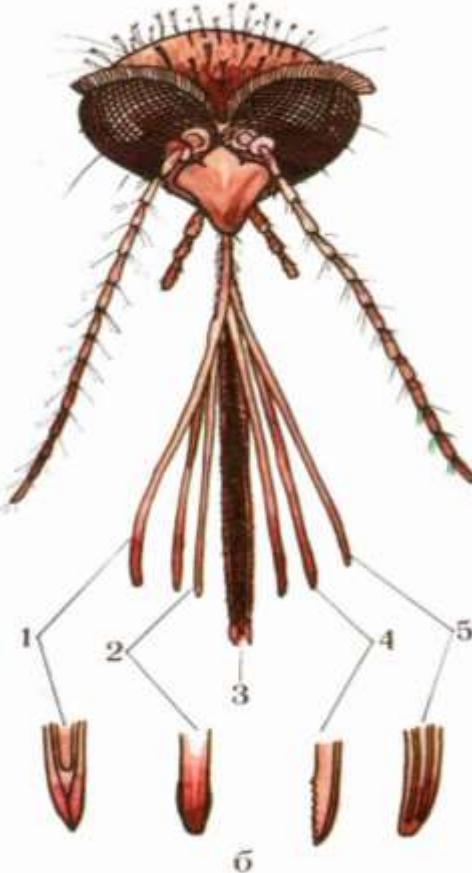
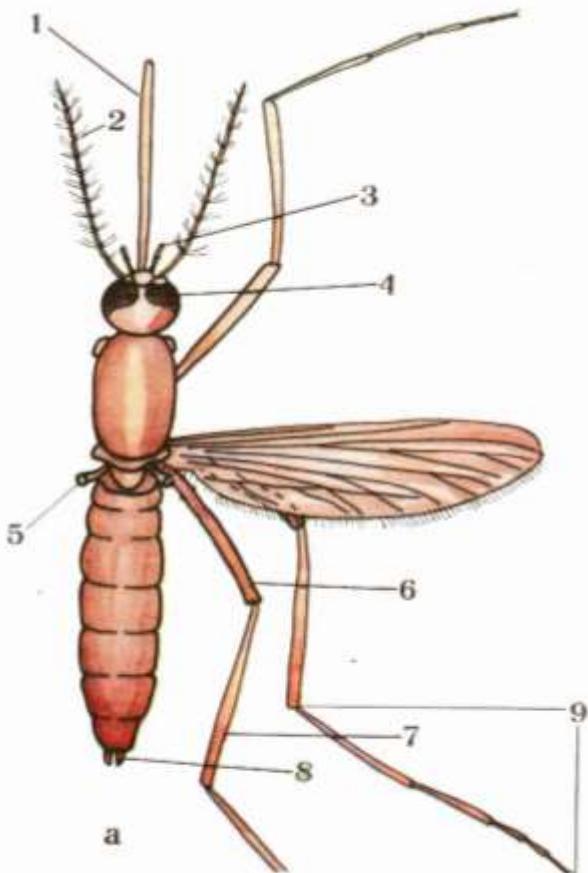
Чивинларга қарши қураш чоралари. Шахсий чоралар – ҳар хил репеллентлар, пашشاоналар, деразаларни пардалар билан тўсиш орқали чивинлар чақишидан сақланишга асосланган.

Чивинларга қарши қурашнинг умумий чоралари. Сув ҳавзаларини тозалаш, уларга заҳарли химикатлар билан ишлов бериш, личинкалар билан овқатланувчи тирик туғувчи балиқлар – гамбузияларни кўпайтириш орқали амалга оширилади.

Зоопрофилактика (сув ҳавзалари ва ахоли яшайдиган жойлар орасига хайвон фермаларини қуриш), биологик қураш чоралари – чивинлар касалликлари қўзғатувчиларининг табиий душманларини кўпайтириш, табиатга стерил (нурланган) эрқак чивинларни чиқариш яхши натижа беради.

Бўғимоёқлилар типи (Arthropoda)

Ҳашаротлар синфи (Insecta)

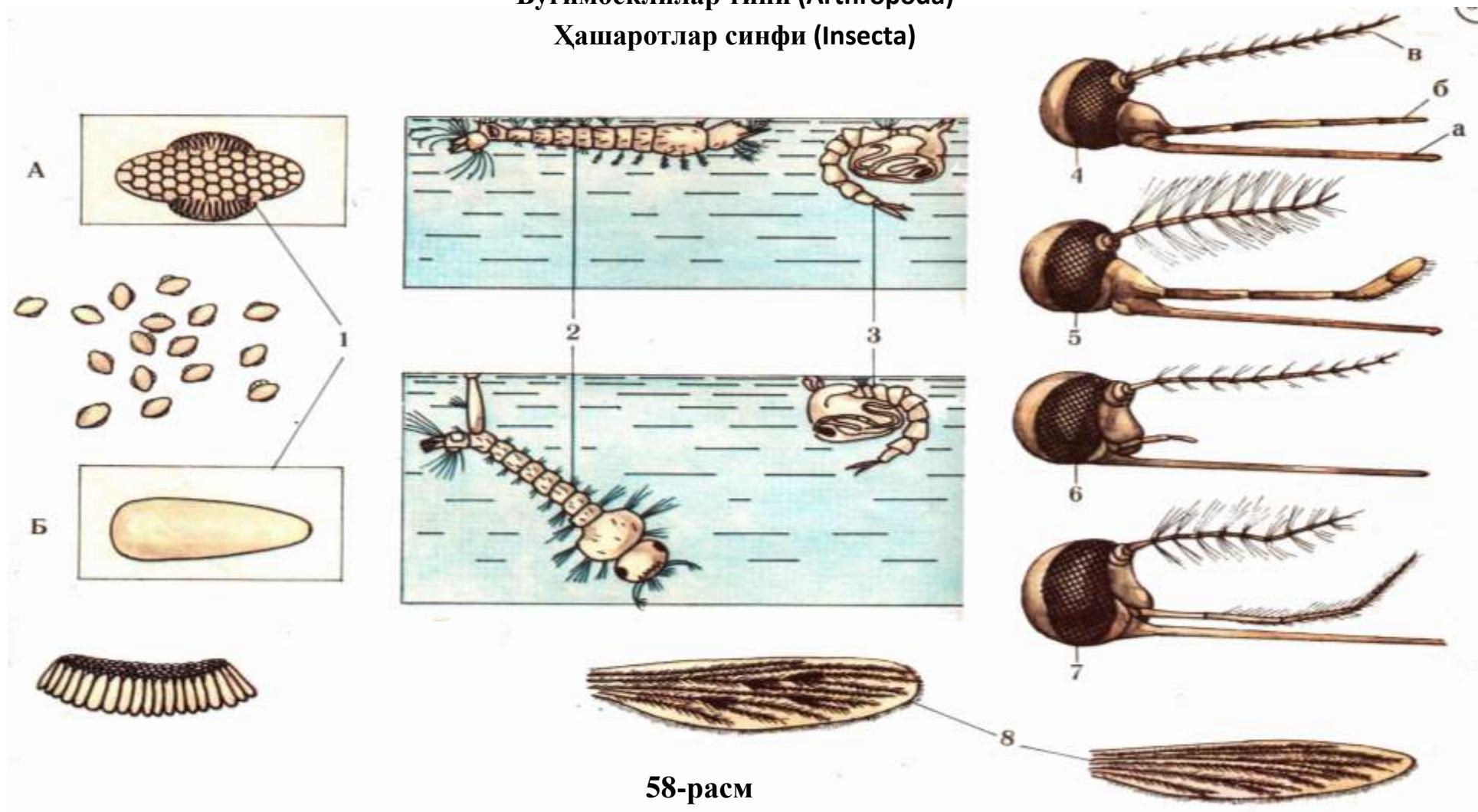


57-расм

Чивинлар (ceiw. Culicidae):

а - чивин танасининг тузлиши: 1 - ҳартумчаси, 2 - мўйловчаси, 3 - пайпастлагич, 4 - кўзи, 5 - жizzиллагич, 6 - сони, 7 - болдири, 8 - серка, 9 - панжаси; 10- урғочи чивин ҳартумининг тузилиши: 1 - юкори лаб, 2 - пастки жағлар, 3 - пастки лаб, 4 - юқориги жағлар, 5 - гипофарникс в - терини тешаётган пайтда ҳартумча тешувчи қисмлари ҳолати: 1 - оғизнинг тешувчи қисмлари комплекси, 2 - ҳартумча (пастки лаб); г - ҳартумчанинг кўндаланг кесмаси: 1 - юқориги лаб, 2 - юкори лаб канали, 3 - сўлак бези йўли, 4 - гипофарникс, 5 - мушаклар, 6 - трахея, 7 - пастки лаб, 8 - пастки жағ, 9 - юқориги жағ

**Бўғимоёклилар типи (Arthropoda)
Ҳашаротлар синфи (Insecta)**



58-расм

Чивинларнинг ривожланиш боскичлари:

А-безгак чивини (*Anopheles maculipennis*) **Б -** оддий чивин (*Culex pipiens*): 1 - тухум, 2 - личинка, 3 - гумбак, 4 - *anopheles* урочисининг боши (**а** - ҳартумчаси, **б** - пастки жағ пайпаслагичи, **в** - мўйловчаси), 5 -*anopheles* эркагининг боши, 6- кулекс урочисининг боши, 7 –кулекс эркагининг боши, 8 - қаноти

Искабтопарлар (Phlebotomidae) авлоди.

Искабтопарлар майда қон сўрувчи Ҳашаротлардир. Ҳамма жойларда яшайди, кўпроқ иссиқ иқлимли мамлакатларда (Марказий Осиё, Кавказ орти, Крим) тарқалган.

Уларнинг узунлиги 1,5-3 мм дан ошмайди. Сарғиш ёки қўнғир рангли, танаси майин тукчалар билан қопланган. Оғиз аппарати санчиб – сўрувчи (урғочилариники) ёки сўрувчи (эркаклариники) типда тузилган. Урғочилари қон билан, эркаклари эса нектар билан озиқланади. Улар тухумларини органик қолдиқлари кўп бўлган тупроқларга қўяди. Тўлиқ метаморфоз йўли билан ривожланади.

Энг кўп тарқалган тури *Phlebotomus rappatasii* дир. Искабтопарлар эктопаразитлар, тери ва ички лейшманиоз қўзғатувчиларининг специфик ташувчиси, паппатачи иситмаси қўзғатувчисининг ташувчиси ҳисобланади.

Искабтопарларга қарши кураш чораларига: улар чақишидан реппеллентлар, пашшахоналар, дераза ва эшикларни пардалаш ёрдамида сақланиш, искастопарлар тухум қўядиган жойларни тозалаш, заҳарли (инсектацийлар) химикатларни қўллаш орқали амалга оширилади.

Уй пашиаси (*Musca domestica*)

Уй пашиаси ҳашаротлар синфининг йирик вакилларидан ҳисобланади. Уй пашиаси танаси бошқа қўшқанотли ҳашаротлардаги каби уч қисмдан: бош, кўкрак ва қориндан тузилган. Бош қисми ярим шарсимон шаклда бўлиб, бир неча сегментлардан ташкил топган. Калта уч боғимли мўйлови, оғиз аппарати, бошининг ҳар икки ён томонидан туртиб чиқсан жуфт йирик мураккаб (фасеткали) қўзлари бор.

Уй пашиасининг оғиз аппарати сўрувчи-яловчи типда тузилган. Ҳартум узунасига кетган пастки лаб хисбланиб, унинг уни (дистал) қисмидаги жуфт сўрғич ёстиқча жойлашган. Мазкур ёстиқчалар орасидан оғиз бўшлиғи бошланади. Ёстиқчаларнинг ички сатхидаги кўп сонли кичик тешикчалар бўлиб, булардан озуқанинг суюқ қисми оғизга сўрилади. Ҳартумнинг устки қисмидаги тил жойлашган, шунингдек калта пастки жағ пайпаслагичлари ва юқори лаб ҳам тафовут қилинади. Уй пашиасининг кўкрак қисмидаги учта сегмент тафовут этилади. Ҳар бир кўкрак сегментида бир жуфтдан бўғимли оёқлари бор. Кўкракнинг ўрта сегментида бир жуфт катта қанот жойлашган. Мазкур қанотнинг остида (орқа кўкрак сегментида) бир жуфт қолдиқ қанот – жизиллагич бор.

Ҳар бир бўғимли оёқнинг панжа соҳасида – тирноқлар орасида ёпишқоқ ёстиқчалар бор, бу ёстиқчалар ёрдамида пашиша жуда силлиқ сатх (ойна)да ҳам ўрмалаб юради. Бўғимли оёқлар кўп сонли майин туклар билан қопланган.

Уй пашиасининг қорин қисми бир неча сегментдан иборат бўлиб майин туклар билан қопланган. Уй пашиасининг ҳазм, нафас, айирув, жинсий ва нерв системалари тузилиши бошқа ҳашаротларнига ўхшайди. Пашишалар айrim жинслидир. Барча ҳашаротларда бўлгани каби жинсий фарқ (диморфизм ҳолати) пашишаларда ҳам бор. Эркак пашиша танасининг

узунлиги 5,8-6,5 мм бўлгани ҳолда, урғочи пашша танасининг узунлиги 6,5-7,5 мм келади.

Уй пашшалари жуфтлашганидан сўнг, урғочиси оталанган тухумларини ифлос чиқиндиларга, очик қолган озиқ-овқатларга ташлаб кетади. Урғочи уй пашшаси бир йўла 120-150 дона тухум қўяди. Уй пашшасининг тухуми овал шаклда бўлиб, устки ва остки қутблари орасидан чукур эгат тортилган.

Ҳарорат ва ҳаво етарли бўлган ҳолларда тухумдан личинкалар тараққий этади. 13 та сегментдан иборат. Личинкалар уч марта туллаб ғумбакка айланади. Уй пашшасининг ғумбаги ҳаракатсиз, овалсимон шаклда бўлади. Ғумбакнинг устки қобиги қота бошлаган личинка териси (ёлғон пилла)дир. Ғумбак тараққий этиб, етук шаклга айланади. Пашшалар санитария-гигиена қоидаларига риоя қилинмайдиган хонадонларда баҳор, ёз, куз фаслларида жуда тез кўпаяди. Улар озиқ-овқат маҳсулотларига кўниб, оғиз аппарати билан ялаб сўради. Ифлос обьектлардан учиб келиб озуқа маҳсулотларига кўнган пашшалар оёлари, қанотлари, оғиз аппарати, бутун танаси билан юқумли касалликларни қўзғатувчи ҳар хил микробларни, гижжаларнинг тухумларини ташиб келтиради. Уй пашшаси айниқса юқумли касалликлардан ичбуруғ (дизентерия), қорин терламаси, паратифлар, сил, қуидирги, бўғма, вабо касалликлари микробларини ташиб юради.

Пашшаларга қарши кураш чоралари қуидаги йўналишларда олиб борилади: 1. Овқат маҳсулотларини пашшалардан сақлаш. 2. Преимагинал босқичларини йўқотиш. 3. Етук пашшаларни йўқотиш.

Пашшалардан сақланиш учун овқат маҳсулотларини ёпиб қўйиш, дераза, эшик ойналарини пардалаш лозим.

Преимагинал босқичларини йўқотиш учун аҳоли пунктларини ободонлаштириш, ахлатни маҳсус жойларда йиғиш, йиғилган ахлатни 2-3 кунда олиб кетиш, инсектицидлар сепиш зарур.

Етук пашшаларга механик ва кимёвий воситалар ёрдамида курашилади.

Кузги пашша (*Stomoxys calcitrans*)

Пашшанинг шундай номланишига сабаб, у асосан куз пайтида одамларга, иссиқ қонли хайвонларга хужум қиласи ва қонини сўради. Мазкур пашша чивинлардан фарқ қилиб, эркаги ҳам, урғочиси ҳам қон сўради. Кузги пашшанинг тана узунлиги умуман олганда уй пашшасига тенг келади. (5-7 мм).

Кузги пашша танасининг тузилиши ҳам уч қисм: бош, қўқрак ва қориндан иборат. Танаси кулранг бўлиб, қўқрак соҳасида (устки юзада) қорамтири доғлар, қорин соҳасида эса йирик қора доғлар бор. Мазкур пашшанинг бош қисмининг ҳар икки ён соҳасида танасига нисбатан олганда, йирик қўринадиган, жуда бўртиб турадиган жуфт қўзлари жойлашган. Кузги пашшанинг оғиз аппарати санчиб-сўрувчи типда тузилган. Уч бўғимли жуфт мўйлови сезги аъзоси ҳисобланади. Кузги пашшанинг қўқрак қисми ҳам уч сегментдан иборат бўлиб, ҳар бир сегментида бир жуфтдан бўғимли оёқлари бор. Қўқрагининг ўрта сегментига жойлашган бир жуфт қанот барча

пашшаларницидан фарқ қилиб, жуда тарвақайлаб туради. Оталанган тухумларни қўйишидан олдин урғочи пашша 3-4 марта қон сўради. Кузги пашшанинг тухуми хирароқ оқимтири рангда бўлади. Тухумларини аксарият чириётган ташландикларга қўяди. Тухумдан икки, тўрт кун муддат ичида личинка тараққий этади. Кузги пашшанинг личинкаси ҳам чувалчангсимондир, у уч бора туллаб тараққий этади. Учинчи туллашдан сўнг личинка ташқи қобиғини ташламайди. Мазкур ташқи қобиқ личинка танасидан ажраб, каттиқлаша бошлайди, сохта пилла деб шунга айтилади. Пилланинг ичида кузги пашшанинг ғумбаги вояга этади. Кузги пашша вояга етгунча орадан 20-60 кун ўтади. Кузги пашша сибир яраси, туляремия касалликларининг қўзғатувчиларининг механик ташувчиси ҳисобланади. Уй пашшасига қарши қандай курашилса, кузги пашшага қарши ҳам шундай курашилади.

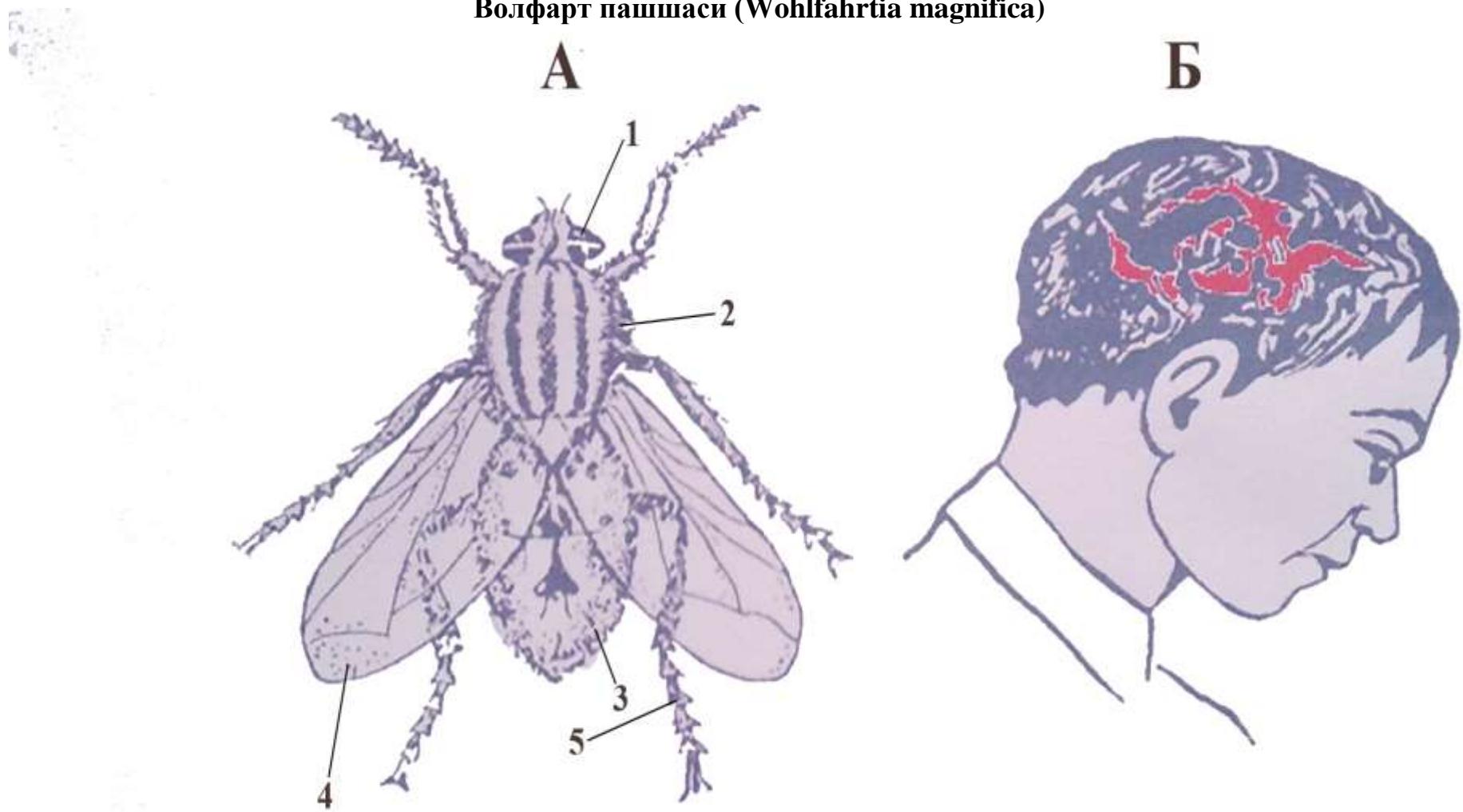
Волфарт пашшаси (*Wohlfahrtia magnifica*)

Волфорт пашшаси танасининг узунлиги 9-12 мм келади. Волфарт пашшаси ҳам барча ҳашоротлар каби айрим жинслидир. Пашшанинг танаси уч қисмдан иборат. Волфарт пашшасининг бош қисмида оғиз аппарати жойлашган. Бош қисмининг ён соҳаоларида жуфт бўртиб чиққан мураккаб кўзлари жойлашган. Вольфарт пашшасининг кўкрак қисми ҳам барча ҳашаротлардаги сингари уч сегментдан иборат бўлиб, уларда бир жуфтдан бўғимли оёқлар бор. Кўкрагининг ўрта сегментида жойлашган йирик, сербар жуфт қанотлар мавжуд. Пашша оч кулранг бўлиб, бутун танасининг ташқи юзаси майнин туклар билан қопланган.

Вольфарт пашшасининг бошқа пашша турларидан асосий фарқи шундаки, бу пашша одамларни таламайди (қон сўрмайди), ўсимликлар ширави билан озиқланади. Вольфарт пашшаси тирик личинкалар туғади. Пашша ўз личинкасини йирик ва майда қорамоллар ҳамда одамларнинг шиллик қават пардаларига, хусусан яраларга, очиқ жароҳатларга қўяди. Личинка жуда йирик бўлиб, йўгон чувалчангсимон шаклга эга. Личинкасининг танасида маҳсус кавлагич мосламаси бўлиб, личинка тушган яра ёки жароҳатни ўйиб, емира бошлайди. Емирилиш жараёни жуда тез кетади, икки кун ичида личинка яра ва жароҳатларни суюккача емириб, ташқарига чиқади ва ерга тушиб, ғумбакка айланади. Демак, одамлар ва хайвонлар ҳаёти учун Вольфарт пашшасининг ўзи эмас, личинкаси хавфлидир. Пашша личинкаси одам организмини емиришдан пайдо бўладиган яра миаз (ел тушиши) касаллиги дейилади. Бу касаллик жуда хавфли бўлиб, баъзан ўлимга ҳам олиб боради.

Личинка тараққий этиши натижасида ғумбакка айланади, ғумбакдан эса етук пашша чиқади. Вольфарт пашшаси миаз касаллигига сабабчи бўлганлиги учун бу пашша ҳам тиббиётда мухим ўрин тутади, пашшаларнинг барча турлари қаторида, бу пашшага қарши кураш ҳам мухим вазифа ҳисобланади.

Бүгімөёқлилар типи (Arthropoda)
Хашаротлар синфи (Insecta)
Икки қанотлилар туркуми (Diptera)
Волфарт пашшаси (*Wohlfahrtia magnifica*)



59-расм

А – Вольфарт пашшаси. Б – Бошдаги миаз 1-Боши. 2-қўкраги. 3-қорин. 4-қанотлари. Оёғи.

Це-Це пашиаси (*Glossina palpalis*)

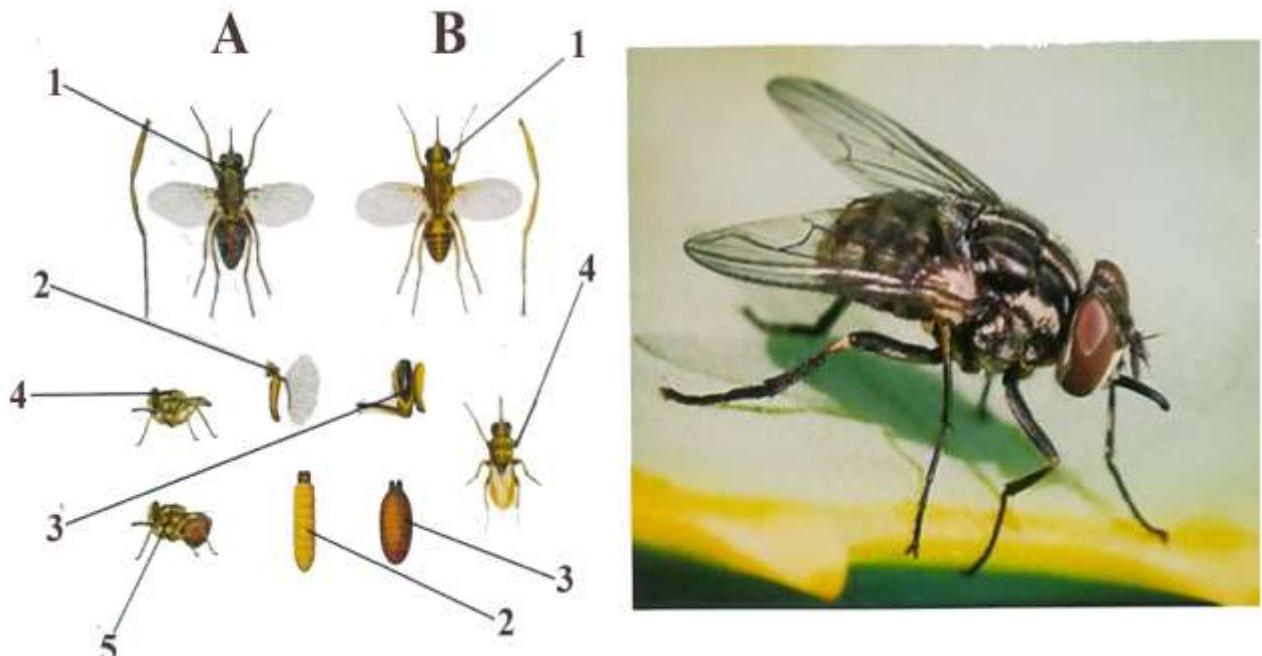
Це-це пашиаси (ёки тропик пашиша) фақат Африка қитъасида учрайди ва мухим тиббий аҳамиятга эга. Чунки у иссиқ қонли хайвонлар ва одамлар ўртасида трипаносомаларни ташиб юради (специфик ташувчи). Це-це пашиасининг тузилиши барча пашишларнинг тузилишига ўхшайди. Оғиз аппарати эса санчиб-сўрувчи типда бўлиб, қон сўради. Мазкур пашишанинг ҳар икки жинси ҳам қон сўрувчидир. Одатда це-це пашиаси кундуз кунлари чақади, бу пашиша қора рангга ўч бўлади. Пашишанинг чақиши унча сезиларли эмас. Қон сўрган урғочи пашиша фақат битта личинка туғади. Личинкалар тупрокда (5-8 соатда) етилади. Личинканинг тараққиёти натижасида юмалоқ шаклда ғумбак ҳосил бўлади. Та什қи муҳит ҳарорати оптималь ($29-30^{\circ}$) бўлганда 25-30 кунда ундан вояга етган пашиша чиқади. Бошқа пашишлардан фарқ қилиб, мазкур пашиша узоқ (6-8 ой) яшайди. Тропик пашиша иссиқ қонли хайвонлар ва одамлар орасида уйқу касаллигининг қўзғатувчиси – трипаносома гамбиензени тарқатади.

Бўғимоёқлилар синфи (Arthropoda)

Хашаротлар синфи (Insecta)

Уй пашиаси (*Musca domestica*)

Це-Це пашиаси (*Glossina palpalis*)

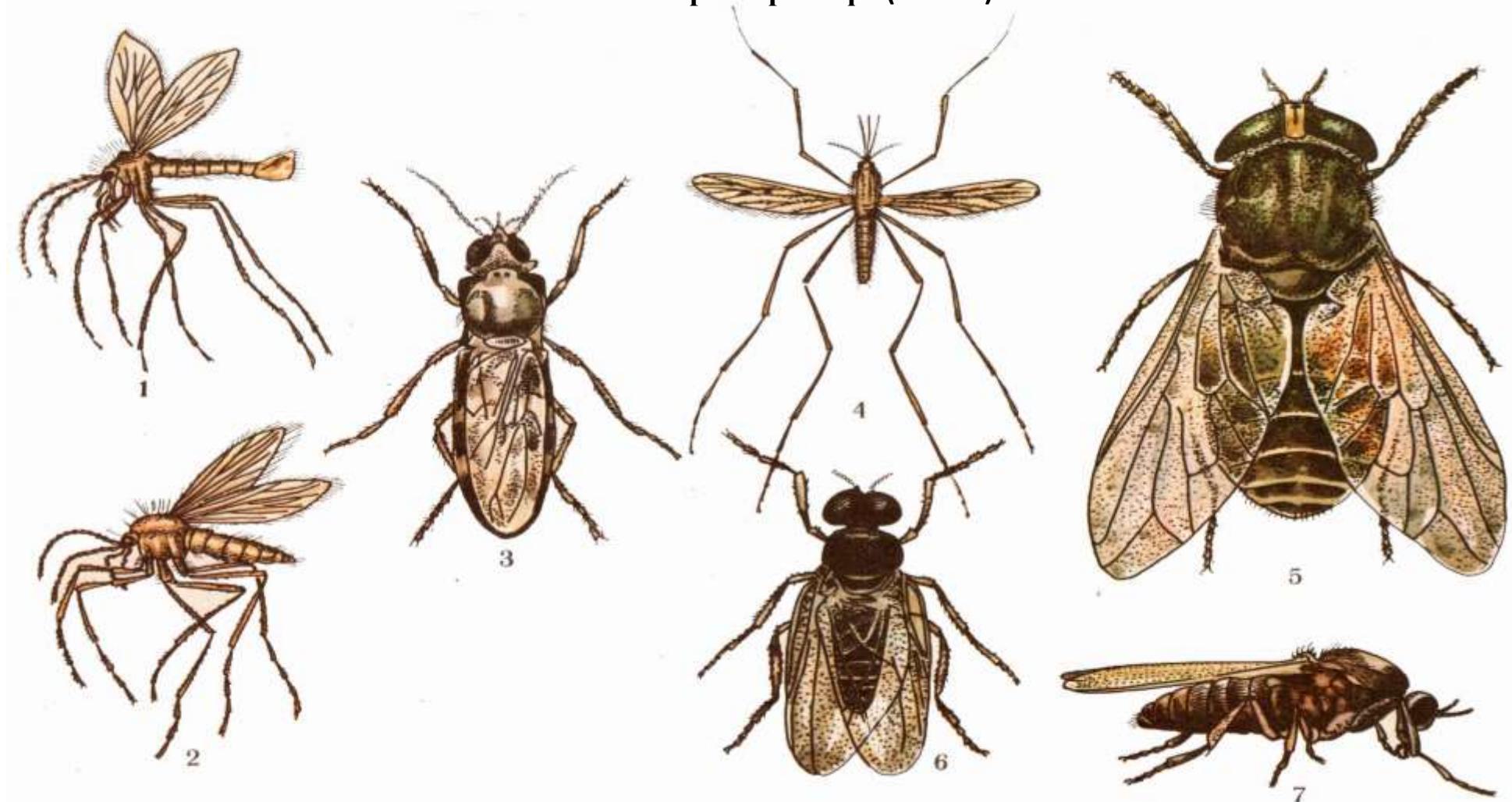


60-расм

A. Уй пашиаси: 1-Уй пашиаси, 2-личинкаси, 3-қўзи, 4-ёш шакли, 5-етилган шакли.

Б. Це-це пашиаси: 1-Це-це пашиаси, 2-личинкаси, 3-ғумбак, 4-етилган шакл

**Бўғимоёқлилар типи (Arthropoda)
Хашаротлар синфи (insecta)**



61-расм

Гнуслар тўплами:

1- искабтопар (эркаги), 2 - искабтопар (ургочиси), 3 -захкаш, 4 - чивин, 5 - катта кулранг сўна, 6 –захкаш (эркаги),
7 -захкаш (ургочиси)

Амалий машғулот.

Мавзу: Тиббиёт ахамиятига эга бўлган ҳашоратлар: пашшалар, чивинлар, исқаптопарлар, қандалалар ва сувараклар.

Мақсад: Чивинлар, исқаптопарлар, пашшалар, суваракларнинг тиббиётдаги ахамияти, тузилиши, ривожланиш циклини ўрганиш. Чунки улар одам ва ҳайвонлар учун хавфли касалликларини ташувчилари ва қўзғатувчилари ҳисобланади. Бу касаллик қўзғатувчилари ва ташувчиларига қарши кураш ҳамда профилактикасини билиш учун албатта уларнинг заарлаш йўллари ва ривожланиш циклларини билиш ва уларни таниш керак.

Вазифалари:

1. Икки қанотлилар туркумининг умумий характеристикаси билан танишиш.
2. Таблицалар, слайдлар, микро ва макропрепаратлардан фойдаланиб, безгак ва оддий чивинларнинг тузилиши уларнинг ривожланиши ва тиббиётдаги ахамиятини ўрганиш.
3. Уй пашшаси, вольфарт пашшаси, кузги пашшаларнинг тузилиши, ривожланиш цикли ва тиббиётдаги ахамиятини ўрганиш.
4. Қандалалар ва суваракларнинг тузилиши, биологияси, тиббиётдаги ахамиятини ўрганиш.
5. Чивинлар турларининг бир- бирларидан фарқлари ва ўхшашликларини тахлил қилиш.
6. Вольфарт пашшаси личинкасининг локализацияси, потоген таъсири, қарши кураш чоралари ва профилактикасини ўрганиш.
7. Чивинлар, исқаптопарлар, пашшалар, қандалалар, суваракларнинг яшаш жойлари, уларга қарши кураш чоралари, профилактикаси, касалликни ўтказиш йўлларини ўрганиш.

Кутилган натижалар:

Дарс ўтиб бўлганидан кейин талаба билишлари керак:

1. Оддий ва безгак чивинларининг тузилишидаги характерли белгиларини билиш.
2. Оддий ва безгак чивинларининг барча ривожланиш босқичларида ажратса олиш.
3. Чивинларнинг кўпаядиган жойлари ва уларнинг тиббиётдаги ахамияти.
4. Чивинларнинг биологияси ва тиббиётдаги ахамияти.
5. Чивинларга қарши кураш чоралари.
6. Исқабтопарларнинг тарқалиши, тузилиши, кўпайиши, ривожланиш босқичлари, уларга қарши кураш чоралари ва тиббиётдаги ахамияти.
7. Исқабтопарларни таний олиш, қарши кураш чоралари ва профилактикасини билиш.
8. Пашшаларнинг тузилиши, биологияси, тиббиётдаги ахамиятини билиш:
Уй пашшаси, вольфарт пашшаси, кузги пашша.
9. Пашшаларнинг турларини фарқлай олиш.
10. Пашшаларни фарқланувчи белгиларини билаш.

11. Пашшаларга қарши кураш чораларини билиш.
12. Қандалалар ва суваракларнинг тузилиши, биологияси ва тиббиётдаги ахамиятини билиш.
13. Қандалалар ва суваракларга қарши кураш чораларини ўрганиш.
14. Қандала ва суваракларни ажрата олиш.
15. Чивинлар, исқабтопарлар, пашшалар ва суваракларнинг қандай касалликларни ташиб ўтказишини билиш:

Таркиби:

Амалий машғулотнинг режаси ва ташкилий тузилиши.

1. Ташкил қилиш ва мақсадни аниқлаш.
2. Ўқув материалларининг асосий қисмларини тахлил қилиш орқали: талабалардан ёзма ёки оҳзаки сўров ўтказиш:
 - * Икки қанотлилар туркумининг умумий характеристикаси.
 - * Оддий ва безгак чивинларининг морфологияси, ривожланиш цикли, тиббиётдаги ахамияти.
 - * Чивинларга қарши кураш чоралари.
 - * Исқабтопарларнинг тузилиши, ривожланиш цикли, тарқалиши ва тиббиётдаги ахамияти.
 - *Пашшаларнинг(уй пашшаси, вольфарт пашшаси, кузги пашшаси) тузилиши, биологияси, ривожланиш цикли, тарқалиши ва тиббиётдаги ахамияти.
 - * Қандалалар ва суваракларнинг тузилиши, ривожланиш цикли, тарқалиши ва тиббиётдаги ахамиятини.
 - * Исқабтопарлар, пашшалар, қандалалар ва суваракларга қарши кураш чоралари.
3. Амалий машғулотни ўтказишга йўлланма бериш.
4. Талабаларнинг амалий машғулотларни бажаришдаги иштирокини жорий назорат қилиш:
 - *Таблицалар, расмлар, слайдлардан чивинлар, исқабтопарлар, қандалалар, суваракларнинг тузилишини кўриш ва ўрганиш.
 - *Пашшалар ва суваракларнинг макропрепаратларини лупа ёрдамида кўриш.
 - * Микроскопнинг кучсиз катталаштирувчи объективи ёрдамида оддий ва безгак чивинларининг эркак ва ургочиларини кўриб расмини чизиш.
 - * Микроскопнинг кучсиз катталаштирувчи объективи ёрдамида чивинларнинг личинкаларини кўриб расмини чизинг.
 - * Микроскопнинг кучсиз катталаштирувчи объективи ёрдамида чивинларнинг ғумбакларини микропрепаратларини кўриш расмини чизиш.
 - * Микроскопнинг кучсиз катталаштирувчи объективи ёрдамида исқабтопарларининг микропрепаратларини кўриш ва расмини чизиш.
 - * Уй пашшаси ва кузги пашшаларнинг бош қисмининг микропрепаратини микроскоп ёрдамида кўриш ва расмини чизиш.
 - * Суваракларнинг оғиз аппаратини микроскоп ёрдамида кўриш ва расмини чизиш.
 - * Ўрин- кўрпа қандаласини кучсиз катталаштирилган ҳолда кўриш ва расмини чизиш.

5. Тестлар билан ишлаш.
6. Вазиятга доир масалалар ечиш.
7. Бажарилган ишларни текшириш.

Дарс давоматни аниқлаш, мавзуни ёзиш ва мақсадни аниқлаш билан бошланади.

Ўқитувчининг кузатганлари.

Икки қанотлилар кенг тарқалган ҳашоратлар бўлиб, уларнинг 80 мингдан ортиқ тури фанга маълум. Шулардан 20 мингдан ортиқ тури МДХ давлатларида учрайди. Бу туркум вакилларининг қаноти бир жуфт, иккинчи жуфт қаноти редукцияланиб,rudiment орган жizzillagichga айланган. Оғиз аппарати саншиб яловчи, саншиб сўрувчи типда тузилган. Икки қанотлиларнинг кўпгина турлари одам ва ҳайвонларнинг қонини сўриб безовта қиласди. Шу билан бирга юқумли касалликларни тарқатади. Чивинлар, исқаптопарлар, пащшалар шу туркум вакиллари ҳисобланади.

Чивинлар қон сўрувчи ҳашоратлар жумласига киради. Улар одамларни талаб қонини сўради. Чивинлар ҳамма жойда кенг тарқалган. Кўпинча учта тури- Анофелес, кулекс ва аедес турлари учрайди. Шуни эътиборга олиш керакки эркаклари ўсимликларни шираси билан озиқланади, урғочилари қон билан озиқланади. Урғочилари озиқлангандан кейин оқмайдиган ёки секин оқадиган сув ҳавзаларига тухум қўяди. Ундан атмосфера ҳавоси билан нафас оладиган личинкалар чиқади. Личинкалар ғумбакка айланади, ундан вояга етган (имаго) чивин чиқади. Ёз давомида 2-3 марта (жанубда 5-7 марта гача) насл қолдиради. Улар ертўла, молхона каби ёпиқ жойларда қишлиайди. Анофелес авлодининг урғочиси безгак касаллигини ташувчиси. Аедес эса туляремия, япон энсафалити, сариқ истима, лимфоцитар хариоменингит, Денге истимаси, Сибир яраси каби касалликларни ташиб ўтказади. Кулекснинг баъзи турлари Япон энцефалити туляремияни ташийди. Ҳар бир тур экологик жиҳатдан ўзига хосликка эга. Шунинг учун уларга қарши кураш чораларини куллашда морфологияси, ривожланиш циклига ахамият бериш керак.

Оддий ва безгак чивинларининг асосий фарқланувчи белгилари.

№	Оддий чивин (Culex pipens)	№	Безгак чивини(Anopheles maculipens)
1.	Оёғи танасидан $1\frac{1}{2}$ марта узун	1.	Оёғи танасидан 2 марта узун.
2.	Буюмга паралел холда қўнади.	2.	Буюмга бурчак холида қўнади.
3.	Қанотлари ялтироқ.	3.	Қанотлари ялтироқ. 4 та доғи бор.
4.	Урғочисининг пастки жағ пайпаслагичлари хартумидан калтароқ.	4.	Урғочисининг пастки жағ пайпаслагичлари хартуми билан teng.
5.	Урғочиси сувга 300-400 тадан тўп-тўп (қайиқ шаклида) тухум қўяди.	5.	Урғочиси сувга 20-30 тадан ёйик холда тухум қўяди.
6.	Личинкасининг охирги сегментида нафас тешиги (сифон)и бор.	6.	Ҳаво сифони йўқ қорнининг елка томонида охиргидан олдинги

			сегментида стигмаси бор.
7.	Гумбагидаги нафас тешиги цилиндрсимон.	7.	Гумбагидаги нафас тешиги воронкасимон

Искабтопарлар майда ҳашоратлар бўлиб, ер шарининг илиқ ва иссиқ иқлимли жойларида тарқалган. Искабтопарлар кемирувчи ҳайвонлар, калтакесаклар ва тошбақаларнинг инларида, қушларнинг уяларида, сут эмизувчи ҳайвонлар яшайдиган хона, ертўла ва молхоналарда яшайди. Искабтопарлар қонсўрар ҳайвон, одатда урғочилари қон сўргандан кейингина тухум қўяди.

Искабтопарларнинг *Phlebotomus* авлоди тиббиёт ахамиятига эга бўлиб, папатачи истимаси, умумий ва тери лейшиманиози касалликларини ташувчилари ҳисобланади. Искабтопарлар танасини узунлиги 2-2,5 мм.дан ортмайди. Туклар билан қопланган орқа оёғини узунлиги 4 ммга етади. Оғиз аппарати санчиб сўрувчи типда. Ранги сарғиш занг тузида. Кўкрагининг уст томони қавариқ бўлиб, ундаги сегментларнинг чегараси ёмон кўринади. Ўнг кўкрак сегментида бир жуфт қаноти, орқа кўкрак сегментида эса жизиллагич жойлашган. Корин чегараси аниқ ажралиб турган 8та сегментдан иборат. Эркак искабтопар қорнининг охирида мураккаб копульятив аппарати бор. Бу аппарат искабтопарларнинг турини аниқлашда катта ахамиятга эга.

Искабтопарлар тунги ҳашоратлар, улар кечаси ҳайвон ва одамларни талайди, қонини сўради, эркаклари ўсимликларни шираси билан озиқланади. Искабтопарлар чаққандан кейин майда шишлар ҳосил бўлади ва қичишиади. Уларга қарши кураш кемирувчиларни инларини бузиш, хонадонларни ийғишириш, инсектацийлар билан ишлов бериш лозим.

Пашшалар.Калта мўйловли икки қанотлилар ичida пашшалар турли хил юқумли ва ошқозон ичак касалликларини ташувчи, мияз касаллигини қўзғатувчилари сифатида (уй пашша, кузги пашша, вольфарт пашшалари) тиббиёт паразитологиясида катта қизиқиши уйғотади.

Уй пашшаси. (*musca domstica*) экологик жихатдан одамлар турдиган жой билан боғлиқ. Пашша ётоқхона, ошхона, ахлатхона ва хожатхоналарда, шунингдек транспортларда учрайди.

Уй пашшасининг узунлиги 5,8-7,5 мм, ранги кулранг қўнғир тусда. Боши катта яrim юмалоқ шаклда ён томонларида бир жуфт кўзи ва бир жуфт мўйлови жойлашган. Оғиз аппарати ялаб- сўрувчи типда. Бир жуфт қаноти кўкрак сегментида ўрнашган. Пашшалар ҳам айrim жинсли. Уруғланган урғочи пашша бир йўла 120-150 та тухумини ифлос чиқиндиларга, очик қолган озиқ- овқатларга қўяди. Тухумдан чиқсан личинкалари чириётган органик моддалар билан озиқланади. Личинка уч марта туллаб, ғумбакка айланади. Уй пашшасининг ғумбаги харакатсиз, овалсимон шаклда. Маълум вақт ўтгач ғумбакдан етук пашша пайдо бўлади. Тухум қўйишидан бошлаб, имаго стадиясига етгунга қадар ўтадиган ривожланиш даври ўрта ҳисобда 15-25 кун давом этади. Бу давр ичida урғочи пашша 5-6 марта тухум қўяди. Уй пашшаси қоронғуликни ёқтирумайди. Доимо ёруғликка интилади.

Уй пашшаси универсал механик ташувчи бўлиб, биринчи навбатда ошқозон ичак инфекциялари (холера, ичбуруғ, қорин тифи ва бошқа)

шунингдек, гельминтларнинг тухумлари, содда хайвонларнинг цисталари, дифтерия, туберкулётз ва бошқаларни ташийди.

Кузги пашша – қон билан озиқланади. Сибир яраси, сепсис, туяремия каби касалликларни ташувчиси хисобланади. Уч тўрт марта қон сўргандан кейин урғочилари гўнг ёки чириган ўсимлик қолдиқларига 20-100 тагача тухум қўяди. 1кундан кейин тухумдан личинкалар чиқади. Кейин ғумбак ва имагога айланади. Тухумдан то имагогача бўлган ривожланиш даври 20-57 кунгача чўзилиши мумкин. Личинкаларнинг ривожланиши асосан намлиқда амалга ошади. Шунинг учун уларга қарши курашиш учун молхоналар қуруқ бўлгани маъқул.

Вольфарт пашшаси- (*wolfartia vagnifica*) – Вояга утган вольфарт пашшаси дала- дашларда яшаб, ўсимликларнинг ширалари билан озиқланади. Улар уруғланганидан кейин 120-200 тагача одам ва хайвонларнинг терисига тирик личинка тугади. Улар асосан қўз, бурун ва қулоқ тешиклари ва жароҳатланган тери орқали тезда тўқималарни емириб, суюккача боради ва тери миязи деб номланган ярани ҳосил қиласади. 3-4 суткадан кейин личинкалар чиқиб ерга тушади ва ғумбакка айланади. Вольфарт пашшасининг теридаги жароҳати анча оғрикли ва хавли.

Уй пашшаси , кузги пашша, вольфарт пашшаларининг фарқлари ўлчамлари ва рангida. Уй пашшаси 10 мм, кузги пашшаси 5-6 мм, Вольфарт пашшаси -10-13 мм, ранги уй пашшаси кулранг, вольфарт пашшаси қора рангда бўлади.

Тиббиётдаги ахамияти тўғрисида гапириладиган бўлса, пашшаларнинг оёқларида туклари бор, шунинг учун улар бактериялар ва оғрикли касалликларни механик ташийди. Пашшалар танасида 6 млнгача ичагида 28 млнгача бактериялар бўлади. Пашшаларга қарши курашишнинг механик, термик, ва химиявий усусларидан фойдаланилади.

Ўрин- қўрпа қандаласи- (*citemex lectularis*) ётоқхоналарда кўп учрайди. Бошқа хашоратлардаги каби ўрин- қўрпа қандаласининг ҳам танаси уч қисмдан: бош, кўкрак ва қориндан иборат. Бошида бир жуфт мўйлов, бир жуфт қўз ва оғиз аппарати жойлашган. Қандалаларнинг оғиз аппарати санчиб сўришга мослашган. Кўкрак қисми учта сегментдан иборат бўлиб, ҳар бир сегментида бўғимларга бўлинган бир жуфтдан оёқлари бор. Қорин қисми 10 та сегментдан иборат бўлиб, баргга ўхшайди.

Ўрин- қўрпа қандаласининг гавдаси хитинли пўст билан қопланган. Тўқ жигарранг, айрим жинсли, эркаклари 4,5-6 мм, урғочилари эса 5-5,8 мм. Ўрин- қўрпа қандаласининг урғочиси ҳаёти давомида бир неча юзлаб тухум қўяди. Кўйилган тухумлардан оптималь температура 25⁰Сда қон сўрувчи личинкалар чиқади. Агар қулай шароит овқат етарли бўлса 5 марта пўст ташлаб, 28 кунда вояга етган қандалага айланади. Қандалалар одамни тунда чақади. Айрим одамлар қандаланинг чақишига жуда сезгир бўлади. Бундай одамларнинг терисида ҳар-хил тошмалар пайдо бўлиб, қашиганда унга микроблар тушиши натижасида йирингли яллигланиш юзага келади. ўрин- қўрпа қандаласи ҳар- хил юқумли касаллик микробларини ташиб юради.

Ўрин- кўрпа қандалаларига қарши курашиш учун ҳар- хил дезинсектацид ҳашоратларни қирадиган препаратлардан фойдаланилади.

Сувараклар – (Blattoidea) энг қадимги ҳашоратлардир. Сувараклар одамлар яшайдиган уйларда, деворларнинг ёриқларида кундуз кунлари яшириниб ётади. Тунда эса(овга чиқади) фаоллашади, яъни булар ҳам қандалалар каби тунги ҳашоратлардир. Суваракларининг танаси ҳам уч бўлим, бош, кўкрак, қориндан иборат. Бошида бир жуфт фасеткали кўзлари, узун туйғу сезувчи (бир жуфт) антенналари бор. Оғиз аппарати кемирувчи типда тузилган. Кўкраги бошқа ҳашоратилар каби уч бўғимдан иборат бўлиб, ҳар бир сегментида бир жуфтдан 3 жфут юриш оёқлари бор. Қорин қисми 10-11 та сегментдан иборат. Унинг охирида бўғимли тутқичи-церклери жойлашган. Эркакларида бундан ташқари жуфт рудиментар оёқлари бўлади. Урғочиларининг қорни кенгроқ бўлиб, рудиментар оёқлари бўлмайди. Ривожланиши чала метаморфоз йўли билан ўтади. Одамларнинг турар жойларида **кора суварак** (Blatta orientarus)ва **сарик суварак** (Blattogermanica) учрайди. Сувараклар бактериялар, содда хайвонларнинг цисталарини тарқатади. Қорин тифи, дезинтерия суварак ичагида 2- 4 кун яшайди. Сувараклар кечаси болаларни талаб, тери эпидермисини юза қатламларини кемиради. Уларга қарши кураш тозалик ва турли химиявий препаратлар, айниқса ($H_3 BO_3$ -бор кислота) билан алдама ем тайёрланади.

Амалий ишнинг бажарилиши.

Таблицалар, расмлар, слайдлардан фойдаланиб чивинлар, исқабтопарлар, пашибалар, қандалалар ва суваракларнинг тузилишларини ўрганиш.

Пашибалар ва сувараклар препаратларини лупалар ёрдамида кўриш. Микроскопнинг кучсиз катталаштирувчи объективи ёрдамида оддий ва безгак чивинларининг эркак ва урғочиларининг бош қисмининг микро препаратини кўриб; 1) хартуми; 2) пастги жағ пайпаслагичи; 3) мўйловлари; 4) кўзларини кўриб расмини чизиш.

Микроскопнинг кучсиз катталаштирувчи объективи ёрдамида чивинларнинг: 1) боши, 2) опохоло, 3) кўкраги; 4) қорни ; 5) сифони (kulex)да; 6) нафас тешигини микропрепаратда кўриш.

Микроскопнинг кичик объективи ёрдамида ғумбакларини микро препаратини кўриб расмини чизиш.

Микроскопнинг кичик объективи ёрдамида исқабтопарлар микропрепаратини кўриб: 1) Боши; 2) кўкраги; 3) қорни; 4) оёқлари; 5) оғиз аппарати; 6) кўзларини расмини чизиш.

Микроскопнинг кичик объективи ёрдамида уй пашибаси, кузги пашиба микропрепаратини кўриб,: 1)хартуми; 2) кўзларини расмини чизиш.

Микроскопнинг кичик объективи ёрдамида суваракнинг оғиз аппаратини кўриб: 1) пастки жағ пайпаслагичи; 2) пастки лаб; 3) пастки лаб пайпаслагичи; 4) ташқи ўсиқлар; 5) ички ўсиқларни кўриб расмини чизиш.

Микроскоп ёрдамида ўрин- кўрпа қандаласини кўриш.

Тестлар билан ишлаш. Вазиятга доир масалалар ечиш.

Бажарилган вазифаларни текшириш.

Тарқатма материаллар: чивинлар, исқабтопарлар-пашибалар, суварвклар, қандалаларнинг тузилиши, ривожланиш циклари тасвирланган вақлар; микроскоп, микропрепаратлар, макропрепаратлар, ўргатувчи- назорат тестлари, вазиятга доир масалалар.

Дарснинг жихозланиши: Уй пашибаси, вольфарт пашибаси, кузги пашиба, сувраклар, қандалалар, чивинлар, исқабтопарларнинг тузилиши ва ривожланиш циклари тасвирланган таблицалар, слайдлар, расмлар, Этюд, микроскоп, салфеткалар, спирт.

Назорат саволлари:

1. Икки қанотлилар туркумига умумий характеристика беринг.
2. Безгак чивинининг морфологияси, унинг ривожланиш циклини сўзлаб беринг.
3. Безгак чивинининг ривожланиш йикли, унга қарши кураш чораларини эътиборга олган холда тиббиётдаги аҳамиятини айтинг.
4. Оддий чивиннинг тузилиши, ривожланиш цикли, тиббиётдаги аҳамиятини айтинг.
5. Исқабтопарларнинг тиббиётдаги аҳамияти ва унга қарши кураш усулларини айтинг.
6. Исқабтопарларнинг тузилиши, ривожланиш цикли, тарқалиши ва қўпайиши.
7. Уй пашибасининг тузилиши, қўпайиши, тарқалиши тўғрисида сўзлаш.
8. Кузги пашибасининг тузилиши, қўпайиши, тарқалиши ва тиббиётдаги аҳамиятини айтинг.
9. Вольфарт пашибаси унинг тузилиши, ривожланиш цикли, тиббиётдаги аҳамияти тўғрисида маълумот беринг.
10. Пашибаларга қарши кураш чораларини сананг.
11. Сувракларнинг тузилиши, ривожланиш цикли, тиббиётдаги аҳамияти ва унга қарши кураш чораларини айтинг.
12. Қандалалар, уларнинг тузилиши, ривожланиш цикли, тарқалиши, тиббиётдаги аҳамияти ва унга қарши кураш чоралари хақида гапиринг.
13. Қандалалар ва сувракларга қарши кураш чоралари хақида сўзланг.

Захарли ҳайвонлар.

Захарли ҳайвонлар организмиде доимо ёки вақти-вақти билан бошқа ҳайвонларга захарли таъсир этувчи токсик моддаларни тутади. Захарли ҳайвонларнинг шу кунларда 5 минг атрофида турлари фанга маълум, улардан 1500 тури МДХ давлатларида учрайди. Захарли ҳайвонлар барча систематик гурухлар орасида учрайди. Ҳайвонлар организмиде ишлаб чиқариладган захарли моддалар зоотоксинлар деб аталади. Зоотоксинлар химоя ёки хужум қилиш воситаси сифатида (қўрқитиш, ўлдириш, хужум қилиш, огоҳлантириш)га хизмат қиласи.

Захарли ҳайвонлар бирламчи ва иккиласи захарлиларга бўлинади.

Бирламчи захарли ҳайвонлар захарли моддаларини маҳсус захар ишлаб чиқарувчи безларида ҳосил қиласи ёки турли тўқималарда захарли моддалар тўпланади.

Бирламчи захарли ҳайвонларни захарини ўзга организмга киритишга кўра фаол ва нофаол захарли ҳайвонларга ажратилади.

Фаол захарли ҳайвонларни маҳсус захар ишлаб чиқарувчи безлари мавжуд бўлиб, уларда захарли моддалар ишлаб чиқарилади ва бу захарли моддалар маҳсус тузилмалар (трихоциста – инфузорияларда , куйдирувчи хужайралар- ковак ичлиларда, ўткир учли шиплар, хелицералар, тишлар) орқали ўзга организмга киритилади.

Нофаол захарли ҳайвонларда захарли безлари мавжуд лекин, уни ўзга организмга киритиш воситалари бўлмайди. Нофаол захарли ҳайвонларга деярли барча захарли сувда ва қуруқда яшовчилар, айрим хашоратлар, айрим балиқларни киритиш мумкин. Уларнинг захарли секретлари контакт жойида тери қопламасига таъсир этиши, шиллиқ қабатлар орқали қонга ўтиши билан захарланишни келтириб чиқаради.

Захарли ҳайвонларнинг токсинлари (зоотоксинлар) турли хил химиявий моддалар синфларига киради. Зоотоксинларнинг кўп компонентлиги кўп томонлама таъсирга эга бўлганлиги учун организмнинг турли системаларига таъсир этади. Ҳайвонларни захарини оқсил компонентлари биринчи бўлиб марказий ва периферик нерв системасини бузади, юракнинг ўтказувчанлиги ва ритмини издан чиқаради. Баъзи зоотоксинлар гликозидлар тутади. Улар автоном нерв учларига таъсир этиб, нерв, юрак қон томир ва овқат хазм қилиш тизимига таъсир қиласи. Баъзида битта зоотоксиннинг ўзи билан захарланганда ҳар хил реакциялар кузатилиши мумкин. Болаларда зоотоксинлар билан захарланиш оғир кечади. Бундан ташқари айнан битта турга мансуб захарли ҳайвон захарининг кучи йилнинг фасллари (вақтлари) ҳамда овқатнинг тури ва бошқа факторларга боғлиқ бўлади. Кўпинча урғочилари захарли бўлади, эркакларида захар бўлмайди.

Юқорида келтирилган 5000 тур захарли ҳайвонларнинг 20 турга яқини содда ҳайвонларга, 4минг тури ковакичлиларга, молюскалар 90 тур, игнатерилилар 25 тур, балиқлар 500, сувда қуруқда яшовчилар -100та, кушлар -4та сут эмизувчиларнинг 7 та тури захарли эканлиги ўрганилган.

Захарли хайвонларни МДХ давлатларида кўп ўрганилганлари илонлар, чаёнлар, ўргимчаклар, кўнғизларни баъзи турларига, кам ўрганилганлари сувда ва қуруқликда яшовчилар, балиқлар, молюскаларва ковакичлиларга тўғри келади.

Захарли ўргимчаксимонлар

Чаён (*Buthus eureus*)

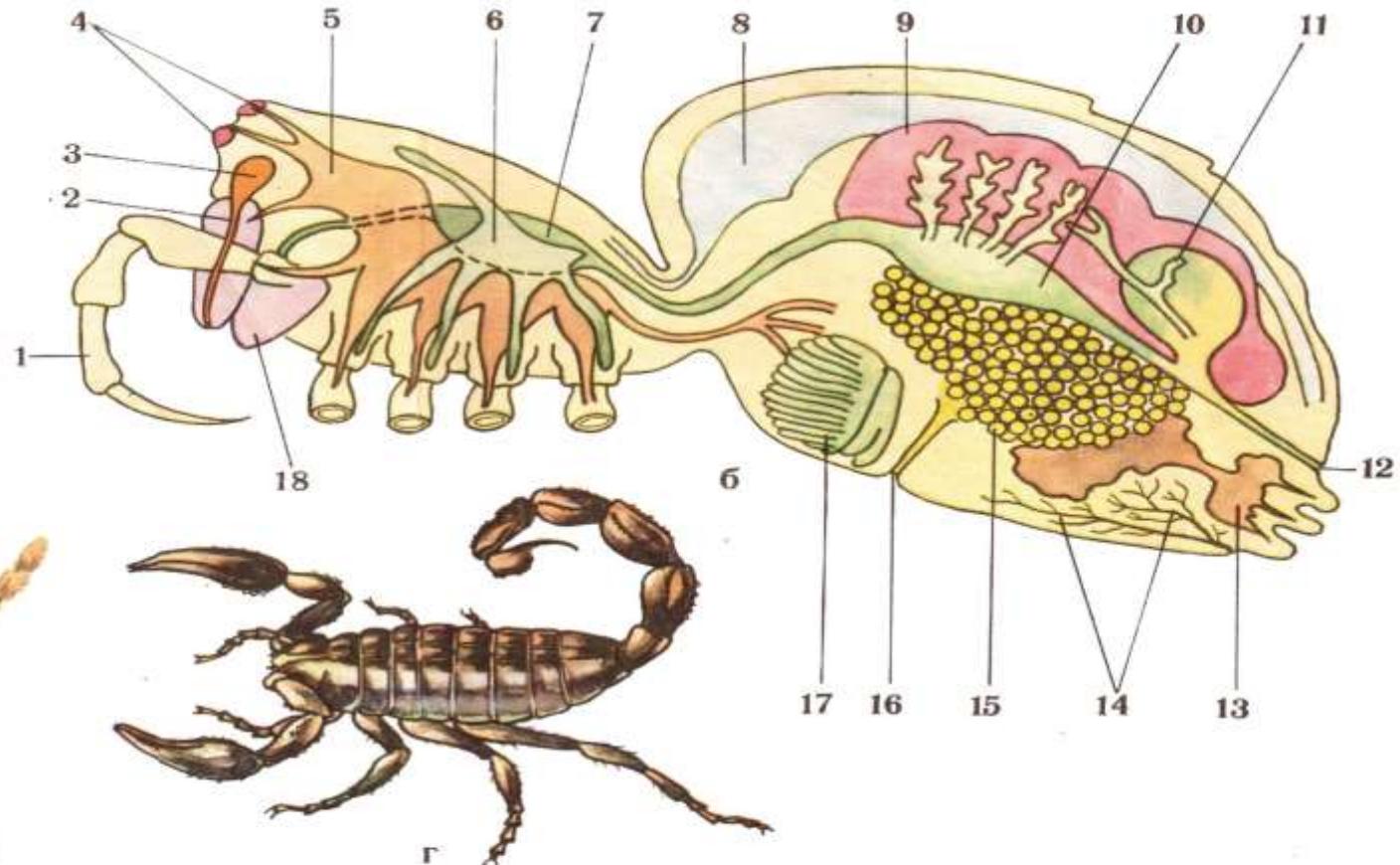
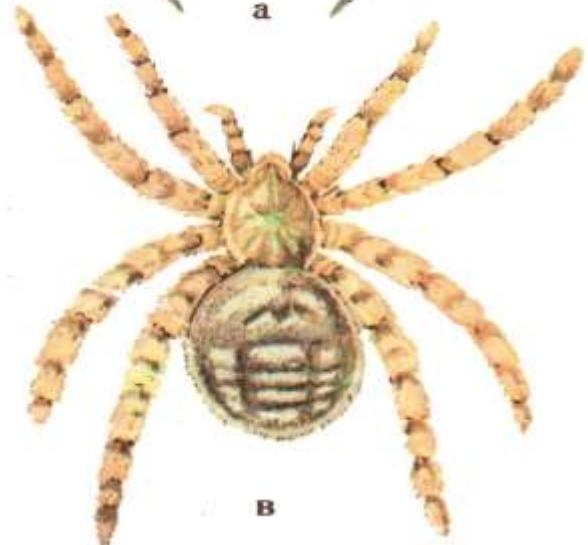
Чаён ўргимчаксимонлар синфига мансуб танаси 1-18 см, бошкўкрак ва бўғимларга бўлинган қорин қисмларидан иборат. Қоринининг охирги бўғимида 2 та захарли бези бор унинг йўли учи қайрилган найзага очилган. Бу ўрган ўлжага хужум қилиш ва химояланиш вазифасини бажаради. Чаёнлар тунда фаоллашади. Кундузи яширинади. Улар Ўрта Осиё, Кавказ, Жанубий Козогистон ва Кримда учрайди. Чәёнлар бўғимоёқлилар билан озиқланади. Ўлжа қидириб хонадонларга хам киради ва пойафзал кийим мебеллар ичига жойлашиб олади. Чәён чаққан жойда кучли оғриқ сезилади. Кейинчалик у қон томир ва нерв толалари орқали бутун танага тарқалади. Ўша жой қизийди, баъзан музлаб жонсизланади, қичишади, қизариб шишади. Дастробки соатларда томир тортишади, нафас олиш, ютиниш, гапириш қийинлашади. Чәён чаққан жойга новшадил спирти суртилиб иссиқ қилинади, унга саримсоқ ёки пиёз янчиб қўйиш ёхуд хлорли охак эритмасида мато хўллаб боғлаш зарур. Оғриқ тўхтамаса шифокорга мурожат қилинади.

Қорақурт (*Lathrodetus tredecimquattatus*)

Ўзбекистонда оддий қорақурт, оққорақурт ва дала қорақурти учрайди. Қорақурт усти баҳмалга ўхшаш қора тусда 2 қатор жойлашган қизил доғлари кўриниб туради. Фақат урғочиси захарли бўлади. Ўлчамлари 2 см атрофида. Эркаги захарсиз. Баҳорда кунлар исиши билан урғочи ва эркак қорақурт тўр тўқийди, бу ерда эркаги урғочисини уруғлантириб нобуд бўлади. Уруғланган урғочи қорақурт уя ясаш учун жой қидириб кўчиб юради. Уясига 100-200 та тухум кўяди. Баҳорда ундан майда қорақуртчалар чиқади. Қорақурт безовта қилинса чақади. Қорақурт чаққандан кейин 5-10 дақиқа ўтгач қаттиқ оғриқ пайдо бўлиб бутун гавдага тарқалади. Одам қаттиқ вахимага тушади, оёғида тура олмайди, харорати кўтарилади, қон босими ошади, бундай холат 10 дақиқа дан ортиқ давом этади. Давони шифокор буюради. Қорақурт захарига қарши зардоб юбориш яхши наф беради. Ўз вақтида даво чоралари кўрилмаса ўлим юз бериши мумкин.

Тарантул (*Lycosa singortensis*)

Ўргимчаклар туркумига киради. Танасининг юқори томони кулранг, остки томони қора, оёқлари тўқ кулранг ва сарғиши кўндаланг халқалардан иборат бўлади. Урғочиси кузда 100 тадан 400 гача тухум кўяди. Улардан баҳорда майда ўргимчаклар чиқади. Урғочиси маълум вақт ўзи билан бирга олиб юради. Харф сезилгандан уларни тушуриб юборади. Бу вақда урғочи тарантул агрессив бўлиб қолади. Тарантуллар уйларида яширинишади, тунда овга чиқишади, хашоротлар билан озиқланишади. Тарантул чаққанида ундан ярага захарлари оқади. Чакқан жойда махаллий оғриқ бўлади. Умумий захарланиш кузатилади.



62-расм Захарли ўргимчаклар:

а - коракурт (*Lathrodetus stredicimquattatus*) б -ургимчак ички тузилишининг схемаси:1 -педипалпалар, 2 -захар бези найчаси, 3 -захар бези, 4 - кўзлари, 5- Бош нерв тугуни, 6 - ошкозон, 7 - сурувчи ошкозон, 8 - юрак, 9 - жигар, 10 - урта ичак , 11-ажратувчи сицема, 12 - анал тешиги, 13 – Ип безлари, 14 - трахея сицемаси, 15 - тухумдон, 16 -жинсий тешик, 17 - упкалар, 18 - хелицералар, в -тарантула (бий) (*lycosa singorlensis*), г - чаён (*buthus eupeus*).

Амалий машғулот.

Мавзу: Захарли ҳайвонлар.

Мақсад: Миллионлаб ҳайвонот турлари орасида захарли вакиллар ҳам учрайди, уларнинг захари оғриққа сабаб бўлиши хатто ўлимга олиб келиши ҳам мумкин. Шунинг учун ҳар қандай мутахассисликка эга бўлган шифокор у ёки бошқа захарли ҳайвоннинг кўриниши ва одм учун қандай хавф туғдириши, захарланиш белгилари (клиникаси), биринчи ёрдам кўрсатиш ва даволашни билиши керак.

Вазифалари:

1. Захарли ҳайвонларнинг классификацияси билан танишиш.
2. Таблицалар, расмлар, микропрепаратлардан фойдаланиб, захарли ковакичлиарнинг хилларини , потоген таъсири ва профилактикасини ўрганиш.
3. Захарли ўргимчаксимонлар (чаён, қорақурт)нинг тузилиши, потоген таъсири, биринчи ёрдам кўрсатиш ва профилактикасини ўрганиш.
4. Хашоратлар синфи (асалари, ари)нинг тузилиши, потоген таъсири, даволаш ва профилактикасини ўрганиш.
5. Балиқлар синфининг захарли вакиллари, захар киритиш механизми, потоген таъсирини ўрганиш.
6. Захарли сувда ва қуруқда яшовчиларни ўрганиш.
7. Илонлар туркумига кирувчи (Гадюка, гюрза, кобра эфа, қалқон тумшук) захарли судралиб юрувчилардан захарлангандаги клиникаси, биринчи ёрдам кўрсатиш, даволаш ҳамда профилактик чора тадбирларни ўрганиш.
8. Захарли ҳайвонлар бўлиши мумкин бўлган жойларни ўрганиш

Кутилган натижалар:

Дарс охирида талабалар билиши шарт:

1. Актив ва пассив захарли ҳайвонларни билиш.
2. Бирламчи ва иккиласмачи захарли ҳайвонларни билиш.
3. Ўзбекистонда учрайдиган захарли ҳайвонларни билиш.
4. Қорақуртни бошқа ўргимчаклардан ажратса билиш.
5. Захарли илонларни захарсиз илонлардан ажратса билиш.
6. Захарли ҳайвонлар захари билан захарлангандаги белгилар (клиникаси)ни билиш.
7. Қорақурт, чаён, илон ва бошқа захарли ҳайвонлар чакқанда биринчи ёрдам кўрсатишни билиш.
8. Захарли ҳайвонлар захари билан захарланганда тўғри даволашни билиш.
9. Захарли ҳайвонларнинг биологияси ва бўлиши мумкин бўлган жойларни билиш.

Тартиби: Амалий машғулотнинг режаси ва ўтказиш тартиби.

1. Ташкил қилиш, мақсадни аниқлаш.
2. Асосий ўқув материали бўйича талабалардан оғзаки ёзма сўров ўтказиш.
А. Захарли ҳайвонлар классификацияси.
* Захарли ковакичлилар. Медузалар, яшаш жойлари, тузилиши, потоген таъсири ва профилактикаси.

- * Захарли ўргимчаксимонлар. Чаёнлар, тузилиши, потоген таъсири, чаён захари билан захарлангандаги клиникаси, биринчи ёрдам кўрсатиш ва даволаш усуллари.
 - * Қорақурт тузилиши,биологияси, яшаш жойлари ,захарлангандаги клиникаси, биринчи ёрдам кўрсатиш, даволаш, профилактикаси.
 - * Захарли хашоратлар (асалари, ари)нинг тузилиши, потоген таъсири, клиникаси, даволаш усуллари ва профилактикаси.
 - * Захарли балиқлар, потоген таъсири, клиникаси, даволаш усуллари ва профилактикаси
 - * Захарли сувда ва қуруқликда яшовчилар, судралиб юрувчилар. Уларнинг яшаш жойлари.
- Б. Илонлар захари билан захарлангандаги клиник белгилар, даволаш усуллари ва профилктикаси.
3. Талабаларнинг амалий машғулотларни бажариши ва жорий назорат қилиши:
- Чаёнларни макропрепаратларидан тузилииниш ўрганиш ва расмини чизиш.
 - Қорақуртнинг макропрепаратларидан тузилишини ўрганиш ва расмини чизиш.
 - Лупа ёрдамида қорақуртнинг оғиз аппаратини кўриш ва расмини чизиш.
 - Илонларнинг макропрепаратларидан тузилишини ўрганиш ва расмини чизиш.
 - Асаларининг макропрепаратларидан тузилиши ва ривожланишини ўрганиш ҳамда расмини чизиш.
 - Расмлар ва таблицалардан фойдаланиб, илонларнинг захар аппаратини кўриш ва расмини чизиш.

Ўқитувчининг кузатгандари.

Захарли хайвонлар ҳақида гапирилганда, шуни эътиборга олиш керакки, организмда захарли модда ишлаб чиқарадиган, у бошқа организмга тушганда унинг ҳаёт фаолиятига зарар келтирадиган ва хатто ўлимiga сабаб бўладиган хайвонлар тушунилади. Захарли хайвонларни умумий бирламчи захарли ва иккиласми захарли, шунингдек актив захарли ва пассив захарли каби классификация қилинади. Бунда шуни эътиборга олиш керакки актив захарли хайвонларнинг махсус захар ишлаб чиқарадиган безлари ва ишлаб чиқарган захар моддаларини ўлжасига юборадиган тишлари, нишлари ёки бошқа мосламалари бўлади. Пассив захарли хайвонларда захар ишлаб чиқарадиган махсус безлари бўлмайди. Захар моддалар уларнинг модда алмашинуви жараёнида (жигар, қорин бўшлиғи пардалари, жинсий ва тери безлари) да тўпланади. Шу аъзоларни эҳтиёт чораларига риоя қилмасдан истемол қилинганда ёки тасодифан тегилганда захарланиш юз беради.

Актив захарли хайвонларга кўпчилик илонлар, баъзи хашоратлар, икки тур эчкиэмарлар, парда қанотли хашоратлар, ўргимчаксимонлар, кўп оёқлилар ва ковакичлиларни мисол тариқасида кўрсатиш мумкин. Пассив захарли хайвонлар гуруҳига баъзи молюскалар, сувда қуруқликда яшовчилар, хашоратлар ва балиқларни мисол қилиб кўрсатиш мумкин.

Ковакичлилар орасида асосан медузалар захарли хисобланади. Медузаларнинг кўриниши қўнғироққа ёки соябонга ўхшайди, диаметри бир неча см.дан 2 м.гача боради. Елка томони қабариқ, қорин томони ботик. Қўнғироқнинг чеккаларида узунлиги 30 м.гача етадиган пайпаслагичлари бўлади. Эктодермасида ҳар-хил хужайралар жумладан ўзини химоя қилувчи ёки хужум қилувчи отувчи хужайралари бўлади. Хужайраларининг устки томонида сезувчи туклар бўлиб, унга тегилса капсуладан ўлжасига суюқлик чиқаради. Бундай хужайралар оғиз атрофидаги пайпаслагичларида бўлади.

Энг хавфли медуза- Хиронекс (денгиз ариси) диаметри 45 мм. Унинг пайпаслагичлари одамга текканда титроқ, шоллик ва ўлим қузатилиши мумкин. Приморск атрофида ва сахалинда Бутсимон медуза –Гонионема захарли хисобланади. Унинг ўлчами унча катта эмас 17-25 мм атрофида бўлади. Бу медуза танасининг ички томонида бутга ўхшаш туқ най бўлиб, унда жинсий безлари кўриниб туради. Унинг фонида зангори - сарғиш қўнғироқлари кўриниб туради. Шунинг учун бутсиммон медуза номини олган. Агар унга одам тегиб кетса, куйганликни хис қиласди. Жароҳатланган жойда қизариш, қичишиш, (20 минутдан кейин) шиш пайдо бўлади. 40-50 минутдан кейин белда, оёқ- қўлда, бўғимларда оғриқ, титроқ қузатилади. Умумий ҳолсизлик, чарчоқ, нафас олишнинг қийинлашиши қузатилади. Бу оғирлик 2-5 кун давом этиши мумкин. Бунинг эҳтиёт чоралари медузаларни кўл билан ушламаслик. Улар бор сув ҳавзаларида эрталаб ва тунда чўмилмаслик тавсия этилади.

Захарли бўғимоёқлилар орасида кўпроқ Ўзбекистонда тарқалган захарли ўргимчаксимонлардан чаён ва қорақуртга эътибор қаратилади..

Чаён ўлчами 4-17 см атрофида бўлиб, танаси бош- қўкрак ва қорин қисмларидан иборат. Қорни кенг олдинги қорин ва тор кейинги қоринга бўлинади. Охирги бўғимда захар бези ва захар безининг йўли очилган ниши билан тугагалланади. Чаён тунги йиртқич, ўлжасини хелищера ва педипальпasi билан ушлаб, нишни қайриб захар солади. Чаённинг захар солиши оғрикли бўлади. Захар солинган жойда қизариш, оғриқ бўлади. Оғриқ бир неча соат давом этиши мумкин. Кучли захарланишда, умумий интоксиация , титроқ, нафас олишнинг ютинишнинг, юрак уришнинг қийинлашиши, бош айланиши, терлаш, мушакларнинг тортишиши қузатилади.

Биринчи ёрдам: Кўп суюқлик ичириш, чаққан жойни иссиқ ванна қилиш, каби даволаш ишларини олиб бориш. Чаёнлар одатда тошлар ораси, пахса девор ёриқлари, дараҳт қобиқлари остига яширинади. Тунда овқат излаб чиқади. Шунинг учун ётишдан олдин ўрин- қўрпаларни ва кийимлар кўздан кечирилиб, оёқ кийимларни қоқишитириб кийиш ва ётиш маслаҳат берилади.

Қорақурт- Қора баҳмал рангда қорни катта устида 2 қатор бўлиб жойлашган 13 та қизил нуқтаси бор. Асосан даштларда, ярим чўлларда, тоғ ён бағирларида яшайди. Урғочиси эркагидан каттароқ: урғочиси 1,5-2 см, эркаги 1 смгача. Урғочиси уруғлангандан кейин эркагини еб қўяди, улгурган эркаги қочади лекин тезда ўлиб қолади. Урғочи қорақурт ичида 300-400 та

тухум бўлган сарғиши рангдаги 1,5 см атрофидаги 5- 6 та шарсимон пиллаларни ер устига, йирик тошлар, паст бўйли буталар остига курган уяларига қўяди. Пилла ичида тухумлардан майда қорақуртчалар чиқади, лекин баҳоргача тарқалиб кетмайди. Июнь ойида вояга етади ва худуд бўйлаб тарқалади. Кейинги миграция уруғлангандан кейин амалга ошади. Қорақурт чаққанда ўша жойда куйдирувчи оғриқ пайдо бўлади ва бу оғриқ тез орада бутун тана бўйлаб тарқалади. 5-30 минутдан кейин умумий интоксиация содир бўлади. Бўғимларда, қўл ва ойқларда оғриқ, мушакларда титроқ сезилади. Ўзига хос сезги, қўрқув содир бўлади. Қоринда кучли оғриқ тутиб, бу оғриқ 2- 3 суткага давом этиши мумкин. Ҳарорат 39°C ва ундан ҳам юқори кўтарилиши, юрак- қон томир тизимида етишмовчилик юзага келади. Ўлим ўпкада шиш, нафас етишмовчилиги, мияда ва бошқа аъзолардаги шиш хисобига содир бўлади.

Биринчи ёрдам. Беморни иситиш, уқалаш ёки бадани артиш, кўп сув ичирмаслик керак. Беморга антитоксик ёки қорақуртга қарши зардоб юбориш керак.

Профилактикаси. Асосан қоакурт болалари миграцияси даврида тунда қорақурт бўлиши мумкин бўлган жойларда юрмаслик. Қорақуртларни йўқотиш мақсадида кузда ва эрта баҳорда буталар атрофидаги хаст-ҳашакларни тўплаб ёндириш керак. Ёки қўй - эчкиларни хайдаш мақсадга мувофиқ бўлади. Чунки қўй- эчкилар қорақуртларни ейди, қорақурт жундан қўрқади.

Захарли ҳашоратлар тўғрисида гапирилганда асаларилар ва ариларни эътиборга олиш керак. Асаларилар орасида асал берадиган арилар, арилар орасида – осиё ва Европа шершени анча хавфли. Асосан гала бўлиб чаққанда ҳавли. Асаларилар ва арилар чаққанда ҳавли. Асаларилар ва арилар чаққанда кучли қичишиш, ачишиш, шиш, баъзида нафас етишмовчилиги қон айланишнинг умумий бузилиши каби умумий ҳолатлар кузатилади. Симптоматик даволаш ишлари олиб борилади. Ариларни чақишини олдини олиш каби профилактик чора – тадбирлар қўлланилади. Асаларилар билан ишлаганда химоя тўрлари(сетка)дан фойдаланиш керак.

Балиқлар орасида ҳам захарли вакиллари учрайди, уларга скатлар, денгиз қиличдумлиси, денгиз ерши, денгиз окунларини кўрсатиш мумкин. Актив захарли балиқлар ўзининг захарли безларида ишлаб чиқарган захарини сузгич нурлари ва жабра қопқоқларининг асосидаги ёки думидаги нишлари ёрдамида киритади. Захар киритилиши биланоқ тез тарқаладиган кучли оғриқ, қўрқинч, дармонсизлик кузатилади. Баъзан одам хушидан кетиши мумкин. Истима, кўнгил айниши , баъзида кучли титроқ пайдо бўладиу ниш кирган жойда қизариш, тўқималарнинг некрози, яралар ҳосил бўлиши мумкин. Кучсизроқ захарланишда 2-3 кунда ўтиб кетади., агар кучли захарланиш бўлганда ўлим содир бўлиши мумкин.

Сувда ва қуруқда яшовчиларда тери безлари захарли. Энг кучли таъсир этувчи захар бу Африкада яшовчи дараҳт бақаси ва қурбақанинг захаридир.

Захарли судралиб юрувчиларда илонлар тушунилади. Уларга бир неча хил гадюкалар, жумладан гюрга, эфа, иккита тур шақилдоқ илон (

қалқонтумшук) ва кобраларни кўрсатиш мумкин. Илонларнинг захар аппарати бошининг икки ёнида кўзларининг орқасида, юқори жағнинг тепасида жойлашган захар безлари дир. Илонларнинг захари кўп марта таъсир этади. Унинг таркибида кўп миқдор (10дан ортиқ) биологик фаол моддалар бўлади. Энг хавфлиси нейротоксинлар, нерв тизими ва нафас марказига таъсир этувчи ва қон айланиш системасига таъсир этувчи захарлардир.

Нейротоксинлар (Кобра) таъсири натижасида нафас маркази, нафас мушакларининг параличи, баъзан қон томирларда тромбнинг пайдо ёки қон ивувчанигининг сусайиши кузатилади. Илон захари билан захарланганда, илон захарига қарши зардоб юборилади. Илон кўп бўлиши мумкин бўлган жойларда эҳтиёт чораларини кўриш зарур бўлади.

Амалий ишнинг бажарилиши

Чаёнларнинг макропрепаратини кўриб:

- 1) бош- кўкраги; 2) олдинги қорин; 3) орка қорин; 4) хелищера; 5) педипальпа; 6) юриш оёқларини кўрсатиб расмини чизиш.

Қорақуртнинг макропрепаратини кўриб: 1) бош- кўкраги; 2) қорни; 3) юриш оёқларини кўрсатиб расмини чизиш.

Қорақуртнинг оғиз аппаратини лупа ёрдамида кўриб: 1) хелищера; 2) педипальпасини кўрсатиб расмини чизиш.

Илонларнинг макропрепаратини кўриб: 1) боши; 2) кўзи; 3) танасини кўрсатиб расмини чизиш.

Расмлар таблицалардан фойдаланиб илонларнинг захарли аппаратини кўриб: 1) захар бези; 2) захар тиши; 3) тили; 4) халқумидаги тирқишини расмини чизиш.

Макропрепатлардан асалариларнинг ривожланиш цикли ва тузилишини кўриб: 1) боши; 2) кўкраги; 3) қорни; 4) юриш оёқлари; 5) қанотларини кўрсатиб расмини чизиш.

Тарқатма материаллар: чаён, қорақурт, медузалар, балиқлар, сувда ва қуруқда яшовчилар асалари, илон, лупа, макропрепаратлар. Ўргатувчи назорат тестлари; вазиятга доир масалалар тасвиrlанган расмли варажлар.

Дарснинг жихозлари: таблицалар; слайдлар, медузалар, чаёнлар, қорақурт, балиқ, сувда ва қуруқда яшовчилар, илонлар, шунингдек хашоратлар(ари, асалари) ифодаланган расмлар. Захарли хайвонларнинг доимий макропрепаратлари, этюд, лупалар.

Назорат саволлари.

1. Қандай хайвонлар захарли дейилади, уларнинг классификацияси.
2. Захарли хайвонларга мисоллар келтиринг ва систематикадаги ўрнини изохланг.
3. Захарли медузалар, уларнинг яшаш жойлари, тузилиши, потоген таъсири ва профилактикаси.
4. Ўзбекистонда учрайдиган захарли ўргимчаксимонлар хақида гапириб беринг.
5. Чаён, унинг тузилиши, чаён захари билан захарлангандаги клиник белгилар, даволаш ва профилактикаси хақида маълумот беринг.

6. Қорақурт унинг тузилиши, қорақурт захари билан захарлангандағи клиник белгилар, даволаш ва профилактикаси хақида маълумот беринг.
7. Қорақуртнинг тузилиши, қўпайиши, миграция даврлари хақида маълумот беринг.
8. Захарли балиқларнинг вакиллари, потоген таъсири, захарини киритиш механизми.
9. Захарли сувда ва қуруқликда яшовчилар хақида гапиринг.
10. Ўзбекистонда учрайдиган захарли илонлар, уларнинг захарли аппаратининг тузилишини айтиб беринг.
11. Гадюканинг захари билан захарлангандағи клиник белгилар, биринчи ёрдам кўрсатиш ва даволаш.
12. Кобра захари билан захарлангандағи клиник белгилар, биринчи ёрдам кўрсатиш ва даволаш чораларини айтиб беринг.
13. Асалари ва ари захари билан захарлангандағи клиник белгилари, биринчи ёрдам кўрсатиш, даволаш ва профилактик чора тадбирлари хақида маълумот беринг

Адабиётлар:

- 1.** П.Р. Алимходжаева, Р.А. Журавлёва. Руководство медицинской паразитологии. Т.: Узб. мил.энциклопедиаси 2014.
- 2.** Т.А. Гинецинская, А.А. Добровольский. Частная паразитология. М., 1978
- 3.** Н. Грин, Старт.Д Тейлор. Биология. Том 1., М.: Мир 1990.
- 4.** Т. Дозье. Опасные морские создания. М., 1985
- 5.** С.И. Левушкин, И.А.Шилов. Общая зоология. М., 1994
- 6.** К.Н. Нишанбаев, П.Р. Алимходжаева, Л.И. Мамансурова. Медицинская биология и генетика. Т.: Узб. мил. Энциклопедияси. 2009.
- 7.** Б.Н. Олров, Д.Б. Гелашвили, А.К. Ибрагимов. Ядовитые животные и растения. М., 1990
- 8.** А.А. Слюсаров, С.В. Жукова. Биология. Киев: Высшая школа, 1987
- 9.** А.Д. Тимченко, В.Н. Тимашевский, Ю.Н. Божара. Зоология с основами паразитологии. Киев: Высшая школа, 1987
- 10.** Э. Хадорн, Р. Венер. Общая зоология. М.: Мир 1989.
- 11.** Р.Х. Холиков, Н.Ш. Шаробиддинходжаев, П.Р. Алимходжаева, Ш.Р. Рахимов, П.И. Тошхужаев. Биология. Т.: Узб. Миллий енциклопедияси. 2005.
- 12.** В.Н. Ярыгин, В.И. Васильева, И.Н. Волков, В.В. Синельникова. Биология/ В двух книгах под ред. В.Н. Ярыгина, 2-е изд, М.: Высшая школа, 1999.

Мундарижа:

Кириш _____ 1

I-Бўлим. Тиббий проотозоология.

Содда хайвонлар типи Protozoa)	17
Хивчинлилар Синфи Flagellata)	18
Яшил евглена(<i>Tuglena viridis</i>)	18
Трипаносомалар оиласи (Trypanosomatidae)	20
Лейшмания (Leyshmania)	23
Лямблия (<i>Lamblia intestinalis</i>)	27
Трихоманадалар оиласи (Trichomonadidae)	29
Амалий машғулот	32
Саркодалилар синфи (Sarcodina)	35
Инфузориялар (Infusoria)	40
Амалий машғулот	43
Споралилар синфи (Sporozoa)	46
Амалий машғулот	54

II-Бўлим. Тиббий гельминтология.

Яssi чувалчанглар типи (Plathelminthes)	59
Сўргичлилар синфи(Trematodes)	61
Жигар қурти (<i>Fasciola hepatica</i>)	61
Ўпка сўргичлиси (<i>Paragonimus ringeri</i>)	67
Мушук қурти (<i>Opisthorchis felineus</i>)	68
Ланцетсимон сўргичли (<i>Dicrocoelium lanseatum</i>)	70
Шистосома (<i>Shistosoma mansoni</i>)	71
Хитой икки сўргичлиси (<i>Clonorchis sinensis</i>)	72
Амалий машғулот	76
Лентасимон чувалчанглар (Cestoidea)	79
Қорамол солитёри (<i>Taeniarhynchus saginatus</i>)	79
Чўчқа солитёри (<i>Taenia solium</i>)	84
Пакана гижжа (<i>Hymenolepis nana</i>)	85
Кенг тасмасимон (<i>Diphyllobothrium latum</i>)	86
Эхинококк (<i>Echinococcus ranulosus</i>)	88
Альвеококк (<i>Alveococcus multilocularis</i>)	90
Амалий машғулот	92
Юмалоқ чувалчанглар типи (Nemathelminthes)	96
Хақиқий юмалоқ чувалчанглар (Nematoda)	96
Одам аскаридаси (<i>Ascaris lumbricoides</i>)	99
Острица (<i>Entotterobius vermicularis</i>)	102
Амалий машғулот	104
Қилбошли гижжа (<i>Trichocephalus trichiurus</i>)	107

Кийшиқбош гижжа (<i>Anclostoma duodenale</i>)	109
Үн икки бармоқли ичак угрищаси (<i>Strongyloides stercoralis</i>)	111
Трихинелла (<i>Trichinella spinalis</i>)	111
Ришта (<i>Dracunculus medinensis</i>)	113
Филиариялар оиласи (<i>Filarioidea</i>)	116
Амалий машғулот	119
Овогеминтоскопия усуллари	123
Амалий машғулот	125

III-Бўлим. Халқали қувалчанглар.

Халқали қувалчанглар типи (Annelides)	129
Зулуклар (Hirudinea)	130

IV-Бўлим. Тиббиёт араноэнтомологияси

Бўғим оёқлилар типи	135
Хелитцералилар (Chelicerata)	136
Каналар туркуми (Acarina)	136
Иксод каналар (Ixodidae)	136
Аргаз каналари (Argasidae)	138
Акариформ каналари (Akariformes)	140
Қичима кана (<i>Sarcoptes scabei</i>)	140
Хашаротлар синфи (Insecta)	143
Қандалалар туркуми (Hemitera)	144
Ўрин кўрпа қандаласи (<i>Cimex lectularis</i>)	144
Сувараклар туркуми (Blattoidea)	145
Малла суварак (<i>Blatta germanica</i>)	145
Битлар туркуми (Anoplura)	148
Бургалар туркуми (Anhantiptera)	150
Амалий машғулот	152
Икки қанотлилар туркуми (Diptera)	158
Чивин оиласи (Culicidae)	158
Искабтопарлар оиласи (Phlebotomidae)	162
Уй пашибаси (<i>Musca domestica</i>)	162
Кузги пашиба (<i>Stomoxys calcitrans</i>)	163
Волфарт пашибаси (<i>Wohlfahrtia magnifica</i>)	164
Це-це пашибаси (<i>Glossina palpalis</i>)	166
Амалий машғулот	168
Захарли ўргимчаксимонлар	175
Чаён (<i>Buthus eupeus</i>)	176
Қорақурт (<i>Lathrodectus tredecimpunctatus</i>)	176
Тарантул (<i>Lycosa singoriensis</i>)	176
Амалий машғулот	178
Адабиётлар	184
Мундарижа	185